

HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLINEN
ASETUSKOKEELMA.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA.

11.

1933.

Oikaisuja kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1931.

Sivu 108, rivi 10 alh. on: 150: —; pitää olla 100: —.

Sivu 115, rivi 12 alh. on: joulukuun 28 p:nä 1931; pitää olla marraskuun 28 p:nä 1931.

Oikaisu.

Sivu 57, rivi 9 ylh. on: Käyttöpäällikkö on henkilökunnan lähin esimies; pitää olla: Käyttöpäällikkö on konehenkilökunnan lähin esimies.

Ajanluvunmukainen rekisteri

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelemaan vuodelta 1933.

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1931				
Toukokuu	29	Helsingin kaupungin terveydenhoitojärjestys; Uudenmaan läänin maaherran vahvistama ..	1	1
1932				
Kesäkuu	22	Erinäisiä viranhaltijan kesälomaa koskevia määräyksiä; kaupunginhallituksen päätös ..	44	93
1933				
Tammikuu	20	Helsingin kaupungin poliisijärjestyksen eräiden §§:n kumoaminen; Uudenmaan läänin maaherran päätös	—	24
»	»	Kunnan valtuustojen asettamain väkijuomallikkeen tarkastajain ohjeet; sosialiministeriön päätös	2	25
»	23	Helsingin kaupungin kansakoulujen voimisteluneuvojain johtosääntö; tarkastajaneuvoston yksissä neuvoin johtokuntien kanssa vahvistama	12	41
Helmikuu	8	Sairaanhoitajatarkoulun valmistavan koulun ja oppilaskodin johtajattaren viran luonne; kaupunginvaltuuston päätös	5	32
»	»	Tilastotoimiston arkistossa säilytetyistä henkikirjoista ja kantoluetteloista annettujen otteliden lunastusmaksu; kaupunginvaltuuston päätös ..	6	32
»	»	IX kaupunginosan korttelia n:o 199 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; kaupunginvaltuuston vahvistama	79	131
»	16	Kaupungin viranhaltijain ylityökorvauksen perusteet; kaupunginhallituksen vahvistamat ..	7	32
»	27	Asetus, jolla muutetaan kotieläintautien ehkäisemisestä annetun lain täytäntöönpanosta ja sovellettamisesta 29 päivänä joulukuuta 1922 annetun asetuksen 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32 ja 33 § toisin kuuluviksi	3	28

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1933				
Helmikuu	27	Asetus sairaanhoitajattarien koulutuksesta	4	31
Maaliskuu	1	Helsingin kaupungin muuttuneiden kielsuhteiden aiheuttamat muutokset kunnan viranomaisten pöytäkirjakieltä y. m. koskeviin määräyksiin; kaupunginvaltuuston päätös ..	8	33
»	»	Helsingin kaupungin viranhaltijain kielitaitosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama ..	9	34
»	»	Helsingin kaupungin satamamaksutariffin muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	10	40
»	»	Taksa maksujen laskemiseksi suolipesimön ja navetan käyttämisestä, sekä elävän karjan ja lihan punnituksesta Helsingin kaupungin teurastamolla; kaupunginvaltuuston vahvistama ..	31	80
»	»	Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon jäähdytyslaitoksen käyttämisestä; kaupunginhallituksen vahvistama ..	32	81
»	»	Taksa Helsingin kaupungin teurastamon lihan-tukkumyyntihallin halli-, punnitus- y. m. maksujen laskemiseksi; kaupunginvaltuuston vahvistama	33	82
»	»	Peruste, jonka mukaan maksut teurastamisesta ja muusta yleisön palvelemisesta teurastamossa saadaan kantaa; kaupunginvaltuuston päätös	34	82
»	22	Oikeus lyhentää kaupungin vuokrasaatavia; kaupunginvaltuuston päätös	18	60
»	»	A. I. Olinin stipendirahaston säännöt; kaupunginvaltuuston vahvistamat	40	88
»	23	Lauta- ja johtokuntien pöytäkirjoihin tehtäviä käännöksiä y. m. koskevia määräyksiä; kaupunginhallituksen kiertokirje	—	33
»	24	Laki kunnallisen vaalilain muuttamisesta	13	42
Huhtikuu	7	Laki köyhäinhuoltolain muuttamisesta	14	46
»	10	Taksa maksuista Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa; Uudenmaan läänin maaherran vahvistama	39	85
»	12	Helsingin kaupungin liikennemaksutariffin muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös ..	11	40

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1933				
Huhtikuu	12	IV kaupunginosan korttelia n:o 72 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle	80	132
»	»	XII kaupunginosan korttelia n:o 377 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle.....	81	132
Toukokuu	3	Helsingin kaupungin teurastamontoimiston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	15	54
»	11	Helsingin sähköraitioteiden liikenteessä noudatettavien järjestyssääntöjen muutos; maistraatin vahvistama	19	61
»	»	Erinäisiä viranhaltijan kesälomaa koskevia määräyksiä; kaupunginhallituksen päätös	44	93
»	23	Järjestyssäännöt vuokramoottoriveneitten kuljettajille Helsingin kaupungissa; maistraatin vahvistamat	16	57
»	»	Helsingin kaupungin vuokramoottorivenetaksa; maistraatin vahvistama	17	58
»	»	Helsingin kaupungin kaupunginhallituksen johtosäännön 1 ja 6 §:n muutokset; kaupunginvaltuuston vahvistamat	22	63
»	»	Helsingin kaupungin kaupunginhallituksen asiamiesosaston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	23	64
»	»	Helsingin kaupungin kaupunginkanslian johtosäännön 2 ja 3 §:n muutokset ja 5 §:n kumoaminen; kaupunginvaltuuston vahvistamat	24	65
»	»	Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan johtosäännön 5 ja 9 §:n muutokset; kaupunginvaltuuston vahvistamat	25	65
»	»	Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston johtosäännön 3, 4, 5, 6 ja 38 §:n muutokset; kaupunginvaltuuston vahvistamat	26	66
»	»	Helsingin kaupungin rahatoimiston johtosäännön 5, 7 ja 9 §:n muutokset; kaupunginvaltuuston vahvistamat	27	67
»	»	Toimilupa Munkkiniemen- ja Paciuksenkaduille rakennettavaa raitiotielinjaa varten; kaupunginvaltuuston päätös	41	88

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1933				
Toukokuu	30	Helsingin kaupungin terveydenhoitojärjestyksen 52 §:ssä mainittujen torikauppaa koskevien säännösten soveltamisen siirtäminen; Uudenmaan läänin lääninhallituksen päätös ..	20	62
Kesäkuu	1	Kuolinpesälle suoritettavan viranhaltijan palkan määrääminen; kaupunginhallituksen päätös	45	93
»	6	Hietarannan järjestyssäännöt; kiinteistölautakunnan vahvistamat	78	130
»	7	IX kaupunginosan korttella n:o 199 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksi-neen; kaupunginvaltuuston vahvistama	82	133
»	15	Helsingin kaupungin työlaitosten myyntiaitan johtosääntö; kaupunginhallituksen vahvis-tama	42	89
»	17	Sen veronlisäyksen laskeminen, joka on suori-tettava valtion ja kunnan veroja kantoajan jälkehen maksettaessa; valtiovarainministe-riön määräys	56	99
»	21	Helsingin kaupungineläinlääkäriin johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	37	83
»	»	Helsingin toisen kaupungineläinlääkäriin johto-sääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama ..	38	84
»	22	Taksa, jonka mukaan kouluhammasklinikan johtajalle on suoritettava korvausta lasten-suojelulautakunnan alaisissa laitoksissa ole-vien lasten hammashoidosta; kaupunginhal-lituksen vahvistama	43	92
»	»	Viranhaltijalle tuleva palkka hänen erotessaan virastaan saavuttamansa ikärajan vuoksi; kaupunginhallituksen päätös	46	93
»	»	Palolaki	58	101
»	»	III kaupunginosan korttella n:o 53 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle ..	83	133
»	28	Helsingin kaupungin kaupunginhallituksen ohje-säännön 24 ja 30 §:n muutokset; valtioneu-voston vahvistamat	21	62
Heinäkuu	17	Kirkkotontin sijoittamista Tehtaanpuistoon VI kaupunginosassa koskeva asemakaavanmuu-tos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uuden-maan läänin maaherralle	84	134

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1933				
Elokuu	25	Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon käyttämisestä; Uudenmaan läänin maaherran vahvistama	29	79
»	»	Taksa tarkastusmaksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin lihantarkastamolla; Uudenmaan läänin maaherran vahvistama	30	79
Syyskuu	1	Teurastajien taksa Helsingin kaupungin teurastamolla; teurastamolautakunnan vahvistama	35	82
»	»	Apumiesten taksa Helsingin kaupungin teurastamolla; teurastamolautakunnan vahvistama	36	83
»	15	Asetus 27 päivänä kesäkuuta 1931 kaupunkien osanotosta poliisilaitosten menoihin annetun lain soveltamisesta 29 päivänä lokakuuta 1931 annetun asetuksen muuttamisesta	57	100
»	20	Helsingin kaupungin teurastamon järjestyssäännöt; kaupunginvaltuuston vahvistamat	28	69
»	»	C. F. Ekholm'n stipendirahaston käyttämistä koskevien määräysten muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	53	99
»	»	Kengänkiilloituspaikkoja koskevat määräykset; kaupunginvaltuuston vahvistamat	54	99
»	»	Väkijuomaliikkeen tarkastajan palvelusehdot; kaupunginvaltuuston päätös	55	99
»	21	Arvioimisperusteet kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvauksia määrättäessä; kaupunginhallituksen vahvistamat	47	93
»	»	Kunnan, uskonnollisen yhdyskunnan tai yksityisestä toimesta valtion palvelukseen siirtyneen henkilön oikeudesta palvelusajan lukemiseen eläkkeen saamista varten 28 päivänä toukokuuta 1925 annetun päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös	70	122
»	28	IX kaupunginosan korttella n:o 200 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle	85	134
Lokakuu	5	Ehdot urheilu- ja leikkikenttien luistinradoiksi luovuttamista varten; kaupunginhallituksen vahvistamat	50	97
»	7	XII kaupunginosan korttella n:o 351 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle	86	135

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1933				
Lokakuu	12	Viransijaisuuspalkkioita koskevia määräyksiä; kaupunginhallituksen päätös	48	96
»	19	Opetuslaitoksia koskevan tilaston ja kunnalliskalenterin julkaisemistavan muuttaminen; kaupunginhallituksen päätös	51	98
»	26	Kansakoulujen vuosisijaiskäsitteen määrittelyminen ja sijaisten oikeus palkkaan sairaaloman ajalta; kaupunginhallituksen päätös ..	49	96
»	»	Kunnallisessa asetuskokoelmassa julkaistavien säännösten ruotsinkielisen tekstin vahvistaminen; kaupunginhallituksen päätös	52	98
Marraskuu	1	Tilapäisen työvoiman käyttäminen ylityön asemesta; kaupunginvaltuuston päätös	60	117
»	»	Ehto lastentarhain kesävirkestystä varten myönnettyjen määrärahojen saamiseksi; kaupunginvaltuuston päätös	61	117
»	»	Rakennustoimiston työpajojen asettaminen suositusmuusasmaan; kaupunginvaltuuston päätös	62	118
»	»	Sairaanhoidajatarkoulun kolmannen vuosikursin oppilaiden palkka; kaupunginvaltuuston päätös	63	118
»	2	Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä tehdyn köyhäinhuoltosopimuksen soveltamisesta 1 päivänä joulukuuta 1928 annetun valtioneuvoston päätöksen 1 §:n muuttaminen; valtioneuvoston päätös	73	124
»	3	Asetus köyhäinhuollon korvausta ja työvelvollisen työlaitokseen toimittamista koskevan vaatimuksen tiedoksiannosta sekä työvelvollista koskevasta etsintäkuulutuksesta	72	123
»	10	Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta	71	122
»	22	Helsingin kaupungin poliisilaitoksen suojeluosaston sairausosaston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	64	118
»	»	Helsingin kaupungin poliisilääkäriin johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	65	119
»	»	Helsingin kaupungin lastensuojelulautakunnan ohjesäännön 4 §:n muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	66	120

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1933				
Marraskuu	22	Taksa Helsingin kaupungin teurastamon lihan- tukkumyyntihallin halli-, myynti- y. m. mak- sujen laskemiseksi; kaupunginvaltuuston vah- vistama	67	121
»	»	VI kaupunginosan korttelia n:o 223 koskeva asemakaavanmuutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	87	135
»	23	Kuntien köyhäinlaitosten rakennuspiirus- tusten vahvistaminen ja sanottujen laitosten käytettäväksi hyväksyminen; valtioneuvos- ton päätös	74	125
»	»	Kuntien työlaitosten valtionavun myöntämisen ehdot; valtioneuvoston päätös	75	126
Joulukuu	2	Erinäisten kansakouluntarkastajien virkojen hal- tijoille myönnetty osallisuus siviilivirkakun- nan leski- ja orpokassaan; valtiovarainminis- terion päätös	76	129
»	11	Laki maatalouskiinteistöistä saatujen tulojen verottamisesta kaupungeissa ja kauppaloissa	77	129
»	»	Asetus maatalouskiinteistöistä saatujen tulojen verottamisesta kaupungeissa ja kauppaloissa 11 päivänä joulukuuta 1933 annetun lain täytäntöönpanosta	—	130
»	12	XIV kaupunginosan korttella n:o 524 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksi- neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uuden- maan läänin maaherralle	88	135
»	20	Eräiden sähkötariffien korottaminen; kaupun- ginvaltuuston päätös	69	121
»	28	Apumiesten taksa Helsingin kaupungin teuras- tamolla; teurastamolautakunnan vahvistama	68	121
»	30	Palosääntö	59	111
		Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokit- teluun vuonna 1933	89	136

Aakkosellinen hakemisto

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1933.

	Sivu
Asemakaavanmuutokset ja asemakaavamääräykset, jotka koskevat:	
III kaupunginosan korttelia n:o 53	133
IV kaupunginosan korttelia n:o 72	132
VI kaupunginosan korttelia n:o 223	135
VI kaupunginosan Tehtaanpuistoa	134
IX kaupunginosan korttelia n:o 199	131, 133
IX kaupunginosan korttelia n:o 200	134
XII kaupunginosan korttelia n:o 351	135
XII kaupunginosan korttelia n:o 377	132
XIV kaupunginosan korttelia n:o 524	135
Asetus kaupunkien osanotosta poliisilaitosten menoihin annetun lain so-	
veltamisasetuksen muuttamisesta	100
kotieläintautien ehkäisemisestä annetun lain täytäntöönpanoasetuk-	
sen muuttamisesta	28
köyhäinhoidon korvausta y. m. koskevan vaatimuksen tiedoksiannosta	
sekä työvelvollista koskevasta etsintäkuulutuksesta	123
maatalouskiinteistöistä saatujen tulojen verottamisesta kaupungeissa	
annetun lain täytäntöönpanosta	130
sairaanhoitajattarien koulutuksesta	31
Asiamiesosasto, kaupunginhallituksen	64
Ekholm, C. F., hänen stipendirahastonsa käyttämistä koskevien määräy-	
sten muuttaminen	99
Eläinlääkintäbakteriologin virka, sen muuttaminen toisen kaupungin-	
eläinlääkärin viraksi	84
Eläke, valtion palvelukseen siirtyneen kansakoulunopettajan	122
Etsintäkuulutus, työvelvollista koskeva	123
Henkikirjat, tilastotoimiston hallussa olevat, niistä annettujen otteiden	
lunastusmaksu	32
Hietaranta, sen järjestyssäännöt	130
Johdosääntö, kansakoulujen voimisteluneuvojain	41
kaupungineläinlääkärin	83
kaupunginhallituksen, sen muutos	63
kaupunginhallituksen asiamiesosaston	64
kaupunginkanslian, sen muutos	65
kiinteistölautakunnan, sen muutos	65
kiinteistötoimiston, sen muutos	66
poliisilaitoksen suojeluosaston sairastosaston	118
poliisilääkärin	119
rahatoimiston, sen muutos	67
teurastamontoimiston	54
toisen kaupungineläinlääkärin	84
työlaitosten myyntiaitan	89
Järjestyssäännöt, Hietarannan	130
raitiotieliikenteen, niiden muutos	61
teurastamon	69
vuokramoottoriveneitten kuljettajille	57

	Sivu
Kansakoululaitos, sen kustannuksista annetun lain muuttaminen	122
Kansakouluntarkastajat, heidän osallisuutensa siviilivirkakunnan leski- ja orpokassaan	129
Kansakoulut, niiden voimisteluneuvojain johtosääntö	41
niiden vuosisijaisia koskevia määräyksiä	96
Kantoluettelot, tilastotoimiston hallussa olevat, niistä annettujen otteiden lunastusmaksu	32
Kaupungineläinlääkäri, hänen johtosääntönsä	83
toinen, hänen johtosääntönsä	84
Kaupunginhallitus, sen asiamiesosaston johtosääntö	64
sen johtosäännön muutos	63
sen ohjesäännön muutos	62
Kaupunginkanslia, sen johtosäännön muutos	65
Kengänkiilloituspaikat	99
Kesäloma, viranhaltijan, sitä koskevia määräyksiä	93
Kielisuhteet, niiden aiheuttamat muutokset viranomaisten pöytäkirjakielen y. m.	33
Kielitaitosääntö, viranhaltijain	34
Kiinteistölautakunta, sen johtosäännön muutos	65
Kiinteistötoimisto, sen johtosäännön muutos	66
Kotieläintaudit, niiden ehkäisemisestä annetun lain täytäntöönpanoasetuksen muuttaminen	28
Kouluhammaskliinikka, sen johtajalle lastensuojelulautakunnan alaisissa laitoksissa olevien lasten hammashoidosta tuleva korvaus	92
Kunnallinen asetuskokoukset, siinä julkaistavien säännösten ruotsinkielisen tekstin vahvistaminen	98
Kunnallinen vaalilaki, sen muuttaminen	42
Kunnalliskalenteri, sen julkaisemistavan muuttaminen	98
Kuolinpesä, sille suoritettavan viranhaltijan palkan määrittäminen ...	93
Köyhäinhoito, sen korvausta koskevan vaatimuksen tiedoksianto ...	123
Köyhäinhuoltoilaitokset, niiden rakennuspiirustusten vahvistaminen y. m.	125
Köyhäinhuoltoilaki, sen muuttaminen	46
Köyhäinhuoltosopimus, pohjoismainen, sen soveltamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen	124
Laki kansakoululaitoksen kustannuslain muuttamisesta	122
kunnallisen vaalilain muuttamisesta	42
köyhäinhuoltolain muuttamisesta	46
Ks. myös Palolaki.	
Lastensuojelulautakunta, sen alaisissa laitoksissa olevien lasten hammashoidosta kouluhammasklinikan johtajalle tuleva korvaus	92
sen ohjesäännön muutos	120
Lastentarhat, ehto niiden kesävirkestä varten myönnettujen määrärahojen saamiseksi	117
Leikkikentät, ehdot niiden luistinradoiksi luovuttamista varten	97
Lihantarkastamo, sen järjestyssäännöt	76
sen taksa	79
Liikennemaksutariffi, sen muuttaminen	40
Luistinradat, urheilu- ja leikkikenttien luovuttaminen niitä varten ...	97
Lunastusmaksu, tilastotoimiston hallussa olevista henkikirjoista ja kantoluettelosta annettujen otteiden	32
Luontoisetukorvaukset, viranhaltijain, arvoimisperusteet niitä määrätäessä	93
Lyhentäminen, vuokraosastavien	60
Maatalouskiinteistöt, niistä saatujen tulojen verottaminen kaupungeissa ..	129
Myyntiaitta, työlaitosten, sen johtosääntö	89
Ohjesääntö, kaupunginhallituksen, sen muutos	62
lastensuojelulautakunnan, sen muutos	120
Olin, A. I., hänen stipendira hastonsa säännöt	88
Opetuslaitokset, niitä koskevan tilaston julkaisemistavan muuttaminen ..	98

	Sivu
Palolaki	101
Palosääntö	111
Poliisijärjestys , sen eräiden §§:n kumoaminen	24
Poliisilaitoksen suojeluosaston sairasosasto , sen johtosääntö	118
Poliisilaitos , kaupunkien osanosta sen menoihin annetun lain soveltamisasetuksen muuttaminen	100
Poliisilääkäri , hänen johtosääntönsä	119
Pöytäkirjakieli , kunnan viranomaisten	33
Rahatoimisto , sen johtosäännön muutos	67
Raitiotiet , niiden liikenteessä noudatettavien järjestyssääntöjen muutos	61
Raitiotietoilutupa , Munkkiniemen- ja Paciuksenkaduille rakennettavaa linjaa varten	88
Rakennustoimisto , sen työpajojen suosituimmuusasema	118
Sairaalat , niiden hoitomaksujen taksa	85
Sairaanhoitajatarkoulu , sen kolmannen vuosikurssin oppilaiden palkka sen valmistavan koulun johtajattaren viran luonne	32
Sairaanhoitajattaret , asetus heidän koulutuksestaan	31
Satamamaksutariffi , sen muuttaminen	39
Siviilivirkakunnan leski- ja orpokassa , kansakouluntarkastajille myönnetty osallisuus siihen	129
Stipendirahasto , C. F. Ekholmin, sen käyttämistä koskevien määräysten muuttaminen	99
A. I. Olinin, sen säännöt	88
Sähkötariffit , niiden korottaminen	121
Taksa , kouluhammasklinikan johtajan lihantarkastamon	79
sairaalan	85
teurastamon	79
teurastamon apumiesten	83, 121
teurastamon jäähdytyslaitoksen	81
teurastamon lihantukkuymyntihallin	82, 121
teurastamon suolipesimön y. m.	80
teurastamon teurastajien	82
Terveydenhoitojärjestys	1
sen 52 §:n torikauppaa koskevien säännösten soveltaminen	62
Teurastamo , sen apumiesten taksa	83, 121
sen järjestyssäännöt	69
sen jäähdytyslaitoksen taksa	81
sen lihantukkuymyntihallin taksa	82, 121
sen suolipesimön ja navetan sekä punitusmaksujen taksa	80
sen tarkastusmaksujen taksa	79
sen teurastajien taksa	82
sen teurastamis- ja palvelusmaksujen laskemisperuste	82
sen teurastamomaksujen taksa	79
Teurastamontoimisto , sen johtosääntö	54
Tilasto , opetuslaitoksia koskeva, sen julkaisemistavan muuttaminen ..	98
Tilastotoimisto , sen hallussa olevista henkikirjoista ja kantoluetteloista annettujen otteiden lunastusmaksu	32
Toimilupa Munkkiniemen- ja Paciuksenkaduille rakennettavaa raitiotielinjaa varten	88
Torikauppa , terveydenhoitojärjestyksen eräiden sitä koskevien säännösten soveltamisen siirtäminen	62
Työlaitokset , niiden valtionavun myöntämisen ehdot	126
Työvelvollinen , hänen työlaitokseen toimittamista koskevan vaatimuksen tiedoksianto y. m.	123
Urheilukentät , ehdot niiden luistinaradoiksi luovuttamista varten	97
Vaalilaki , kunnallinen, sen muuttaminen	42
Valtionapu , työlaitosten	126
Veronlisäys , sen laskeminen	99

	Sivu
Verottaminen, maatalouskiinteistöistä saatujen tulojen	129
Viranhaltijat, arvioimisperusteet heidän luontoisetukorvauksiaan määrättäessä	93
heidän kesälomaansa koskevia määräyksiä	93
heidän kielitaitosääntönsä	34
heidän kuolinpesälleen suoritettavan palkan määrääminen	93
heille tuleva palkka heidän erotessaan saavuttamansa ikärajan vuoksi	93
heille tulevan ylityökorvauksen suorittamisperusteet	32
Viransijaisuuspalkkio, sen määrääminen	96
Virat, sääntöpalkkaiset, muutokset niiden luokitteluun	136
Voimisteluneuvojat, kansakoulujen	41
Vuokramoottoriveneet, järjestyssäännöt niiden kuljettajille	57
Vuokramoottorivenetaksa	58
Vuokrasaatavat, niiden lyhentämisoikeus	60
Väkijuomaliiikkeen tarkastaja, hänen ohjeensa	25
hän palvelusehtonsa	99
Ylityö, tilapäisen työvoiman käyttäminen sen asemesta	117
Ylityökorvaus, viranhaltijain	32

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1933. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 1.

Sisällys: 1. Helsingin kaupungin terveydenhoitojärjestys, s. 1.

1. Helsingin kaupungin terveydenhoitojärjestys.

Uudenmaan läänin maaherran vahvistama toukokuun 29 p:nä 1931.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä marraskuun 26 p:nä 1930)

1 L u k u.

Yleinen määräys.

1 §. Helsingin kaupungin yleisessä terveydenhoidossa on noudatettava niin hyvin terveydenhoitolain ja terveydenhoitosäännön sekä muitten lakien ja asetusten säännöksiä yleisestä terveydenhoidosta kaupungeissa kuin myöskin tämän terveydenhoitojärjestyksen määräyksiä.

2 L u k u.

Asuinhuoneet.

2 §. Asuinhuoneen tulee olla sellaisen, ettei sen käyttämisestä johdu terveydellisiä haittoja asukkaille eikä naapureille. Sen tulee täyttää seuraavat vaatimukset:

1) Seinien, lattian ja katon, ovien, ikkunain, ilmanvaihtolaitteiden, tulisijain sekä lämpöjohtojen tulee olla sellaisia, että huoneen lämpö määrä voidaan kylmänäkin vuodenaikana jatkuvasti pysyttää tyydyttävänä.

2) Kussakin asuinhuoneessa ja keittiössä tulee välttämättömän ilmanvaihdon aikaansaamiseksi olla suoraan ulkosalle avautuva ikkuna tai ikkunan osa taikka muut tarpeelliset ilmanvaihtolaitteet.

3) Huoneen tulee olla asianmukaisesti kuivatettu sekä muuten sellainen, että sitä tarkoituksenmukaisesti hoitaen voi suojella kosteudelta.

4) Asuinhuoneen tai keittiön lattian, joka on tehty sementistä, kivistä tai muusta sellaisesta aineesta, tulee olla peitetty sopivalla aineella.

5) Asuinhuoneen tulee olla niin laitettu ja siinä kunnossa, ettei siihen ullakolta, kellarista, pesutuvasta, työhuoneesta tai muuten voi tunkeutua kosteutta, tomua eikä haitallisia kaasuja.

6) Asuinhuoneessa, johon johtaa ovi suoraan ulkosalta, tulee olla vähintään 0.6 metriä syvä tuulikaappi.

7) Asuinhuoneistossa tulee kaasuhellan tai kaasupaistinuunin

yläpuolella olla tehokas vetoventtiili. Muita kaasulaitteita ei saa asettaa huoneeseen, josta tehokas vetolaite puuttuu.

Huoneen tulee sitäpaitsi ilmatilavuudeltaan olla riittävä kysymyksessä olevan laitteen käyttämistä varten, tai olla varustettu ilma-aukolla.

3 §. Korkeammissa kuin kaksikerroksisissa rakennuksissa, joissa on huoneen ja keittiön, keittiön tai vain huoneen käsittäviä asuinhuoneistoja, tulee kussakin kerroksessa olla ainakin yksi kaikkien kerroksen asukkaiden käytettävänä oleva vesijohto likakulppoineen.

4 §. Kun asuinhuone, josta muutetaan, puhdistetaan ennen sen luovuttamista toisen käytettäväksi, on syöpäläisetkin huoneesta hävitettävä.

Terveydenhoitolautakunta voi, milloin tämä katsotaan tarpeelliseksi, muutenkin velvoittaa asuinhuoneen haltijan ryhtymään tehokkaisiin toimenpiteisiin syöpäläisten hävittämiseksi.

5 §. Asuinhuoneen, jota samaan perheeseen kuuluvat henkilöt käyttävät makuuhuoneena, tulee olla riittävän tilava ja ilmava. Jos sellaisessa huoneessa asuvien henkilöiden lukumäärä on liian suuri, eikä huonetta hoideta täysin tyydyttävällä tavalla, on terveydenhoitolautakunta, milloin tämä tuottaa huomattavaa terveydellistä haittaa, oikeutettu antamaan epäkohdan poistamiseksi tarpeellisia määräyksiä ja myöskin tarpeen tullen kieltämään huoneen käyttämisen.

6 §. Asuinhuonetta älköön käytettäväksi eri perheisiin kuuluvien henkilöitten makuuhuoneena, ellei huoneen tilavuus ole niin suuri, että jokaisen siinä asuvan henkilön osalle tulee vähintään viisitoista (15) kuutiometriä ilmaa.

Älköön asuinhuoneen haltija myöskään ottako luokseen asukkeja, jos huoneessa asuvien henkilöiden luku siten tulee suuremmaksi kuin edellisen momentin mukaan on luvallista.

7 §. Kun isäntä tai työnantaja luovuttaa makuuhuoneen palvelijoilleen tai palveluksessaan oleville työntekijöille, tulee kullakin henkilöllä olla eri makuusijansa sekä käytettävänään pesuvettä, saippuaa ja eri pyyheliina. Makuuvaatteiden tulee olla eheitä ja puhtaita. Kutakin makuusijaa varten tulee olla vuodeliinat, jotka kyllin usein vaihdetaan.

8 §. Asuinhuoneiston haltijan on käytettävä ja hoidettava huoneistoa niin, ettei huoneiston sopimattomasta käytöstä tai huonosta hoidosta koidu terveydellisiä haittoja asukkaille eikä naapureille.

9 §. Rakennusta, jossa on asuinhuoneita, ja tonttia, jolla sellainen rakennus sijaitsee, älköön käytettäväksi tarkoituksiin, jotka liian kolman tai melun muodossa taikka muulla tavoin tuottavat terveydellisiä haittoja asukkaille tai naapureille.

10 §. Useampaan kuin yhteen huoneistoon johtavassa porraskäytävässä älköön mattoja tai vaatteita puhdistettako älköönkä tuuletettako.

Porraskäytävät ja eteiset on pidettävä puhtaina ja siistissä kunnossa.

11 §. Voimassaolevassa terveydenhoitosäännössä säädetty asunontarkastus on toimitettava erityisen, kaupunginvaltuuston hyväksymän johtosäännön mukaan.

3 L u k u.

Yleisiä määräyksiä terveydenhoitolautakunnan valvonnan alaisista liikkeistä ja laitoksista.

12 §. Kun terveydenhoitosäännön 44 §:ssä mainittu terveydenhoitolautakunnan valvonnan alainen huone tai huoneisto siirtyy uudelle haltijalle, taikka kun sitä on huomattavasti laajennettava tai muutettava, on siitä ilmoitus hyväksymistä varten heti tehtävä terveydenhoitolautakunnalle.

13 §. Henkilö, jolla on tai jolla epäillään olevan terveydenhoitosäännön 69 §:ssä mainittu tarttuva tauti tai tuberkulosi, alkoon toimiko terveydenhoitolautakunnan valvonnan alaisessa liikkeessä tai laitoksessa, ellei terveydenhoitolautakunta katso selvitetynksi, ettei siitä ole tartunnan vaaraa.

14 §. Jos terveydenhoitolautakunnan valvonnan alaisessa liikkeessä tai laitoksessa toimiva henkilö tai jokin sellaisen henkilön asuintoveri taikka henkilö, joka asuu tuollaisen liikkeen tai laitoksen yhteydessä olevassa huoneessa, sairastuu ja aiheuttaa on olettaa taudin olevan tarttuvaa, tulee liikkeen tai laitoksen johtajan tai omistajan heti ilmoittaa asiasta terveydenhoitolautakunnalle.

15 §. Henkilö, jolla on vetistävä ihottuma tai vetistävä haava päässä, kädessä tai käsivarressa, alkoon osallistuko elintarpeiden käsittelyyn, valmistukseen, myyntiin tai tarjoiluun alkoonkä työkennelkø parturiliikkeessä eikä kähertämøssä, ellei terveydenhoitolautakunta katso selvitetynksi, ettei siitä ole haittaa.

Sama säännøs koskee sitä elintarpeiden käsittelyyn, valmistukseen, myyntiin tai tarjoiluun osallistuvaa henkilöä, joka ulkonaisesti käyttää ainetta, mistä tavaraan voi tulla hajua tai makua.

16 §. Huoneistossa, jossa elintarpeita valmistetaan tai pidetään kaupan, sekä parturiliikkeessä ja kähertämøssä tulee näkyvällä paikalla olla julkipantuna otteena tästä terveydenhoitojärjestyksestä terveydenhoitolautakunnan tarpeellisiksi harkitsemat osat.

4 L u k u.

Myytäviksi aijottujen elintarpeiden, juomien ja muiden nautittaviksi tarkoitettujen tavaroiden valmistus.

17 §. Työhuoneessa tulee seinien ja katon olla öljyvärillä maalatut tai pesunkestävällä aineella päällystetyt tai myös, jos terveydenhoitolautakunta siihen suostuu, tarpeeksi usein uusitulla kalkkivärillä tai muulla sen tapaisella sivellyt. Lattian tulee olla vedenpitävällä aineella peitetty ja sellainen, että sitä on helppo puhdistaa. Jos työn laatuun nähden on tarpeellista, tulee lattiassa

olla hylkyvedenlaskujohto. Huoneessa täytyy kylmänäkin vuodenaikana voida jatkuvasti pysyttää lämpö määrä tyydyttävänä.

Työhuoneessa tulee olla tyydyttävä ilmanvaihtolaite, joka on niin tehty, että se estää hyönteisten, eritoten kärpästen pääsyn sinne.

Huoneistossa tulee olla kaapit henkilökunnan ja työntekijäin työ- ja muita vaatteita varten.

Työhuoneessa olevien pöytien, säilytyspaikkain ja muun sisustuksen sekä koneiden, astioiden ja muiden työkalujen tulee olla sellaisia, että ne aina voidaan pitää puhtaina ja etteivät elintarpeet niistä voi saada terveydelle vahingollisia ominaisuuksia tai muuten käydä ihmisravinnoksi sopimattomiksi.

Työhuoneeseen kuuluvain säilytys- ja varastohuoneiden, joissa elintarpeita säilytetään, tulee olla kuivia ja hyvin tuuletettavissa. Milloin terveydenhoitolautakunta säilytettävien tavarain laatuun nähden harkitsee sen tarpeelliseksi, tulee seinien ja katon olla öljyvärillä maalattuja tai pesunkestävällä aineella päällystettyjä.

Työhuone ei saa olla niin lähellä eläinsuojaa, käymälää, lantalaata tai muuta kaatopaikkaa, että siitä voi aiheutua terveydellisiä haittoja.

18 §. Työhuone sekä siihen kuuluvat säilytys- ja varastohuoneet, käytävät, eteiset ja portaat on hyvin tuuletettava, ja on ne samoin kuin työ-, säilytys- ja varastohuoneissa olevat esineet sekä valmistuksessa käytetyt koneet, astiat ja muut työkalut pidettävä puhtaina ja siistissä kunnossa.

19 §. Työhuoneeseen sekä siihen kuuluviin säilytys- ja varastohuoneisiin älköön vaatteita ripustettako kuivumaan älköönkä niitä säilytettäkö muualla kuin sitä varten varatuissa kaapeissa.

20 §. Työhuoneessa tulee henkilökunnan käytettävänä olla puhdasta pesuvettä, saippuaa ja siistejä pyyheliinoja. Jos talossa on vesijohto, on se johdettava työhuoneeseen.

Myöskin tulee siinä, jos terveydenhoitolautakunta tarpeelliseksi harkitsee, olla riittävä määrä tarkoituksenmukaisia, vettä sisältäviä sylkiastioita, jotka on joka päivä puhdistettava.

21 §. Tupakoiminen ja sylkeminen lattialle on työ-, säilytys- ja varastohuoneissa kielletty.

22 §. Henkilöiden, jotka toimivat tässä luvussa tarkoitettujen tavarain valmistuksessa, on noudatettava puhtautta sekä työtään suorittaessaan oltava puettuina puhtaaseen, vaaleasta, pestävästä kankaasta tehtyyn työpukuun ja samallaiseen päähineeseen. Työpukua älköön käytettäkö työhuoneiston ulkopuolella.

23 §. Valmistuksessa käytettäviä aineita on suojeltava tomulta, kosteudelta, hyönteisiltä ja muilta eläimiltä.

24 §. Tässä luvussa tarkoitettujen tavarain valmistukseen älköön käytettäkö senlaatuksia tai niin paljon säilytysaineita, että siitä voi olla terveydellistä vahinkoa. Astia, johon suljettuna tavara myydään, on siinä tapauksessa, että säilytysaineita on käytetty, varustettava selvällä merkillä, josta ilmenee mitä säilytysainetta tavarain valmistuksessa on käytetty. Jos tavarain on sekoitettu sokerini tahi muuta keinotekoista imellysainetta, on tämä selvästi ilmoitettava.

Tavarain valmistaja on terveydenhoitolautakunnan vaatimuksesta velvollinen ilmoittamaan säilytysaineen kokoonpanon.

Sellainen elintarpeiden värjääminen, joka on omiansa salaamaan tavaran vaja-arvoisen laadun, olkoon kielletty.

25 §. Valmistuksesta jääviä jätteitä älköön säilytettävä työ-, säilytys- tai varastohuoneessa taikka näiden huoneiden välittömässä yhteydessä olevissa huoneissa tai käytävissä.

26 §. Tarkastamatonta lihaa älköön säilytettävä lihatavarain valmistushuoneessa eikä ilman terveydenhoitolautakunnan suostumusta sellaiseen työhuoneeseen kuuluvassa säilytys- tai varastohuoneessa.

27 §. Hiilihappoisten vesien valmistukseen, pullojen täyttämiseen ja vesiä tarjoiltaessa käytettävien koneiden ja putkien tulee olla sellaisia, etteivät ne voi tehdä vettä terveydelle vahingolliseksi. Sitä varten pitää hiilihappoisen veden kanssa kosketukseen joutuvat kupariset pinnat päällystää tinalla, hopealla tai muulla niitä vastaavalla aineella.

28 §. Hiilihappoisten vesien valmistukseen käytettävään ainoastaan tislattua tai kemiallisesti ja bakteriologisesti tutkittaessa tyydyttävän puhtaaksi havaittua vettä.

29 §. Tämän luvun sisältämiä määräyksiä on terveydenhoitolautakunnan määräämässä laajuudessa noudatettava myöskin mallassuomien valmistuksessa.

30 §. Missä elintarpeiden, juomien tai muiden nautittavaksi tarkoitettujen tavarain myytäväksi valmistusta harjoitetaan niin rajoitetussa määrässä, että sen voi katsoa kotiteollisuuden veroiseksi, olkoon terveydenhoitolautakunnalla oikeus myöntää huojuksia tämän luvun määräyksistä, milloin tämä haitatta voi käydä päinsä.

5 L u k u.

Elintarpeiden, juomien ja muiden nautittaviksi tarkoitettujen tavarain kauppa.

A. Yleisiä määräyksiä.

31 §. Myytäväksi ajottujen elintarpeiden, juomien ja muiden nautittaviksi tarkoitettujen tavarain sekä kauppiaan tai elinkeinonharjoittajan varastossa säilytetyn tavaran tutkimista varten tarpeellinen näyte on, mikäli mahdollista, otettava tavaran haltijan tai hänen edustajansa ja jäävittömän todistajan läsnäollessa. Otettu näyte on heti varustettava numerolla tai muulla selvällä merkillä.

Jos tavaran haltija haluaa saada omaa tarvettaan varten näytteen, on se sinetillä suljettuna ja asianmukaisella todistuksella varustettuna hänelle annettava.

32 §. Näytteidenotto on suoritettava niin huolellisesti, että saadaan täysi varmuus siitä, että näyte on otettu siitä tavarasta, jota on arvosteltava.

Näytteenotossa noudatetaan muutoin terveydenhoitolautakunnan siitä antamia tarkempia määräyksiä.

33 §. Elintarpeita, juomia ja muita nautittaviksi tarkoitettuja tavaroita älköön kuljetettako sillä tavoin, että nämä saavat oudon hajun tai maun tai muulla tavoin käyvät ravinnoksi sopimattomiksi.

Näitten tavaroiden kuljetukseen käytettävät ajoneuvot ja muut kuljetusvälineet on pidettävä puhtaina ja siistissä kunnossa.

34 §. Myytäviä elintarpeita älköön sijoitettako välittömästi maahan tai lattialle, vaan on ne säilytettävä astiassa, laatikossa tai muutoin sillä tavoin, ettei tavara eikä maa tai lattia likaannu.

Elintarpeet on sopivalla tavalla suojeltava joutumasta karpästen, rottien tai hiirien liattavaksi.

Ravintoaineisiin älköön myyjä tai ostaja tarpeettomasti koskeko.

35 §. Jos myytävänä olevia munia on jollakin erikoistavalla käsitelty tahi säilöönpantu, on tämä julkipanolla mainittava.

36 §. Jos ostajan sallitaan tutkia tavaraa, kuten maitoa, voita, leipää, kalanmätii ynnä muuta sellaista, on näyte otettava lusikalla, veitsellä tai muulla välineellä. Sellaiseen tarkoitukseen käytettävää välinettä ei saa käyttää tavaraa varastosta otettaessa tai siihen pantaessa. Käyttämisen jälkeen on väline joka kerta huolellisesti puhdistettava. Mitä tutkittaessa on jäänyt välineeseen, on hävitettävä.

37 §. Elintarpeiden kääreksi on käytettävä puhdasta pussia tai puhdasta paperia. Terveystoimikunnan asiana on määrätä, saako muunlaista paperia tähän tarkoitukseen käyttää.

38 §. Elintarpeiden myyjänä toimivan henkilön on noudatettava puhtautta sekä työtä suorittaessaan oltava puettuna puhtaaseen, vaaleasta, pestävästä kankaasta tehtyyn työpukuun sekä myymälöissä toimiessaan samanlaiseen päähineeseen. Työpukua älköön käytettävä myymälähuoneiston ulkopuolella.

B. Yleisiä määräyksiä myymälöissä harjoitetusta kaupasta.

39 §. Elintarvemyymälän seinät ja katto on maalattava vaalealla öljyvärillä tai päällystettävä kaakelilla taikka muulla sitä vastaavalla aineella. Lattian tulee olla vedenpitävällä aineella peitetty ja sellainen, että sitä on helppo puhdistaa. Myymälässä täytyy kylmänäkin vuodenaikana voida jatkuvasti pysyttää lämpö määrää tyydyttävänä.

Myymälässä tulee olla tarkoituksenmukainen ilmanvaihtolaite.

Myyntipöytien, säilytyskaappien ja muun sisustuksen tulee olla väriltään vaalea ja helposti puhtaana pidettävä; siirtomaatavaraain kauppaa varten tarkoitettussa myymälässä on kuitenkin lupa käyttää myöskin tummaa väriä, jota muissakin myymälöissä saa koristetarkoituksiin käyttää pienemmissä pinnoissa, kalustuksen listoituksissa ja muissa niihin verrattavissa paikoissa.

Myymälähuoneistossa tulee olla kaapit henkilökunnan työ- ja muita vaatteita varten.

Myymälän välittömässä yhteydessä tulee olla tarkoituksenmukainen varastohuone.

Jos talossa on vesijohto, on se johdettava myymälähuoneistoon.

Myymälähuoneistoon kuuluvain säilytys- ja varastohuoneiden, joissa elintarpeita säilytetään, tulee olla kuivia ja hyvin tuuletettavissa. Milloin terveydenhoitolautakunta säilytettävain tavarain laadun vuoksi harkitsee sen tarpeelliseksi, tulee seinien ja katon olla pesunkestäviä.

Myymälän ulkopuolelle on asetettava liikekilpi, josta selvästi näkyy liikkeen laatu ja omistajan nimi tai toiminimi.

Myymälä ei saa olla niin lähellä eläinsuojaa, käymälää, lantalaan tai muuta kaatopaikkaa, että siitä voi aiheutua terveydellistä haittaa.

40 §. Elintarvemyymälä sekä siihen kuuluvat säilytys- ja varastohuoneet, käytävät, eteiset ja portaat on hyvin tuuletettava, ja on ne samoin kuin myynnissä käytetyt esineet pidettävä puhtaina ja siistissä kunnossa.

41 §. Elintarvemyymälässä tulee henkilökunnan käytettävänä olla puhdasta pesuvettä, saippuaa ja siistejä pyyheliinoja.

Terveydenhoitolautakunta voi, milloin katsoo sen tarpeelliseksi, määrätä, että myymälässä tulee olla riittävä määrä tarkoituksenmukaisia, vettä sisältäviä sylkiastioita, jotka on joka päivä puhdistettava.

42 §. Elintarvemyymälässä sekä siihen kuuluvissa säilytys- ja varastohuoneissa on tupakoiminen ja sylkeminen lattialle kielletty. Tästä on myymälään näkyvään paikkaan pantava ilmoitus.

Kciria ja kissoja ei ole lupa tuoda elintarvemyymälään.

43 §. Samassa elintarvemyymälässä älköön pidettävä kaupan älköönkä säilytettävä tavaroita, jotka voivat aiheuttaa toisten tavaroiden vahingoittumisen tai likaantumisen taikka antaa niille oudon hajun tai maun. Siitä, mitä tavaralajeja saadaan erilaisissa elintarvemyymälöissä pitää kaupan, määrätään jäljempänä.

Terveydenhoitolautakunta voi kuitenkin myöntää liha-, kala-, maito-, voi- tai leipäkaupan harjoittajalle luvan pitää myymälässä muita tavaroita kuin niitä, joita 57, 62, 78, 83 ja 84 §:ien mukaan siellä saa myydä, jos lautakunta hankkimiansa tietojen perusteella havaitsee sen voivan käydä päinsä terveydellistä haittaa tuottamatta.

44 §. Muussa elintarvemyymälässä kuin kalamyymälässä älköön pidettävä silli- tai silakkatynnyreitä tai -astioita, vaan on sillit ja silakat siellä säilytettävä tiiviisti suljetuissa kannellisissa lasi-, porseliini-, fajanssi- tai metalliastioissa. Tämä määräys ei koske sekatavaramyymäläin ja lihamyymäläin varastohuoneissa säilyttämistä.

Tällaisessa myymälässä ei myöskään saa pitää kaupan eikä säilyttää vihanneksia, perunoita eikä muita juurikasveja, ellei tarpeellisiin toimenpiteisiin muiden elintarpeiden suojelemiseksi niiden aiheuttamalta likaantumiselta ole ryhdytty. Perunat ja muut juurikasvit on joka tapauksessa säilytettävä mullan kokoamista varten toisen tiivispohjaisen laatikon päälle asetetussa ja rimapohjalla varustetussa laatikossa.

Milloin liha-, kala-, maito-, voi- tai leipämyymälöissä pidetään

kaupan pulloissa myytäviä juomia, ei pullojen kuljettamiseen tai varastoitamiseen käytettyjä koreja ja laatikoita saa säilyttää myymälässä.

Myymälässä älköön pantako esille tavaroita niin, että ne helposti tahraantuvat, älköönkä siinä säilytettäväksi niin paljon tavaroita, että järjestys siitä kärsii tai puhtaanapito käy vaikeaksi.

45 §. Terveydenhoitolautakunta kieltäköön, milloin ei tässä terveydenhoitojärjestyksessä ole toisin määrätty, siirtomaatavarain kauppaa varten tarkoitettussa elintarvemyymälässä sellaisten tavarain myynnin, joitten lautakunta katsoo voivan haitallisesti vaikuttaa kaupan pidettyjen elintarpeiden laatuun, sekä antakoon tarkemmat määräykset sallittujen tavarain käsittelystä.

46 §. Terveydenhoitolautakunnan asiana on, milloin harkitsee sen tarpeelliseksi, antaa tarkemmat määräykset perunain ja muiden juurikasvien kaupasta sekä myymälöistä, missä harjoitetaan yksinomaan vihannesten ja juurikasvien myyntiä tai kalakauppaa.

47 §. Kauppahalleista, joissa harjoitetaan elintarpeiden kauppaa, olkoot voimassa soveltuvat kohdat siitä, mitä elintarvemyymälöistä on määrätty. Sen kauppahallin osan, missä elintarpeita myydään, tulee olla tyydyttävästi eristetty niistä osista, missä muita tavaroita pidetään kaupan.

Muuten on terveydenhoitolautakunnan asiana antaa tarkemmat terveydenhoidolliset määräykset kauppahalleissa harjoitettavasta kaupasta ja kauppahallien hoidosta.

C. Yleisiä määräyksiä ulkosalla harjoitetusta kaupasta.

48 §. Elintarpeita ulkosalla myytäessä on myyntipaikka ja sen lähin ympäristö pidettävä puhtaana ja siistissä kunnossa.

Elintarpeiden säilyttämiseen ja myyntiin käytettävän pöydän levy on tehtävä sileäksi ja siveltävä öljyvarilla tai muulla sitä vastaavalla aineella niin, että se on helposti puhdistettavissa. Pöydän levyn tulee olla vähintään 75 sm korkeudella maanpinnasta.

Kori, laatikko, saavi ja muu elintarpeiden säilytysastia on pidettävä vähintään 30 sm korkealla alustalla.

Suolakala-astiat tulee olla niin tiiviit, ettei niistä vuoda suolavettä.

Elintarpeitten myyntiin käytettyihin kojuihin nähden on soveltuvilta kohdilta noudatettava elintarvemyymälöistä annettuja määräyksiä.

49 §. Elintarpeet on säilytettävä ja pidettävä sellaisessa järjestyksessä, että niitä on helppo tarkastaa.

50 §. Kalojen myyntiin käytetty pöytä on varustettava niin korkeilla reunoilla, etteivät kalat putoile maahan.

Tuoreiden kalojen, silakoiden ja muiden pikkukalojen lukuunottamatta, tulee olla tapettuja, ellei niitä elävinä säilytetä puhdasta vettä sisältävässä astiassa.

Jos eläviä kaloja säilytetään sumpuissa, on nämä kiinnitettävä terveydenhoitolautakunnan hyväksymään paikkaan.

51 §. Myyjän tulee terveydenhoitolautakunnalle ilmoittaa missä elintarpeita, pöytiä sekä myyntiin käytettyjä astioita, välineitä ja muuta sellaista säilytetään.

52 §. Kaupungin torilla on kielletty kaupaksi tarjoamasta lihaa, makkara- ja muita lihatavaroita, valmiita ruokatavaroita, verta, kynittyä siipikarjaa, nyljettyä riistaa, maitoa, kermaa, voita, margariinia, juustoa, leipää, jauhoja ja suurimoita.

53 §. Mitä 48—52 §:ssä säädetään, ei koske sellaista elintarpeiden kauppaa, joka voimassaolevan elinkeinolain mukaan on maalaiskansalle ja maatilain haltijoille sallittu, vaan saakoon tällainen kauppa tapahtua kuormista tai aluksesta tätä tarkoitusta varten osoitetulla paikalla. Kuitenkin on tällöin tarkoin noudatettava puhtautta, ja muutenkin on tämän terveydenhoitojärjestyksen elintarvekauppaa koskevia määräyksiä soveltuvilta kohdin noudatettava.

54 §. Elintarpeita älköön myytäkö kaduilla tai pihoilla, paitsi milloin elintarpeitten kauppaa asianomaisella luvalla terveydenhoitolautakunnan määräämin ehdoin harjoitetaan myyntikoujuissa tai määrättyllä paikalla.

Voita, munia, vihanneksia, hedelmiä, marjoja, juurikasveja ja riistaa saakoot kuitenkin maalaiskansa ja maatilain haltijat myydä pihoilla.

55 §. Aluksessa, jossa elintarpeita tarjotaan kaupaksi, on tyydyttävää järjestystä ja siisteyttä noudatettava sekä elintarpeita säilytettävä niin, etteivät ne likaannu. Jos terveydenhoitolautakunta katsoo aluksen puhdistamisen tarpeelliseksi, ei elintarpeita saa myydä, ennenkuin puhdistaminen on tapahtunut.

Alukseen kertyviä jätteitä ei saa satama-alueella viskata veteen, vaan on ne koottava varta vasten siihen tarkoitukseen varattuun astiaan.

D. Erikoismääräyksiä lihakaupasta.

56 §. Lihamyymälän myyntipöydän levynä saa käyttää vain hiotusta kivistä tai muusta tarkoitukseen sopivasta aineesta valmistettua sileätä laattaa, johon vesi ei pääse imeytymään.

Lihan ripustamiseen älköön myymälässä tai varastohuoneessa käytettävä muuta kuin ruostumattomasta aineesta valmistettuja koukkuja, jotka mahdollisuuden mukaan on sijoitettava niin, että liha riippuu vapaasti.

Liha- ja leikkelemyymäläksi käytettävässä huoneistossa tulee sen lisäksi, mitä 39 §:ssä elintarvemyymälöistä yleensä määrätään, olla jokin vedenlämmityslaitte.

57 §. Myymälässä, jossa myydään tuoretta lihaa, tuoretta silavaa tai makkaraa, älköön ilman terveydenhoitolautakunnan lupaa lisäksi pidettävä kaupan älköönkään säilytettävä muuta kuin lihavalmisteita, verta, kynittyä tai nyljettyä riistaa, kynittyä siipi-

karjaa, lipeäkalaa, munia, juustoa, voita, luvallisia voivastikkeita, vihanneksia, säilykkeitä sekä pulloissa myytäviä juomia.

Leikkelemyymälässä älköön pidettävä kauppan tuoretta lihaa, tuoretta silavaa, keittämättömiä perunoita tai muita keittämättömiä juurikasvia.

Juusto on säilytettävä suljettavassa lasikaapissa tai lasikuvun alla.

58 §. Värjättyjä makkaroita tai lihavalmisteita älköön pidettävä kauppan.

59 §. Myytäväksi ajottua lihaa ja silavaa saa kuljettaa ainoastaan siihen sopivilla ajoneuvoilla ja puhtaaseen säiliöön suljettuna taikka valkeaan puhtaaseen pestävään kankaaseen tai muuhun samanlaatuiseseen verhoon huolellisesti käärittyinä.

60 §. Lihakaupassa on tarkoin noudatettava lihantarkastuksesta annettuja määräyksiä.

Lihamyymälän varastosuojaan älköön varastoitako tarkastamaton lihaa.

Lihamyymälässä ja siihen kuuluvassa varastosuojaassa älköön säilytettävä jauhettua lihaa.

E. Erikoismääräyksiä kalakaupasta.

61 §. Tuoreen kalan kauppaa varten tarkoitettussa myymälässä on myyntipöydän levyyn nähden noudatettava 56 §:ssä annettuja määräyksiä.

Kalojen huuhteluun saa käyttää ainoastaan puhdasta vettä.

62 §. Myymälässä, jossa myydään tuoretta kalaa, älköön liksäksi pidettävä kauppan älköönkä säilytettävä muuta kuin kuivatua, savustettua, suolattua tai muulla tavoin ruuaksi valmistettua kalaa, kalanmätii, tuoreita tai suolattuja kuoriaisia, kynimätöntä, nylkemätöntä metsänriistaa, kynimätöntä siipikarjaa, marjoja, vihanneksia, perunoita ja muita juurikasveja, säilykkeitä sekä pulloissa myytäviä juomia.

Kalanmätii on säilytettävä porsliinista, lasista tai muusta niitä vastaavasta aineesta valmistetussa kannellisessa astiassa.

F. Erikoismääräyksiä maito- ja kermakaupasta.

63 §. Jokaisen, joka kaupungissa harjoittaa maitokauppaa, tulee kuukausittain terveydenhoitolautakunnalle ilmoittaa se tai ne tilat, meijerit ja maidonkokoomispaikat, joista myytävä maito tai kerma saadaan, sekä tieto edellisen kuukauden aikana toimitetun maidon ja kerman määrästä.

Välikauppiiaan tulee vaadittaessa antaa tieto maidon tai kerman tuottajista. Tämä määräys koskee myöskin ravintoloita, kahviloita, ruokaloita ja muita sellaisia liikkeitä, joissa maitoa tarjoillaan.

Mitä tässä säädetään maidosta olkoon noudatettavana kermaankin nähden, ellei toisin sanota.

64 §. Maitokauppaa saa harjoittaa:

- 1) erikoisessa maitomyymälässä;
- 2) lähettämällä maitoa ostajan kotiin;
- 3) tarjoamalla maitoa ravintoloissa, kahviloissa ja muissa sellaisissa liikkeissä.

Lisäksi saadaan viiliä myydä määrättyillä myyntipaikoilla ulkosalilla, milloin sitä myydään kannellisissa tai muuten suljetuissa astioissa.

65 §. Kaupan pidettävän ja kaupunkiin myytäväksi tai tarjottavaksi tarkoitetun maidon ja kerman tulee bakteeripitoisuuteen, kestävyYTEEN, happamuuteen ja puhtauteen nähden täyttää terveydenhoitolautakunnan asettamat vaatimukset sekä sisältää vähintään seuraavat rasva- ja kuiva-ainemäärät:

- a) kuorimattoman maidon 3.2 % rasvaa ja 12 % kuiva-ainetta;
- b) kuoritun maidon 0.5 % rasvaa ja 8.5 % kuiva-ainetta;
- c) separoidun ja kirnumaidon 8 % kuiva-ainetta;
- d) kerman 15 % rasvaa;
- e) kuohukerman 30 % rasvaa;
- f) sterilisoidun pullokerman 10 % rasvaa;
- g) kondensoidun maidon 8 % rasvaa ja 26 % kuiva-ainetta.

Poikineen eläimen maitoa ei saa viiteen vuorokauteen poikimisesta lukien sekoittaa muuhun maitoon, vaan on se myytävä ternieli juustomaidon nimellä.

66 §. Jäätelöä, jossa on maitorasvaa, myytäköön maitojäätelönä, jos siinä on vähintään 3 % maitorasvaa, ja kermajäätelönä, jos siinä on vähintään 12 % maitorasvaa.

67 §. Maitoa tai kermaa ei saa ilman terveydenhoitolautakunnan antamaa erikoista lupaa myydä lastenmaitona, tarkastettuna maitona, tilausmaitona tai pastörisoituna maitona eikä muutenkaan niin nimitettynä, että yleisö voi saada sen käsityksen, että maito tai kerma on laadultaan tavallista kauppamaitoa tai kermaa parempaa.

Erikoisesti nimitetyn maidon tai kerman käsittelyssä on noudatettava terveydenhoitolautakunnan sitä varten antamia määräyksiä.

68 §. Älköön kaupunkiin myytäväksi tuotako, siellä kaupattako tai myyntiä varten säilytettävä maitoa:

1) eläimestä, joka sairastaa sellaista tautia, että se, kuten kliinillisesti todettava tuberkuloosi, pernarutto, turpa- ja sorkkatauti, utaretulehdus, emätulehdus, tarttuva luomistauti, myrkytys, pahanlaatuinen ripuli tai yleensä kuumetauti, voi haitallisesti vaikuttaa maidon laatuun, ellei terveydenhoitolautakunta määräämillään ehdoilla ole antanut siihen lupaa;

2) sellaiseen karjastoon kuuluvasta eläimestä, jonka nautaeläimissä on tuberkuliinilla tutkittaessa havaittu reaktio, jollei kotieläintautien ehkäisemisestä annetuissa asetuksissa määrättyihin varokeinoihin ole ryhdytty;

3) eläimestä, jota ulkonaisesti tai sisällisesti on hoidettu lääke-

aineilla, jotka saattavat joutua maitoon tai muuten aiheuttaa sille vahingollisia tai epämiellyttäviä ominaisuuksia;

4) lehmästä, joka lypsää litraa vähemmän kerrallaan tai jonka maito ulkonäkönsä, makunsa tai hajunsa puolesta poikkeaa tavallisesta;

5) joka huomattavassa määrässä sisältää likaa;

6) johon on sekoitettu vettä, pastörisoitua maitoa tai kermaa, tärkkelystä tai muita vieraita aineita;

7) ellei koko navetassa olevaa karjaa ole tutkittu tuberkuliinilla 71 §:ssä määrättyllä tavalla;

8) ellei myyjä kahdesti vuodessa, ennen heinäkuun 15 päivää ja joulukuun 15 päivää, ole tarkastusviranomaisille jättänyt tietoa tuottajiensa eläinten terveydentilasta, navettaoloista ja maidon käsittelystä eläinlääkäriin täyttämällä, terveydenhoitolautakunnan hyväksymällä lomakkeella.

69 §. Milloin terveydenhoitolautakunta tarpeelliseksi harkitsee, voi lautakunta velvoittaa maidon tuottajan määrääjän kuluessa näytettävään eläinlääkäriin antaman, lautakunnan vahvistaman kaavakkeen mukaan laaditun todistuksen eläinten terveydentilasta, hoidosta ja ruokinnasta sekä muista karjan ja maidon käsittelyä koskevista seikoista. Jollei määräystä noudateta, kieltäköön lautakunta toistaiseksi kaupungissa myymästä kysymyksessä olevan karjan maitoa.

Niinikään voi lautakunta velvoittaa maidon tuottajan esittämään todistuksen meijerin tahi navetan henkilökunnan terveydentilasta ja, jollei määräystä noudateta, kieltää toistaiseksi kaupunkiin tuomasta sellaisesta meijeristä tai navetasta tuotua maitoa.

70 §. Milloin 68 §:n 1 kohdassa mainittua eläintautia on ilmestynyt tai epäillään ilmestyneen jollekin tilalle on maidon tuottajan viipymättä ilmoitettava asiasta kaupungin terveydenhoitolautakunnalle sekä myöskin ryhdyttävä lautakunnan määräämiin toimenpiteisiin.

71 §. Tilalla, josta maitoa tuodaan kaupunkiin myytäväksi, on karjan tutkiminen tuberkuliinilla toimitettava vähintään joka viides vuosi, ellei vasikoita tilalla elätetä muualta tuodulla maidolla, missä tapauksessa tutkimus on toimitettava vähintään joka kolmas vuosi.

Toiselta tilalta tuotuja eläimiä älköön pantako navettaan, ellei niitä juuri sitä ennen ole tutkittu tuberkuliinilla.

Todistus tuberkuliinitutkimuksen tuloksesta on viipymättä lähetettävä kaupungin terveydenhoitolautakunnalle, ja maidon suhteen on meneteltävä siten kuin säädetään kotieläintautien ehkäisemisestä annetuissa asetuksissa, kunnes karja on todettu olevan tuberkuloosista vapaan.

72 §. Meijeriin ja maidonkokoamishuoneistoon nähden noudatettakoon mitä 17—22 §:ssä elintarpeiden ja juomien valmistukseen käytetystä työhuoneesta yleensä määrätään.

Tällaisessa laitoksessa käytettäköön ainoastaan hyvää ja puhdasta vettä. Viemäri on niin järjestettävä, ettei vesi pääse pysähtymään huoneiden läheisyyteen.

Huoneistossa pitää olla maidon vastaanottohuone, maidonsäilytys huone ja maitoastiain pesuhuone sekä terveydenhoitolautakunnan hyväksymä maidon pastörisoimiskone sekä maidonjäähdytin.

73 §. Maitomyymäläksi käytettävässä huoneistossa tulee sen lisäksi, mitä 39 §:ssä elintarvemyymälöistä yleensä määrätään, olla vedenlämmityslaitte.

74 §. Maidon kuljetukseen on käytettävä ainoastaan puhtaita ja hyvässä kunnossa olevia kuljetusvälineitä. Niitä ei saa käyttää sellaisten esineiden tai aineiden kuljettamiseen, jotka voivat maitoa liata tai joista se voi saada oudon hajun tai maun tai joitten kautta se muulla tavoin voi käydä ihmisravinnoksi sopimattomaksi. Yleistä henkilöliikennettä harjoittavassa moottoriajoneuvossa ei saa kuljettaa myytäväksi tarkoitettua maitoa.

Kaupungissa maidonkuljetukseen käytettävien ajoneuvojen tulee olla varustettuja kilvellä, jossa on omistajan nimi tai toiminimi. Sellaisilla ajoneuvoilla ei saa kuljettaa mitään, josta ajoneuvot voivat likaantua.

75 §. Astiat, joissa myytäväksi aijottua maitoa kuljetetaan tai säilytetään, ja muut maidon kanssa kosketuksiin tulevat välineet on pidettävä puhtaina, ruosteettomina ja hyvässä kunnossa, ja on ne valmistettava hyvin tinatusta rautapellistä, alumiinista, lasista, porsliinista tai muusta sellaisesta aineesta, joka ei anna maidolle makua tai hajua eikä myöskään saata siihen terveydelle vahingollisia aineksia. Kuljetus- ja säilytysastioita ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen. Astiat on heti käyttämisen jälkeen huolellisesti puhdistettava.

Kuljetusastioissa tulee olla nimilaatat ja muut terveydenhoitolautakunnan ohjeiden mukaan valmistetut tuntomerkit, joista käy selville lähettäjän nimi ja lähetyspaikka, ja on ne suljettava terveydenhoitolautakunnan hyväksymällä tavalla. Kansien tiivisteinä saa käyttää ainoastaan puhdasta voipaperia tai tätä tarkoitusta varten valmistettuja erikoisrenkaita tai -tiivisteitä.

76 §. Maidon kaataminen astiasta toiseen ulkosalla, kuten asemalaiturilla, pihalla, kadulla tai torilla, on kielletty.

77 §. Mitta-astioissa, joita myynnissä käytetään, tulee olla sellaiset kädensijat, että välttytään käsin tai käsivarsin koskettamasta maitoon tai maitoastian sisäisivuihin.

Kun pidetään kaupan maitoa tai valmistetta, jossa maito on pääosana, tulee astiassa, josta myyminen tapahtuu, olla helposti käsitettävä merkintä, josta ilmenee, onko tavara kuorimatonta maitoa, kuorittua maitoa, separoitua maitoa, kermaa, kuohukermää, ternimaitoa, piimää, kirnupiimää, youghurtia, kefiiriä t. m. s., ja on aineen laatu ilmoitettava näkyvässä paikassa olevalla selvällä kirjoituksella.

78 §. Maitomyymälässä alköön, paitai maitoa ja kermaa sekä niistä valmistettuja tuotteita, pidettäkö kaupan alköönkä säilytettäkö muuta kuin luvallisia voivastikkeita, juustoa, leipää ja muita leipomotuotteita, munia, hunajaa, suklaavalmisteita ja muita

makeisia, kaakaota, laserretusta savesta tehdyissä tai lasisissa taikka porseliinisisä ilmatiiviisti suljetuissa astioissa säilytetyjä ravintoaineita sekä pulloissa myytäviä juomia.

Juusto on säilytettävä suljetavissa lasikaapeissa tai lasikuvun alla.

Muitten kuin maidon ja meijerituotteiden sekä leipomotuotteiden myynti olkoon luvallista ainoastaan niillä ehdoilla, mitkä terveydenhoitolautakunta luvan myöntäessään on vahvistanut.

79 §. Terveydenhoitolautakunnan toimesta on myymälöissä, ravintoloissa, kahviloissa ja muissa sellaisissa liikkeissä, joissa maitoa myydään tai tarjoillaan, toimitettava maidontarkastuksia.

Terveydenhoitolautakunta voi, kun syytä siihen on olemassa, otattaa näytteitä ja tarkastuttaa terveydellisiä oloja navetoissa, meijereissä ja maidonkokoamispaikoissa. Jos omistaja kieltää näytteiden ottamisen tai tarkastuksen toimittamisen tai vaikeuttaa niitä, kieltäkään lautakunta maidon tuonnin sellaisesta paikasta.

G. Erikoismääräyksiä voi- ja juustokaupasta.

80 §. Kaupan pidetyn meijerivoin rasvapitoisuuden tulee olla vähintään 80 %. Vesipitoisuus älköön olko 16 % suurempi, jos voi on suolattua, älköönkään 18 % suurempi, jos se on suolaamatonta. Voita, jota ei ole hyväksytty vientivoiksi, älköön myytävä ensiluokan voina.

81 §. Kotona kirtunut eli niin sanotun maatiaisvoin rasvapitoisuuden tulee olla vähintään 76 % ja sen vesipitoisuus älköön olko 19 % suurempi. Voita, johon on sekoitettu aniliinivärejä tai muuta säilytysainetta kuin keittosuolaa, ei saa myydä.

82 §. Voi on huolellisesti säilytettävä puhtaassa astiassa tai puhtaassa päällyksessä. Jos voi tai sen päällyks on homehtunut, ei sitä saa myydä.

83 §. Voimymälässä älköön lisäksi pidettävä kaupan älköönkään säilytettävä muuta kuin maitoa ja kermaa sekä niistä valmistettuja tuotteita, luvallisia voivastikkeita, leipää, muniä, hunajaa, säilykkeitä ja pulloissa myytäviä juomia.

Juusto on säilytettävä suljetavissa lasikaapeissa tai lasikuvun alla.

H. Erikoismääräyksiä leivän ja muitten leipomotuotteiden kaupasta.

84 §. Myymälässä, joka on tarkoitettu leivän ja muitten leipomotuotteiden myyntiä varten, älköön näitten tavarain lisäksi pidettävä kaupan älköönkään säilytettävä muuta kuin voita, luvallisia voivastikkeita, juustoa, muniä, hunajaa, säilykkeitä, karamelleja, marmelaadeja ja muita makeisia sekä pulloissa myytäviä juomia.

Juusto ja voi on säilytettävä suljetavissa lasikaapeissa tai lasikuvun alla.

85 §. Kotileipomosta saadaan myydä leipää ainoastaan terveydenhoitolautakunnan luvalla.

86 §. Siirtomaatavarain kauppaa varten tarkoitettussa myymälässä saa leipää ja keksiä pitää kaupan ainoastaan ehdolla, että ne säilytetään suljettavissa kaapeissa, paketeissa tai rasioissa.

87 §. Leipää ja muita leipomotuotteita kuljetettakoon ainoastaan suljetuissa ajoneuvoissa tai kannellisissa laatikoissa, koreissa tai rasioissa.

6 L u k u.

Ravintola-, kahvila-, hotelli- ja vierasmajaliikkeet.

88 §. Huoneistoon nähden, jossa harjoitetaan ravintola-, kahvila-, hotelli- ja vierasmaja- tai muuta siihen verrattavaa liikettä, noudatettakoon, ellei toisin ole säädetty tai määrätty, mitä 2, 3 ja 4 §:ssä asuinhuoneista määrätään.

89 §. Ravintola-, kahvila-, hotelli- tai muun siihen verrattavan liikkeen harjoittamiseen käytettävässä huoneistossa olevan keittiön seinät ja katto on maalattava vaalealla öljyvärillä tai peitettävä kaakelilla taikka muulla vastaavalla vaaleanvärisellä aineella. Lattian tulee olla sellainen, että sitä on helppo puhdistaa.

Ruokailu- ja tarjoiluhuoneen ovet, samoin kuin seinät vähintään 1.8 metrin korkeudelle lattiasta on maalattava öljyvärillä tai päällystettävä pesunkestävällä aineella. Terveystieteiden lautakunta voi kuitenkin myöntää poikkeuksen tästä määräyksestä, milloin tämä haitatta käy päinsä.

Vierasmajaliikkeen harjoittamiseen käytetyn huoneiston seinät on maalattava öljyvärillä tai päällystettävä pesunkestävällä aineella. Lattian tulee olla sellainen, että sitä on helppo puhdistaa.

Huoneistossa tulee olla eri säilytys huone ruokatarvotteita varten, ellei terveydenhoitolautakunta katso voivansa myöntää poikkeusta tästä määräyksestä.

Säilytys- ja varastohuoneiden, joissa elintarpeita säilytetään, tulee olla kuivia ja hyvin tuuletettavissa. Milloin terveydenhoitolautakunta säilytettävien elintarpeiden laatuun nähden harkitsee sen tarpeelliseksi, tulee säilytys- ja varastohuoneiden lattian olla vedenpitävällä aineella peitetty sekä seinien ja katon olla öljyvärillä maalatut tai päällystetyt pesunkestävällä aineella.

Huoneistossa tulee olla kaapit henkilökunnan työ- ja muita vaatteita varten sekä, jos terveydenhoitolautakunta katsoo tarpeelliseksi, eri vaatteidenmuuttohuone.

90 §. Kun huoneistoa ainoastaan lämpimänä vuodenaikana tai muuten tilapäisesti käytetään tässä luvussa tarkoitettun liikkeen harjoittamiseen, voi terveydenhoitolautakunta myöntää sellaisen poikkeuksen 88 ja 89 §:n määräysten noudattamisesta, minkä se katsoo voivan käydä päinsä terveydellistä haittaa tuottamatta.

91 §. Huonetta, jossa ruokaa valmistetaan, tarjoillaan tai säilytetään, ei saa käyttää asuntona, makuusuojana eikä muuna sellaisena, vaan ainoastaan siihen tarkoitukseen, johon se on ajottu; älköön se myöskään olko suoranaisessa yhteydessä toiseen huoneeseen sillä tavoin, että siitä voi syntyä terveydellistä haittaa.

Tällaisessa huoneessa älköön myöskään vaatteita säilytettävä, älköönkä niitä sinne kuivumaan ripustettako.

92 §. Hotelli-, vierasmaja- ja muussa siihen verrattavassa huoneistossa olevan huoneen, jota luovutetaan yleisön käytettäväksi makuuhuoneena, tulee olla niin tilavan, että kutakin makuusijaa kohti tulee vähintään 15 kuutiometriä ilmaa. Terveydenhoitolautakunnan on tämän perusteen mukaan vahvistettava se makuusijojen luku, minkä kuhunkin huoneeseen saa sijoittaa.

Hakemuksesta voi terveydenhoitolautakunta, kun painavia syitä harkitaan olevan olemassa, myöntää luvan edellä sanottua useampien makuusijojen sijoittamiseen samaan makuuhuoneeseen. Luvan myöntäessään voi terveydenhoitolautakunta antaa tarpeelliseksi katsomansa tarkemmat määräykset tällaisen makuuhuoneen sisustuksesta.

93 §. Ravintola-, hotelli-, vierasmaja- ja muun siihen verrattavan liikkeen harjoittamiseen käytetyssä huoneistossa tulee olla tarpeellinen määrä yleisiä käymälöitä.

Käymälään ei saa johtaa sisäänpääsyä suoraan ruuan tai juomien valmistukseen, tarjoiluun tai säilyttämiseen eikä yleiseen käymälään myöskään makuuhuoneena käytetystä huoneesta.

Käymälän tulee olla hyvin tuuletettu sekä puhdas ja siistissä kunnossa. Yleisessä käymälässä tulee yleisön käytettävänä olla puhdasta pesuvettä, saippuaa ja siistejä pyyheliinoja.

Mitä edellä 2 ja 3 mom:ssa on määrätty, koskee myöskin kahvila-liikkeen harjoittamiseen käytetyssä huoneistossa olevaa yleistä käymälää.

Huoneistossa tulee henkilökunnan käytettävänä olla puhdasta pesuvettä, saippuaa ja siistejä pyyheliinoja. Jos talossa on vesi-johto, on se johdettava huoneistoon.

94 §. Tässä luvussa tarkoitetun liikkeen harjoittamiseen käytetty huoneisto ja siihen kuuluvat eteiset, portaat, käytävät, keittiöt, säilytys- ja varastohuoneet sekä kylpyhuoneet samoin kuin ruuan ja juomien valmistamiseen, tarjoiluun ja säilyttämiseen käytetyt ynnä makuuhuoneissa olevat huonekalut, makuuvaatteet, astiat ja muut talouskalut on aina pidettävä puhtaina ja siistissä kunnossa.

Huoneisto on pidettävä vapaana rotista, hiiristä, karpäsistä ja syöpäläisistä.

Ruuan ja juomien valmistuksesta jääneet jätteet on tarpeen mukaan ja vähintään kerran vuorokaudessa poistettava keittiöstä.

95 §. Yleisön käytettäväksi luovutetuissa makuuhuoneissa on pidettävä lämpö määrä tyydyttävänä. Tällaiset huoneet on huolellisesti puhdistettava ja tuuletettava.

Kullekin uudelle vieraalle on annettava puhtaat vuodeliinat ja pyyheliinat.

96 §. Henkilön, joka toimii sellaisessa liikkeessä, jota tässä luvussa tarkoitetaan, on noudatettava puhtautta. Ruuan ja juomien valmistuksessa toimivan henkilön tulee työtään suorittaessaan olla puettuna puhtaaseen, vaaleasta pestävästä kankaasta tehtyyn

työpukuun ja samanlaiseen pähineeseen, joita ei saa käyttää huoneiston ulkopuolella.

Huoneessa, jossa ruokaa valmistetaan, älköön samalla kertaa työskennellä niin monta henkilöä, että siitä saattaa koitua terveydellistä haittaa. Älkööt myöskään henkilöt, jotka eivät ole puetut säädettyyn työpukuun, siellä oleskelko.

97 §. Yleisölle tarjottavaksi aijotun ruuan tai juomien valmistuksessa älköön käytettävä aineita, joista ruoka tai juomat voivat saada terveydelle vahingollisia ominaisuuksia tai jotka muuten tekevät ne ihmisravinnoksi sopimattomiksi.

7 L u k u.

Koulut, lastensuojelulaitokset ja sairaalat.

98 §. Koulujen, lastenkotien, lastenseimien ja muitten sellaisen laitosten tulee huoneiston tilavuuden, ilmanvaihdon, lämmityksen ja valaistuksen puolesta olla niin järjestettyä, ettei terveydellistä haittaa niissä oleskeleville synny.

Huoneen, jota käytetään lasten makuuhuoneena, pitää olla niin tilavan, että kutakin siinä makaavaa henkilöä kohti tulee vähintään 15 kuutiometriä ilmaa. Jos siihen harkitaan päteviä syitä olevan, antakoon terveydenhoitolautakunta kuitenkin luvan edellä sanottua useampien makuupaikkojen sijoittamiseen samaan huoneeseen.

Tällaisessa huoneistossa tulee myöskin olla tarpeellinen määrä hyvin tuuletettuja ja puhtaita sekä siistissä kunnossa olevia käymälöitä.

99 §. Tässä luvussa tarkoitetun laitoksen huoneisto ja siihen kuuluvat eteiset, portaat, käytävät, keittiöt ja kylpyhuoneet samoin kuin huonekalut, astiat ja muut talouskalut on pidettävä puhtaina ja siistissä kunnossa. Huoneisto on myöskin hyvin tuuletettava ja pidettävä vapaana syöpäläisistä.

100 §. Lastenkodissa ja lastenseimessä tulee kullakin lapsella olla oma tarkoituksenmukaisesti laitettu makuusijansa. Kutakin lasta varten tulee olla eri pyyheliina.

Lapset, joilla on syyhelmä tai tippurin aiheuttamaa vuotoa, on pidettävä erillään muista lapsista.

101 §. Mitä terveydenhoitolautakunnan tehtävistä yksityisen koulun ja yksityisen sairaanhoitolaitoksen valvonnasta on terveydenhoitosäännössä säädetty, noudatettakoon myöskin kunnallisen koulun ja kunnallisen sairaanhoitolaitoksen valvonnassa.

8 L u k u.

Saunat, kylpylaitokset ja uimahuoneet.

102 §. Yleinen sauna tai kylpylaitos on pidettävä hyvin valaistuna ja hyvin tuuletettuna sekä siistissä kunnossa. Perinpohjainen puhdistaminen on toimitettava vähintään kerran vuorokaudessa ja ulotettava myöskin nurkkiin sekä kylpyammeitten taa ja alle.

Pukuhuoneiden seinät on ainakin 1.5 metrin korkeuteen maalattava vaalealla öljyväriellä. Samoin on puulattiat, ellei niitä ole päällystetty korkkimatolla tai muulla samankaltaisella aineella, maalattava vaalealla öljyväriellä.

Penkit ja muut huonekalut on maalattava vaalealla öljyväriellä. Lauteet ja pesupenkit saavat kuitenkin olla maalaamatonta puuta. Lattioilla älköön käytettävä riepumattoja vaan puuristikkoja tai sellaisia mattoja, joita helposti voidaan pitää puhtaina.

Jos pukuhuoneiden väliseinäinä käytetään kangasuutimia, on ne tehtävä vaaleasta, pestävästä kankaasta.

Huoneistossa tulee, jos terveydenhoitolautakunta harkitsee sen tarpeelliseksi, olla henkilökunnalle tarkoitettu oleskeluhuone.

103 §. Yleisön käytettäväksi luovutettavat peitteet, pyyhkiinliinat, lakanat, vihdat, kylpyharjat sekä pesu- ja muut tarvikkeet on pidettävä puhtaina. Vihdat on ennen jokaista eri käyttöä kiuksaassa haudottava.

Kylpyammeet on pidettävä eheinä ja siistissä kunnossa sekä jokaisen kylvyn jälkeen tyhjennettävä ja puhdistettava.

Kussakin odotushuoneessa ja pukuhuoneessa tulee olla vettä sisältävä sylkiastia, joka on joka päivä puhdistettava.

Kylpy- tai pukuhuoneessa ei saa pestä vaatteita.

104 §. Sauna- tai kylpylähuoneiston yhteydessä tulee olla tarkoituksenmukainen, puhtaana ja siistinä pidettävä käymälä.

105 §. Henkilökunnan tulee noudattaa puhtautta ja työtä suorittaessaan olla puettuna puhtaaseen, vaaleasta, pestävästä kankaasta tehtyyn työpukuun.

106 §. Edelläolevien kylpylöitä koskevien määräysten soveltuvia kohtia on noudatettava myös yleisön käytettäväksi tarkoitetuissa uimahuoneissa.

Ennen tällaisen uimahuoneen rakentamista on terveydenhoitolautakunnalta hankittava laitokselle aijotun paikan hyväksyminen.

107 §. Tässä luvussa annettujen määräysten soveltuvia kohtia on noudatettava myös laitoksissa, missä annetaan fysikaalista tai muuta samanlaista hoitoa.

9 L u k u.

Parturiliikkeit ja kähertämöt.

108 §. Parturin tai kähertäjän työhuoneen seinät on maalattava öljyväriellä tai päällystettävä pesunkestävällä aineella. Työhuoneessa täytyy kylmänäkin vuodenaikana voida jatkuvasti pysyttää lämpö määrä tyydyttävänä.

Työhuoneen tulee olla hyvin tuuletettavissa sekä siistissä kunnossa.

Työhuoneistossa tulee olla kaapit henkilökunnan työ- ja muita vaatteita varten.

Huonetta, jota käytetään varsinaisena työhuoneena, ei saa käyttää asuntona, makuusuojana eikä keittiönä.

109 §. Työhuoneistoissa tulee henkilökunnan käytettävänä olla puhdasta pesuvettä, saippuaa ja siistejä pyyheliinoja. Jos talossa on vesijohto, on se johdettava työhuoneistoon.

110 §. Työhuoneisto ja siihen kuuluvat eteiset ja portaat sekä siinä olevat huonekalut on aina pidettävä puhtaina ja siistissä kunnossa. Huoneisto on myöskin hyvin tuuletettava.

111 §. Pyyheliinat, käherrystakit, suojukset ja muut käherryksessä, tukanleikkuussa tai parranajossa käytettävät tarvikkeet on pidettävä puhtaina ja kuivina.

Työssä käytetty paperi tai vanu on hävitettävä.

Tuolin selkänojaan kiinnitetty pään tuki on verhottava suojelealla päällyksellä, joka on uusittava kutakin asiakasta varten.

Työssä kertyvät jätteet on, ellei niitä heti hävitetä, koottava tarkoituksenmukaisesti laitettuun säiliöön.

112 §. Sakset, partaveitset, tukanleikkuukoneet, kammat, harjat, saippuaharjat sekä muut käherrys-, tukanleikkuu- ja parranajokalut on kunkin käyttämisen jälkeen heti tarkoituksenmukaisesti puhdistettava.

Jos alunakiveä käytetään on tämä heti kunkin käyttämisen jälkeen puhdistettava sopivalla desinfiomisaineella.

Tarkemmat määräykset näitten välineitten puhdistamistavasta antaa terveydenhoitolautakunta.

113 §. Sen, joka parturiliikkeessä tai kähertämössä palvelee yleisöä, tulee olla puettuna puhtaaseen, vaaleasta, pestävästä kankaasta tehtyyn työtakkiin.

Yleisöä palvelevan henkilön on, ennenkuin hän ryhtyy uutta asiakasta käsittelemään, joka kerta huolellisesti pestävä kätensä.

114 §. Henkilöt, joilla on tai joilla epäillään olevan tarttuvaa hius- tai ihotautia päässään, saakoon henkilökunta kääntymään pois parturiliikkeestä tai kähertämöstä.

Jos semmoisia henkilöitä kuitenkin palvellaan, on kaikki siinä käytetyt esineet tarkoituksenmukaisesti puhdistettava ja desinfioitava, ennenkuin niitä uudestaan käytetään.

115 §. Jos liikettä harjoitetaan aivan vähäisessä laajuudessa, olkoon terveydenhoitolautakunnalla oikeus myöntää poikkeuksia tämän luvun määräyksistä.

116 §. Parturiliikkeistä ja kähertämöistä tässä luvussa annettujen määräysten soveltuvia kohtia noudatettakoon muissakin samankaltaisissa liikkeissä.

10 L u k u.

Pesu- ja silityslaitokset.

117 §. Työhuoneessa, jossa harjoitetaan pesu- tai silitysliikettä avoimena elinkeinona, tulee seinien ja katon olla pesunkestävästä aineesta. Pesulaitoksen lattian tulee olla vedenpitävällä aineella peitetty ja tulee siinä olla hylkyveden laskujohto.

Työhuoneen tulee olla valoisan ja tilavan sekä hyvin tuuletettavissa.

Työhuoneistossa tulee olla kaapit henkilökunnan vaatteita varten.

118 §. Työhuoneisto ja siihen kuuluvat eteiset ja portaat sekä siinä olevat koneet, astiat ja muut työkalut on pidettävä puhtaina ja siistissä kunnossa. Huoneisto on myöskin hyvin tuuletettava.

119 §. Pestäväksi tuodut vaatteet ja esineet on mikäli mahdollista vastaanotettava ja lajiteltava erikoisessa tätä tarkoitusta varten varatussa huoneessa tai, ellei sellaista ole, sillä tavoin, että ne pidetään aivan erillään pestyistä vaatteista.

120 §. Pesu- tai silityslaitoksessa toimivan henkilön, joka ottaa vastaan, lajittelee ja antaa yleisölle takaisin pesun, tulee työtä suorittaessaan olla puettuna puhtaaseen vaaleasta, pestävästä kankaasta tehtyyn työpukuun ja samanlaiseen päähineeseen.

11 L u k u.

Tehtaat ja elinkeinot.

121 §. Työhuoneen tulee olla kyllin valoisan, tilavan ja kuivan sekä sellaisen, että sen lämpö määrä voidaan kylmänäkin vuoden aikana jatkuvasti pysyttää tyydyttävänä ja että tarpeellinen ilmanvaihto on aikaansaataavissa.

Työhuoneistossa tulee olla kaapit henkilökunnan ja työntekijäin työ- ja muita vaatteita varten.

122 §. Työhuone on pidettävä puhtaana, siistissä kunnossa ja hyvin tuuletettuna.

Työssä kerääntyviä jätteitä älköön säilytettävä työhuoneessa, vaan on ne joka päivä koottava ja poistettava.

123 §. Työhuonetta ei saa käyttää henkilökunnan ja työntekijäin asuntona tai makusuojana.

124 §. Työhuoneistossa tulee henkilökunnan ja työntekijäin käytettävänä olla hyvää juomavettä sekä puhdasta pesuvettä, saippuaa ja siistejä pyyheliinoja.

Myöskin tulee siinä olla riittävä määrä tarkoituksenmukaisia, vettä sisältäviä sylkiastioita, jotka on joka päivä puhdistettava.

12 L u k u.

Vesi ja jää.

125 §. Kaupungin asukkaiden muihin kuin teollisuus- tai kastelutarkoituksiin käytettävänä olevan veden tulee olla puhdasta ja terveydellisessä suhteessa tyydyttävää.

126 §. Kaivoihin ja lähteisiin on rakennettava tarkoituksenmukaiset kannet ja sellaiset seinät, ettei niihin pääse pintavettä eikä likaa.

Kaivot on aina pidettävä hyvässä kunnossa ja tarpeen tullen puhdistettava.

127 §. Oikeus korvausta vastaan luovuttaa kaupungin asukkaille vettä muihin kuin teollisuus- tai kastelutarkoituksiin on

ainoastaan sillä, jolle terveydenhoitolautakunta on antanut siihen luvan; ja on veden hankkija velvollinen noudattamaan terveydenhoitolautakunnan antamia määräyksiä tarjona pidetyn veden jatkuvasta tarkastuksesta.

128 §. Jäätä myytäkään kaupungin asukkaille tai käytettäkään myytäväksi tarkoitettujen elintarpeiden valmistukseen ainoastaan terveydenhoitolautakunnan annettua siihen luvan ja noudattamalla terveydenhoitolautakunnan tarpeellisiksi katsomia määräyksiä.

13 L u k u.

Kotieläimet.

129 §. Eläinsuoja on siten rakennettava, että eläimillä on tarpeeksi tilaa ja että sen lämpö määrä kylmänäkin vuodenaikana voidaan jatkuvasti pysyttää tyydyttävänä. Suojassa on oleva suoraan ulkosalle antava, tarpeeksi suuri ikkuna ja tyydyttävä ilmanvaihto. Lattia on niin tehtävä terveydenhoitolautakunnan antamien määräysten mukaan, ettei likaa tunkeudu maahan eikä valu ympäristöön. Seinät ja katto on vähintään kerran vuodessa kalkkivärillä maalattava.

Rakennukseen, missä on asuin- tai työhuoneisto, älköön eläinsuojaa sijoitettako.

130 §. Eläinsuoja on pidettävä puhtaana ja siistissä kunnossa sekä mikäli mahdollista karpäsistä ja rotista vapaana, ja on sitä hoidettava niin, etteivät siitä tulevat haitteet ja löyhkä tuota haittaa yleisölle tai lähellä asuville.

Lanta on koottava kannellisiin, siirrettäviin astioihin tai laatikkoihin, joitten muodon, koon ja valmistusaineen terveydenhoitolautakunta hyväksyy. Milloin juoksevaa likaa ei johdeta viemäriin, on se turvepehkuu tai muuta terveydenhoitolautakunnan hyväksymää sopivaa ainetta käyttämällä koottava edellämäinnettuihin astioihin tai laatikkoihin.

131 §. Asemakaavaan ja rakennussuunnitelmaan otetuilla tonteilla älköön pidettäkö nautakarjaa, lampaista, vuohia, sikoja tai kanoja ja muuta siipikarjaa. Terveydenhoitolautakunta voi kuitenkin määräämillään ehdoilla antaa luvan tällaisten eläinten pitämiseen, sikoja kuitenkin lukuunottamatta.

132 §. Kotieläinten pitämisestä asemakaavaan ja rakennussuunnitelman ulkopuolella olevalla kaupungin alueella antakoon terveydenhoitolautakunta mahdollisesti tarpeellisiksi katsotut määräykset.

14 L u k u.

Puhtaanapito.

133 §. Rikkoja, perkeitä, likavettä, virtsaa, lantaa tai muuta likaa älköön heitettäkö, johdettako tai varastoitako muualle kuin tähän tarkoitukseen varattuihin säiliöihin tai viemäriin taikka terveydenhoitolautakunnan hyväksymiin yleisiin kaatopaikkoihin.

Eläinlantaa saa kuitenkin käyttää puutarhojen ja yleisten puistojen sekä viljeltyjen maiden lannoittamiseen, jos se joko heti sekoitetaan maahan tai pannaan viljelysalueelle säilöön vain lyhyeksi ajaksi ja siten, ettei yleisölle ja naapureille ole haittaa siitä tulevasta löyhkästä.

134 §. Katujen, torien ja muitten yleisten paikkojen kunnossapitoon nähden noudatettakoon, mitä kaupungin rakennusjärjestyksessä taikka muualla määrätään, sekä niitten puhdistamisaikaan ja tapaan nähden, mitä kaupungin poliisijärjestyksessä määrätään.

135 §. Pihat ynnä tonttiin kuuluvat palokujat, solat, valopihat, porttikäytävät ja valokaivot on pidettävä liasta, jätteistä ja rikoista puhtaina. Puhtaanapitoon ja desinfioivien aineiden käyttämiseen nähden on noudatettava terveydenhoitolausakunnan mahdollisesti antamia tarkempia määräyksiä.

Tonteilla olevat avoimet ojat on syksyisin ja keväisin sekä tarpeen mukaan useamminkin puhdistettava.

136 §. Viemärit ja niihin kuuluvat yleiset ja yksityiset lika-kaivot on aina pidettävä asianmukaisessa kunnossa ja tarpeeksi usein puhdistettava.

137 §. Kullakin rakennetulla asuntotontilla tulee kutakin asuinhuoneistoa kohti yleensä olla vähintään yksi käymälä.

Käymälässä, joka ei ole vesiklosetti, tulee olla tiiviit, helposti siirrettävät astiat tai, jos terveydenhoitolausakunta siihen suostuu, laatikot, joitten muodon, koon ja valmistusaineen terveydenhoitolausakunta hyväksyy tai määrää. Missä tontti on yhdistetty viemärijohtoon, on virtsa, milloin se on mahdollista, johdettava viemäriin. Astioihin tai laatikkoihin ei saa kaataa muuta kuin ihmisten ulostuksia. Milloin kiinteätä ja juoksevaa likaa varten on määrätty eri astiat tai laatikot, ei näihin saa koota muuta kuin niitä jätteitä, joita varten ne ovat tarkoitettut.

Astiat ja laatikot on sijoitettava vedenpitävästä aineesta tehdyille alustalle. Terveydenhoitolausakunnan asiana on määrätä montaka senttimetriä astian tai laatikon ylälaidan ja istuinlaidan välimatka korkeintaan saa olla.

Käymälässä tulee olla tarkoituksenmukaiset ilmanvaihtolaitteet ja asuinrakennuksen ulkopuolella olevassa käymälässä myöskin riittävästi valoa. Milloin samaan suojaan on sijoitettu useampia kuin kaksi käymälää, on käymälät merkittävä selvästi näkyvillä numeroilla.

Vesiklosettien ja käymäläin rakenteeseen sekä asuinrakennuksen ulkopuolella olevan käymälän sijoittamiseen nähden tontille noudatettakoon kaupungin rakennusjärjestyksen määräyksiä.

Käymälät on aina pidettävä puhtaina ja siistissä kunnossa.

138 §. Tonteilla, joilla on rakennuksia, missä yhtäkaa suurehko määrä ihmisiä oleskelee, kuten tehtaita, huvittelu- ja kokoushuoneistoja tai muita sellaisia laitoksia, tulee olla riittävä määrä käymälöitä ja vedenheittosuojia.

Tällaisilla tonteilla oleviin käymälöihin nähden on noudatettava

mitä 137 §:ssä rakennetulla asuntotontilla olevasta käymälästä määrätään.

Vedenheittosuojasta, joka on terveydenhoitolautakunnan hyväksyttävä ennen käytäntöön ottamista, tulee olla viemärijohtoon päättyvä laskujohto sekä asfaltista tai muusta vedenpitävästä aineesta tehty lattia. Seinät on myöskin vähintään 1.25 metrin korkeuteen tehtävä vedenpitävästä aineesta tai sellaisella päällystettävä.

Vedenheittosuoja on pidettävä hyvin valaistuna sekä aina puhtaana ja siistissä kunnossa ja on se riittävän usein desinfioivalla aineella puhdistettava.

139 §. Maksusta käytettävää käymälää alkoon rakennettako terveydenhoitolautakunnan luvatta. Sellaisessa laitoksessa on pidettävä saatavana pesuvettä, saippuaa ja siistejä pyyheliinoja ja on sen hoidossa muutoin noudatettava niitä määräyksiä, jotka terveydenhoitolautakunta katsoo tarpeelliseksi antaa.

140 §. Perkeiden, rikkojen ja muiden kiinteiden jätteiden kokoamista varten tulee kullakin rakennetulla tontilla olla riittävä määrä maanpinnan yläpuolelle sijoitettuja, vedenpitävillä jalustoilla seisovia ja tiiviillä kannella varustettuja astioita tai laatikoita, joitten muodon, koon ja valmistusaineen terveydenhoitolautakunta hyväksyy.

Astiat tai laatikot on sijoitettava sellaiselle ilmavalle paikalle tontilla, jonne on helppo pääsy, ja siten, ettei siitä synny terveydellistä haittaa.

141 §. Tontilla, mistä juoksevaa likaa ei voida johtaa yleiseen viemäriin, tulee olla riittävän suuret pyörillä varustetut ja ehdottomasti tiiviit tynnyrit tai muut terveydenhoitolautakunnan hyväksymät kuljetettavat tai siirrettävät astiat käymäläin juoksevien jätteiden ja hylkyveden kokoamista ja poiskuljettamista varten.

142 §. Käytännössä olevat käymäläastiat ja muut lannan, perkeiden ja rikkojen sekä juoksevan lian kokoamista varten tarpeelliset astiat on riittävän usein vaihdettava uusiin ja kuljetettava pois tontilta. Käymälä- sekä muut lannan, perkeiden ja rikkojen kokoamiseen käytetyt laatikot on riittävän usein tyhjennettävä. Tyhjennetyt astiat ja laatikot on huolellisesti puhdistettava ennen käytäntöönottamista.

Käymäläastioiden tyhjentäminen tontille on kielletty. Milloin jätteet käytetään lannoitusaineeksi tontilla olevalla viljelysmaalla, olkoon kuitenkin tähän tarkoitukseen tarvittavien jätteiden kokoamiseen käytettyjen astiain tyhjentäminen tontilla sallittu tarpeellista siisteyttä ja varovaisuutta noudattaen.

Terveydenhoitolautakunnan asiana on antaa tarkemmat määräykset puhtaanapitoa varten tarvittavien astioiden ja säiliöiden tyhjentämisestä, kuljettamisesta, puhdistamisesta ja täyttämisestä turvepehkulla tai muulla sopivalla aineella sekä myöskin viemäri-verkkoon kuuluvien yleisten ja yksityisten likakaivojen puhdistamisesta ja lika-aineiden pois kuljettamisesta.

143 §. Lika-aineita kuljettaessa saa käyttää ainoastaan tiivistä ajoneuvoa, jossa on tarkasti sulkeutuva kansi.

Lika-aineita kuljettavan aluksen tulee olla kannellinen tai tarkasti sulkeutuvalla irtokannella varustettu.

144 §. Lika-aineiden kuljetuksen ja astioiden vaihtamisen sekä laatikoiden tyhjentämisen tulee tapahtua sellaisena terveydenhoitolautakunnan hyväksymänä vuorokauden aikana, jolloin siitä lähtevä haju mahdollisimman vähän haittaa kaupungin asukkaita. Tiiviillä kannella varustettuja astioita saa kuitenkin vaihtaa ja kuljettaa minä aikana hyvänsä, kunhan niistä vain ei leviä pahaa hajua.

145 §. Rakentamaton tontti ja varastopaikka on pidettävä puhtaana. Seisova vesi on tontilta poistettava.

146 §. Terveydenhoitolautakunta voi, jos se terveydelliseltä kannalta katsoo sen tarpeelliseksi, määrätä toimenpiteitä rottien ja hiiren hävittämiseksi. Ennenkuin yleisöä huomattavasti rasittavia toimenpiteitä sitä varten määrätään, on kuitenkin kaupunginvaltuuston hyväksyminen hankittava.

15 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

147 §. Valittamiseen nähden terveydenhoitolautakunnan tämän terveydenhoitojärjestyksen nojalla antamasta päätöksestä noudatettakoon terveydenhoitolain 27 §:n säännöksiä.

148 §. Joka rikkoo tämän terveydenhoitojärjestyksen määräyksiä, rangaistakoon, ellei rikkomuksesta ole muualla säädetty ankarampaa rangaistusta, enintään viidelläkymmenellä päiväsakolla.

149 §. Tämä terveydenhoitojärjestys tulee voimaan heinäkuun 1 päivänä 1931; kuitenkin saakoon maaherra kaupunginvaltuuston esityksestä ja terveydenhoitolautakuntaa kuultuaan poikkeustapauksessa, kun asianhaaran katsotaan vaativan, siirtää terveydenhoitojärjestyksen 52 §:ssä mainitun määräyksen soveltamisen ajankohtaa niin kauaksi kuin kussakin tapauksessa sopivaksi harkitaan.

Maaherran terveydenhoitojärjestyksen vahvistamista koskevaa päätöstä vastaan tehdyt valitukset on hylätty. *Korkeimman hallinto-oikeuden päätös marrask. 22 p:ltä 1932.*

Kaupunginvaltuuston uuden terveydenhoitojärjestyksen johdosta marraskuun 26 p:nä 1930 tekemä päätös Helsingin kaupungille elokuun 7 p:nä 1925 vahvistetun poliisijärjestyksen 4 §:n 2 ja 3 mom:n, 55, 57 ja 68 §§:n sekä 73 §:n 1 mom:n kumoamisesta on vahvistettu. *Uudenmaan läänin maaherran päätös tammik. 20 p:ltä 1933.*

Uusi terveydenhoitojärjestys ja yllämainitut muutokset poliisijärjestykseen astuvat voimaan heti. *Kaup. valt. päätös maalisk. 1 p:nä 1933.*

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1933. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 2.

Sisälllys: 2. Kunnan valtuustojen asettamain väkijuomaliikkeen tarkastajain ohjeet, s. 25. — 3. Asetus, jolla muutetaan kotieläintautien ehkäisemisestä annetun lain täytäntöönpanosta ja sovelluttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1922 annetun asetuksen 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32 ja 33 § toisin kuuluviksi, s. 28. — 4. Asetus sairaanhoitajattarien kouluutuksesta, s. 31. — 5. Sairaanhoitajatarkoulun valmistavan koulun ja oppilaskodin johtajattaren viran luonne, s. 32. — 6. Tilastotoimiston arkistossa säilytetyistä henkikirjoista ja kantoluetteloista annettujen otteiden lunastusmaksu, s. 32. — 7. Kaupungin viranhaltijain ylityökorvauksen suorittamisperusteet, s. 32. — 8. Helsingin kaupungin muuttuneiden kielisuhteiden aiheuttamat muutokset kunnan viranomaisten pöytäkirjakieltä y. m. koskeviin määräyksiin, s. 33. — 9. Helsingin kaupungin viranhaltijain kielitaitosääntö, s. 34. — 10. Helsingin kaupungin satamamaksutariffin muuttaminen, s. 39. — 11. Helsingin kaupungin liikennemaksutariffin muuttaminen, s. 40.

2. Kunnan valtuustojen asettamain väkijuomaliikkeen tarkastajain ohjeet.

Sosiaaliministeriön päätös tammikuun 20 p:ltä 1933.

(Suomen as.-kok. 1933 : 22)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 10)

Väkijuomista annetun lain täytäntöönpanosta 23 päivänä maaliskuuta 1932 annetun asetuksen 11 §:n 3 momentin nojalla sosialiministeriö on päättänyt antaa kunnan valtuustojen asettamain väkijuomaliikkeen tarkastajain toiminnasta seuraavat ohjeet:

1 §. Kunnan valtuuston asettaman väkijuomaliikkeen tarkastajan tehtävänä on pitää silmällä, että kunnan alueella harjoitetussa väkijuomain vähittäismyynnissä ja anniskelussa noudatetaan väkijuomista annettua lakia, sen nojalla annettuja säännöksiä sekä väkijuomayhtiön hallintoneuvoston määräyksiä.

Tarkastajan toimintaa valvoo lähinnä asianomainen kunnallinen viranomainen.

Ohjeita tarkastajan toimen hoidosta antaa sen lisäksi, mitä tässä päätöksessä on sanottu, tarpeen mukaan sosialiministeriö.

2 §. Tarkastajain palkkiot vahvistaa väkijuomayhtiön hallintoneuvosto kalenterivuodeksi kerrallaan.

Tarkastajan toimi katsotaan lakanneeksi, kun väkijuomain vähittäismyynti ja anniskelu kunnassa lopetetaan.

3 §. Tarkastajan tulee pitää luetteloa kunnassa olevista vähittäismyynti- ja anniskelupaikoista, ja on tähän luetteloon merkittävä väkijuomayhtiön hallintoneuvoston antamat kutakin anniskelu-

paikkaa koskevat erityiset määräykset ja mahdolliset anniskeluvoimien rajoitukset. Anniskelupaikkain vastuunalaista hoitajaa ja niiden aukioloaikaa koskevat tiedot tarkastajan on hankittava poliisiviranomaisilta ja merkittävä luetteloon.

Tarkastajalla tulee olla väkijuomista annettu laki, sen nojalla annetut säännökset ja ravintolanpitoa koskevat asetukset, jotka väkijuomayhtiön on hänelle toimitettava, sekä hyvin järjestettyinä väkijuomayhtiön hallintoneuvoston kirjeet ja tiedonannot. Luopuesaan toimestaan on tarkastajan jätettävä ne seuraajalleen.

4 §. Tarkastajan on mahdollisimman usein ja siitä asianomaisille edeltäpäin ilmoittamatta toimitettava tarkastuksia anniskelu- ja vähittäismyyntipaikoissa. Erityisesti on pidettävä silmällä niitä valvonnanalaisia paikkoja, joissa tarkastaja on havainnut aiheetta muistutukseen tai joissa sattuneesta väärinkäytöksestä hän muuten on saanut tiedon.

Tarkastukset on toimitettava huolellisesti, mutta vältettävä niissä mahdollisuuden mukaan aiheuttamaa haittaa liikkeiden ja niiden henkilökunnan toiminnalle.

5 §. Vähittäismyyntiä silmälläpitäessään tulee tarkastajan erityisesti:

- 1) valvoa, että väkijuomista annetun lain 34 §:ssä mainittuja myyntikieltoja noudatetaan;
- 2) tarkastaa, että vähittäismyyntipaikoissa olevissa pulloissa ja astioissa on säädetyt merkinnät; sekä
- 3) tarkastaa niitä henkilöitä koskevat luettelot, joille vähittäismyyntipaikasta tilauksesta lähetetään väkijuomia, sekä väkijuomista annetun lain täytäntöönpanosta annetun asetuksen 10 §:n 3 ja 4 momentissa mainituista myynneistä pidettävät kirjat.

6 §. Anniskelua silmälläpitäessään tulee tarkastajan erityisesti:

- 1) valvoa, että anniskelua harjoitetaan ainoastaan siinä huoneistossa, joka on ravintolaksi hyväksytty, tai siinä osassa huoneistoa, johon anniskelu hallintoneuvoston päätöksen mukaan on rajoitettu;
- 2) valvoa, että jokaisessa anniskelupaikassa, jota anniskeluvoimien vastuunalaista hoitaja, on asianmukaisesti hyväksytty vastuunalainen hoitaja;
- 3) valvoa, että anniskelupaikassa pidetään hyvää järjestystä ja noudatetaan niitä kieltoja ja rajoituksia, joita anniskelusta väkijuomien käytön supistamiseksi ja juoppouden ehkäisemiseksi on annettu;
- 4) valvoa, ettei anniskelupaikassa anniskella eikä säilytetä muita kuin sellaisia väkijuomayhtiöltä hankittuja väkijuomia, joiden anniskelun yhtiö on antanut siellä toimitettavaksi;
- 5) valvoa, että anniskelussa noudatetaan vahvistettuja anniskeluhintoja; sekä
- 6) pistokokeita tekemällä tai muulla sopivalla tavalla valvoa, että väkijuomia koskeva erityinen kirjanpito on huolellisesti ja oikein pidetty.

7 §. Tarkastajan tulee sen lisäksi, mitä edellä on sanottu:

1) pitää päiväkirjaa, johon on merkittävä, missä ja milloin tarkastuksia on toimitettu, sekä lyhyesti niissä tehdyt havainnot, niin myös muut virkatoimet ja toimenpiteet, joihin tarkastaja on ryhtynyt;

2) antaa 1 kohdassa mainitun päiväkirjan perusteella lyhyt selostus väkijuomayhtiön hallintoneuvostolle ja tarkastajan toimintaa valvovalle kunnalliselle viranomaiselle näiden määrääminä aikoina;

3) ilmoittaa poliisiviranomaisille tietoon tulleet todistettavissa olevat rikokset väkijuomista annettua lakia ja sen nojalla annettuja hallinnollisia säännöksiä vastaan sekä väkijuomayhtiön hallintoneuvostolle ne tapaukset, joissa hallintoneuvoston antamia määräyksiä on rikottu; sekä

4) antaa hallintoneuvostolle lausuntoja toimialaltaan ja tehdä hallintoneuvostolle esityksiä väkijuomaliikkeessä havaitsemiensa epäkohtien poistamiseksi.

8 §. Tarkastajan tulee olla yhteistoiminnassa paikkakunnan poliisiviranomaisten ja raattiuslautakunnan kanssa, missä sellainen on, sekä avustaa niitä väkijuomain vähittäismyynnissä ja anniskelussa sattuneiden väärinkäytöksiä selville saamisessa.

Saatuun tietää, että vähittäismyynnissä tai anniskelussa myyty väkijuoma ei ole sellaista, kuin siitä veroluokasta tai juomalajista, johon juoman tulisi kuulua, on määrätty, tai että väkijuoman valmistaja muuten on tehnyt itsensä syypääksi luvattomaan valmistukseen tai muuhun väärinkäyttöön, tarkastajan on siitä viipymättä ilmoitettava enempiä toimenpiteitä varten asianomaiselle valmistuksen tarkastajalle.

9 §. Milloin tarkastaja tai väkijuomamyymälän hoitaja on saanut tietää, että joku ilmeisesti väärinkäyttää väkijuomia, tulee heidän, sittenkuin vielä mahdollisesti tarpeellinen lisäselvitys on hankittu, yhdessä tehdä sellainen päätös kuin väkijuomista annetun lain 34 §:n 2 momentissa mainitaan. Asiasta pidettävä pöytäkirja on sekä tarkastajan että väkijuomamyymälän hoitajan allekirjoitettava.

10 §. Tarkastaja älköön valvontansa alaiselta laitokselta tai sen henkilökuntaan kuuluvalta vastaanotako lahjana tai alennettuun hintaan väkijuomaa eikä muita anniskelupaikassa tarjoiltavia tavaroita.

3. Asetus, jolla muutetaan kotieläintautien ehkäisemisestä annetun lain täytäntöönpanosta ja sovelluttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1922 annetun asetuksen 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32 ja 33 § toisin kuuluviksi.

Annettu helmikuun 27 p:nä 1933.

(Suomen as.-kok. 1933 : 61)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 964)

Maatalousministerin esittelystä muutetaan kotieläintautien ehkäisemisestä annetun lain täytäntöönpanosta ja sovelluttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1922 annetun asetuksen 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32 ja 33 §, 26 § sellaisena kuin se on 18 päivänä toukokuuta 1927 annetussa asetuksessa ja 31 § 1 mom. sellaisena kuin se on 17 päivänä syyskuuta 1926 annetussa asetuksessa, näin kuuluviksi:

Tuberkulosi.

26 §. Jos karjanomistajalla on syytä epäillä nautaeläimissään tai sioissaan tuberkulosia tai sitä on karjaan kuuluvassa eläimessä todettu tai jos karjanomistaja muusta syystä haluaa valtion kustannuksella saada karjansa tuberkulinilla tutkituksi, tulee hänen tai hänen pyynnöstään terveydenhoitolautakunnan tai kunnallislautakunnan esimiehen viipymättä maatalousministeriön eläinlääkintöosastolta kirjallisesti anoa määräystä sellaisen tutkimuksen toimittamiseen. Anomus on toimitettava asianomaiselle piirieläinlääkärille, ja tämän tulee se lausuntonsa kera lähettää eläinlääkintöosastolle, joka voi, jos syytä siihen on, määrätä piirieläinlääkärin tai tarpeen vaatiessa muun eläinlääkärin toimittamaan tutkimuksen.

Jos eläinlääkärillä on perusteltua syytä epäillä jossakin nautatai sikakarjassa olevan tuberkulosia, tulee hänen, mainiten epäilyksensä syyt, siitä heti kirjallisesti ilmoittaa asianomaiselle piirieläinlääkärille, joka puolestaan on velvollinen, jos hän katsoo esitetyt syyt päteviksi, kuin myös, jos hän itse epäilee jossakin karjassa olevan tuberkulosia, virallisesti ilmoittamaan asiasta karjanomistajalle niihin toimenpiteisiin ryhtymistä varten kuin edellisessä momentissa mainitaan. Ellei karjanomistaja kuukauden kuluessa siitä, kun hän sai piirieläinlääkärin tiedoituksen, ole ryhtynyt 1 momentissa mainittuihin toimenpiteisiin, voi maatalousministeriön eläinlääkintöosasto, odottamatta karjanomistajan anomusta, määrätä tutkimuksen karjassa toimitettavaksi.

Karja, jossa 28 §:n 1 momentin mukaan ei katsota olevan tuberkulosia, saatakoon, ellei ole perusteltua syytä olettaa karjan saaneen uutta tartuntaa, valtion kustannuksella tutkia uudelleen aikaisintaan kolmen vuoden kuluttua edellisestä tutkimuksesta.

Sinä aikana, jolloin karja on virallisen tutkimuksen alainen, älköön sitä muu kuin siihen määrätty eläinlääkäri tuberkulinilla tutkiko.

Jos karjanomistaja, silloin kun se on sallittu, toimituttaa yksityisen tuberkulinitutkimuksen karjassaan, on tutkimus tällöinkin suoritettava siten kuin siitä on valtion kustannuksella toimeenpantavaan tutkimukseen nähden määrätty, ja tulee tutkimuksen toimitajan ilmoittaa säädettyssä järjestyksessä tuloksesta maatalousministeriön eläinlääkintöosastolle.

Jos paikkakunnalla tiedetään esiintyvän runsaasti tuberkulosia, voi maatalousministeriön eläinlääkintöosasto, karjanomistajien anomusta odottamatta, määrätä paikkakunnan karjoissa tuberkulinitutkimuksia suoritettaviksi.

27 §. Jos nautakarjassa, johon katsotaan kuuluvan kaikki samassa suojassa pidetyt nautaeläimet, todetaan vastavaikutuksia ja siihen kuuluvassa eläimessä on tavattu tai tavataan pesäketuberkulosia tai sinne on tuotu eläimiä pesäketuberkuloottisesta nautakarjasta, on karja katsottava pesäketuberkuloottiseksi.

Tällaiseen karjaan nähden on, ellei maatalousministeriön eläinlääkintöosasto erikoisissa tapauksissa toisin salli, noudatettava seuraavaa:

karjaa älköön tuberkulinilla uudelleen tutkittako, ellei kaikkia vastavaikuttaneita eläimiä ole tapettu tai tehokkaasti eristetty, jolloin karjan vastavaikuttamaton osa saadaan uudelleen tutkia maatalousministeriön eläinlääkintöosaston määrääminä aikoina;

karjan kaikki vastavaikuttaneet eläimet on piirieläinlääkärin merkittävä leikkaamalla eläimen oikeanpuolisen korvavalehden päästä kolmen senttimetrin pituinen pala. Jos vastavaikuttaneita eläimiä ei pidetä tehokkaasti eristettyinä, on kaikki karjan eläimet näin merkittävä;

karjaan kuuluvaa eläintä älköön laskettako yhteiselle laiturille, vietäkö näyttelyyn, pantako vieraaseen navettaan, myytäkö tai luovutettako toiselle muutoin kuin teurastettuna tai teurastettavaksi, jolloin ostaja viimeksimainitussa tapauksessa on velvollinen teurastuttamaan eläimen viimeistään 14 päivän kuluessa ostopäivästä lukien;

karjan merkittyä eläintä älköön vietäkö terveeseen karjaan astutettavaksi älköönkä merkityllä sonnilla astutettako terveeseen karjaan kuuluvaa eläintä; ja

karjan merkityt eläimet on piirieläinlääkärin klinillisesti tutkittava avoimen tuberkulosin varalta maatalousministeriön eläinlääkintöosaston määräämänä aikana.

28 §. Jos nautakarjassa, jossa ei ole tavattu pesäketuberkulosia, eikä sinne ole eläintä pesäketuberkuloottisesta nautakarjasta tuotu, eikä muutoinkaan ole tiedossa seikkoja, jotka voisivat antaa aihetta epäillä pesäketuberkulosia karjassa esiintyvän, toimitetussa tuberkulinitutkimuksessa esiintyy vastavaikutus, on vastavaikuttava eläin sopivalla tavalla eristettävä ja karja vähintään kerran vuodessa maatalousministeriön eläinlääkintöosaston määräämänä aikana kokonaisuudessaan uudelleen tutkittava, kunnes se kahdessa vähintään

vuoden väliajalla toimitetussa tutkimuksessa on osoittautunut vastaavatuksista vapaaksi.

Tällaiseen karjaan kuuluvaa vastaavakuttavaa eläintä älköön laskettako yhteiselle laiturille, vietäkö näyttelyyn, toiselle luovutettako tai myytäkö muutoin kuin teuraaksi tai teurastettuna ilman maatalousministeriön eläinlääkintöosaston suostumusta.

29 §. Tuberkulinitutkimuksessa vastaavakuttanut sika on eristettävä. Sitä ei saa luovuttaa toiselle muutoin kuin teurastettuna tai teurastettavaksi, ei viedä näyttelyyn, ei laskea yhteiselle laiturille eikä käyttää siitokseen.

Ellei vastaavakuttanutta sikaa eristetä terveistä, katsotaan koko sikakarja tuberkulosin saastuttamaksi, jolloin on noudatettava, mitä tämän pykälän 1 momentissa määrätään.

30 §. Nautaeläin tai sika, jossa todetaan avoin tuberkulosi, on tapettava.

Jos vastaavakuttanut tai pesäketuberkuloottiseen karjaan kuuluva eläin teurastetaan, voi maatalousministeriön eläinlääkintöosasto määrätä piirieläinlääkärin toimittamaan raadonavauksen.

Tuberkulosia sairastaneen eläimen osien käytöstä säädetään lihan-tarkastuslainsäädännössä. Eläimen vuoden saa vapaasti käyttää.

Jos tuberkulosia sairastanut karja tai eläin hävitetään, voi maatalousministeriön eläinlääkintöosasto määrätä piirieläinlääkärin toimittamaan eläinsuojan desinfioimisen.

31 §. Maitoa, kermaa, kuorittua maitoa tai heraa, joka on peräisin eläimestä, joka tuberkulinilla tutkittaessa on selvästi tai heikosti vastaavakuttanut tai jossa muutoin on todettu tuberkulosia tai joka kuuluu pesäketuberkuloottiseen nautakarjaan, älköön ilman maatalousministeriön eläinlääkintöosaston lupaa ihmisten tai eläinten ravinnoksi käytettävä älköönkä myytävä tai voiksi valmistettako, ellei niistä kiehauttamalla tai pasteuroidamalla vähintään 80 Celsiuksen asteen lämpö määrää käyttäen ole tartunta-ainetta hävitetty.

Meijerissä tai muussa maidon käsittelypaikassa, joka vastaanottaa 1 momentissa mainitun eläimen tai karjan maitoa tai kermaa, jota ei ole käsitelty kuten edellä määrätään, maito ja kerma on käsiteltävä siten, etteivät ne joudu kosketukseen terveen karjan maidon, kerman tai niiden kuljetukseen käytettyjen astioiden kanssa. Laitteet ja astiat, joita on käytetty sellaisen maidon tai kerman käsittelyyn, on käyttämisen jälkeen huolellisesti puhdistettava höyryllä, kiehuvalle vedelle, kuumalle soodaliuksella tai muulla tehokkaalla tavalla.

Ensimmäisessä momentissa mainitun eläimen tai karjan maidosta saadaan valmistaa juustoa ainoastaan maatalousministeriön eläinlääkintöosaston määräämillä ehdoilla.

Separattorin seinämiin tarttunut lima on poltettava tai muutoin tehtävä vaarattomaksi.

32 §. Asianomaisen piirieläinlääkärin on valvottava, että edellä olevia määräyksiä noudatetaan. Tätä tarkoitaviin matkoihin ja

virkatointuksiin tulee piirieläinlääkärin hankkia maatalousministeriön eläinlääkintöosaston määräys.

Piirieläinlääkärin tulee eläimen omistajalle pyynnöstä antaa maksuton todistus tuberkulinitutkimuksen tuloksesta.

Eläimen omistaja olkoon velvollinen tuberkulinitutkimuksia ja klinillisiä tarkastuksia tehtäessä asettamaan eläinlääkärin avuksi tarpeellisen määrän apulaisia.

Jos eläimen omistaja ei noudata tuberkulosin vastustamiseksi annettuja määräyksiä, voidaan valtion kustannuksella toimitettavat vastustamistoimenpiteet karjassa lopettaa, jolloin siihen nähden menetellään kuten 27 §:ssä määrätään.

33 §. Tarkemmat ohjeet ja määräykset 26—32 §:n soveltamisesta antaa maatalousministeriön eläinlääkintöosasto.

4. Asetus sairaanhoitajattarien koulutuksesta.

Annettu helmikuun 27 p:nä 1933. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1933 : 59)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1929 : 60)

Sisäasiainministeriön esittelystä säädetään sairaanhoitajattarien koulutuksesta 2 päivänä marraskuuta 1929 annetun lain 3 §:n nojalla seuraavaa:

1—14 §. —————

15 §. Jos kunnan tai yksityisen sairaalan yhteyteen on järjestetty sairaanhoitajatarinkoulu, ja siinä hyväksytyille oppilaille halutaan saada koulutetun sairaanhoitajattaren pätevyys sekä heidät merkityksi koulutettujen sairaanhoitajattarien luetteloon, on tästä jätettävä anomus lääkintöhallitukselle ja siihen liitettävä täydellinen selvitys koulun pääsyyvaatimuksista, opetusohjelmasta, opettajilta vaadittavista pätevyyssehoista ja oppiajan pituudesta sekä niistä sairaaloista, joissa oppilaat saavat käytännöllisen opetuksensa. Anomuksen lähettäkseen lääkintöhallitus omine lausuntoineen sisäasiainministeriöön, joka päättää, onko ja millä ehdoilla anomukseen suostuttava.

16 §. —————

Mitä 15 §:ssä on säädetty, koskee myöskin vastaavia mielisairaiden hoitajien ja hoitajattarien opetusta varten perustettuja kouluja.

17 §. —————

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1933, ja sillä kumotaan sairaanhoitajattarien koulutuksesta 21 päivänä joulukuuta 1929 annettu asetus.

5. Sairaanhoidajatarvoudun valmistavan koulun ja oppilas-kodin johtajattaren viran luonne.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 8 p:itä 1933.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että sairaanhoidajatarvoudun valmistavan koulun ja oppilaskodin johtajattaren virka on eroamiskään, eläke-etuihin y. m. s. nähden luettava sairaanhoidajatarvoudun veroiseksi.

6. Tilastotoimiston arkistossa säilytetyistä henkikirjoista ja kantoluetteloista annettujen otteiden lunastusmaksu.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 8 p:itä 1933.

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä sen lunastusmaksun, jonka tilastotoimisto on oikeutettu yksityiseltä ottamaan toimiston hallussa olevien henkikirjojen ja kantoluetteloiden otteista, 8 markaksi otteelta.

7. Kaupungin viranhaltijain ylityökorvauksen suorittamis-perusteet.

Kaupunginhallituksen vahvistamat helmikuun 16 p:nä 1933.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1924: 15)

Kaupunginhallitus päätti vahvistaa seuraavat viranhaltijain ylityökorvauksen suorittamisperusteet:

1. Tilapäiseksi ja lyhytaikaiseksi ylityöksi, josta ei suoriteta korvausta, on katsottava viranhaltijan sellainen työ, joka ei ylitä kahtakymmentäviittä tuntia kuukaudessa eikä 120 tuntia vuodessa.

2. Siltä ylityöajalta, joka ylittää edellisessä kohdassa mainitun, maksetaan tuntipalkkio, joka lasketaan siten, että asianomaisen viranhaltijan kuukausipalkka, ikäkorotukset mukaan luettuina, jaetaan, jos työaika on 6 ½ tuntia, 160:llä, tai jos työaika on 8 tuntia, 200:llä.

3. Ylityö on, missä se käy päinsä, teetettävä kappale- ja urakkapalkoin, jolloin korvauksen yksikköhinta tai kertakaikkinen korvaus on määrättävä suhteelliseksi tuntipalkalla teetettävästä ylityöstä vahvistetun korvauksen kanssa.

4. Johtavassa asemassa oleviksi viranhaltijoiksi, joille ylityökorvausta ei suoriteta, katsotaan virastojen ja laitosten johtajat, päälliköt, kamreerit, konttori- ja osastopäälliköt sekä niihin verrattavat. Epäselvissä tapauksissa ratkaisee asian kaupunginhallitus.

5. Teknillisissä laitoksissa maksetaan työnjohtajille, ei kuitenkaan vuorotyössä oleville, ylityökorvausta vain klo 18—6 väliseltä ajalta ja myös pyhäpäiviltä siten, että korvaus vastaa normaalia

tuntipalkkaa ilman korotusta. Korvausta ei kuitenkaan makseta, jos ylityö vuorokaudessa on alle 2 tuntia eikä myöskään yli 8 tunnin menevältä ylityöltä vuorokaudessa.

6. Jos erikoiset syyt jossakin yksityistapauksessa vaativat poikkeuksen tekemistä näistä määräyksistä, päättää siitä kaupunginhallitus.

8. Helsingin kaupungin muuttuneiden kielisuhteiden aiheuttamat muutokset kunnan viranomaisten pöytäkirjakieltä y. m. koskeviin määräyksiin.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 1 p:ltä 1933.

(Vrt. kunn.-kert. 1923, s. 137 sekä kunn. as.-kok. 1924 : 7, 1929 : 22 ja 1932 : 76)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

1) että valtuuston pöytäkirjat pidetään suomenkielellä huomioonottaen, mitä kielilain 15 §:n 2 momentissa säädetään;

2) että valtuuston esityslistat laaditaan molemmilla kielillä;

3) että valtuuston painetuista asiakirjoista julkaistaan kaupunginhallituksen kirjelmät valtuustolle, ohje- ja johtosääntöjen tekstit, meno- ja tuloarvioehdotuksen taulukot ja liitteet sekä vahvistettu talousarvio ynnä niitä asioita koskevat asiakirjat, joissa kielilain 12 §:n mukaan on ruotsinkieltä käytettävä, molemmilla kielillä;

4) että lauta- ja johtokuntain pöytäkirjat pidetään suomenkielellä, huomioonottaen, mitä kielilain 15 §:n 2 momentissa säädetään;

5) että kunnallinen asetuskokoelma, kunnalliskalenteri ja yleisön käytettäväksi tarkoitetut lomakkeet edelleen painetaan kummallakin kielellä;

6) että tilastojulkaisujen taulukoissa käytetään suomen- ja ruotsinkieltä rinnan.

Sittenkuin kaupunginvaltuusto kokouksessaan maaliskuun 1 päivänä on päättänyt m. m. että lauta- ja johtokuntien pöytäkirjat on pidettävä suomenkielellä, huomioonottaen, mitä kielilain 15 §:n 2 mom:ssa säädetään eli että pöytäkirjaan on liitettävä laillisesti pätevä käännös, milloin kielilain 12 §:n mukaan ruotsinkieltä olisi käytettävä, kaupunginhallitus huomauttaa, että kun kielilain täytäntöönpanoasetuksen 4 §:n mukaan kunnan itse on toimitettava tällainen käännös oman viranomaisensa kautta, joka todistakoon sen oikeaksi, asianomaisen lauta- ja johtokunnan sihteerin tulee toistaiseksi itse suorittaa tämä käännöstyö, paitsi milloin hän ei riittävästi hallitse ruotsinkieltä, jolloin käännöstyö suoritetaan kaupunginkansliassa. Sanotun täytäntöönpanoasetuksen 3 §:n mukaan tulee kääntäjän varustaa käännös nimellään ja todistaa se oikeaksi ja on kääntäjä vastuunalainen käännöksen oikeudesta sekä korvausvelvollinen mahdollisista virheellisyyksistä johtuvasta vahingosta. Käytännöllisintä lienee kirjoittaa käännös pöytäkirjaan heti asianomaisen §:n kohdalle ja todistaa se sillä kohtaa oikeaksi, mutta jos useampia §:iä on käännettävä, liittää pöytäkirjan loppuun merkintä, jossa todistetaan siinä olevat käännökset oikeiksi. Pöytäkirjaan alkuperäisinä liitettäviä asiakirjoja ei tarvitse kääntää.

Sanotusta kaupunginvaltuuston päätöksestä johtuu myös, että lauta- ja johtokuntien kirjelmät kaupunginhallitukselle ja toisille lautakunnille niissä asioissa, joissa ruotsinkieltä olisi käytettävä, tämän jälkeen on laadittava suomenkielellä, mutta on niihinkin liitettävä laillisesti oikeaksi todistettu ruotsinkielinen käännös.

Kielilain 14 §:n mukaan ei kaupunginvaltuuston päätös voi koskea kunnan yksikielisten opetus- ja kasvatustaitosten hallintoelimiä, vaan on niiden kuten tähänkin saaka, pöytäkirjoissaan ja kirjelmässään käytettävä laitoksen kieltä. *Kaup. hall. kiertokirje maalisk. 23 p:ltä 1933.*

9. Helsingin kaupungin viranhaltijain kielitaitosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama maaliskuun 1 p:nä 1933.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1928 : 33*)

1 §. Kaupungin virkasäännön alaiset viranhaltijat, 4, 5 ja 6 §:ssä mainittujen virkojen haltijoita lukuunottamatta, jaetaan heiltä vaadittavaan suomen- ja ruotsinkielien taitoon nähden seuraaviin luokkiin:

I luokka. Vaatimuksena suomenkielen täydellinen hallitseminen sekä ruotsinkielien hyvä suullinen ja kirjallinen taito.

II luokka. Vaatimuksena suomenkielen täydellinen hallitseminen sekä ruotsinkielien tyydyttävä suullinen ja kirjallinen taito.

III luokka. Vaatimuksena suomenkielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito sekä ruotsinkielien tyydyttävä suullinen ja kirjallinen taito.

IV luokka. Vaatimuksena suomenkielen hyvä suullinen ja tyydyttävä kirjallinen taito sekä ruotsinkielien tyydyttävä suullinen taito.

V luokka. Vaatimuksena suomenkielen tyydyttävä suullinen taito.

Milloin käytännölliset syyt sitä vaativat, voi se viranomaisen, joka viran täyttää, päättää, onko V luokkaan kuuluvalta viranhaltijalta poikkeustapauksessa vaadittava myöskin ruotsinkielien tyydyttävää suullista taitoa.

2 §. 1 §:ssä mainittuihin luokkiin kuuluvat seuraavat viranhaltijat:

I luokkaan:

Kaupunginsihteerin.

Kaupunginlakimies.

Verotusvalmistelukunnan ensimmäinen sihteerin.

II luokkaan:

Kaupunginkanslian kansliasihteerin.

Kaupunginkamreerin.

Tilastotoimiston johtaja ja aktuaari.

Satamalaitoksen johtaja.

Kaupunginrevisori.

Verotusvalmistelukunnan puheenjohtaja ja toinen sihteeri.
 Rakennustarkastaja.
 Oikeusaputoimiston oikeusavustaja ja oikeusavustajan apulainen.
 Palopäällikkö.
 Teurastamon johtaja.
 Ensimmäinen ja toinen kaupunginlääkäri.
 Terveystieteiden tarkastaja.
 Kaupungineläinlääkäri.
 Terveystieteiden tutkimusten laboratorin johtaja.
 Tuberkuloosilääkäri.
 Kouluhammasklinikan johtaja.
 Sairaalatarkastaja.
 Kaupungin sairaalain johtajat.
 Sairaanhoidotarkoulun johtajat.
 Valmistavan sairaanhoidotarkoulun ja oppilaskodin johtajat.
 Köyhäinlaitoksentarkoulun toimitusjohtaja, asiamies ja apulais-
 asiamies sekä kunnalliskodin johtaja.
 Kunnalliskodin saarnaaja.
 Lastensuojelulautakunnan toimitusjohtaja ja lastenvalvoja.
 Kansakoulujen voimistelunneuvoja.
 Ammattiopetuslaitosten miestarkastaja.
 Kaupunginkirjaston johtaja.
 Vesijohtolaitoksen, kaasulaitoksen, sähkölaitoksen ja puhtaanapito-
 laitoksen toimitusjohtajat.
 Kaupungininsinööri.
 Rakennustoimiston sihteeri.
 Kaupunginarkkitehti.
 Katurakennuspäällikkö ja satamarakennuspäällikkö.
 Kiinteistötoimiston toimistopäällikkö ja asiamies.
 Asemakaava-arkkitehti.
 Kaupungingeodeetti.

III luokkaan:

Painatustöiden valvoja.
 Apulaiskaupunginkamreeri.
 Tilastotoimiston amanuenssi.
 Satamakapteeni ja apulaissatamakapteeni.
 Työnvälitystoimiston johtaja.
 Reviisori ja avustava revisori.
 Avustava rakennustarkastaja.
 Teurastamon apulaisjohtaja.
 Muut, paitsi II luokkaan sijoitetut kaupungin palveluksessa olevat
 lääkärit.
 Eläinlääkintäbakteriologi.
 Terveystieteiden tutkimusten laboratorin bakteriologisen ja kemialli-
 sen osaston johtajat.
 Asuntotarkastaja.
 Kouluhammasklinikan apulaisjohtaja.

Haarahaammasklinikan johtaja.
 Sairaalan toimitsijat.
 Köyhäinhoitolautakunnan apulaisjohtaja, kanslianhoitaja ja rekisteritoimiston hoitaja.
 Köyhäinhoitolautakunnan notaari ja sen kodissakävijäin valvoja.
 Kunnalliskodin apulaisjohtaja.
 Lastenhuoltotarkastaja.
 Lastensuojelulautakunnan kanslianjohtaja ja naistarkastaja.
 Lastensuojelulautakunnan vastaanottokodin johtaja.
 Bengtsårin koulukodin johtaja.
 Valmistavan poikain ammattikoulun johtaja ja opettaja sekä valmistavan tyttöjen ammattikoulun johtajatar ja opettajatar.
 Lastentarhain tarkastaja ja avustava tarkastaja.
 Kaupunginkirjaston avustava kirjastonhoitaja ja haarakirjastojen johtajat.
 Kaupunginmuseon intendentti.
 Musiikkilautakunnan intendentti.
 Apulaiskaupunginarkkitehti, avustava katurakennuspäällikkö ja avustava satamarakennuspäällikkö, kaupunginpuutarhuri, varastonpäällikkö, rakennustoimiston osastojen insinöörit ja arkkitehdit.
 Kiinteistötoimiston apulaisasiamies, tonttiosaston johtaja, talonisännöitsijä ja kansanpuistojen isännöitsijä.
 Avustava asemakaava-arkkitehti, avustava kaupungingeodeetti, asemakaavainsinööri, avustava asemakaavainsinööri, kaupunginagronoomi, kiinteistötoimiston insinöörit ja arkkitehdit.

IV luokkaan:

Rahatoimiston kirjanpito-osaston päällikkö ja kirjanpitäjä sekä toimisto- ja veronkanto-osastojen päälliköt ja ekspeditöörit.
 Tilastotoimiston asistentti.
 Avustava satamakamreeri.
 Satamahallintotoimiston ilmoitusosaston johtaja ja apulaisjohtaja, Sörnäisten satamamestari, tarkastuskonstaapelit, pakkaajat ja parmaajain vanhin.
 Satamahallintotoimiston osaston esimies, laskuttaja, toimentaja, vaakamestari ja apulaisvaakamestari.
 Työnvälitystoimiston osastonjohtajat ja apulaiset, mikäli joutuvat yleisöä palvelemaan.
 Verotusvalmistelukunnan osastonjohtaja.
 Rakennusinsinööri, apulaisrakennusinsinööri, rakennusvalvoja ja rakennustarkastuskonttorin veloittaja.
 Palomestari.
 Tarkastuseläinlääkäri.
 Terveystoimistolautakunnan kanslianjohtaja ja päivystäjä.
 Terveystoimistolautakunnan alaiset kaitsijat, tarkastajat ja desinfioinnin johtaja.

Desinfioimismajalan johtajatar.

Tuberkuloosihuoltotoimiston laboratorin hoitajatar.

Ammattientarkastaja.

Apulaisasuntotarkastaja.

Kouluhammaslääkäri.

Sairaanhoitajattaret, lukuunottamatta aliohoitajattaria, diakonissat ja kätilöt, Marian sairaalan kodinhoitajatar ja laboratorin apulainen.

Sairaalan puhelinhoitajattaret, käsitöynjohtajattaret ja ovenvartijat. Köyhäinhoitolautakunnan asiamiesosaston kirjanpitäjä, apulaiskanslianhoitaja ja kodissakävijä, diakonissa sekä lasten päiväkodin johtajatar.

Kunnalliskodin ylihoitajatar, osastonhoitajatar ja yöhoitajatar, työlaitoksen esimies.

Lastensuojelulautakunnan naisopastaja ja kodissakävijä.

Toivolan koulukodin johtaja sekä Sofianlehdon, Kullatorpan ja Reijolan lastenkotien johtajattaret.

Sofianlehdon, Kullatorpan ja Reijolan lastenkotien, Toivolan ja Bengtsärin koulukotien, vastaanottokodin ja ammattioppilaskodin hoitajattaret ja kaitsijat.

Kaupungin kirjapainokoulun opettajat.

Valmistavan poikain ammattikoulun työmestari.

Kotitalousneuvoja.

Lastentarhain kanslian kanslianhoitaja.

Kaupunginkirjaston amanuessi.

Musiikkilautakunnan taloudenhoitaja.

Vesijohtolaitoksen ensimmäinen insinööri, kemisti, kemistin apulainen, tarkastusinsinööri ja työpajainsinööri.

Kaasulaitoksen käyttöinsinööri, kemisti, johtotyöinsinööri, johtoverkköinsinööri, apulaisjohtotyöinsinööri ja muut insinöörit.

Sähkölaitoksen käyttöinsinööri, apulaiskäyttöinsinööri, jakeluosaston johtaja, laboratorinsinööri sekä toimistoinsinööri.

Puhtaanapitolaitoksen tarkastaja.

Kunnallisten työväenasuntojen isännöitsijä.

Kaupunginagronoomin apulainen.

Halli- ja torikaupan valvoja sekä hallikaitsijat, kansanpuistojen kaitsijapuutarhuri ja kaitsijat.

Siirtolapuutarhaneuvoja.

Siirtolapuutarhuri.

Tilivirastojen kamreerit, joita ei erikoisesti ole mainittu.

Tilivirastojen kassanhoitajat.

Kirjaajat.

V luokkaan:

Muut kuin edellä I—IV luokissa mainitut viranhaltijat.

3 §. Virkaa perustettaessa kaupunginvaltuusto, ellei vastaavalaista virkaa ennestään ole, päättää mihin kielitaitoluokkaan sen haltija on kuuluva.

4 §. Tämä sääntö ei koske:

- a) kaupunginjohtajaa eikä apulaiskaupunginjohtajaa,
- b) niitä maistraatin ja raastuvanoikeuteen kuuluvien virkojen haltijoita, joiden kielitaito on laissa määrätty,
- c) niitä kansakoulujen ja koulukotien opettajia, joiden pätevydestä on laissa säädetty, eikä
- d) kaupunginorkesterin jäseniä.

5 §. Muiden kuin 4 §:n b) kohdassa mainittujen maistraatin ja raastuvanoikeuden alaisten viranhaltijain kielitaidosta noudatettavaksi mitä maistraatti ja raastuvanoikeus siitä määräävät tässä säännössä mainittuja perusteita noudattaen.

6 §. Suomenkielisten kansakoulujen tarkastajalta ja apulais-tarkastajalta samoin kuin suomenkielisen työväenopiston johtajalta vaaditaan suomenkielen täydellinen taito ja ruotsinkielen tyydyttävä suullinen taito ja näiden koulujen taloudenhoitajalta suomenkielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito ja ruotsinkielen tyydyttävä suullinen taito. Ruotsinkielisten kansakoulujen tarkastajalta samoin kuin ruotsinkielisen työväenopiston johtajalta vaaditaan täydellinen ruotsinkielinen taito ja suomenkielen tyydyttävä suullinen taito ja näiden koulujen taloudenhoitajalta ruotsinkielinen hyvä suullinen ja kirjallinen taito ja suomenkielen tyydyttävä suullinen taito.

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 §:ssä on säädetty, on asianomainen lautakunta oikeutettu määräämään, jos harkitsee sen tarpeelliseksi, mikä kielitaito on vaadittava muilta kuin 2 §:n II—IV luokassa, 4 §:n c) kohdassa ja tämän pykälän 1 momentissa mainituilta kaupungin opetus- ja kasvatuslaitosten viranhaltijoilta, sekä ratkaisemaan, täyttääkö virkaan nimitettävä asetetut vaatimukset.

7 §. Sellaisen kielitaidon osoittamisessa, johon kuuluu kielen täydellinen hallitseminen, sen kirjallinen taito tai sen hyvä suullinen taito, on noudatettava mitä joulukuun 29 päivänä 1922 suomen- ja ruotsinkielisen taidon osoittamiseksi suoritettavista tutkinnoista annetun asetuksen 2—5 ja 7 §:ssä säädetään. Kielen tyydyttävän suullisen taidon todetkoon se viranomainen, joka viran täyttää.

Yllämainitut säännökset ovat näin kuuluvat:

2 §. Tutkinto, jolla tahdotaan osoittaa suomen tai ruotsin kielen täydellinen hallitseminen, on suoritettava tutkintolautakunnan edessä. Tutkinto, jolla osoitetaan suomen tai ruotsin kielen suullinen ja kirjallinen taito, suullinen taito tai ymmärtäminen, voidaan suorittaa jonkun tutkintolautakunnan jäsenen tai apujäsenen edessä. Jos tutkittava ei tyydy lautakunnan jäsenen tai apujäsenen päätökseen on hän oikeutettu vaatimaan tutkintoa tutkintolautakunnan edessä.

Tutkintoja suoritettaessa lautakunnan edessä tulee siinä olla läsnä ainakin yksi vakinainen jäsen, ja tulee sen kokoonpanoltaan muuten olla sellainen, että siinä on yksi kielenopetukseen ja yksi tutkintoa suorittavan ammattialaan perehtynyt jäsen. Lautakunta on kuitenkin päätöksen voipa kahden ensiksi mainitun jäsenen läsnäollessa, jos he ovat päätöksestä yksimielisiä.

Jos tutkinto suoritetaan yhden jäsenen edessä, tulee hänen olla lainoppinut, jos pätevyysehtona virkaan, jota varten tutkinto suoritetaan, on lainopillinen tutkinto.

3 §. Tutkinnon, jolla osoitetaan suomen tai ruotsin kielen täydellinen hallitseminen, tulee osoittaa, että tutkittava vapaasti, ilman sanakirjallisia tai kieliopillisia apuneuvoja, täydellisesti hallitsee kieltä sekä yleensä että omalla ammattialallaan pystyen sillä hyvästi tekemään suullisia ja kirjallisia esityksiä.

Tällaista tutkintoa ei vaadita siltä, joka on saanut koulusivistyksensä sekä suorittanut yliopistolliseen loppututkintoon vaadittavan kypsyysnäytteen asianomaisella kielellä, eikä siltä, jonka tutkintolautakunta katsoo kirjallisella tai aikaisemmalla virkatoiminnallaan osoittaneen täydellisesti kieltä hallitsevansa.

4 §. Tutkinnon suomen tai ruotsin kielen suullisesta ja kirjallisesta taidosta pitää osoittaa, että tutkittava ymmärtää puhetta ja kirjoitusta asianomaisella kielellä ja osaa sitä käyttää suullisesti sekä myös kirjallisesti siihen määrään, että hän sillä kielellä voi antaa toimituskirjoja ja tehdä esityksiä.

5 §. Tutkinnon suomen tai ruotsin kielen suullisesta taidosta tulee osoittaa, että tutkittava ymmärtää sekä puhetta että kirjoitusta asianomaisella kielellä, niin myös osaa sitä suullisesti käyttää.

7 §. Tutkintoja, jotka mainitaan 4, 5 ja 6 §:ssä, ei vaadita siltä, joka on saanut koulusivistyksensä asianomaisella kielellä, eikä myöskään siltä, jolla on aikaisempien asetuksien nojalla hankittu todistus asianomaisen kielen suullisesta ja kirjallisesta taidosta.

8 §. Siltä, joka otetaan sijaisena virkaa hoitamaan, vaaditaan sama kielitaito, kuin mitä tämän säännön mukaan vaaditaan viranhaltijalta, jollei viransijainen jo ennestään ole virkasäännön alaisessa virassa.

9 §. Kaupunginvaltuusto voi, milloin erikoiset syyt sen aiheuttavat, asianomaisen viranomaisen esityksestä myöntää virkaan nimittettävälle erivapautuksen tai lievennyksen viranhaltijalta vaadittavasta kielitaidosta.

10 §. Tämä sääntö tulee heti voimaan, mutta sitä ei sovelleta tätä ennen kaupungin palvelukseen otettuihin viranhaltijoihin. Jos sellainen viranhaltija siirretään toiseen kaupungin virkaan, jossa vaaditaan suurempaa kielitaitoa, on sääntöä kuitenkin sovellettava.

10. Helsingin kaupungin satamamaksutariffin muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 1 p:itä 1933.

(Vrt. kunn.as.-kok. 1924 : 53)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä Helsingin kaupungille elokuun 8 päivänä 1924 vahvistetun satamamaksutariffin 2 §:n 1 momentin ja 8 §:n muutettuina näin kuuluviksi:

2 §. Turistilaivasta, joka ei tule laituriin, sekä aluksesta, joka lastia ottamatta tai purkamatta taikka ottamatta tai jättämättä matkustajia saapuu satamaan myrskyn, vastatuulen tai muun hätäpakon vuoksi tahi selvittämistä varten, määräyksiä saadakseen taikka muusta sentapaisesta syystä, suoritetaan satamamaksua puolet 1 §:ssä säädettyistä määristä.

8 §. Satamamaksuista ovat vapaat:

a) valtiolle kuuluvat alukset, lukuunottamatta sellaisia, joista suoritetaan majakka- tai toimitusmaksuja tai jotka harjoittavat kauppalaivaliikennettä;

b) alukset, jotka ulkomailta saavuttuaan ovat paikkakunnalla suorittaneet täydet satamamaksut, mutta jotka lastia ottaakseen käyvät kaupungin tullikamaripiirin sisäpuolella olevassa satamassa sekä senjälkeen purkamatta tai ottamatta lastia poikkeavat edelliseen paikkaan selvittämistä varten tai tilapäisestä syystä ja sen jälkeen taas lähtevät;

c) alukset, jotka ovat satamasta lähteneet, mutta vastatuulen tai muun hätäpakon vuoksi jälleen palanneet ennenkuin ajottu matka on ennätetty suorittaa loppuun;

d) alukset, jotka vaatimatta laituripaikkaa sekä ottamatta tai jättämättä matkustajia tai lastia saapuvat satamaan korjausta varten taikka ottamaan muonaa, vettä tahi polttoainetta, tai vaihtamaan tai täydentämään miehistöään;

e) alukset, jotka ovat merkityt laillistetun purjehdusseuran luetteloon; sekä

f) alukset, joiden kantavuus on alle 2 netto-rekisteritonnia.

11. Helsingin kaupungin liikennemaksutariffin muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston vahvistama huhtikuun 12 p:nä 1933.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1924 : 52)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että voimassa olevan liikennemaksutariffin nimike n:o 89, kuohuvat viinit, poistetaan ja että kuohuvista viineistä veloitetaan sama liikennemaksu kuin muista viineistä, eli nimikkeen n:o 90 mukaan.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKEELMA

JULKAISUT

1933. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 3.

Sisällys: 12. Helsingin kaupungin kansakoulujen voimisteluneuvojain johtosääntö, s. 41. — 13. Laki kunnallisen vaalilain muuttamisesta, s. 42. — 14. Laki köyhäinhoitolain muuttamisesta, s. 46. — 15. Helsingin kaupungin teurastamontoimiston johtosääntö, s. 54. — 16. Järjestys- säännöt vuokramoottoriveneitten kuljettajille Helsingin kaupungissa, s. 57. — 17. Helsingin kaupungin vuokramoottorivenetaksa, s. 58. — 18. Oikeus lyhentää kaupungin vuokrasaatavia, s. 60.

12. Helsingin kaupungin kansakoulujen voimisteluneuvojain johtosääntö.

Tarkastajaneuvoston yksissä neuvoin johtokuntien kanssa vahvistama tammikuun 23 p:nä 1933.

Voimisteluneuvojan velvollisuutena on:

1) edistää voimistelun ja urheilun opetusta kansakouluissa seuraamalla opettajien opetusta, antamalla näytetunteja vähintään kerran lukukaudessa kullakin koululla sekä pitämällä opettajille käytännöllisiä ja teoreettisia voimistelu- ja urheilukursseja;

2) tehdä kansakoulujen tarkastajille ja lääkäreille kansakoulunurion ruumiillista hoitoa koskevia ehdotuksia ja esityksiä;

3) olla kutsuttuna saapuvilla tarkastajaneuvoston ja asianomaisen johtokunnan kokouksissa voimistelua ja urheilua koskevia asioita käsiteltäessä;

4) järjestää kansakouluoppilaiden vapaaehtoisia voimistelu- ja urheiluharjoituksia sekä järjestää ja antaa oppilaille uintiopetusta;

5) toimeenpanna yksissä neuvoin toisen voimisteluneuvojan kanssa kerran lukuvuodessa kullakin koululla harjoituksia koulutalojen nopeassa tyhjentämisessä tulipalon varalta;

6) antaa liikenneopetusta niillä luokilla, missä opettajat sellaista haluavat;

7) hoitaa kuusi viikkotuntia voimistelunopetusta;

8) valvoa voimistelusalien ja kalustojen käyttämistä kansakoulujen voimistelusalien käyttäjille hyväksytyjen järjestyssääntöjen mukaan; ja

9) laatia ja ennen syyskuun 15 päivää tarkastajaneuvostolle jättää lukuvuoden työsuunnitelma.

Kaupunginvaltuuston 13/3 1929 vahvistaman, Helsingin kaupungin kansakoulujen tarkastajaneuvoston johtosäännön mukaan tarkastajaneuvoston tulee valvoa voimisteluneuvojain toimintaa (6 §:n 3 kohta).

Kaupunginvaltuuston 22/9 1926 hyväksymän, Helsingin kaupungin kansakoulujen terveydenhoito-ohjesäännön mukaan koulu- lääkärin velvollisuutena on antaa tarpeen vaatiessa neuvoja ja ohjeita voimisteluneuvojille (3 §:n 5 kohta).

13. Laki kunnallisen vaalilain muuttamisesta.

Annettu maallakuun 24 p:nä 1933.

(Suomen as.-kok. 1933 : 98)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 40 sekä kunn. as.-kok. 1930 : 23)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 27 päivänä marraskuuta 1917 annetun kunnallisen vaalilain 8, 9, 10, 12, 13, 30, 37, 38, 43 ja 48 §, niistä 8, 9, 13, 37, 38 ja 43 § sellaisina kuin ne ovat 21 päivänä helmikuuta 1925 annetussa laissa, ja 12 § sellaisena, kuin se on 31 päivänä heinäkuuta 1930 annetussa laissa, sekä 3 luvun nime näin kuuluviksi:

III L u k u.

Valitsijayhdistykset ja vaalikiitot.

8 §. Kun muutamat vaalipiirin vaalioikeutetuista allekirjoittamallaan asiakirjalla ovat sopineet määrättyssä vaalissa äänestämään yhtä tai useampaa kirjoituksessa mainittua henkilöä, on sellainen valitsijayhdistys oikeutettu keskuslautakunnalta pyytämään yhdistyksen ehdokaslistan julkaisemista sekä sen ottamista siihen vaalilippuun, jota vaalissa on käytettävä. Asiakirjan allekirjoittajia tulee olla vähintään niin monta, kuin kunnan varsinaisessa vaalissa on valtuutettuja valittava. Sama henkilö älköön allekirjoittako useampaa kuin yhden sellaisen asiakirjan; jos näin on tapahtunut, tulee keskuslautakunnan kaikista asiakirjoista poistaa hänen allekirjoituksensa.

Asiakirja, jolla valitsijayhdistys perustetaan, olkoon päivätty ja sisältäköön valtuutuksen yhdelle yhdistyksen jäsenelle olemaan sen asiamiehenä ja toiselle jäsenelle olemaan tämän varamiehenä sekä ehdokaslistan, jossa saa olla enintään kaksi kertaa niin monta nimeä, kuin vaalissa on valittava valtuutettuja, ja on ehdokkaiden nimi sekä ammatti tahi toimi selvästi mainittava.

9 §. Pyyntö valitsijayhdistyksen ehdokaslistan julkaisemisesta tulee asiamiehen kirjallisesti jättää keskuslautakunnalle viimeistään 10 päivänä lokakuuta ennen kello kahtatoista päivällä. Hakemukseen on liitettävä asiakirja, jolla valitsijayhdistys on perustettu. Hakemuksessa asiamiehen tulee vakuuttaa, että ne henkilöt, joiden nimet ovat allekirjoituksina sanotussa asiakirjassa, ovat kunnassa vaalioikeutetut ja että he omakätisesti ovat sen allekirjoittaneet.

10 §. Valitsijayhdistykset, jotka haluavat vaalissa olla yhteistoiminnassa keskenään, voivat yhtyä vaaliliitoksi. Yhtymisestä päättää kukin valitsijayhdistys; kuitenkin yhdistys voi valtuuttaa yhden tai useamman jäsenistään yhdistyksen puolesta asiasta päättämään.

Vaaliliitto muodostetaan siten, että siihen yhtyvät valitsijayhdistysten kesken siitä tehdään kirjallinen sopimus, jossa on mainittava yhdistysten ehdokaslistojen järjestysnumerot. Sopimus, jonka allekirjoittavat valitsijayhdistysten puolesta näiden asiamiehet,

on jätettävä keskuslautakunnalle, jolle samalla on annettava valitsijayhdistysten päätökset vaaliliittoon yhtymisestä tai, jos yhdistys on valtuuttanut eräät jäsenistään tästä päättämään, näille annettu valtuutus sekä näiden tekemä päätös liittoon yhtymisestä. Kunkin asianiehen on allekirjoitukseensa liitettävä merkintä edustamansa valitsijayhdistyksen ehdokaslistan järjestysnumerosta. Sopimuksessa on myös yksi allekirjoittajista valtuutettava olemaan vaaliliiton asianmiehenä. Vaaliliitolle voidaan sopimuksessa ehdottaa otsake, jonka kuitenkin keskuslautakunta lopullisesti määrää.

Vaaliliittoa koskeva sopimus ynnä muut siihen kuuluvat asiakirjat on jätettävä keskuslautakunnalle viimeistään 10 päivänä marraskuuta ennen kello kahtatoista päivällä.

Valitsijayhdistys älköön yhtykö useampaan kuin yhteen vaaliliittoon.

IV L u k u.

Keskuslautakunnan valmistavat toimenpiteet vaalia varten sekä vaaliliput.

12 §. Keskuslautakunta kokoontuu ainakin lokakuun 1 ja 15 päivänä, marraskuun 4, 10 ja 15 päivänä sekä vaalin jälkeisenä päivänä.

Lokakuun 1 päivänä keskuslautakunta antaa 11 §:ssä mainitut tiedot.

Lokakuun 15 päivänä lautakunta tarkastaa ja varustaa järjestysnumeroilla ne hakemukset ja ehdokaslistat, jotka valitsijayhdistysten puolesta on jätetty, ja saattaa ne vaalioikeutettujen tietoon tiedoksipanolla keskuslautakunnan kokoushuoneessa. Jos havaitaan, ettei hakemus ole asianmukaisesti tehty tai ettei valitsijayhdistys ole laillisesti perustettu, annetakoon asianmiehelle tieto, ettei hakemukseen ole suostuttu, ja ilmoitettakoon samalla hylkäämisen syyt. Asianmiehellä on kuitenkin oikeus vielä seitsemän päivän kuluessa sen jälkeen oikaista ne kohdat, jotka aiheuttivat hakemuksen hylkäämisen.

Hakemus hylättäköön niinkään, jos valitsijayhdistyksen ehdokaslistaan on otettu henkilö, joka maalaiskuntain kunnallislain 10 §:n 2 momentin tai kaupunkien kunnallislain 11 §:n 4 momentin mukaan ei ole vaalikelpoinen. Tällaisessa tapauksessa keskuslautakunnan päätös on alistettava maaherran tutkittavaksi; ja annetakoon päätöksestä myöskin tieto valitsijayhdistyksen asianmiehelle, niinkuin 3 momentissa on sanottu. Asianosaisella, joka ei tyydä keskuslautakunnan päätökseen, on oikeus viivyttämättä saada keskuslautakunnalta viralliset jäljennökset päätöksestä ja sen perusteena olevista asiakirjoista, sekä antaa maaherralle muistutuskirjelmä seitsemän päivän kuluessa siitä lukien, kun asianmies on saanut päätöksestä tiedon. Myöhemmin maaherralle saapunut kirjelmä otetaan huomioon, mikäli ei asiaa silloin vielä ole ratkaistu. Maaherra, joka on oikeutettu, milloin katsoo välttämättömäksi, hankkimaan

asiassa lisäselvitystä ja jonka päätökseen älköön muutosta haettako, toimittakoon päätöksensä keskuslautakunnalle.

Marraskuun 4 päivänä tarkastetaan ne muutokset, jotka asiamies 3 momentissa mainitun oikeuden nojalla on tehnyt, ja tehdään ne oikaisut, joihin maaherran päätös on ehkä antanut aiheita.

Marraskuun 10 päivänä lautakunta tarkastaa vaaliliitton muodostamista koskevat, lautakunnalle jätetyt asiakirjat. Ellei näitä ole asianmukaisesti laadittu tai vaaliliitto muuten laillisesti muodostettu, ilmoittakoon lautakunta viipymättä kirjallisesti vaaliliiton asiamiehelle, ettei vaaliliittoa ole voitu hyväksyä, sekä hylkäämisen syyt. Asiamiehellä on oikeus neljän päivän kuluessa oikaista hylkäämisen aiheuttaneet virheellisyudet.

Marraskuun 15 päivänä lautakunta tarkastaa ne muutokset, jotka vaaliliiton asiamies on edellisen momentin nojalla tehnyt vaaliliiton muodostamista koskeviin asiakirjoihin.

13 §. Jos vaalia varten on hyväksytty ainoastaan yksi ehdokaslista, ei erityistä vaalitoimitusta toimeenpanna, vaan keskuslautakunta menetelkään, kuten 28 §:n 1 momentissa sanotaan.

Jos kaksi tai useampia ehdokaslistoja on vaalia varten hyväksytty, on keskuslautakunnan laadittava vaalitoimituksessa käytettävä vaalilippu. Tähän otetaan laillisesti perustettujen valitsijayhdistysten ehdokaslistat niin järjestettyinä, että samaan vaaliliittoon kuuluvat ehdokaslistat yhdistetään yhteisen otsakkeen alle ja erotetaan muista listoista siten, että selvästi ilmenee, mitkä ehdokaslistat kuhunkin vaaliliittoon kuuluvat. Vaaliliittoon kuuluvien ehdokaslistojen keskinäisen järjestyksen määrää listojen järjestysnumero. Vaaliliittojen ulkopuolelle jääneet ehdokaslistat otetaan vaalilippuun viimeisinä järjestysnumeronsa mukaan.

Vaalilipussa ei saa olla mitään muuta kuin yhteinen otsakirjoitus, josta käy selville, mitä vaalia varten vaalilippu on laadittu, vaaliliittojen otsakkeet sekä kaikki ehdokaslistat järjestysnumeroineen.

Vaalilippu on saatettava vaalioikeutettujen tietoon samalla tavoin kuin muut kunnalliset ilmoitukset sekä sitäpaitsi tiedoksipanolle keskuslautakunnan kokoushuoneessa. Sellaisia vaalilippuja, keskuslautakunnan toimesta kelpaamattomiksi leimattuina, annettakoon myös, mikäli mahdollista, jokaisen valitsijayhdistyksen asiamiehelle yhtä monta kappaletta, kuin on allekirjoittajia siinä asiakirjassa, jolla valitsijayhdistys on perustettu.

VI L u k u.

Äänten laskeminen ja vaalin tuloksen määrääminen.

30 §. Ääniryhmän äänimäärä on sen hyväksytyjen vaalilippujen luku.

Ne vaaliliput, joissa valitsijat ovat antaneet äänensä samaan vaaliliittoon kuuluvien ehdokaslistojen hyväksi, muodostavat yhdistetyn ääniryhmän, jonka äänimäärä on vaaliliittoon kuuluvien eri ehdokaslistojen äänimäärien summa.

37 §. Ellei ääniryhmän ehdokaslistassa ole 31 §:n 3 momentin, 34 tai 36 §:n säännöksiä sovellettaessa tarvittavaa määrää nimiä, täytetään avoimeksi jäänyt paikka, milloin ääniryhmä kuuluu yhdistettyyn ääniryhmään, siitä ääniryhmästä, jonka osamäärä lähinnä olisi erotettu, jos 34 §:ssä mainittua osamäärien erottamista olisi jatkettu, ja, milloin ääniryhmä on pysynyt yksinäisenä, siitä ääniryhmästä, jonka osamäärä lähinnä olisi erotettu, jos 31 §:ssä mainittua osamäärien erottamista olisi jatkettu. Sama olkoon laki, milloin yhdistetyn ääniryhmän kaikki ehdokkaat jo on valituiksi erotettu.

Ellei edellä olevia säännöksiä soveltamalla saada täytetyiksi kaikkia paikkoja, jotka olisi pitänyt vaalilla täyttää, jää valtuutettujen lukumäärä toistaiseksi vajanaiseksi.

38 §. Valtuutettujen varajäseniksi valitaan kustakin yksinkertaisesta ääniryhmästä yhtä monta ehdokasta, kuin sen puolesta on valittu valtuutettuja, kuitenkin vähintään kaksi, ja erotetaan tätä varten kunkin yksinkertaisen ääniryhmän ehdokaslistasta eteenpäin järjestyksessä niin monta nimeä, kuin ääniryhmä saa valita varajäseniä, sivuuttamalla ainoastaan niiden ehdokaiden nimet, jotka jo on valittu valtuutetuiksi tai varajäseniksi.

Elleivät yksinäisenä olevan ääniryhmän ehdokkaat riitä täyttämään kaikkia niitä varajäsenten paikkoja, jotka ensimmäisen momentin mukaan sille kuuluisivat, jää sen puolesta valittavien varajäsenten luku vajanaiseksi.

Jos yhdeltä tai useammalta yksinkertaiselta ääniryhmältä, joka kuuluu yhdistettyyn ääniryhmään, puuttuu ehdokkaita kaikkien sille kuuluvien varajäsenten paikkojen täyttämiseen, määrätään yhdistetylle ääniryhmälle niin monta yhteistä varajäsentä, kuin siihen kuuluvilta yksinkertaisilta ääniryhmiltä yhteensä puuttuu varajäseniä. Tätä varten jatketaan osamäärien erottamista 34 §:ssä mainitusta osamääräsarjasta ja merkitään kunkin osamäärän kohdalle sen yksinkertaisen ääniryhmän ehdokaslistasta, jonka osamäärästä se on otettu, ensimmäinen ehdokas, jota ei ole valtuutetuksi tai varajäseneksi valittu taikka tämän momentin mukaan aikaisemmin merkitty. Täten merkityistä ehdokkaista määrätään järjestyksessä tarvittava lukumäärä yhdistetyn ääniryhmän yhteiseksi varajäseniksi. Ellei tällä tavoin saada täyttä määrää varajäseniä, jää yhdistetyn ääniryhmän puolesta valittavien yhteisten varajäsenten luku vajanaiseksi.

7 L u k u.

Erityisiä säännöksiä.

43 §. Jos valtuuston jäsen kuolee, muuttaa pois taikka muun laillisen tai valtuuston hyväksymän syyn takia eroaa ennen toimikautensa loppumista taikka jos hän valtuuston hyväksymästä syystä on vähintään kahden kuukauden ajaksi estetty ottamasta osaa valtuuston töihin, kutsukoon valtuuston puheenjohtaja hänen sijalleen ensimmäisen vielä käyttämättä olevan varajäsenen siitä yksinker-

taisesta ääniryhmästä, jonka puolesta poistunut tai estetty on va-
littu.

Ellei yhdistettyyn ääniryhmään kuuluvalla yksinkertaisella ääni-
ryhmällä ole tarvittavaa varajäsentä, astuu sijaan yhdistetyn ääni-
ryhmän ensimmäinen vielä käyttämättä oleva yhteinen varajäsen.

Ellei soveltamalla 1 ja 2 momentin säännöksiä saada kaikkia
valtuutettujen paikkoja täytetyiksi, toimikoon valtuusto toistai-
seksi vajanaisena.

Varajäsen toimii valtuutettuna sen ajan, mikä poistuneella olisi
ollut jäljellä, tai, milloin hän on astunut väliaikaisesti estetyn val-
tuutetun sijalle, niin kauan kuin este jatkuu.

48 §. Suhteellisissa vaaleissa, jotka on valtuuston toimitettava,
jätetään ehdokaslistat valtuuston puheenjohtajalle valtuuston mää-
rättävänä aikana, ja muuten on soveltuvilta kohdin noudatettava
tämän lain määräyksiä. Älköön kuitenkaan näihin vaaleihin sovel-
lettako, mitä 12 §:n 4 momentissa on säädetty keskuslautakunnan
päättöksen alistamisesta. Keskuslautakuntana toimii valtuuston
valitsema vaalilautakunta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1933.

14. Laki köyhäinhuoltolain muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 7 p:nä 1933.

(Suomen as.-kok. 1933 : 112)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1097)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan täten 1 päivänä
kesäkuuta 1922 annetun köyhäinhuoltolain seuraavat pykälät näin
kuuluviksi:

I L u k u.

Köyhäinhuolto ja yksityisten elatusvelvollisuus.

2 §. Jokainen mies ja nainen on velvollinen pitämään huolta
omasta ja aviopuolionsa sekä alaikäisten lastensa ja ottolastensa
elatuksesta ja hoidosta.

3 §. Kukin on tarvittaessa velvollinen kykynsä mukaan pitä-
mään huolta vanhemmistaan ja isovanhemmistaan, samoin vanhem-
mat lapsistaan ja lastensa lapsista näiden kuudentoista vuoden
ikään tultuakin sekä aviopuoliso, avioliiton aikana, myös toisen avio-
puolison alaikäisistä lapsista.

Aviotonta lasta älköön velvoitettako pitämään huolta isästään,
ellei lapsi ole kasvanut isänsä hoidon ja huolenpidon alaisena.

Mitä vanhempain ja lasten elatusvelvollisuudesta sekä aviopuo-
lison velvollisuudesta pitää huolta toisen aviopuolison alaikäisistä

lapsista 1 momentissa on säädetty, sovellettakoon myös ottovan-hempiin ja ottolapsiin.

5 §. Jos työntekijä, täytettyään kaksikymmentä vuotta, on ollut saman työnantajan työssä taikka palvellut samassa liikkeessä tai yrityksessä vähintään kaksikymmentä vuotta ja sinä aikana tullut niin kivulloseksi tai muuten työhön kykenemättömäksi, ettei hän voi itseään työllä elättää, ja jos hän ei omista varoistaan tai aviopuolisonsa taikka lastensa huolenpidon kautta voi saada elatustaan, olkoon oikeutettu, voimainsa mukaista työtä vastaan, saamaan kuolinpäiväänsä asti elatuksensa työnantajaltaan tai, jos niin kohtuulliseksi harkitaan, hänen perillisiltään taikka liikkeen tai yrityksen omistajalta.

Liikkeen tai yrityksen omistajan tai haltijan vaihdos ei aiheuta muutosta tässä sanottuun oikeuteen.

Sitä oikeutta elatuksen saamiseen, josta tässä pykälässä on säädetty, työntekijällä ei kuitenkaan ole, jos hän on kivulloisuutensa tai työkyvyttömyytensä aikaansaanut tahallisesti tai aiheuttanut sen rikollisella toiminnalla, kevytmielisellä elämällä tai muulla törkeällä tuottamuksellaan.

II L u k u.

Köyhäinhoitoyhdyskunta.

7 §. Jokaisella kunnalla tulee olla köyhäinhuolto-ohjesääntö, jossa tarkemmin säädetään, miten köyhäinhuolto paikallisia oloja silmälläpitäen ja muuten tarkoituksenmukaisesti on järjestettävä.

Köyhäinhuolto-ohjesäännön hyväksyy kunnan valtuusto köyhäinhuoitolautakunnan ehdotuksesta, ja se on alistettava maaherran tarkastettavaksi ja vahvistettavaksi. Hankittuaan ohjesäännöstä köyhäinhoidontarkastuksen keskusviranomaisen lausunnon, maaherran on joko vahvistettava se muuttamatta tai, jos siinä havaitaan puutteellisuuksia, palautettava se takaisin kunnan valtuuston uudestaan käsiteltäväksi. Samoin on meneteltävä voimassaolevaa ohjesääntöä muutettaessa.

III L u k u.

Köyhäinhuoitolautakunta.

8 §. Kussakin kunnassa tulee olla köyhäinhuoitolautakunta, ellei maaherra, kunnan valtuuston pyynnöstä ja hankittuaan asiasta köyhäinhoidontarkastuksen keskusviranomaisen lausunnon, köyhäinhuoitotarpeen vähäisyyden vuoksi myönnä maalaiskunnalle siitä poikkeusta.

9 §. Köyhäinhuoitolautakunnassa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja vähintään kolme muuta jäsentä. Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kaksi kolmasosaa jäsenistä on saapuvilla.

Jos köyhäinhuoitolautakunta on jakautunut osastoihin, olkoon näillä, milloin köyhäinhuolto-ohjesäännössä niin määrätään, oikeus

vähintään kolmijäsenisinäkin käyttää köyhäinhuoltolautakunnan päätämistä köyhäinhuollon antamista koskeissa asioissa.

Puheenjohtajan ja jäsenten tulee saada toimestaan kohtuullinen palkkio, joka on kunnan valtuuston päätettävä.

10 §. Köyhäinhuoltolautakunnan puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja muut jäsenet sekä tarpeellisen määrän varajäseniä valitsee kunnan valtuusto samalla kertaa kolmeksi vuodeksi. Jos köyhäinhuoltolautakunnan jäsen kuolee tai eroaa toimikauden kestäessä, on uusi jäsen valittava hänen sijaansa jäljelläolevaksi ajaksi.

Puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ynnä muiden jäsenten ja varajäsenten vaalikelpoisuudesta sekä valitun oikeudesta kieltäytyä tointa vastaanottamasta tai erota siitä on vastaavasti voimassa kaupungissa, mitä kunnan luottamustoimista yleensä, ja maalaiskunnassa, mitä kunnallislautakunnasta on säädetty. Vaalikelpoisia köyhäinhuoltolautakuntaan eivät kuitenkaan ole maaherra, lääninsihteeri, lääninkamreeri, varalääninsihteeri, varalääninkamreeri, poliisilaitoksen virka- tai palvelusmies, virallinen syyttäjä eikä köyhäinhuoltolautakunnan alainen, toimestaan tilivelvollinen virka- tai palvelusmies.

Puheenjohtajaksi ja varapuheenjohtajaksi valittujen nimi, asunto- paikka ja postiosoite on viipymättä ilmoitettava asianomaiselle maaherralle ja köyhäinhuollon piiritarkastajalle.

Maalaiskunnassa on köyhäinhuoltolautakunnan työtapaan nähden soveltuviin kohdin noudatettava, mitä kunnallislautakunnasta on säädetty. Kaupungissa vahvistakoon kaupunginvaltuusto tarvittaessa köyhäinhuoltolautakunnan työjärjestyksen.

13 §. Köyhäinhuoltoa varten on kunta, jollei maaherra, hankittuaan asiasta köyhäinhuollontarkastuksen keskusviranomaisen lausunnon, ole kunnan köyhäinhuollotarpeen vähäisyyden tähden siitä myöntänyt poikkeusta, jaettava piireihin, joista kukin on köyhäinhuoltolautakunnan yhden tai useamman jäsenen lähimmän valvonnan alainen.

Köyhäinhuollotarpeen tutkimiseen, köyhäinhuoltoa saavain henkilöiden silmälläpitoon sekä heidän hoitonsa valvontaan köyhäinhuoltolautakunta on oikeutettu avukseen kutsumaan sellaiseen toimeen sopivia, kunnassa asuvia henkilöitä kaitsijoiksi.

Mainittuihin tehtäviin sekä kaitsijain toiminnan yhtenäistyttämiseksi köyhäinhuoltolautakunta myöskin on oikeutettu palkkaamaan tarpeellisen määrän tarkastajia.

Jos köyhäinhuolto-ohjesäännössä niin määrätään, on köyhäinhuoltolautakunta oikeutettu alaisensa laitoksen hallintoa varten asettamaan kolmeksi vuodeksi kerrallaan johtokunnan, johon voidaan valita köyhäinhuoltolautakuntaan vaalikelpoinen kuntalainen, vaikkei hän olisikaan lautakunnan jäsen.

Kunnan valtuuston päätöksen mukaan voidaan muidenkin köyhäinhuoltolautakunnalle kuuluvain valmistelu- ja toimeenpanotehtävien sekä 20 §:ssä mainittujen kiireellisten asiain suorittaminen uskoa sitä varten otetuille viran- tai toimenhaltijoille.

15 §. Köyhäinhuoltolautakunnan tulee tarpeen mukaan olla yhteistoiminnassa toisten kuntain köyhäinhuoltolautakuntain sekä,

mikäli mahdollista, muidenkin sellaisten viranomaisten ja järjestöjen kanssa, joiden toiminnalla ja köyhäinhoidolla tai muulla huolto-toiminnalla on keskinäistä yhteyttä.

17 §. Maalaiskunnassa, joka on vapautettu velvollisuudesta asettaa köyhäinhuoltolautakunta, on kunnallislautakunnasta sekä sen puheenjohtajasta ja jäsenistä soveltuvin kohdin voimassa, mitä tässä laissa on säädetty köyhäinhuoltolautakunnasta ynnä sen puheenjohtajasta ja jäsenistä.

Jos pääkaupungin tai jonkun muun suuren kunnan köyhäinhoidon hallintoa ei ole mahdollista kaikissa kohdin tarkoituksenmukaisesti järjestää tämän luvun säännösten mukaan, voidaan niistä asetuksella säätää poikkeuksia.

IV L u k u.

Köyhäinhoidon hakeminen ja antaminen.

22 §. Köyhäinhoitoa annetaan yleensä:

1. kotiaavustuksena;
2. hoitona yksityiskodissa; tai
3. laitoshoitona.

Köyhien ruodussa elättäminen on kielletty.

Köyhäinhoitoon kuuluviksi katsotaan myöskin kustannukset kotipaikkakuntaan lähettämisestä 48 §:n mukaan sekä hautauskulut.

27 §. Köyhäinhoitoa tarvitsevia varten, joita ei voida avustaa kodissaan tai sopivasti sijoittaa yksityiskoteihin, tulee kunnalla olla kunnalliskoti.

Kahdella tai useammalla kunnalla voi maaherran suostumuksella olla yhteinen kunnalliskoti.

Maaherra voi, hakemuksesta ja hankittuaan asiasta köyhäinhoidontarkastuksen keskusviranomaisen lausunnon, toistaiseksi tai määräajaksi vapauttaa kunnan velvollisuudesta hankkia kunnalliskoti tai osuus sellaiseen, jos kunta köyhäinhuolto-oloihinsa nähden ei sellaista tarvitse tai jos kunnalliskodin perustamisen lykkääminen on taloudellisista syistä välttämätön.

28 §. Kunnalliskodissa älköön miehiä ja naisia, paitsi aviopuolisoja, pantako asumaan samaan huoneeseen. Muutenkin on hoidokkaiden yhteen sijoittaminen sopivasti toimitettava huomioonottaen heidän ikänsä, terveytensä, tottumuksensa, siveellinen kehityskantansa ja elämäntapansa.

Jos vakavasti sairastava avunsaaja muun sopivan hoitopaikan puutteessa on otettu kunnalliskotiin, älköön häntä ilman pakottavaa syytä hoidettako samassa huoneessa muunlaisten hoidokkaiden kanssa.

Lasta, joka on täyttänyt kaksi vuotta, älköön hoidettako kunnalliskodissa, paitsi väliaikaisesti muuta hoitopaikkaa hankittaessa.

29 §. Jollei kunnalla ole mielisairaalaa tai osaa sellaiseen, tulee kunnalliskodissa olla muusta laitoksesta erillään oleva osasto sellaisia mielisairaita varten, jotka ovat vartioimisen tai laitoshoidon

tarpeessa, mutta joita ei ole saatu sijoitetuiksi varsinaiseen mielisairaalaan taikka joita rauhallisina voidaan sellaisella osastolla säilyttää.

Kunnalliskodin mielisairasosaston tulee olla lääkärin säännöllisen valvonnan alaisena. Lääkärin velvollisuudet ja tehtävät on määrättävä kunnalliskodin ohjesäännössä taikka sen mielisairasosastolle erikseen laaditussa ja vahvistetussa ohjesäännössä.

31 §. Työvelvollisia varten, jotka mainitaan 56 §:ssä, kunta voi tarpeen mukaan perustaa työlaitoksen tai hankkia osuuden sellaiseen.

Laitoshoidon tarpeessa oleva avunsaaja voidaan köyhäinhoitolautakunnan määräyksestä, vaikka hän ei olisikaan täysin työkykyinen, ottaa työlaitokseen, jos hänen sijoittamistaan kunnalliskotiin tai siinä pitämistään ei katsota mahdolliseksi tai soveliaaksi. Älköön kuitenkaan 36, 37 tai 38 §:ssä mainitun erikoishoidon tarpeessa olevaa otettako työlaitokseen.

32 §. Ennenkuin kunnalliskoti tai muu laitos kunnallista köyhäinhoitoa varten perustetaan tai toisin järjestetään, rakennuspiirustuksille on hankittava sosiaaliministeriön vahvistus. Laitosta älköön otettako käytettäväksi, ennenkuin asianomainen köyhäinhoidon tarkastusviranomainen on sen tarkoitukseensa hyväksynyt.

Valtioneuvoston asiana on antaa tarkempia määräyksiä köyhäinhoitolaitoksen rakennuspiirustusten vahvistamisesta sekä laitoksen käytettäväksi hyväksymisestä.

34 §. Kunnallisen köyhäinhoitolaitoksen johtajan tai johtajattaren sekä sairaosaston tai mielisairasosaston hoitajattaren tai hoitajan toimi on, sen avoimeksi tultua, julistettava haettavaksi. Niiden vaalille on hankittava asianomaisen köyhäinhoidon piiritarkastajan vahvistus. Jollei vaalia vahvisteta, on toimi viipymättä julistettava uudelleen haettavaksi.

Köyhäinhoitolaitoksen johtajaksi tai johtajattareksi hyväksyttävään ainoastaan henkilö, joka on todistettavasti kykenevä sellaisen toimen hoitamiseen. Sairasosaston tai mielisairasosaston hoitajattaren tai hoitajan pätevyys ehdoista noudatettakoon, mitä siitä on erikseen säädetty.

V L u k u.

Kotipaikkaoikeus.

40 §. Suomen kansalaisella on, jäljempänä mainituin poikkeuksin, köyhäinhoitoon nähden kotipaikkaoikeus siinä kunnassa, jossa hän viimeksi yhden vuoden aikana on ollut hengille kirjoitettuna hänen, hänen vaimonsa tai alaikäisten lastensa sinä vuonna saamatta 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua köyhäinhoitoa.

41 §. Henkilö säilyttää loppuiäkseen sen kotipaikkaoikeuden, joka hänellä oli täyttäessään viisikymmentäviisi vuotta.

Jos Suomen kansalaiseksi otettu on täyttänyt viisikymmentäviisi vuotta, ennenkuin täällä saavuttaa kotipaikkaoikeuden, on hänellä pysyväinen kotipaikkaoikeus siinä kunnassa, missä hän Suo-

men kansalaisena ensiksi on ollut hengille kirjoitettuna, niinkuin 40 §:ssä on sanottu.

43 §. Avioliapsella on alaikäisenä isän tai, jos tämä on kuollut ja äiti elää, äidin kotipaikkaoikeus. Jos molemmat vanhemmat ovat kuolleet, on lapsella se kotipaikkaoikeus, joka myöhemmin kuolleella viimeksi oli.

Avioliiton ulkopuolella syntyneellä alaikäisellä lapsella on sama kotipaikkaoikeus kuin äidillä tai, jos tämä on kuollut, se, joka äidillä viimeksi oli.

Alaikäisen ottolapsen kotipaikkaoikeus on ottovanhempien eläessä sama kuin heillä, niinkuin avioliapsen kotipaikkaoikeudesta on säädetty, mutta on sittemmin sama kuin vanhemmilla, jos ottolapsen huolto ja määräämisvalta hänestä on näille palautunut.

Kotipaikkaoikeus, joka lapsella on kuusitoista vuotta täyttäessään, pysyy hänellä, kunnes hän saavuttaa toisen.

VI L u k u.

Köyhäinhoidon korvaus.

48 §. Jos kunta on antanut köyhäinhoitoa 1 §:n 1 momentin mukaan jollekin, jonka puutteenalaisuus näyttää pysyväiseltä taikka on kahdentoista kuukauden aikana kestänyt vähintään yhdeksänkymmentä päivää ja jolla on kotipaikkaoikeus toisessa kunnassa, on ensiksimmäitun kunnan köyhäinhoitolautakunnalla oikeus vaatia kotipaikkakunnan köyhäinhoitolautakunnalta hänen toimittamistaan kotipaikkakuntaansa. Jollei kotipaikkakunnan köyhäinhoitolautakunta, saatuaan siihen kirjallisen kehoituksen, itse kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä lukien pidä kotipaikkakuntaan toimitamisesta huolta tai kirjallisesti ilmoita sitä vastustavansa, on oleskelukunnan köyhäinhoitolautakunta oikeutettu lähettämään hänet sopivalla tavalla kotipaikkakuntaan. Kotipaikkakunnan köyhäinhoitolautakunnalla on myös oikeus toisen kunnan vaatimattakin pitää huolta hänen lähettamisestään kotipaikkakuntaan.

Kotipaikkakuntaan tuomista tai lähettämistä älköön kuitenkaan toimitettako, jos avunsaajan terveys siitä kärsisi tai hänen ansio- ja mahdollisuutensa olennaisesti vähentyisi, taikka jos hänellä on oleskelupaikkakunnalla vakainainen vapaa asunto suoraan ylenevässä tai alenevässä polvessa olevan sukulaisensa tai veljensä tahi sisarensa luona.

Jolleivät asianomaiset köyhäinhoitolautakunnat ole yhtä mieltä kotipaikkakuntaan lähettamisestä, ei sitä ole toimitettava, ellei maaherra, kuultuaan asianomaisia ja hankittuaan asiaan ehkä tarvittavaa lisäselvitystä, ole antanut siihen lupaa. Jos köyhäinhoitolautakunnat ovat yhtä mieltä, mutta avunsaaja tai hänen edustajansa vastustaa kotipaikkakuntaan lähettämistä, saa oleskelupaikkakunnan poliisiviranomainen, jollei laillista estettä ole, antaa siihen luvan.

Ulkomaalaisen avunsaajan kotimaahan lähettamisestä on erikseen säädetty.

49 §. Siitä köyhäinhoidosta, jota kunta 1 §:n 1 momentin mukaan on antanut, kunta saa korvauksen valtiolta seuraavissa tapauksissa ja alempana mainittavilla ehdoilla:

1. kun avunsaaja ei ole Suomen kansalainen,
2. kun avunsaajan kotipaikkaoikeudesta ei saada selvää, taikka
3. kun avunsaaja, sen jälkeen kuin hän on täyttänyt kuusi-toista vuotta, mutta ennenkuin hän on tullut viidenkymmenen-viiden vuoden ikäiseksi, on vaimonsa ja alaikäisten lastensa kanssa, jos hänellä niitä on, ja saamatta köyhäinhoitoa itselleen, vaimolleen tai alaikäiselle lapselleen oleskellut yhtämittaisesti vähintään neljä kalenterivuotta joko ulkomailla taikka muutoin poissa siitä kunnasta, jossa hänellä on kotipaikkaoikeus.

Edellisen momentin 3 kohdassa mainitun korvauksen saamisen ehtona on:

1. milloin korvaushakemus koskee ulkomailla oleskelleelle annettua köyhäinhoitoa, että köyhäinhoito on alkanut ennen sen kalenterivuoden loppua joka lähinnä seurasi sitä vuotta, jolloin hän palasi kotimaahan, ja

2. milloin korvausta haetaan sellaiselle henkilölle annetusta köyhäinhoidosta, joka omassa maassa on oleskellut poissa kotipaikkakunnastaan, että köyhäinhoito on muun kunnan kuin kotipaikkakunnan antamaa ja kotipaikkakunnan korvaamaa, taikka että kotipaikkakunta on alkanut sitä antaa ennen hänen kotipaikkakunnalle palaamistaan seuraavan vuoden loppua.

Tässä pykälässä mainittua korvausta köyhäinhoidosta maksetaan valtionvaroista ainoastaan, jollei kustannuksia voida saada siltä elatusvelvolliselta, joka tämän lain mukaan on velvollinen ne korvaamaan.

50 §. Köyhäinhoitolautakunta, joka tahtoo saada valtiolta 49 §:ssä mainittua korvausta, hakekoon sitä 46 §:ssä säädetyssä järjestyksessä kultakin kalenterivuodelta. Hakemus siihen kuuluvine asiakirjoineen on toimitettava maaherralle viimeistään maaliskuun kuluessa sinä vuonna, joka lähinnä seuraa sen jälkeen, kuin köyhäinhoitolautakunta on köyhäinhoitokustannukset suorittanut tai, milloin köyhäinhoitolautakunta on hakenut toiselta kunnalta tai yksityiseltä korvausta niistä, mutta hakemus siitä on hylätty, maaherran päätös on saanut lainvoiman.

Tarkastettuaan hakemukset ja hankittuaan ehkä tarvittavan lisäselvityksen maaherran tulee antaa niiden johdosta päätöksensä ennen seuraavan kesäkuun 1 päivää.

Milloin toisen valtion kanssa on tehty sopimus sen kansalaiselle Suomessa annettavasta köyhäinhoidosta, noudatettakoon kuitenkin, mitä sen johdosta on erikseen säädetty.

52 §. Keneltäkään älköön hänen alaikäisenä saamastaan köyhäinhoidosta otettako korvausta.

Jos harkitaan, että korvausvelvollinen korvausta suorittamalla voi menettää mahdollisuuden itsensä ja omaistensa elättämiseen, älköön korvausta häneltä otettako.

Älköön korvausvelvolliselta myöskään otettako korvausta siitä köyhäinhoidosta, minkä se, josta hän on velvollinen pitämään huolta, on saanut korvausvelvollisen suorittaessa työvelvollisuutta 56 ja 57 §:n mukaan.

Köyhäinhuolautakunta voi muutenkin, milloin katsoo syytä siihen olevan, luopua korvauksesta.

56 §. Joka itse on saanut taikka jonka vaimolle tai alaikäiselle lapselle on annettu köyhäinhuoltoa, on velvollinen, jos kunta ei siitä muuten saa 51—53 §:n mukaan tulevaa korvausta, tekemään työtä joko työlaitoksessa tai sen ulkopuolella.

Jos työvelvollinen ei noudata köyhäinhuolautakunnan määräystä saapua työhön, haettakoon virka-apua hänen työlaitokseen tuomisekseen poliisiviranomaiselta taikka, jollei korvausvelvollisuutta ole lainvoiman saaneella päätöksellä vahvistettu, maaherralta. Jälkimmäisessä tapauksessa köyhäinhuolautakunta voi, jos on syytä varoa, että työvelvollinen karkaa taikka piileilee, saada poliisiviranomaiselta virka-apua hänen pidättämisekseen.

Milloin työvelvollinen ei ole tavattavissa, voidaan vaatimus köyhäinhoidon korvauksesta ja työvelvollisen työlaitokseen toimittamisesta antaa hänelle tiedoksi asunnon ovelle pannulla ilmoituksella tai kuulutuksella virallisessa lehdessä ja hänen työlaitokseen saattamiseksi antaa etsintäkuulutus, niinkuin niistä asetuksella säädetään.

VII L u k u.

Köyhäinhoidon saajat.

61 §. Kunnalliskodin hoidokkaan sekä 31 §:n 2 momentin nojalla työlaitoksessa olevan tulee kykynsä mukaan suorittaa hänelle sopivia, laitoksessa tarvittavia tai erityisesti toimeenpantavia töitä.

Jokainen kunnalliskotiin tai työlaitokseen otettu noudattakoon tässä laissa sekä laitoksen ohjesäännössä säädettyä järjestystä. Kirjeet ja muut lähetykset, jotka työlaitokseen otetulle tulevat tai hän haluaa lähettää, tarkastaa työlaitoksen johtaja, joka määrää, onko ne perille toimitettava. Jos kirje on osoitettu viranomaiselle, jonka valvonnan alaisena työlaitos on, lähetettäköön kirje kuitenkin lukematta perille.

VIII L u k u.

Kuntain köyhäinhoidon valvonta.

66 §. Kuntain köyhäinhoidon yleinen johto ja valvonta kuuluvat etupäässä sosiaaliministeriölle ja sen alaisille tarkastusviranomaisille, sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään.

IX L u k u.

Valitus.

71 §. Köyhäinhoidon piiritarkastajan 32 ja 34 §:n nojalla antamaan päätökseen voidaan hakea muutosta sosiaaliministeriössä

valituksella, joka valituksenalaisine päätöksineen on annettava ministeriön ennen kello 12 päivällä kolmantenakymmenentenä päivänä tiedoksisaamisesta.

72 §. Jos erityisten paikallisten olosuhteiden takia havaitaan tarpeelliseksi pitempi valitusaika, kuin 69—71 §:ssä on sanottu, voidaan se asetuksella säätää.

X L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

78 §. Sellaisen työlaitoksen rakennus- ja sisustamiskustannuksiin, jonka sosiaaliministeriö harkitsee tarpeen vaatimaksi ja jonka perustamisohjelman ministeriö on hyväksynyt, valtio ottaa osaa puolella ministeriön hyväksymän kustannusarvion mukaan tai, jos todelliset kustannukset ovat arviota pienemmät, puolella niistä. Tarkemmat määräykset valtionavun myöntämisen ehdoista antaa valtioneuvosto.

Tämä laki, jolla kumotaan 16 päivänä toukokuuta 1930 annettu laki kunnalliskotien rakentamista varten säädetyin määräajan pidentämisestä, tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1934. Ennen 1933 vuoden loppua on valittava puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja muut jäsenet köyhäinhuoltolautakuntaan seuraavaksi kolmivuotiskaudeksi; vuoden vaihteessa eroavat kaikki aikaisemmin valitut.

Mitä 5 §:ssä on sanottu, ei vaikuta niiden työntekijäin oikeuteen, jotka ennen tämän lain voimaantuloa ovat työnantajalta saaneet sanotussa pykälässä tarkoitettua elatusapua.

15. Helsingin kaupungin teurastamontoimiston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 3 p:nä 1933.

1 §. Helsingin kaupungin teurastamontoimisto hoitaa teurastamon karjapihaa eläinsuojineen, teurastushalleja, jäähdyttämöjä, lihan tarkastamoja, trikiinitarkastamoja, laboratoriota, sairasosastoa, lihan tukkumyyntihallia y. m., mahdollisesti perustettavia muita kaupungin lihan tarkastamoja niihin kuuluvine laitoksineen ja kaupungin osoittamia muita lihan tukkumyyntipaikkoja sekä valvoo toimintaa niissä.

2 §. Teurastamontoimiston henkilökuntana on johtaja, apulaisjohtaja, tarpeellinen määrä vanhempia ja nuorempia tarkastuseläinlääkäreitä, kirjanpitäjä, kassanhoitaja-kanslisti, lihan tarkastamon kassanhoitaja, käyttöpäällikkö sekä tarpeellinen määrä tutkinon suorittaneita trikiinitutkijoita, halli- ja jäähdyttämön esimiehiä, vaakaajia, apulaisia, konehenkilökuntaa sekä muu vakinainen ja tilapäinen virka- ja palveluskunta.

3 §. Teurastamontoimistoa johtaa teurastamolautakunnan valvonnan alaisena teurastamon johtaja.

Hänen tehtävänä on:

1) johtaa ja valvoo teurastamontoimiston ja sen henkilökunnan toimintaa sekä valvoo, että laitoksen käyttäjät noudattavat voimassaolevia määräyksiä ja laitoksen järjestyssääntöjä;

2) yksissä neuvoin lautakunnan kanssa laatia laitoksessa noudatettavat työohjeet;

3) valvoo ja järjestää lihantarkastustoimintaa sekä epäiltävissä tapauksissa, milloin lihanomistaja ei tyydy lihantarkastajan päätökseen, itse toimittaa lihantarkastus ja ratkaista asia;

4) valvoo, että laitoksen kaikissa osastoissa noudatetaan hyvää järjestystä ja puhtautta;

5) tarkoin seurata teurastuslaitos- ja lihantarkastustoiminnan yleistä kehitystä sekä teurastamolautakunnalle tehdä esityksiä laitoksen toiminnassa tarvittavista muutoksista;

6) valmistella ja lautakunnan kokouksissa esitellä teurastamontoimistoa koskevat asiat sekä antaa lautakunnalle lausuntoja toimialaansa kuuluvista asioista;

7) huolehtia teurastamontoimiston kirjeenvaihdosta ja allekirjoittaa toimiston lähtevät kirjeet;

8) tarkastaa ja tilimerkinnällä varustaa sekä hyväksyä laskut ja maksuasiakirjat;

9) antaa teurastamolautakunnan pyytämää muuta virka-apua;

10) antaa kuukausittain asianomaisille tilitys kertyneistä veroista;

11) lähettää kuukausittain lihantarkastuslain voimaannpanemiseksi annetun asetuksen määräämässä ajassa terveydenhoitolautakunnalle yhdistelmä lihantarkastuspäiväkirjasta;

12) esittää vuosittain ennen huhtikuun 15 päivää teurastamolautakunnalle ehdotus kertomukseksi lautakunnan ja sen alaisten laitosten toiminnasta lähinnä edellisenä vuotena;

13) olla joka arkipäivänä lautakunnan määräämänä aikana virkahuoneessaan tavattavana virka-asioissa; sekä

14) antaa kaupunginhallituksen ja kaupunginjohtajain käytettäväksi heidän pyytämänsä tiedot ja selvitykset sekä muutakin apua, jonka he katsovat tarpeelliseksi.

4 §. Teurastamon johtajan tulee olla maassa laillistettu eläinlääkäri ja hänen on täytettävä ne kelpoisuusehdot, joista lihantarkastuslain täytäntöönpanosta annetussa asetuksessa on säädetty lihantarkastajaan nähden; niinkään tulee hänellä olla erikoistiedot lihantarkastuksessa, bakteriologiassa ja eläinlääkintähygieniassa.

Edellä lueteltujen kelpoisuusehtojen lisäksi teurastamon johtajaksi nimitettävällä henkilöllä tulee olla hallinnollista kokemusta.

Teurastamon johtajalla ei ole oikeutta harjoittaa yksityistä eläinlääkärintoimintaa.

5 §. Apulaisjohtaja on johtajan lähin apulainen. Hänen tehtävänä on erityisesti:

1) johtaa laboratorion toimintaa ja itse suorittaa siellä esiintyviä tutkimuksia;

2) johtaa lihantarkastajain ja trikiinitutkijain toimintaa, ottaa tarpeen vaatiessa itse osaa lihan ja teuraskarjan tarkastukseen sekä epäilyttävissä tapauksissa ratkaista, voidaanko tarkastettu liha hyväksyä;

3) valvoa, että lihan tarkastus ja leimaaminen suoritetaan voimassa olevien määräyksien mukaisesti;

4) valvoa, että takavarikoitu liha asianmukaisesti tehdään vaarattomaksi;

5) hoitaa teurastamontoimiston sairastosastoa ja vastata sen toiminnasta;

6) valvoa, että tarkastuseläinlääkärin teuraseläimiin, lihoihin tai elimiin nähden tekemät huomautukset säännöllisesti ja huolellisesti merkitään päiväkirjaan; sekä

7) hoitaa johtajan virkaa tämän kesäloman aikana ja estettynä ollessa.

Teurastamolautakunta voi tarpeen mukaan siirtää osan apulaisjohtajan tehtävistä toiselle vanhemmalle tarkastuseläinlääkärille.

6 §. Apulaisjohtajan tulee olla maassa laillistettu eläinlääkäri ja hänen on täytettävä ne kelpoisuusehdot, joista lihantarkastuslain täytäntöönpanosta annetussa asetuksessa on säädetty lihantarkastajaan nähden; lisäksi tulee hänellä olla erikoistiedot lihantarkastuksessa ja bakteriologiassa.

Apulaisjohtajalla ei ole oikeutta harjoittaa yksityistä eläinlääkärintuimintaa.

7 §. Vanhemman tarkastuseläinlääkärin tehtävänä on voimassa olevien määräysten mukaisesti toimittaa teuraskarjan ja lihojen tarkastus sekä suorittaa muut johtajan antamat tehtävät.

Lautakunnan määräämä vanhempi tarkastuseläinlääkäri toimii tarkastuseläinlääkärin lähimpänä esimiehenä.

Apulaisjohtajan kesäloman aikana tai estettynä ollessa hoitaa lautakunnan määräämä vanhempi tarkastuseläinlääkäri hänen tehtäviään.

8 §. Vanhemman tarkastuseläinlääkärin tulee olla maassa laillistettu eläinlääkäri ja hänen on täytettävä ne kelpoisuusehdot, joista lihantarkastuslain täytäntöönpanosta annetussa asetuksessa on säädetty lihantarkastajaan nähden; lisäksi tulee hänellä olla erikoistiedot lihantarkastuksessa ja perehtymistä lihan bakteriologiseen tarkastukseen.

Vanhempi tarkastuseläinlääkäri ei saa ilman kaupunginhallituksen myöntämää lupaa harjoittaa yksityistä eläinlääkärintuimintaa.

9 §. Nuoremman tarkastuseläinlääkärin tehtävänä on toimittaa teuraskarjan ja lihojen tarkastus voimassa olevien määräysten mukaisesti sekä suorittaa johtajan antamat muut tehtävät.

10 §. Nuoremman tarkastuseläinlääkärin tulee olla maassa aillistettu eläinlääkäri ja hänen on täytettävä ne kelpoisuusehdot,

joista lihantarkastuslain täytäntöönpanosta annetussa asetuksessa on säädetty lihantarkastajaan nähden.

11 §. Kirjanpitäjä on teurastamontoimiston kanslian lähin päällikkö.

Hänen tehtävänä on:

- 1) hoitaa teurastamontoimiston kirjanpito;
- 2) valvoa rahankannantaa; sekä
- 3) suorittaa ne muut tehtävät, jotka johtaja hänelle antaa.

12 §. Käyttöpäällikkö on henkilökunnan lähin esimies.

Hänen tehtävänä on:

- 1) hoitaa laitoksen lämpökeskusta, koneistoa, kuljetus- y. m. kalustoa ja laitteita;
- 2) hoitaa laitoksen korjauspajaa;
- 3) laatia ja johtajan hyväksyttäväksi alistaa ehdotuksia konehenkilökunnan työjärjestykseksi;
- 4) jokaisen vuoden alussa johtajalle antaa täydellinen kertomus koneosaston toiminnasta lähinnä edellisenä vuotena; sekä
- 5) suorittaa ne muut tehtävät, jotka johtaja hänelle antaa.

13 §. Muun henkilökunnan tehtävät määrää johtaja.

14 §. Teurastamon johtajan valitsee kaupunginvaltuusto teurastamolautakunnan ja terveydenhoitolautakunnan annettua haki-joista lausunnon.

Apulaisjohtajan ja tarkastuseläinlääkärit valitsee kaupunginhallitus sen jälkeen kun teurastamolautakunta, terveydenhoitolautakunta kuultuaan, on antanut hakijoista lausunnon.

Muun vakinaisen ja tilapäisen henkilökunnan valitsee teurastamolautakunta.

Tämä johtosääntö astuu voimaan kesäkuun 1 p:nä 1933.

16. Järjestyssäännöt vuokramoottoriveneitten kuljettajille Helsingin kaupungissa.

Malstraatin vahvistamat toukokuun 23 p:nä 1933.

1 §. Palvelemaan yleisöä ja välittämään henkilöliikennettä kaupungin satama-alueilla ottaa satamakapteeni vuosittain moottoriveneenkuljettajia, joiden tulee olla täysi-ikäisiä, hyvämaineisia ja toimeensa sopivia henkilöitä.

2 §. Vuokramoottoriveneenkuljettajain silmälläpito kuuluu lähinnä kaupungin satamakapteenille.

3 §. Vuokramoottoriveneenkuljettajalla tulee olla siisti ja merikelpoinen, normaalilastissa vähintään 7 solmuvälin nopeudella kulkeva vene. Satamakapteenin on vuosittain tarkastettava ja hyväksyttävä tällainen vene, ennenkuin sillä liikenteen välittämiseen saadaan ryhtyä, ja veneeseen on määrätylle paikalle kiinnitettävä

metallilevy osoittaen veneen numeron sekä henkilömäärän, mikä veneellä, satamakapteenin harkinnan mukaan, enintään saadaan kuljettaa. Moottoriveneen kuljettajan tulee vielä ennen toimeensa ryhtymistä satamakapteenille esittää asianomaisen tarkastajan antama todistus moottorin kelpoisuudesta ja kuljettajan taitavuudesta toimeensa.

4 §. Jokaisessa vuokramoottoriveneessä tulee olla ainakin yksi täysi-ikäinen kuljettaja, mutta jos lisämiehistöä vaaditaan, sovittakoon siitä, samaten kuin korvauksestaakin, erittäin veneenkuljettajan kanssa.

5 §. Jos henkilö tai seurue on suostuvainen suorittamaan täyden maksun (1—4 hengeltä) taksan mukaan, on kuljettajan velvollisuus heti lähteä matkalle, saamatta odottaa useampia matkustajia.

6 §. Kuljettajain tulee odottaa tilausta siinä järjestyksessä kuin he saapuvat asemapaikalle, ollen yleisö kumminkin oikeutettu käyttämään haluamaansa venettä.

7 §. Myrskyyn ei kuljettaja ole velvollinen lähtemään, mutta muutoin hän ei saa pyydettyä kiertäytyä yleisöä palvelemasta. Jos tällöin syntyisi erimielisyyttä kuljettajan ja veneen vuokraajan välillä, ratkaisee satamakapteeni asian.

8 §. Kuljettajan on aina toimeensa käyttäydyttävä siivosti ja kohteliaasti niitä kohtaan, jotka hänen palvelustaan käyttävät, ja tulee hänellä aina olla mukanaan kappale voimassa olevaa taksaa ja järjestyssääntöjä, joita hänen vaadittaessa tulee näyttää. Veneeseen älköön otettako useampia henkilöitä kuin veneen levy osoittaa, älköönkä kuljettaja myöskään vaatikko suurempaa maksua tai odotusrahaa kuin taksassa määrätään. Myöskään ei veneeseen saa ottaa humalaista henkilöä, paitsi poliisin tai asianomaisen järjestysmiehen määräyksestä.

9 §. Kuljettaja, joka sopimattomasti käyttäytyy yleisöä kohtaan tahi muulla tavalla rikkoo näitä järjestyssääntöjä; vetäköön sakkoo enintään 20 päiväsakkoa, tahi menettäköön määrääjäksi tahi ainaiseksi oikeuden harjoittaa vuokramoottoriveneen kuljettajan ammattia.

10 §. Syytteen näitten järjestyssääntöjen rikkomisesta tekee kaupungin yleinen syyttäjä maistraatissa.

11 §. Näitä järjestyssääntöjä, jotka tulevat voimaan kesäkuun 1 p:nä 1933, on samaten kuin taksaa ja venelevyjä saatavana kohtuullisesta hinnasta satamaliikennekonttorista.

17. Helsingin kaupungin vuokramoottorivenetaksa.

Maistraatin vahvistama toukokuun 23 p:nä 1933.

Kuljetuspalkkaa ainakin yhdellä aikuisella henkilöllä miehiteytystä, normaalilastissa vähintään 7 solmuvälin nopeudella kulkevasta vuokramoottoriveneestä maksetaan:

1. Pohjoissatamasta Aleksanterinkadun kohdalta.

	Smk.
Sörnäisiin, Mustikkamaalle sekä Kruunuvuorenselällä oleviin aluksiin, 1—4 henkilöltä	12: —
sekä jokaiselta lisäksi olevalta henkilöltä	3: —
Korkeasaareen, Palosaareen, Hylkysaareen, Nihtiin, Sompasaareen sekä Pohjoissatamassa oleviin aluksiin, 1—4 henkilöltä	10: —
sekä jokaiselta lisäksi olevalta henkilöltä	2: 50
Suomenlinnaan, 1—4 henkilöltä	16: —
sekä jokaiselta lisäksi olevalta henkilöltä	4: —
Kumpulaan, Vanhaankaupunkiin ja Vallisaareen, 1—4 henkilöltä	20: —
sekä jokaiselta lisäksi olevalta henkilöltä	5: —

2. Hakasalmen rannasta.

Korkeasaareen, Mustikkamaalle, Hylkysaareen, Palosaareen ja Sörnäisten lastauspaikalle, 1—4 henkilöltä	10: —
sekä jokaiselta lisäksi olevalta henkilöltä	2: 50
Sompasaareen, Nihtiin ja Tervasaareen, 1—4 henkilöltä	6: —
sekä jokaiselta lisäksi olevalta henkilöltä	1: 50

3. Sörnäisistä.

Mustikkamaalle ja Sompasaareen, 1—4 henkilöltä	4: —
sekä jokaiselta lisäksi olevalta henkilöltä	1: —
Korkeasaareen, Hylkysaareen ja Palosaareen, 1—4 henkilöltä	8: —
sekä jokaiselta lisäksi olevalta henkilöltä	2: —

4. Eteläsatamasta Kauppatorin kohdalta.

Katajanokalle, Luodolle, Valkosaareen, Laivaveistämölle sekä Pohjoissataman rantaan, 1—4 henkilöltä	6: —
sekä jokaiselta lisäksi olevalta henkilöltä	1: 50
Suomenlinnaan, Harakkaan ja Uunisaarille sekä Kruunuvuoren selällä oleviin aluksiin, 1—4 henkilöltä	10: —
sekä jokaiselta lisäksi olevalta henkilöltä	2: 50

5. Hietalahden Satamasta.

Pihlajasaareen, 1—4 henkilöltä	10: —
sekä jokaiselta lisäksi olevalta henkilöltä	2: 50

6. Ruoholahdesta, Lauttasaaren lautan kohdalta.

Pässiin, Salmisaareen ja Länsisatamaan, 1—4 henkilöltä	5: —
sekä jokaiselta lisäksi olevalta henkilöltä	1: 50

	Smk.
Lauttasaaren lauttapaikalle, 1—4 henkilöltä	10:—
sekä jokaiselta lisäksi olevalta henkilöltä	2: 50
Seurasaareen ja Rajasaareen, 1—4 henkilöltä	16:—
sekä jokaiselta lisäksi olevalta henkilöltä	4:—

7. Humallahdesta.

Seurasaareen, 1—4 henkilöltä	6:—
sekä jokaiselta lisäksi olevalta henkilöltä	1: 50
Rajasaareen, 1—4 henkilöltä	4:—
sekä jokaiselta lisäksi olevalta henkilöltä	1:—

8. Merisataman pohjoispuolisesta osasta.

Liuskasaareen, Sirpalesaareen ja Uunisaarille, 1—4 henkilöltä	4:—
sekä jokaiselta lisäksi olevalta henkilöltä	1:—

Aikuisen henkilön seurassa olevain 6 vuotta nuorempain lasten puolesta maksetaan puolet taksassa mainitusta määrästä.

Matkoista satama-alueen ulkopuolelle maksetaan 50 markkaa tunnilta matkustajaluvusta riippumatta, ja on myös paluumatkalta suoritettava täysi maksu. Odotuksesta maksetaan puolet mainitusta tuntimaksusta; veneenkuljettaja älköön kuitenkaan olko velvollinen odottamaan 1 tuntia kauemmin puolesta maksusta.

18. Oikeus lyhentää kaupungin vuokrasaatavia.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 22 p:nä 1933.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

että kaupungin vuokra-asioita hoitavat lautakunnat ovat oikeutetut harkitsemaan ja ratkaisemaan anomukset vahvistamiensa vuokra- tai muiden niihin verrattavien maksujen alentamisesta sopimusajan kestäessä, ei kuitenkaan takautuvasti eikä niissä tapauksissa, jolloin vuokrasopimus on tehty viittä vuotta pitemmäksi ajaksi; sama oikeus on asianomaisella lautakunnalla vuokrasopimuksen purkamiseen nähden sopimusajan kestäessä; sekä

että kaupunginhallitus on oikeutettu, hankittuaan asianomaisen lautakunnan lausunnon, muissa tapauksissa päättämään vuokratahi muiden niihin verrattavien maksujen lyhennyksistä, jollei kaupunginvaltuusto ole maksua erikseen vahvistanut tahi se perustu valtuuston hyväksymään taksaan.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1933. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 4.

Sisällys: 19. Helsingin sähköraititeiden liikenteessä noudatettavien järjestyssääntöjen muutos, s. 61. — 20. Helsingin kaupungin terveydenhoitojärjestyksen 52 §:ssä mainittujen torikauppaa koskevien säännösten soveltamisen siirtäminen, s. 62. — 21. Helsingin kaupungin kaupunginhallituksen ohjesäännön 24 ja 30 §:n muutokset, s. 62. — 22. Helsingin kaupungin kaupunginhallituksen johtosäännön 1 ja 6 §:n muutokset s. 63. — 23. Helsingin kaupunginhallituksen asiamiesosaston johtosääntö, s. 64. — 24. Helsingin kaupungin kaupunginkanslian johtosäännön 2 ja 3 §:n muutokset ja 5 §:n kumoaminen, s. 65. — 25. Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan johtosäännön 5 ja 9 §:n muutokset, s. 65. — 26. Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston johtosäännön 3, 4, 5, 6 ja 38 §:n muutokset, s. 66. — 27. Helsingin kaupungin rahatoimiston johtosäännön 5, 7 ja 9 §:n muutokset, s. 67.

19. Helsingin sähköraititeiden liikenteessä noudatettavien järjestyssääntöjen muutos.

Maistraatin vahvistama toukokuun 11 p:nä 1933.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 407)

Maistraatti on toukokuun 11 päivänä 1933 vahvistanut Helsingin sähköraititeiden liikenteessä maistraatin 26 päivänä marraskuuta 1900 vahvistamien järjestyssääntöjen 9 §:n seuraavasti kuuluvaksi:

9 §. Raititeiden aikataulut on laadittava ottamalla huomioon ettei keskinopeus ole suurempi kuin 300 m minuutissa (18 kilometriä tunnissa) ja että ylin sallittu ajonopeus ei missään tapauksessa ole suurempi kuin 583.3 m minuutissa (35 kilometriä tunnissa), kuitenkin siten että kulkunopeutta allamainituissa tapauksissa vähennetään siinä määrin, että vaunu voidaan käsijarrulla pysäyttää yhden vaununmitan matkalla, nim.:

- 1) rataosilla, joilla vallitsee vilkas liikenne;
- 2) kaarteissa niin kadunkulmauksissa kuin myöskin avoimella radalla;
- 3) kadunristeyksissä;
- 4) kulkusuunnan poikki käyvän raiteen kohdalla; sekä
- 5) kun raiteella on ihmisiä, eläimiä tai jokin muu liikenne-este.

20. Helsingin kaupungin terveydenhoitojärjestyksen 52 §:ssä mainittujen torikauppaa koskevien säännösten soveltamisen siirtäminen.

Uudenmaan läänin lääninhallituksen päätös toukokuun 30 p:ltä 1933.

(Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 3 p:ltä 1933)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 47 ja 1933 : 1)

Vallitsevaan taloudelliseen pulaan katsoen ja nojautuen 29 päivänä toukokuuta 1931 vahvistetun Helsingin kaupungin terveydenhoitojärjestyksen 149 §:ään on lääninhallitus siirtänyt tämän terveydenhoitojärjestyksen 52 §:n määräyksen, joka koskee lihan ja kynityn siipikarjan, kynityn tai nyljetyn riistan, voin, juuston ja leivän kaupaksi tarjoamista kaupungin torilla, soveltamisen kesäkuun 1 päivään 1936 lokakuun 16 päivänä 1926 asiasta maaherran antamassa päätöksessä määrätyin rajoituksin sekä samalla vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston kokouksessaan 3 päivänä toukokuuta 1933 hyväksymän määräyksen, että leipomotuotteita saadaan pitää kaupan kauppatorilla ainoastaan suljetussa pakkauksessa, jota ei saa jakaa eri ostajien kesken eikä avattuna lainkaan tarjota kaupaksi.

21. Helsingin kaupungin kaupunginhallituksen ohjesäännön 24 ja 30 §:n muutokset.

Valtioneuvoston vahvistamat kesäkuun 28 p:nä 1933.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymät toukokuun 23 p:nä 1933)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 1)

Valtioneuvosto vahvisti mainittuna päivänä Helsingin kaupungin kaupunginhallitukselle heinäkuun 3 p:nä 1930 vahvistetun ohjesäännön 24 ja 30 §:n muutettuina näin kuuluviksi:

24 §. Kaupunginhallituksen apuna toimivat kaupunginkanslia ja asiamiesosasto, joiden johtosäännöt kaupunginvaltuusto vahvistaa.

Kaupunginkanslia hoitaa kaupunginhallituksen sihteeri- ja kansliatehtävät.

Kaupunginkansliaa johtaa lähinnä kaupunginsihteeri, jolla tulee olla tuomarinvirkaa varten vaadittava lainopillinen loppututkinto tai yleistä tointa hoidettaessa saavutettu erityisen hyvä perehtyminen kunnallishallintoon sekä sen lisäksi taitoa ja kokemusta sihteerintehtävien hoitamisessa.

Kaupunginvaltuusto voi uskoa valtuuston pöytäkirjanpidon ja kirjeenvaihdon hoitamisen valtuuston puheenjohtajan valvonnan alla kaupunginsihteerille.

Asiamiesosasto hoitaa osaston johtosäännössä mainitut tehtävät.

Asiamiesosastoa johtaa lähinnä kaupunginlakimies, jolla tulee olla sellainen lainopillinen tutkinto, joka vaaditaan tuomarinvirkaa varten.

30 §. Kaupunginhallituksen puolesta tehtävät kirjalliset sopimukset ja velkasitoumukset allekirjoittaa kaupunginjohtaja ja varmentaa kaupunginlakimies, ellei kaupunginhallitus ole toista tai toisia henkilöitä siihen valtuuttanut.

Kaupunginhallituksen kirjelmät allekirjoittaa hallituksen puolesta kaupunginjohtaja tai apulaiskaupunginjohtaja ja varmentaa joku kaupunginkanslian virkamies.

Lähetepäätökset ja asiain valmistelua koskevat kirjelmät allekirjoitetaan kaupunginhallituksen määräämällä tavalla.

Kaupunginhallituksen pöytäkirjoista annettavat otteet todistaa virallisesti oikeiksi pöytäkirjanpitäjä.

22. Helsingin kaupungin kaupunginhallituksen johtosäännön 1 ja 6 §:n muutokset.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat toukokuun 23 p:ltä 1933.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 2)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä Helsingin kaupungin kaupunginhallitukselle syyskuun 17 p:nä 1930 vahvistetun johtosäännön 1 ja 6 §:n muutettuina näin kuuluviksi:

1 §. Niiden asiain lisäksi, jotka kaupunginjohtajan kaupunginhallituksen ohjesäännön määräysten mukaan on hoidettava, tulee hänen valmistella sekä hallituksen ja sen yleisjaoston kokouksissa esitellä asiat, jotka koskevat

maistraattia,
raastuvanoikeutta,
syyttäjistöä,
ulosottolaitosta,
poliisilaitosta,
revisionilaitosta,
holhoustoimintaa,
oikeusaputoimintaa sekä
sotilasmajoitusta

ynnä ne muut asiat, jotka eivät tämän johtosäännön määräysten mukaan ole apulaisjohtajain hoidettavia.

Kaupunginjohtaja valvoo niinkään asiamiesosaston ja tilastoimiston toimintaa.

6 §. Kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajain on valmisteltava sekä kaupunginhallituksen ja sen jaostojen kokouksissa esiteltävä kunkin ne asiat, jotka tämän johtosäännön 1 ja 4 §§:ssä vahvistetun jaon mukaan heille kuuluvat, sekä huolehdittava päätöksistä aiheutuvien mietintöjen ja kirjelmien laatimisesta.

Tässä työssä heitä avustavat kaupunginsihteeri, kaupunginlakimies, kansliasihteerit ja asiamies.

23. Helsingin kaupungin kaupunginhallituksen asiamiesosaston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 23 p:nä 1933.

1 §. Kaupunginhallituksen asiamiesosaston tehtävänä on:

1) kaupunginhallituksen määräyksestä edustaa kaupunkia tuomioistuimissa ja muissa virastoissa, ellei jossain yksityistapauksessa valtuutusta ole toiselle annettu;

2) avustaa kaupunginjohtajia lainopillista laatua olevain asiain valmistelussa ja esittelyssä kaupunginhallituksen ja sen jaostojen kokouksissa sekä päätöksistä aiheutuvain mietintöjen ja kirjelmäin laadinnassa;

3) laatia kaupunginhallituksen tehtävain sopimusten ehdotukset sekä pitää hoidossaan mainitut sopimukset;

4) huolehtia kiinnitysten hankkimisesta ja uudistamisesta;

5) kaupunginkamreerille leimamerkeillä varustettaviksi ja kiinnityskulujen perimiseksi jättää kaupunginhallituksen tahin kiinteistö-lautakunnan antamat, myytyjen tonttien kauppakirjat ja vuokra-sopimukset sekä kaupungille ja sen lahjoitusrahastoille annetut velka-kirjat;

6) oikeudenkäynti- tai lainhakuteitse perä sellaiset maksamatta olevat kaupungin saatavat, joita ei voida ulosmitata ilman tuomiota tai päätöstä;

7) laatia niiden kaupungin saatavien poistoluettelot, joita ei uloshakuteitse ole voitu perä, ja toimittaa ne säädetyssä järjestyksessä poistettaviksi;

8) konkurssi-, pakkohuutokauppa-, vuosihaaste- ja pesäeroasioissa valvoa kaupungin saatavia;

9) pitää kaupungin konkurssikirjaa, edustaa kaupunkia velkojainkokouksissa sekä huolehtia osinkojen perimisestä kaupunginkassaan;

10) avustaa rahatoimistoa poistoehdotusten tarkastamisessa sekä ryhtymällä toimiin velallisen asettamiseksi konkurssitilaan tahin velvoittamiseksi tekemään ulosottolain määräämä ilmoitusvala;

11) antaa kaupungin muille lautakunnille ja laitoksille niiden pyytämää oikeusapua; sekä

12) hoitaa kaupunginhallituksen osastolle uskomat muut tehtävät.

2 §. Asiamiesosaston palveluksessa on kaupunginlakimies, asiamies, konttoriapulaisia sekä tarpeellista ylimääräistä henkilökuntaa. Kaupunginlakimiehen valitsee kaupunginvaltuusto, muut osaston vakinaiset virkamiehet kaupunginhallitus.

Ylimääräisen henkilökunnan ottaa kaupunginhallituksen yleisjaosto palvelukseen.

3 §. Kaupunginlakimiehen tehtävänä on:

1) kaupunginjohtajan alaisena johtaa ja valvoa osaston toimintaa;

2) antaa lausuntoja lainopillisista kysymyksistä, jotka kaupunginhallitus tai kaupunginjohtajat siinä tarkoituksessa hänelle lähettävät, sekä pyydettyessä avustaa kaupunginhallitusta antamalla lainopillisia neuvoja ja tietoja;

3) pitää asiamiesosaston valvottavain asiain määrääkikirjaa;
 4) kaupunginhallitukselle hyvissä ajoin ilmoittaa yhtiökokouksista ja muista sellaisista tilaisuuksista, joissa kaupunkia on edustettava ja sen oikeutta valvottava, jotta hallitus voi ryhtyä asian vaatimiin toimenpiteisiin; sekä

5) antaa kaupunginjohtajain pyytämää muuta virka-apua.

4 §. Asiamiehen, jolla tulee olla sellainen lainopillinen tutkinto, joka vaaditaan tuomarinvirkaa varten, tehtävänä on:

1) kaupunginlakimiehen osoituksen mukaan suorittaa osaston tehtäviä; sekä

2) antaa kaupunginjohtajain pyytämää virka-apua.

5 §. Konttoriapulaisten tehtävänä on kaupunginlakimiehen osoituksen mukaan suorittaa puhtaaksikirjoitus- ja muut työt.

24. Helsingin kaupungin kaupunginkanslian johtosäännön 2 ja 3 §:n muutokset ja 5 §:n kumoaminen.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat toukokuun 23 p:itä 1933.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 3)

Kaupunginvaltuusto kumosi mainittuna päivänä Helsingin kaupungin kaupunginkanslialle syyskuun 17 p:nä 1930 vahvistetun johtosäännön 5 §:n sekä vahvisti sen 2 ja 3 §:n muutettuina näin kuuluviksi:

2 §. Kaupunginkanslian palveluksessa on kaupunginsihteeri sekä tarpeellinen luku kansliashteerejä, kirjaajia, kanslisteja ja kanslia-apulaisia, painatustöiden valvoja ynnä palveluskunta. Tärpeen mukaan voidaan kansliaan ottaa myös ylimääräistä henkilökuntaa.

3 §. Kaupunginsihteerin valitsee kaupunginvaltuusto, muut kanslian vakinaiset virkamiehet kaupunginhallitus.

Ylimääräisen henkilökunnan sekä palveluskunnan kaupunginhallituksen yleisjaosto ottaa palvelukseen.

25. Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan johtosäännön 5 ja 9 §:n muutokset.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat toukokuun 23 p:itä 1933.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 35)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnalle joulukuun 10 p:nä 1930 vahvistetun johtosäännön 5 ja 9 §:n muutettuina näin kuuluviksi:

5 §. Lautakunta edustaa kaupunkia sopimuksenteoissa ja muissa oikeustoimissa, jotka perustuvat lautakunnan toimivaltansa rajoissa tekemiin päätöksiin.

9 §. Lautakunnan ja sen jaoston kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, kokouksessa käsitellyt asiat ja niissä tehdyt päätökset.

Lautakunnan kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa kiinteistötoimiston sihteeri.

26. Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston johtosäännön 3, 4, 5, 6 ja 38 §:n muutokset.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat toukokuun 23 p:nä 1933.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 36)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä Helsingin kaupungin kiinteistötoimistolle joulukuun 10 p:nä 1930 vahvistetun johtosäännön 3, 4, 5, 6 ja 38 §:n muutettuina näin kuuluviksi:

3 §. Kansliaosaston tehtävänä on:

1) hoitaa kiinteistölautakunnan ja kiinteistötoimiston kansliatyöt, eritoten lautakunnan pöytäkirjanpito ja kirjeenvaihto; sekä

2) suorittaa lautakunnan lainopillista laatua olevat tehtävät, kuten kauppakirjain- ja vuokrasopimusten laadinta y. m.

4 §. Kansliaosaston henkilökuntana on sihteeri, kirjaaaja, toimistoapulaisia ja palveluskunta.

5 §. Sihteerin, jolla tulee olla sellainen lainopillinen tutkinto, joka vaaditaan tuomarinvirkaa varten, tehtävänä on:

1) kansliaosaston päällikkönä johtaa ja valvoo osaston toimintaa;

2) kiinteistölautakunnalle tehdä osaston toimintaa koskevia esityksiä ja antaa lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa;

3) valmistella sekä lautakunnan kokouksissa esitellä toimialaansa kuuluvat asiat;

4) (kumottu)

5) laatia lautakunnan tehtävään kauppa- ja vuokrakirjain ynnä muiden asiakirjain ehdotukset sekä pitää ne hoidossaan;

6) (kumottu)

7) kaupunginhallituksen asiamiesosastolle kiinnityksen hankkimiseksi antaa myytyjen tonttien kauppakirjat, vuokrasopimukset ja maksamattomasta tontinlunastuksesta sekä yleishyödyllisten rakennusyritysten edistämislainarahastosta myönnettyistä lainoista annetut velkakirjat;

8) pitää kaupungin kiinteistökirjaa;

9) (kumottu)

10) (kumottu)

11) (kumottu)

12) (kumottu)

13) antaa kiinteistölautakunnan ja sen alaisten viranhaltijain pyytämää muuta virka-apua.

6 §. Sihteerin apuna on kirjaaaja ja toimistoapulaisia, joiden tehtävät sihteeri määrää.

38 §. Kiinteistötoimiston päällikön valitsee kaupunginvaltuusto.

Sihteerin, tonttiosaston johtajan, kaupunginagronoomin, asemakaava-arkkitehdin, kaupungingeodeetin, talonisännöitsijän ja kansanpuistojen isännöitsijän valitsee kaupunginhallitus kiinteistölautakunnan esityksestä.

Muut kiinteistötoimiston vakinaiset viranhaltijat, ylimääräisen henkilökunnan ja palveluskunnan nimittää kiinteistölautakunta.

Tilusten työnjohtajat, metsänvartijat ja työntekijät ottaa toimeen ja eroittaa kaupunginagronoomi, kaupunginkiinteistöjen palveluskunnan sekä halli- ja toripalveluskunnan talojen isännöitsijät sekä kansanpuistojen ja eläintarhan palveluskunnan kansanpuistojen isännöitsijät.

27. Helsingin kaupungin rahatoimiston johtosäännön 5, 7 ja 9 §:n muutokset.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat toukokuun 23 p:nä 1933.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 12)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä Helsingin kaupungin rahatoimistolle syyskuun 17 p:nä 1930 vahvistetun johtosäännön 5, 7 ja 9 §:n, sellaisina kuin ne kuuluvat kaupunginvaltuuston maaliskuun 9 p:nä 1932 tekemän päätöksen nojalla, muutettuina näin kuuluviksi:

5 §. Kaupunginkamreerin tehtävänä on kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräyksiä noudattaen:

- 1) toimia rahatoimiston päällikkönä;
- 2) avata rahatoimistolle saapunut posti ja jakaa tehtävät eri osastoille;
- 3) allekirjoittaa maksumääräykset;
- 4) laatia ja painattaa kertomus kaupungin sekä rahatoimen hoidossa olevien lahjoitusrahastojen tilinpäätöksestä;
- 5) erikoisesti johtaa ja valvoa kassaosaston tehtäviä sekä toimittaa kassatarkastukset ja olla myöskin saapuvilla muiden viranomaisten suorittamissa tarkastuksissa;
- 6) vastaanottaa kaupunginhallituksen asiamiesosastolta myytyjen tonttien kauppakirjat ja vuokrasopimukset sekä kaupungille ja sen lahjoitusrahastoille annetut velkakirjat leimamerkeillä varustetuiksi ja lainhuudatus- tai kiinnityskulujen perimiseksi;
- 7) alaisensa virkamiehen ollessa tilapäisesti estettynä määrätä joku muu rahatoimiston viranhaltija hoitamaan hänen tehtäviään;
- 8) antaa kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen vaatimat lausunnot sekä tehdä esityksiä ja ehdotuksia rahatoimiston toimialaan kuuluvissa asioissa;
- 9) tallettaa kassoihin kertyvät liikenevät rahavarat pankkeihin kaupungin tileille; sekä
- 10) antaa kaupunginjohtajain pyytämää muuta virka-apua.

7 §. Toimisto-osaston tehtävänä on:

- 1) laatia rahatoimiston kannettavien maksujen veloitus- ja kannantaluettelot, ellei toisin ole määrätty;
- 2) kirjoittaa ja maksuvelvollisten saatavana pitää veloitusliput;
- 3) tehdä ehdotukset osaston huollettavien maksujen kannanta-ajoista;
- 4) laatia suorittamattomien maksujen jäämäluettelot ja toimittaa ne perittäviksi;
- 5) laatia tarpeen vaatimat poistoehdotukset;
- 6) tarkastaa maksujen perimiset ja rahatoimiston rahastajan kaupunginkassaan tekemät suoritukset;
- 7) pitää luetteloa kaupungin irtaimen omaisuuden palovakuutuksista ja huolehtia maksujen suorituksista, ellei toisin ole määrätty; sekä
- 8) suorittaa kaupunginkamreerin ja apulaiskaupunginkamreerin osastolle antamat tehtävät.

Toimisto-osastoa johtaa osastopäällikkö, joka osaston tehtävissä käyttää apunaan toimentajia ja toimistoapulaisia.

9 §. Veronkannantaosaston tehtävänä on:

- 1) laatia rahatoimiston kannettavien verojen veloitus- ja kannantaluettelot, ellei muuta ole määrätty;
- 2) kirjoittaa ja verovelvollisten saatavana pitää veroliput;
- 3) tehdä ehdotukset osaston huollettavien verojen kannanta-ajoista;
- 4) laatia suorittamattomien verojen jäämäluettelot ja toimittaa ne pakkoperintään;
- 5) seurata sanottua perintää sekä tarkastaa ulosottoviranomaisen kaupunginkassaan tekemät rahasuoritukset;
- 6) laatia tarpeen vaatimat poistoehdotukset, jotka yhtiöihin, kuolinpesiin ja muihin verovelvollisiin nähden ovat jätettävät kaupunginhallituksen asiamiesosaston tarkastettaviksi niissä tapauksissa, jolloin veronkannantaosasto katsoo syytä siihen olevan; sekä
- 7) suorittaa kaupunginkamreerin ja apulaiskaupunginkamreerin osastolle antamat tehtävät.

Veronkannantaosastoa johtaa osastopäällikkö, joka osaston tehtävissä käyttää apunaan toimistoapulaisia.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1933. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 5.

Sisällys: 28. Helsingin kaupungin teurastamon järjestyssäännöt, s. 69. — 29. Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon käyttämisestä, s. 79. — 30. Taksa tarkastusmaksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin lihan tarkastamolla, s. 79. — 31. Taksa maksujen laskemiseksi suolipesimön ja navetan käyttämisestä, sekä elävän karjan ja lihan punnituksesta Helsingin kaupungin teurastamolla, s. 80. — 32. Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon jäädytyslaitoksen käyttämisestä, s. 81. — 33. Taksa Helsingin kaupungin teurastamon lihantukkumyyntihallin halli-, punnitus- y. m. maksujen laskemiseksi, s. 82. — 34. Peruste, jonka mukaan maksut teurastamisesta ja muusta yleisön palvelemisesta teurastamossa saadaan kantaa, s. 82. — 35. Teurastajien taksa Helsingin kaupungin teurastamolla, s. 82. — 36. Apumiesten taksa Helsingin kaupungin teurastamolla, s. 83. — 37. Helsingin kaupungin eläinlääkäriin johtosääntö, s. 83. — 38. Helsingin toisen kaupungin eläinlääkäriin johtosääntö, s. 84. — 39. Taksa maksuista Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa, s. 85. — 40. A. I. Olinin stipendirahaston säännöt, s. 88. — 41. Toimilupa Munkkiniemen- ja Paciuksenkaduille rakennettavaa raitiotielinjaa varten, s. 88.

28. Helsingin kaupungin teurastamon järjestyssäännöt.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat syyskuun 20 p:nä 1933.

Yleisiä määräyksiä.

1 §. Jokaisen, joka teurastamossa toimittaa teurastusta tai muuta tehtävää, taikka asianomaisella luvalla siellä käy, on noudatettava tätä järjestyssääntöä tai teurastamolautakunnan tai teurastamon johtajan antamia erityisiä määräyksiä.

2 §. Henkilöä, joka ei noudata tätä järjestyssääntöä tai muita annettuja määräyksiä, tai häiritsee laitoksen toimintaa, on lihan tarkastajan kehoitettava poistumaan laitoksesta. Ellei kehoitusta noudateta, turvaututtakoon järjestysviranomaisten apuun. Tottelemattomuuden uudistuessa voi teurastamolautakunta, johtajan esityksestä, määrääjäksi tai kokonaan kieltää sellaiselta henkilöltä teurastamoon pääsyn.

3 §. Henkilö, jossa on tai epäillään olevan tarttuvaa tautia, ei saa teurastamon alueella oleskella. Jos teurastamon henkilökunnassa jonkun epäillään sairastavan sellaista tautia, tulee hänen vaa-dittaessa esittää lääkärintodistus terveydentilastaan.

4 §. Tämä järjestyssääntö sitoo teurastamoa käytäviä ja siellä toimivia henkilöitä sopimusluontoisena välipuheena.

5 §. Teurastamossa ei saa:

- liata rakennuksia tai teurastamossa olevia esineitä;
- pitää kylmä- ja lämminvesijohtoja tarpeettomasti auki;

aukaista tai sulkea ilmanvaihtolaitteita, sytyttää tai sammuttaa valoja ilman teurastamon henkilökunnan lupaa;

peseytyä tai muuttaa vaatteita muualla kuin siihen varatuissa huoneissa;

syljeskellä; eikä

esiintyä juopuneena tai sinne tuoda ja siellä nauttia juovuttavia juomia.

Tupakoiminen on kielletty teurastamossa kaikkialla, missä lihaa tai teuraskarjaa käsitellään tai säilytetään.

Meluamista on vältettävä.

Koirien tuominen teurastamon alueelle on kielletty.

Teurastus- ja tuuletushalleissa ei saa harjoittaa lihan kauppaa.

Teurastamon henkilökunta, kappaleteurastajat ja muut määrätystä maksusta yleisöä palvelevat henkilöt eivät saa ottaa vastaan juomarahoja tai lahjoja eivätkä omaksi tai toisen hyväksi harjoittaa minkäänlaista kauppaa teurastamon alueella.

6 §. Lihojen kuljettamiseen on käytettävä puhtaita ja muuten tarkoitukseen sopivia ajoneuvoja. Lihojen tulee niitä kuljetettaessa olla kauttaaltaan peitetty puhtaalla, pestävällä peitteellä. Kuljetukseen ei saa käyttää elävän karjan kuljettamiseen käytettyjä ajoneuvoja, ellei niitä ole huolellisesti puhdistettu, eikä lihakuormassa saa kuljettaa vuotia, nahkoja tai jätteitä eikä myöskään muita esineitä ja tavaroita, jotka saattavat tahria lihan tai antaa sille hajua. Lihakuorman jaloin polkeminen ja lihan päällä istuminen on kielletty.

7 §. Rautateitse teurastamolle saapuneiden lihavaunujen ja muiden lihakuormien purkamisessa sekä lihojen kuljettamisessa laitoksessa avustavat lihanomistajia määrätystä maksusta teurastamolautakunnan siihen valtuuttamat henkilöt.

8 §. Autoja ja muita ajoneuvoja on teurastamon alueella kuljettava varovaisesti ja määrätystä ajosuunnassa. Autoja ei saa seisottaa eikä hevosia kiinnittää muualla kuin tarkoitukseen varatuille paikoille ja puomeihin.

9 §. Teurastamo ei maksa mitään korvausta teurastamon alueella vahingoittuneista eläimistä eikä niiden lihoista, nahoista tai muista osista.

Jos eläimen, lihojen tai nahkojen omistaja katsoo teurastamon henkilökunnan, kappaleteurastajien tai muiden määrätystä maksusta yleisöä palvelevien henkilöiden aiheuttaneen hänelle jotain vahinkoa, kääntyköön viipymättä johtajan puoleen, jonka velvollisuutena on tutkia asiaa ja siitä ilmoittaa teurastamolautakunnalle.

Teurastusosastojen järjestyssäännöt.

1 §. Teurastusosastoissa saadaan teurastaa nautakarjaa, lampaita, vuohia, sikoja, hevosia ja poroja sekä suorittaa teurastukseen lähinnä kuuluvat tehtävät.

Tarpeen vaatiessa voi teurastamolautakunta sallia muidenkin eläinten teurastuksen.

2 §. Teurastusosastot pidetään avoimna teurastamolautakunnan määrääminä aikoina.

3 §. Ainoastaan henkilöt, joilla teurastustoimituksissa on jotakin tehtävää, pääsevät teurastusosastoihin. Muita henkilöitä voidaan niihin päästää ainoastaan johtajan tai hänen sijaisensa erityisellä luvalla.

Kuuttatoista vuotta nuorempien henkilöiden pääsy teurastusosastoihin on kuitenkin ehdottomasti kielletty.

4 §. Ennenkuin teurastettava eläin tuodaan teurastamoon, on se eläinlääkärin tarkastettava, jolle eläimen omistajan on vaadittaessa ilmoitettava eläimen kotipaikka. Tarkastuksessa hyväksytyt eläin vietäköön sille osoitettuun paikkaan.

Eläin, jonka havaitaan tai epäillään sairastavan jotakin tarttuvaa tautia, vietäköön sairastosastoon.

Teurastettavaksi tuotuja eläimiä ei saa viedä teurastamolta pois ilman johtajan erityistä lupaa.

5 §. Teuraseläinten kuljettamisesta teurastamon alueella on eläimen omistajan huolehdittava.

Ellei eläimen omistaja itse tai hänen palveluksessaan olevat henkilöt toimita eläinten kuljetusta, suorittavat sen teurastamolautakunnan valtuuttamat henkilöt lautakunnan vahvistamasta maksusta. Kiireellisessä tapauksessa antaa tällaisen valtuuden johtaja.

Eläimiä on kohdeltava sääliväisesti. Raaka ja huono kohtelu, kuten eläinten lyöminen tai potkiminen, hännästä vääntäminen tai kiskominen, tarpeettoman kova kaulaan sidotusta nuorasta vetäminen, pienkarjan kantaminen pää alaspäin ja ajoneuvoista pudottaminen on ehdottomasti kielletty.

Uupuneita ja pitempiä matkoja kuljetettuja eläimiä ei saa heti teurastaa, vaan on näiden ensin annettava levätä. Lepoajan pituuden määrää eläinlääkäri.

6 §. Ajoneuvojen, joilla eläimet kuljetetaan, tulee olla tilavat ja tarkoitukseensa sopivat ja siten rakennetut, että toinen laita purkauksessa voidaan poistaa.

Purkaukseen on käytettävä teurastamon tarkoitukseen varaa-
maa purkaussiltaa.

7 §. Eläimet, joita ei heti voida teurastaa, sijoitetaan omistajan vastuulla teurastamon navettaan niille osoitettuun paikkoihin. Isot eläimet on hyvin kytkettävä ja pienet huolellisesti karsinoihin suljettava.

Omistajan on erehdyksien välttämiseksi varustettava eläimensä selvällä tuntomerkillä.

Eläimistä, jotka pidetään yöta tallissa, on maksettava säädetty navettamaksu.

Sikäli kuin talleissa tilaa riittää, voidaan niihin johtajan suostumuksella myös sijoittaa n. k. pitoeläimiä; näistä on kuitenkin mak-

settava säädetty navettamaksu myös siinä tapauksessa, etteivät ne ole yötä tallissa.

8 §. Eläintä saa teurastamon navetassa pitää korkeintaan 10 vuorokautta. Ellei sitä ole tämän ajan kuluessa teurastettu tahi jos omistaja kieltäytyy sen säilytyksestä, ruokinnasta tai muusta hoidosta korvausta suorittamasta, teurastamalla on oikeus omistajaa kuulematta ja omistajan kustannuksella myydä eläin huutokaupalla. Myyntihinnasta vähennetään teurastamon saatavat; jäännöksen saa omistaja periä teurastamon kansliasta.

9 §. Kaikkia eläimiä, joita pidetään neljää tuntia kauemmin navetassa, on ruokittava. Eläinten ruokinnan suorittaa teurastamo määrättyinä aikoina ja määrättyin rehuannoksin. Ruokintaan käytetään ainoastaan teurastamon rehuja.

Lisäannoksia annetaan eläimille, jos johtaja katsoo sen tarpeelliseksi tai jos omistaja sitä toivoo.

Eläinten omistaja suorittaa maksun rehuista teurastamolautakunnan määräämän taksan mukaan.

Eläimen omistaja ei saa viedä pois teurastamolta jäännösrehuja, -kuivikkeita tai lantaa.

10 §. Lehmien lypsämisestä huolehtii teurastamo, joka saa korvauksetta maidon. Tätä maitoa älköön tarkastuseläinlääkäriin suostumuksetta käytettävä ihmisravinnoksi.

11 §. Eläinten, lihojen, nahkojen ynnä muiden teurastustuotteiden punnituksen toimittaa omistajan pyynnöstä teurastamo taksassa määrätystä maksusta.

Punnituksesta annetaan kuitti, josta paino ilmenee.

12 §. Eläintä ei saa viedä teurastettavaksi, ennenkuin kaikki asiaankuuluvat maksut on suoritettu ja niistä saatu maksukuitti annettu asianomaiselle virkailijalle, joka näyttää, missä teurastus on toimitettava.

Eläimet teurastetaan siinä järjestyksessä, kuin maksukuitit on virkailijalle annettu.

Suoritettuja maksuja ei makseta takaisin.

13 §. Teurastamossa saavat teurastamolautakunnan hyväksymät kappaleteurastajat toimittaa teurastuksia teurastamolautakunnan vahvistamasta palkkiosta.

Teurastamon johtaja voi oikeuttaa myös eläimen omistajan itse teurastamaan eläimensä tai antamaan teurastuksen toimittamisen hänen vakinaisessa palveluksessaan olevalle teurastajalle, jos nämä voivat näyttää siihen pystyvänsä. Eläimen omistajan tulee teurastamon kansliaan ilmoittaa täten käyttämänsä apulaiset. Samoin on kansliaan ilmoitettava apulaiset, joita käytetään muissakin teurastusta lähinnä koskevilla tehtävissä.

Poikkeustapauksissa voi johtaja myöntää luvan teurastuksien toimittamiseen muillekin henkilöille, kuin yllä on mainittu.

Asianomainen hallivirkailija osoittaa teurastajille teurastuspaiikat ja järjestää heidän työnsä.

14 §. Teurastuksessa toimitetaan tainnuttaminen teurastamolauslautakunnan antamien ohjeiden mukaan. Tainnuttaminen suoritetaan teurastamon toimesta.

Verta eläimestä laskettaessa ei eläimen vatsaa tai rintaa saa polkea.

Nylkemiseen tai sikojen kaltaamiseen ei saa ryhtyä ennenkuin eläimestä ovat kaikki elonmerkit hävinneet. Jaloin polkemalla nylkeminen on kielletty.

15 §. Teurastuksessa on noudatettava mitä suurinta puhtautta.

Lihoja käsittelevien henkilöiden tulee olla puettuina puhtaisiin, pestäviin mekkoihin, ja lihojen kuivaamista ja puhdistamista varten tulee heillä olla puhtaat pyyheliinat, joita ei saa muuhun tarkoitukseen käyttää ja jotka on usein virutettava puhtaassa, raikkaassa vedessä.

Teurastajan on verenlaskun suoritettuaan huolellisesti pestävä kätensä ja työvälineensä.

Teurastusveistä ei saa pitää hampaissa.

Jos eläimen lihat tai elimet teurastettaessa jostakin syystä likaantuvat, on likaantuneet osat heti pestävä puhtaalla, raikkaalla vedellä ja siten, ettei puhtaita lihaosia tarpeettomasti kastella.

Ilman puhaltaminen teuraaseen on kielletty.

Jokaisen eläimen teurastuksen jälkeen on teurastuspaikka ja teurastukseen käytetyt välineet teurastajan toimesta huuhdeltava puhtaiksi.

Teurastamo huolehtii teurastuspaikan ja teurastushallien yleisestä puhdistamisesta.

16 §. Teurastuspaikalta ei saa mitään teuraaseen kuuluvaa osaa viedä pois ennen lihojen tarkastamista ja leimaamista. Sisäelimet on asetettava niille määrättyihin paikkoihin ja siten, ettei voi erehdyä syntyä siitä, mihin teuraaseen ne kuuluvat.

Maha ja suolet pannaan sitä varten varatuille rattaille, joilla ne tarkastuksen jälkeen viedään lantahuoneeseen tyhjennettäviksi. Jälkihuuhtelu ja suolien puhdistus suoritetaan suolipesimössä. Suolipesimön käyttämisestä suoritetaan säädetty maksu.

Sisälmysten kuljetukseen käytetyt rattaat on heti kunnollisesti puhdistettava ja vietävä niille määrättyyn paikkaan.

Heti teurastuksen ja tarkastuksen jälkeen on lihat, veri, rasva ja sisäelimet sekä kaikki muutkin teuraaseen kuuluvat osat vietävä pois teurastushalleista.

17 §. Veri on koottava sitä varten varattuihin astioihin, ja sen teurastamosta kuljettamiseen on käytettävä ainoastaan johtajan hyväksymän mallin mukaisia puhtaita, ruosteettomia ja kannellisia astioita.

Teurastuspaikalta ei verta saa viedä pois ennen ruhon tarkastusta.

18 §. Heti kun teurastus on toimitettu, on teurastajan ilmoitettava siitä asianomaiselle hallin virkailijalle, joka kutsuu tarkastajan.

Tarkastaja on velvollinen viivyttämättä toimittamaan lihojen tarkastuksen.

Tarkastusta varten on nautojen, sikojen ja hevosten ruhot halkaistava keskeltä selkärankaa. Muulla tavalla ei eläimen ruhoa ilman eri määräystä saa paloitella eikä mitään osia poistaa, ennenkuin tarkastus on toimitettu. Erityisissä tapauksissa voi tarkastaja sallia, että ruhot jätetään halkaisematta. Hevosen pää ja täysikasvuisen sonnin säkä on aina halkaistava.

Teurastaja on velvollinen auttamaan, jos hänen apuaan tarkastuksessa tarvitaan.

Jos teurastettaessa huomataan eläinruho tai joku sen osa tautiseksi tai muuten oudonnäköiseksi, on siitä viipymättä ilmoitettava tarkastajalle ja hallivirkailijalle. Tautista eläinosaa ei saa poistaa eikä leikellä eikä teurastusta jatkaa, ennenkuin tarkastaja on antanut siihen luvan.

19 §. Heti tarkastuksen ja leimauksen jälkeen on lihat vietävä teurastushallista tuuletushalliin, jossa ne säilytetään, kunnes niiden pinta on kuivanut.

Ennen lihojen siirtämistä esijäähdyttämöön on omistajan, erehdysten välttämiseksi, ne varustettava selvällä tuntomerkillä.

20 §. Eläinten tainnuttamiseen tarvittavat välineet sekä veren kokoamiseen käytettävät astiat antaa teurastamo. Muut teurastusvälineet, kuten veitset, sahat, kirveet ja pyyheliinat, on teurastajan itse hankittava.

Teurastuksen päätyttyä tulee teurastajien puhdistaa ja asettaa paikalleen kaikki teurastukseen käytetyt välineet.

Teurastajien käytettäväksi annetaan vaatteiden ja jalkineiden sekä työvälineiden säilyttämistä varten ilmaiseksi erityisiä säilytyskoppeja, mikäli niitä teurastamossa riittää.

Teurastajien on huolehdittava säilytyskoppien puhtaudesta ja järjestyksestä niissä.

21 §. Tarttuvaa tautia sairastavien tai sellaisiksi epäiltyjen eläinten teurastus on toimitettava sairaosastossa, ja vain johtajan määräämillä teurastajilla on oikeus teurastuksen siellä toimittamiseen.

22 §. Jos tarkastettava liha voidaan hyväksyä vasta sitten, kun se on erikoisesti käsitelty, leimataan se vasta sellaisen käsittelyn jälkeen. Erikoiskäsittelystä on suoritettava säädetty maksu. Täten käsitelty liha on noudettava tarkastajan määräämänä ja omistajalle ilmoitettavana aikana, uhalla että se muussa tapauksessa teurastamon toimesta myydään kustannusten peittämiseksi. Mahdollisesti syntynyt ylijäämä tilitetään omistajalle.

23 §. Ihmisravinnoksi kelpaamaton liha ja elimet hävitetään teurastamon toimesta ja kustannuksella, ellei niitä terveydenhoitoviranomaisten valvonnan alaisena käytetä omistajan hyväksi teknilliseen tai muuhun sopivaan tarkoitukseen.

24 §. Jäähdyttämössä säilytettäväksi aiottu liha viedään tuuletushallista esijäähdyttämöön, missä sen tulee olla seuraavaan päivään.

Jos joku haluaa viedä lihan teurastamosta »kuumana», olkoon

se johtajan erikoishuvalla sallittu, mutta tulee viennin tapahtua ennen lihojen tavanmukaista siirtämistä tuuletushallista esijäähdyttämöön.

Jäähdyttämön järjestyssäännöt.

1 §. Jäähdyttämön eri osastot pidetään avoimna lihan säilöönpanoa ja ulosottoa varten teurastamolautakunnan määräämänä aikana.

2 §. Jäähdyttämössä saa säilyttää:

- a) tarkastettua ja leimattua, raakaa, tuoretta naudan, lampaan, vuohen, sian, hevosen ja poron lihaa;
- b) riistaa, siipikarjaa ja muita senkaltaisia elintarvikkeita;
- c) säilykkeitä ja muuta hajutonta tavaraa teurastamolautakunnan määräysten mukaan.

Päällystettyä tavaraa ei oteta jäähdyttämöön säilytettäväksi.

3 §. Jäähdyttämöön ei saa viedä eikä siellä säilyttää haisevaa tai pilaantunutta lihaa, vuotia, nahkoja, suolia, verta, karvoja, rasvaa, sorkkia, kaviaita, köysii, vaatteita tai muuta semmoista, joka voi aiheuttaa siellä epäsiisteyttä tai ilman pilaantumista.

Sisäelimiä ja päitä saa säilyttää ainoastaan näitä varten varatussa osastossa; lihaa saa suolata vain jäähdyttämön suolausosastossa.

Lihaa ei saa jäähdyttämössä paloitella, vaan on paloittelu toimitettava tarkoitukseen määrättyssä paloitteluhuoneessa. Jäähdyttämössä ei saa harjoittaa lihan kauppaa.

4 §. Lihan säilyttämisestä jäähdyttämössä maksaa lihan omistaja korvausta vahvistetun taksan mukaan. Lihoja ei saa jäähdyttämöstä viedä pois, ennenkuin säilytysmaksu on suoritettu.

Lihan omistaja, joka ei ole vienyt pois lihoja esijäähdyttämöstä teurastamolautakunnan määräämän ajan kuluessa, maksakoon jäähdytysmaksun seuraavalta vuorokaudelta.

5 §. Jäähdyttämöön on oikeus sen aukioloaikana mennä vain siellä säilytettävien tavaroiden omistajalla tai hänen apulaisellaan. Jäähdyttämössä kävijäin tulee pukeutua puhtaaseen, pestävään mekkoon.

6 §. Jäähdytyskopit vuokrataan määrääjäksi kirjallisen sopimuksen mukaan. Lihan omistaja voi vuodeksi kerrallaan vuokrata juoksukissan. Vuokra on maksettava neljännesvuosittain etukäteen.

Jäähdytyskopin vuokraaja saa haltuunsa yhden avaimen, toisen avaimen jäädessä teurastamon haltuun. Vuokrasopimuksen päätyttyä on avain luovutettava takaisin teurastamon kansliaan.

Vuokraaja on vastuussa kopissa olevasta irtaimistosta sekä kopin huolellisesta sulkemisesta.

Muutosten toimittaminen jäähdytyskopin sisustukseen nähden on kielletty. Koppiin ei myöskään saa asettaa uusia lihakoukuja eikä ripustaa tavaraa kopin kattoon tai seinämiin.

7 §. Vuokraajalla ei ole oikeutta vuokrata eikä tilapäisestikään luovuttaa koppia toisen henkilön käytettäväksi ilman johtajan lupaa.

8 §. Jäähdyttämössä on noudatettava mitä suurinta puhtautta ja on jäähdytyskopin vuokraaja vastuussa koppinsa puhtaanapidosta. Jäähdytyskopit on vähintään kerran viikossa perinpohjin puhdistettava; ja vuokraaja on velvollinen lattian pesun jälkeen tarkoin kuivaamaan sen.

Jos vuokraaja, huomautuksesta huolimatta, laiminlyö vuokraansa kopin tarpeellisen puhdistamisen, saa teurastamon johtaja puhdistuttaa kopin vuokraajan laskuun.

Pilaantuneen tai haisevan tavaran voi johtaja viipymättä vuokraajan laskuun antaa poistaa jäähdytyskopista.

9 §. Vuokraaja, joka ei maksa sovittua kopin vuokraa tai ei pidä koppiaan asianmukaisessa kunnossa taikka jättää noudattamatta hänelle annettuja määräyksiä, on velvollinen, jos teurastamolautakunta niin vaatii, heti luovuttamaan kopin teurastamolle takaisin.

Suoritettua vuokraa ei makseta takaisin.

10 §. Puhdistusta ja korjausta varten on jäähdytyskopit vuosittain vähintään seitsemän päivän aikana asetettava teurastamolautakunnan käytettäväksi, ilman että vuokramaksua vastaavasti vähennetään.

Lihantarkastamon järjestyssäännöt.

1 §. Lihantarkastamossa tarkastetaan ja leimataan, voimassa olevien määräysten mukaan, kaupungin alueen ulkopuolella teurastettujen nautaeläinten, sikojen, lampaiden, vuohien, hevosten ja porojen tuoretta, suolattua, savustettua ja palvattua tai muulla tavalla valmistettua lihaa.

2 §. Lihantarkastamon aukioloajan määrää terveydenhoitolautakunta teurastamolautakunnan tehtyä siitä ehdotuksen.

3 §. Tarkastusmaksu on vahvistetun taksan mukaan ennen tarkastusta suoritettava lihantarkastamon kassaan ja maksukuitti annettava tarkastamon asianomaiselle virkailijalle.

Suoritettua tarkastusmaksua ei makseta takaisin siinäkään tapauksessa, että lihat tarkastuksessa määrätään hävitettäväksi tai ruhoja ei voimassaolevien säädösten mukaan voida tarkastaa.

4 §. Tarkastettavaksi tuodun lihan pitää olla puhdasta.

Tarkastukseen on tuotava vähintään halkaistun ruhon toinen puolikas. Suolattu, savustettu, palvattu tai muulla tavalla valmistettu liha voidaan kuitenkin tuoda tarkastettavaksi pienempinäkin osina. Ruhoa tai sen puolikasta tulee seurata pää, kieli, sydän, keuhkot, maksa, perna, munuaiset, utareet ja kohtu, kaikki luonnollisessa yhteydessä ruhoon. Lampaan, vuohen ja pikkuvasikan ruhot voidaan kuitenkin tarkastaa, ilman että niitä seuraa pää ja kieli.

Mitään lihan, rinta- tai vatsaontelon kalvojen tahi elimien osia ei saa poistaa.

Kielen tulee olla irroitettu sen verran, että suuontelo ja nielu ovat hyvin näkyvissä. Munuaiset on paljastettava ympäröivästä

rasvakerroksesta. Imusolmukkeita (rauhasia) ei saa poistaa, eikä niihin tehdä mitään viilloksia. Sianruhoissa on vatsaihra irroitettava siksi paljon, että vatsalihakset hyvin näkyvät.

Liha ei saa tarkastukseen tuotaessa olla siinä määrin jäätynyttä, että tarkastuksen tehokkuus siitä kärsii. Ruhon tulee tällöin olla ojennettu suoraksi sekä rinta- ja vatsaontelojen siten aukaistut, että ruhon sisäosien tarkastus voi vaikeudetta tapahtua.

Ellei ruhoa tuoda halkaistuna tarkastamoon, voi lihan tarkastaja erinäisissä tapauksissa voimassaolevien säädösten mukaan määrätä sen halkaistavaksi.

Täysikasvuisten sonnien säkä on aina halkaistava.

5 §. Lihaa, joka tuodaan tarkastettavaksi noudattamatta edelläolevia määräyksiä, ei tarkasteta. Jos lihantarkastaja kuitenkin havaitsee, että tällainen liha on ilmeisesti vaarallista tai muuten ihmisravinnoksi kelpaamatonta, tahi jos on syytä olettaa sen olevan sellaista, on hänellä oikeus harkintansa mukaan tehdä se terveydelle vaarattomaksi tai tarpeen vaatiessa se hävittää.

Terveystieteiden lautakunnalle on lihantarkastamon toimesta tehtävä ilmoitus leimaamattomana takaisin annetusta lihasta.

6 §. Joka tuo lihan tarkastettavaksi, on velvollinen ilmoittamaan omistajan nimen, mistä liha tuodaan ja onko eläin teurastettaessa tai vähää ennen sitä ollut sairas sekä antamaan tavarasta muut vaaditut tiedot.

7 §. Epävarmoissa tapauksissa voi lihantarkastaja pidättää lihan lähempää tutkimusta varten enintään neljäkymmentäkahdeksan tuntia, mutta on tarkastajan huolehdittava siitä, että lihaa tänä aikana hoidetaan siksi huolellisesti, ettei se säilytystavan vuoksi pääse pilaantumaan.

8 §. Lihat tarkastetaan ja leimataan tarkastamossa siinä järjestyksessä, kuin maksukuitti on asianomaiselle virkailijalle annettu, ellei lihantarkastaja erikoistapauksessa toisin määrää.

9 §. Tarkastettu ja hyväksytty liha leimataan voimassa olevien määräysten mukaisella leimalla.

Jos tarkastettava liha voidaan hyväksyä vasta sitten, kun se on erikoisesti käsitelty, leimataan se vasta sellaisen käsittelyn jälkeen. Erikoiskäsittelystä on suoritettava taksassa määrätty maksu. Täten käsitelty liha on noudettava tarkastajan määräämänä ja omistajalle ilmoitettavana aikana, uhalla että se muussa tapauksessa teurastamon toimesta myydään kustannusten peittämiseksi. Mahdollisesti syntynyt ylijäämä tilitetään omistajalle.

10 §. Ihmisravinnoksi kelpaamaton liha ja elimet hävitetään lihantarkastamon toimesta ja kustannuksella, ellei niitä terveydenhoitoviranomaisten valvonnan alaisena käytetä omistajan hyväksi teknilliseen tai muuhun sopivaan tarkoitukseen.

11 §. Tarkastettu ja leimattu liha on omistajan heti pois vietävä, ellei hän halua säädetyin maksuin suorittamalla sitä säilyttää lihantarkastamon jäähdyttämässä. Muussa tapauksessa se poistetaan tarkastamon toimesta ja omistajan kustannuksella.

Lihantukkumyyntihallin järjestyssäännöt.

1 §. Lihantukkumyyntihalli pidetään avoimna tavaran vastaanottoa ja myyntiä varten teurastamolautakunnan määrääminä aikoina.

2 §. Lihantukkumyyntihalliin saa tukkumyyntiä ja siellä säilyttämistä varten tuoda:

tuoretta leimattua nautakarjan, lampaan, vuohen, sian, hevosen ja poron lihaa vähintään puoliruhoina sekä niihin kuuluvat elimet; asianmukaisella puristusleimalla varustettua suolattua, savustettua, palvattua tai muulla tavalla valmistettua lihaa; sekä erityiseen sitä varten varattuun osastoon riistaa, teurastettua siipikarjaa ja maalaistuotteita teurastamolautakunnan määräysten mukaan.

3 §. Kauppa lihantukkumyyntihallissa on kaupungin terveydenhoitoa koskevien määräysten alainen.

Pilaantuneita tai pahanhajuisia tavaroita älköön halliin tuotako. Hallissa ei saa lihoja paloitella.

4 §. Ennen lihojen lihantukkumyyntihalliin siirtämistä on omistajan tai vastaanottajan ne erehdysten välttämiseksi varustettava selvällä tuntomerkillä.

Laatikkoihin, papereihin t. m. s. pakattu tavara on omistajan tai vastaanottajan purettava, ennenkuin se tuodaan halliin.

Pakkausainekset on tavaran omistajan tai vastaanottajan heti korjattava pois.

5 §. Tavarat on sijoitettava laitoksen virkailijain osoittamiin paikkoihin niin, että ne vievät mahdollisimman pienen tilan.

Niille henkilöille tai liikkeille, jotka päivittäin käyttävät lihantukkumyyntihallia, osoitetaan mahdollisuuksien mukaan määrätty myyntipaikat. Tarpeen vaatiessa jaetaan paikat teurastamolautakunnan toimesta määrääjäksi halullisten kesken arvan perusteella.

Näin jaetut paikat voidaan, jos siihen sopivaa tilaa on, eri anomuksesta varustaa teurastamolautakunnan vahvistaman mallin mukaisella nimikilvellä. Laitoksella on kuitenkin aina oikeus käyttää joutilaina olevia paikkoja.

Älköön kukaan käyttäkö suurempaa tilaa, kuin mitä hän kulloinkin tarvitsee.

6 §. Teurastamo ei vastaa lihantukkumyyntihalliin tuoduista tavaroista.

7 §. Lihantukkumyyntihallin käyttämisestä on suoritettava säädetty maksu. Myynti- ja punnitusmaksu on suoritettava vaa-kaajalle lihoja poisvietäessä. Tavarasta, jota myyntiajan päätyttyä ei ole viety pois, on maksettava säädetty säilytysmaksu.

Sikäli kuin kaupungin teurastamossa tai lihantarkastamossa tarkastettuja ruhoja tuodaan lihantukkumyyntihalliin myytäväksi, ei niihin kuuluneista elimistä myyntimaksua kanneta.

29. Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon käyttämisestä.

Uudenmaan läänin maaherran vahvistama elokuun 25 p:nä 1933.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä maaliskuun 1 p:nä 1933)

Maksuihin sisältyvät maksut teurastamon käyttämisestä ja laitoksessa teurastetun lihan tarkastuksesta, mutta ei eläinten teurastuksesta.

Teurastamomaksut:

Raavas, ruhopaino yli 150 kg.	Smk.	25: —
» » 80—150 »	»	20: —
» » 30— 80	»	15: —
» » alle 30 »	»	5: —
Lammas, vuohi, pikkivasikka	»	5: —
Sika, ruhopaino yli 60 kg.	»	23: —
» » 30—60 »	»	20: —
» » alle 30 »	»	15: —
Hevonen	»	20: —
Poro	»	15: —

Lihan erikoiskäsittelymaksut:

Koko ruhon keittämisestä tai suolaamisesta:

Hevonen, raavas, poro ja sika	Smk.	25: —
Vasikka, lammas, vuohi ja porsas	»	15: —

Ruhon osan keittämisestä tai suolaamisesta:

Hevonen, raavas, poro ja sika	»	20: —
Vasikka, lammas, vuohi ja porsas	»	10: —

30. Taksa tarkastusmaksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin lihantarkastamolla.

Uudenmaan läänin maaherran vahvistama elokuun 25 p:nä 1933.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä maaliskuun 1 p:nä 1933)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1924 : 30)

Maksuihin sisältyvät maksut muualla teurastetun lihan tarkastuksesta, erikoiskäsittelystä ja tarkastamon käyttämisestä.

Puolikasruhosta kannetaan koko ruhon maksu.

Tarkastusmaksut:

Raavas, ruhopaino yli 150 kg.	Smk.	25: —
» » 80—150 »	»	20: —
» » 30— 80 »	»	15: —
» » alle 30 »	»	5: —

Lammas, vuohi, pikkuvassikka	Smk.	5: —
Sika, ruhopaino yli 60 kg.	»	23: —
» » 30—60 »	»	20: —
» » alle 30 »	»	15: —
Hevonen	»	20: —
Poro	»	15: —
Suolatun, savustetun, palvatun tai muulla tavoin kestäväksi tehdyn lihan tarkastuksesta, jokaiselta 10 kilolta tai sen osalta	»	2: —

Lihan erikoiskäsittelymaksut:

Koko ruhon keittämisestä tai suolaamisesta:

Hevonen, raavas, poro ja sika	Smk.	25: —
Vasikka, lammas, vuohi ja porsas	»	15: —

Ruhon osan keittämisestä tai suolaamisesta:

Hevonen, raavas, poro ja sika	»	20: —
Vasikka, lammas, vuohi ja porsas	»	10: —

Maaherra on vahvistanut ylläolevat taksat ehdoin:

1) että teuraseläimet saadaan maksuttomasti säilyttää teurastamon eläinsuojissa niin kauan, kuin niiden kuljetuksen jälkeen täytyy ennen teurastusta olla levossa, ja liha maksuttomasti säilyttää teurastamossa siihen asti, että liha teurastuksen jälkeen on ehtinyt jäähtyä ja kuivua kuljetettavaan kuntoon; sekä

2) että liha saadaan tarkastuksen tapahduttua kuljettaa laitoksen tarkastamolta suoraan ostajalle tarvitsematta sitä käyttää laitoksen tukkumyyntihallissa ja suorittaa siitä vahvistettua halliveroa silloin, kun lihan myynti ei ole tapahtunut laitoksella.

31. Taksa maksujen laskemiseksi suolipesimön ja navetan käyttämisestä, sekä elävän karjan ja lihan punnituksesta Helsingin kaupungin teurastamolla.

Kaupunginvaltuuston vahvistama maaliskuun 1 p:nä 1933.

Maksuihin sisältyvät maksut suolipesimön ja navetan käyttämisestä, vaan ei korvausta työstä eikä eläinten rehuista.

1) *Maksut suolien, sorkkien, mahalaukkujen ja päiden puhdistamisesta:*

Hevonen, raavas, poro ja sika	Smk.	2: —
Vasikka, lammas, vuohi ja porsas	»	1: —

2) *Maksut navetan käyttämisestä:*

Hevonen, raavas, poro ja sika, vuorokaudelta	Smk.	4: —
Vasikka, lammas, vuohi ja porsas, » »	»	2: —

3) *Punnitusmaksut:*

Elävän karjan punnitus:

Hevonen, raavas, poro ja sika	»	3: —
Vasikka, lammas, vuohi ja porsas	»	2: —

Lihan, vuotien, nahkojen y. m. punnitus:

Hevonen, raavas, poro ja sika	»	2: —
Vasikka, lammas, vuohi ja porsas	»	—: 50
Vuota ja nahka (kappaleelta)	»	—: 50
Muu punnitus 100 kilolta tai sen osalta	»	1: —

32. Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon jäädytyslaitoksen käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston vahvistama maaliskuun 1 p:nä 1933.

Jäädytys- ja jäädytyskopin sekä juoksukissan vuokraajalla on oikeus ilman eri maksua säilyttää esijäädyttämöissä, sen mukaan kuin tila sinä sallii, sellaisten eläinten lihaa, jotka vuokraajan laskuun on teurastamalla teurastettu, määrättyyn aikaan saakka teurastuksen jälkeisenä päivänä, kuitenkin korkeintaan 2 suurkarjan tai hevosen ruhoa vuokrattua jäädytys- ja jäädytyskopin neliometriä tai juoksukissaa kohden. Yhtä suurkarjan ruhoa vastaa tällöin 2 isoa vasikkaa tai 2 sikaa tahi 4 lammasta taikka 4 pikkivasikkaa.

Jäädyttämömaksut:

1) Esijäädyttämö ja osasto riippuvia ruhoja varten:

Hevonen, raavas, poro ja sika, vuorokaudelta	Smk.	3: —
Vasikka, lammas, vuohi ja porsas, » »	»	1: —
Juoksukissan vuosivuokra	»	800: —

2) Jäädytyskoppien vuokrat:

Kopit 3.4 m ² , vuosivuokra	»	2,000: —
» 7 » »	»	3,500: —
Muut kopit, riippuen niiden suuruudesta suhteessa edellä oleviin.		

3) Jäädytyskoppien vuokrat:

Kopit 3.4 m ² , vuosivuokra	»	2,500: —
» 7 » »	»	4,500: —
Muut kopit, riippuen niiden suuruudesta suhteessa edellä oleviin.		

33. Taksa Helsingin kaupungin teurastamon lihantukkumyyntihalliin halli-, punnitus- y. m. maksujen laskemiseksi.

Kaupunginvaltuuston vahvistama maaliskuun 1 p:nä 1933.

1) Maksut lihojen säilyttämisestä tukkumyyntihallissa:		
Hevonen, raavas, poro ja sika, vuorokaudelta	Smk.	3: —
Vasikka, lammas, vuohi ja porsas, vuorokaudelta	»	1: —
2) Myyntimaksut kilolta	»	—: 08
3) Punnitusmaksut »	»	—: 02
4) Maksut juoksuratojen, sähkövintturien y. m. laitteitten käyttämisestä muualla tarkastetusta lihasta:		
Hevonen, raavas, poro ja sika yli 60 kg.	»	5: —
» » » » alle 60 »	»	3: —
Vasikka, lammas, vuohi ja porsas alle 20 kg.	»	1: —

34. Peruste, jonka mukaan maksut teurastamisesta ja muusta yleisön palvelemisesta teurastamossa saadaan kantaa.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 1 p:nä 1933.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä määrätä, että teurastamolautakunnan tulee, sen vahvistaessa taksoja, joiden mukaan maksut teurastamisesta ja muusta yleisön palvelemisesta saadaan kantaa, soveltaa urakkapalkkajärjestelmää.

35. Teurastajien taksa Helsingin kaupungin teurastamolla.

Teurastamolautakunnan vahvistama syyskuun 1 p:nä 1933.

Nauta, lihapaino 200 kg. ja yli	Smk.	12: —	kpl.
» » 100 — alle 200 kg.	»	10: —	»
» » 30 — » 100 »	»	8: —	»
» » alle 30 kg.	»	4: —	»
Lammas ja vuohi	»	4: —	»
Sika yli 30 kg.	»	8: —	»
Porsas 30 kg. tai alle	»	4: —	»
Hevonen	»	20: —	»

Juutalaismenojen mukaan teurastettaessa ovat maksut kaksinkertaiset. Teurastajan pitää ottaa eläin navetasta, viedä se teurastusosastoon, teurastaa se ja kuljettaa ruho edelleen esijäähdyttämöön.

36. Apumiesten taksa Helsingin kaupungin teurastamolla.

Teurastamolautakunnan vahvistama syyskuun 1 p:nä 1933.

Elävän eläimen kuljetus rautatievaunusta navettaan:

Raavas, sika tai hevonen	Smk. —: 50 kpl.
Vasikka, lammas tai porsas	» —: 25 »

Lihavaunujen ja muiden lihankuljetusajoneuvojen purkaminen ja lihan kuljetus määräpaikkaan tukkumyyntihallissa:

Raavas, sika tai hevonen	» —: 50 »
Vasikka, lammas tai porsas	» —: 25 »

37. Helsingin kaupungineläinlääkäriin johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 21 p:nä 1933.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 59)

1 §. Kaupungineläinlääkäriin, joka on terveydenhoitolautakunnan alainen, valitsee kaupunginvaltuusto, viran oltua lautakunnan toimesta kolmenkymmenen päivän kuluessa siltä haettavana ja lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

2 §. Kaupungineläinlääkäriin tulee olla Suomessa laillistettu eläinlääkäri; hänellä tulee olla tietopuoliset ja käytännölliset erikoistiedot elintarvikkeiden tarkastuksessa ja eläinlääkintähygieniassa.

Kaupungineläinlääkäri ei saa terveydenhoitolautakunnan luvatta harjoittaa yksityistä eläinlääkärintoimintaa.

3 §. Kaupungineläinlääkäriin velvollisuutena on:

1) tarkastaa myytävien animaalisten elintarvikkeiden laatua sekä niitä huoneistoja ja paikkoja, joissa mainittuja ravintoaineita myydään, myytäväksi valmistetaan tai säilytetään, ja epäkohtien ilmetessä ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin niiden poistamiseksi;

2) valvoa animaalisten elintarvikkeiden tarkastusta kaupungissa, lukuunottamatta lihantarkastamoissa ja teurastamossa tapahtuvaa tarkastusta, ja tehdä aloitteita tarpeellisten parannusten aikaansaamiseksi tällä alalla;

3) yksissä neuvoin torien- ja kauppahallienvälvojan kanssa koettaa edistää terveellisten elintarvikkeiden tuontia kaupunkiin ja järjestää elintarvikkeiden kauppaa toreilla ja halleissa;

4) osittain yhteistoimin asianomaisten eläinlääkärien kanssa, osittain matkustamalla tuotantopaikoille tutustua elintarvikkeiden käsittelyyn kaupungin ulkopuolellakin sekä siellä neuvoilla ja ohjeilla koettaa aikaansaada tarpeellisia terveydellisiä parannuksia;

5) valvoa maidontarkastusta sekä johtaa kaupungin maitolaboratoriota siitä erityisesti annettujen säännösten mukaisesti;

6) antaa alaiselleen henkilökunnalle opastusta kaikissa sen suoritettavissa tehtävissä ja valvoa sen toimintaa;

7) pitää silmällä kotieläinten sairas- ja terveydenhoito-oloja kaupungin alueella, erikoisesti kiinnittäen huomionsa kaupungissa oleviin kotieläinten suojiin;

8) ilmoittaa uhkaavan tai puhjenneen tarttuvan kotieläintaudin sattua asiasta terveydenhoitolautakunnalle ja piirieläinlääkärille sekä ryhtyä tarpeellisiin varokeinoihin taudin levenemisen ehkäisemiseksi;

9) valmistella ja terveydenhoitolautakunnan kokouksissa esitellä ne hänen toimialaansa kuuluvat asiat, jotka lautakunta tai ensimmäinen kaupunginlääkäri sitä varten hänelle on antanut;

10) avustaa terveydenhoitolautakuntaa ja sen toimistoa sekä yleisöä neuvoilla ja ohjeilla eläinlääkintähygienisissä kysymyksissä;

11) pitää diaaria saapuneista kirjeistä ja asiakirjoista sekä konseptikirjaa virkakirjeistä, ilmoituksista ja todistuksista;

12) säilyttää arkistossa edellämainitut diaarit, konseptikirjat ja muut asiakirjat järjestettynä ja luetteloituina;

13) olla joka arkipäivä terveydenhoitolautakunnan määräämänä aikana ja sen hyväksymässä paikassa virka-asioissa tavattavana;

14) antaa terveydenhoitolautakunnalle viimeistään kunkin kuukauden 15 päivänä lyhyt selonteko toiminnastaan edellisen kuukauden aikana sekä ennen helmikuun loppua edellisen kalenterivuoden vuosikertomus;

15) hoitaa oman virkansa ohella toisen kaupungineläinlääkärin kesäloman aikana tämän tehtävät;

16) suorittaa muutoin kaikki toimialaansa kuuluvat työt ja terveydenhoitolautakunnan tai ensimmäisen kaupungineläinlääkärin hänelle antamat tehtävät.

Tämä johtosääntö tulee voimaan heinäkuun 1 p:nä 1933.

38. Helsingin toisen kaupungineläinlääkärin johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 21 p:nä 1933.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 60)

Entinen eläinlääkintäbakteriologin virka on muutettu toisen kaupungineläinlääkärinviraksi. *Kaup. val. päätös kesäk. 21 p:ltä 1933.*

1 §. Toisen kaupungineläinlääkärin, joka on terveydenhoitolautakunnan ja lähinnä kaupungineläinlääkärin alainen, valitsee kaupunginhallitus, viran oltua lautakunnan toimesta kolmenkymmenen päivän kuluessa siltä haettavana ja lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

2 §. Toisen kaupungineläinlääkärin tulee olla Suomessa laillistettu eläinlääkäri; hänellä tulee olla tietopuoliset ja käytännölliset erikoistiedot bakteriologiassa, histologiassa, elintarpeiden tarkastuksessa ja eläinlääkintähygieniassa.

Toinen kaupungineläinlääkäri ei saa terveydenhoitolautakunnan luvatta harjoittaa yksityistä eläinlääkärintointintaa.

3 §. Toisen kaupungineläinlääkärin velvollisuutena on:

- 1) toimittaa kaikki maitolaboratoriossa ja takavarikoimisasemalla tarvittavat bakteriologiset, serologiset ja histologiset tutkimukset;
- 2) avustaa, mikäli hänen aikansa myöntää, kaupungineläinlääkäriä tämän tehtävissä, erikoisesti maidontarkastuksessa;
- 3) antaa kaupungineläinlääkärille kuukausi-ilmoitus suorittamistaan tutkimuksista; sekä
- 4) hoitaa oman virkansa ohella, kaupungineläinlääkärin ollessa kesälomalla, tämän tehtävät.

Tämä johtosääntö tulee voimaan heinäkuun 1 p:nä 1933.

39. Taksa maksuista Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa.

Uudenmaan läänin maaherran vahvistama huhtikuun 10 p:nä 1931.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 11 p:nä 1930)

(Maaherran heinäkuun 10 p:nä 1933 vahvistamin ja kaupunginvaltuuston toukokuun 23 p:nä 1933 hyväksymän muutoksin)

Hoitomaksuja on Helsingin kaupunkikunnan sairaalassa suoritettava vuorokaudelta seuraavasti:

A. Marian sairaala ja kaupungin sairaspaiikat Suomen Punaisen Ristin sairaalassa. Uudenmaan l. maah. päätös heinäk. 10 p:ttä 1933.

Kaupungin henkikirjoissa olevat henkilöt:

	Smk.
1) yksityishuoneessa	40: —
2) puoliyksityisessä huoneessa	25: —
3) yleisessä sairassalissa:	
a) aikuiset	20: —
b) lapset alle 15 vuotta	10: —

Toiselta paikkakunnalta olevat henkilöt:

1) yksityishuoneessa	80: —
2) puoliyksityisessä huoneessa	50: —
3) yleisessä sairassalissa:	
a) aikuiset	40: —
b) lapset alle 15 vuotta	20: —

B. Kulkutautisairaala.

Tämän kaupungin henkikirjoissa olevat, täällä tai toisella paikkakunnalla sairastuneet henkilöt:

1) yksityishuoneessa	40: —
2) puoliyksityisessä huoneessa	25: —
3) yleisessä sairassalissa	—: —

Sairaan omainen, joka yllääkärin suostumuksella on pääsyt sairaalaan:

1) yksityishuoneessa, sairaan huonetoverina	40: —
2) yleisessä sairassalissa	20: —

Henkilöt, jotka eivät ole kaupungin henkikirjoissa, mutta ovat Helsingissä sairastuneet:

1) yksityishuoneessa	65: —
2) puoliyksityisessä huoneessa	50: —
3) yleisessä sairassalissa	—: —

Henkilöt, jotka ovat toisella paikkakunnalla sairastuneet, eivätkä ole täällä henkikirjoissa:

1) yksityishuoneessa	65: —
2) puoliyksityisessä huoneessa	50: —
3) yleisessä sairassalissa	40: —

Sairaam omainen, joka on yllääkärin suostumuksella pääsyt sairaalaan:

1) yksityishuoneessa, sairaan huonetoverina	80: —
2) yleisessä sairassalissa	40: —

Jos kulkutautisairaalaan kaupungin sairaalahallituksen päätöksen mukaan joksikin ajaksi järjestetään tilapäinen osasto sellaisille, joiden hoito muutoin ei ole kulkutautisairaalan asia, saatakoon sellaisille osastoille otetuilta henkilöiltä sairaalahallituksen harkinnan mukaan kantaa hoitomaksuja samoilla perusteilla kuin tässä taksassa on määrätty asianomaisiin sairaaloihin otettuihin henkilöihin nähden.

C. Kivelän sairaala.

Mielisairasosasto.

a) aikuiset	15: —
b) lapset alle 15 vuotta	10: —

Yleinen osasto.

Kaupungin henkikirjoissa olevat:

1) yksityishuoneessa	40: —
2) puoliyksityisessä huoneessa	25: —
3) yleisessä sairassalissa:	
a) aikuiset	20: —
b) lapset alle 15 vuotta	10: —

Toiselta paikkakunnalta olevat henkilöt:

1) yksityishuoneessa	80: —
2) puoliyksityisessä huoneessa	50: —
3) yleisessä sairassalissa:	
a) aikuiset	40: —
b) lapset alle 15 vuotta	20: —

Uudenmaan l. maah. päätös heinäk. 10 p:ltä 1933.

D. Nikkilän sairaala.

I luokassa	25: —
II luokassa:	
a) aikuiset.....	15: —
b) lapset alle 15 vuotta	10: —

I luokan hoitoon kuuluu etupäässä parempi ruoka.

E. Tuberkuloosisairaala.

Kaupungin henkikirjoissa olevat henkilöt:

a) aikuiset	15: —
b) lapset alle 15 vuotta	10: —

Toiselta paikkakunnalta olevat henkilöt:

päivämaksu sairassijalta	15: —
--------------------------------	-------

Puolet sairassijoista on maksuttomat.

Kaikilla sairasosastoilla on sairaalaan otetun potilaan hoitomaksu luettava ainoastaan tulo-, mutta ei lähtöpäivältä, elleivät ne ole samat.

Se Helsingin kaupungissa hengille kirjoitettu henkilö, jota on hoidettu 30 päivää yhteen jaksoon yleisessä salissa, suorittaa sen jälkeiseltä ajalta ainoastaan 75 % edellä mainituista maksuista. Jos henkilö siirretään kaupungin toisesta kunnallisesta sairaalasta toiseen, luetaan hänelle tässä kohden hyväksi se aika, jona häntä on edellisessä hoidettu.

Henkilöt, jotka joutuvat köyhäinhoidon rasitukseksi ja joilla ei ole todettu olevan kotipaikkaoikeutta Helsingissä, katsotaan toisella paikkakunnalla henkikirjoitettujen henkilöiden vertaisiksi.

Leikkaussalin käytöstä on potilaan, vahvistetun hoitomaksun lisäksi, suoritettava 100 markan maksu kerta kaikkiaan. Uudenmaan l. maah. päätös heinäk. 10 p:ltä 1933.

Kaupungin viranpitäjät, samoinkuin heidän perheensä jäsenet, katsotaan, heidän asuin- ja henkikirjoituspaikastaan riippumatta, hoitomaksujen suhteen tässä kaupungissa henkikirjoitettujen henkilöiden vertaisiksi.

Kaupungissa henkikirjoissa olevalta, joka tarjoutuu suorittamaan hoitomaksun taloudessaan palvelevan ulkokuntalaisen puolesta, kannettakoon ainoastaan kuntalaiselle vahvistettu maksu.

7 kohdan on kumonnut Uudenm. l. maah. päätös heinäk. 10 p:ltä 1933.

Yllä vahvistettuja maksuja hoidosta yksityisessä tai puoliyksityisessä huoneessa ei ole sovellettava sairaaseen, joka sijoitetaan tällaiseen huoneeseen tilanpuutteen johdosta yleisessä salissa tai sen johdosta, ettei häntä haitatta hänelle itselleen tai muille sairaille katsota voitavan hoitaa yleisessä salissa.

Helsingin kaupungin kunnallissairaaloille suoritettavat, asianomaisen virkamiehen maksettaviksi panemat sairasmaksut saatakoon tuomiotta tai päätöstä hankkimatta ulosottaa siinä järjestyksessä kuin helmikuun 27 päivänä 1897 annetussa asetuksessa ulostekojen ja muiden yleisten maksujen ulosmittauksesta säädetään.

Muutettu taksa tulee voimaan lokakuun 1 päivästä 1933. Kaup. valt. päätös syysk. 20 p:ltä 1933.

40. A. I. Olinin stipendirahaston säännöt.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat maaliskuun 22 p:nä 1933.

Stipendirahaston korot jakaa vuosittain Helsingin kaupungin ruotsinkielisten kansakoulujen johtokunta asianomaisen opettajan ehdotuksesta kevätlukukauden päättyessä 300—600 markan suuruisina stipendeinä kunnollisille vähävaraisille VI—VIII päiväluokkien oppilaille sanotuissa kansakouluissa. Johtokunta vahvistaa joka vuonna etukäteen stipendien lukumäärän, niiden suuruuden ja jaon VI ja VII—VIII luokkien kesken.

Kulloinkin jaettujen stipendien yhteissummaa ylittävä erä otetaan seuraavan vuoden stipendien jaossa huomioon.

41. Toimilupa Munkkiniemen- ja Paciuksenkaduille rakennettavaa raitiotielinjaa varten.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 23 p:ltä 1933.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 666)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä myöntää Raitiotie ja omnibusosakeyhtiölle yhtiön nykyisille linjoille asetetuista ehdoin toimiluvan kaksiraiteista linjaa varten, joka alkaa Turuntieltä Töölön tulin kohdalla ja jatkuu Munkkiniemen- ja Paciuksenkatuja pitkin viimemainitun kadun ja nykyisen Munkkiniemen linjan yhtymäkohtaan, kuitenkin siten, että yhtiö oikeutetaan toistaiseksi rakentamaan linjasta kaksiraiteisena vain niin suuren osan kuin liikenneolosuhteet vaativat.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1933. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 6.

Sisällitys: 42. Helsingin kaupungin työlaitosten myyntiaitan johtosääntö, s. 89. — 43. Taksa, jonka mukaan kouluhammasklinikan johtajalle on suoritettava korvausta lastensuojelulautakunnan alaisissa laitoksissa olevien lasten hammashoidosta, s. 92. — 44. Erinäisiä viranhaltijan kesälomaa koskevia määräyksiä, s. 93. — 45. Kuolinpesälle suoritettavan viranhaltijan palkan määrääminen, s. 93. — 46. Viranhaltijalle tuleva palkka hänen erotessaan virastaan saavuttamansa ikärajan vuoksi, s. 93. — 47. Arvioimisperusteet kaupungin viranhaltijain luontaisetu-korvauksia määrättäessä, s. 93. — 48. Viransijaisuuspalkkioita koskevia määräyksiä, s. 96. — 49. Kansakoulujen vuosisijaiskäsitteen määritteleminen ja sijaisten oikeus palkkaan sairasloman ajalta, s. 96. — 50. Ehdot urheilu- ja leikkikenttien luistinradoiksi luovuttamista varten, s. 97. — 51. Opetuslaitoksia koskevan tilaston ja kunnalliskalenterin julkaisemistavan muuttaminen, s. 98. — 52. Kunnallisessa asetuskokoelmassa julkaistavien säännösten ruotsinkielisen tekstin vahvistaminen, s. 98. — 53. C. F. Ekholmin stipendirahaston käyttämistä koskevien määräysten muuttaminen, s. 99. — 54. Kengänkiilloituspaikkoja koskevat määräykset, s. 99. — 55. Väkijuomaliikeen tarkastajan palvelusehdot, s. 99. — 56. Sen veronlisäyksen laskeminen, joka on suoritettava valtion ja kunnan veroja kantoajan jälkeen maksettaessa, s. 99. — 57. Asetus 27 päivänä kesäkuuta 1931 kaupunkien osanotosta poliisilaitosten menoihin annetun lain soveltamisesta 29 päivänä lokakuuta 1931 annetun asetuksen muuttamisesta, s. 100.

42. Helsingin kaupungin työlaitosten myyntiaitan johtosääntö.

Kaupunginhallituksen vahvistama kesäkuun 15 p:nä 1933.

1 §. Helsingin kaupungin työlaitosten myyntiaitan tehtävänä on pitää huolta niiden köyhäinhoidon työtuvissa, kunnalliskodissa ja työlaitoksessa, lastensuojelulautakunnan alaisissa koulukodeissa, naisten työtuvissa ja Nikkilän sairaalassa sekä, jos niin määrätään, muissakin kaupungin huoltolaitoksissa valmistettujen tavaroiden myynnistä, jotka niitä valmistavat laitokset ovat toimittaneet myyntiaitan kaupintavarastoon rahaksi muutettavaksi.

2 §. Myyntiaitan toimintaa johtaa ja valvoo erityinen myyntiaitan johtokunta.

Johtokunta on välittömästi kaupunginhallituksen alainen, ja kuuluu siihen puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja sekä vähintään kaksi muuta jäsentä, jotka kaupunginhallitus valitsee yhdeksi kalenterivuodeksi kerrallaan ja joiden vaalissa on otettava varteen että johtokunnassa on, mikäli mahdollista, edustajansa kullakin myyntiaitan käyttöön oikeutetulla hallinnonhaaralla.

Johtokunnan suhteesta kaupunginhallitukseen on voimassa, mitä kaupunginhallituksen ohjesäännön 20 ja 21 §:ssä on säädetty.

3 §. Myyntiaitan tili- ja kassavirastona toimii kaupungin rahatoimisto.

4 §. Myyntiaitan johtokunta kokoontuu puheenjohtajan tai, jos tällä on este, varapuheenjohtajan kutsusta ja johdolla niin usein, kuin tarve vaatii.

Johtokunta on päätösvaltainen vähintään kolmen jäsenen läsnäollessa.

Äänestyksessä tulee päätökseksi enemmistön mielipide; äänten mennessä tasan on puheenjohtajan ääni ratkaiseva.

5 §. Johtokunnan kokouksissa laaditaan pöytäkirja, jossa on mainittava läsnäolevat jäsenet, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset, viimeksimainitut lyhyin perusteluin, jos johtokunta katsoo sen tarpeelliseksi. Jos päätös tehdään äänestämällä, on jäsenellä oikeus saada eriyvä mielipiteensä pöytäkirjaan merkityksi.

Johtokunnan pöytäkirjat ja johtokunnan tekemistä päätöksistä aiheutuvat kirjelmät ja toimituskirjat allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa sihteerä.

6 §. Asiat esittelee johtokunnalle myyntiaitan hoitaja, jolla on oikeus ottaa osaa asioiden käsittelyyn, mutta ei päätösten tekoon, sekä velvollisuus toimia johtokunnan sihteerinä.

7 §. Johtokunnan tulee:

1) seurata tarkoin myyntiaitan toimintaa ja nimenomaan valvoa, että myyntiaitalle kaupintamyyntiin toimitettuja tavaroita rahaksi muutettaessa hinnoitteluohjeena kilpailukykyisyyden ohella pidetään käypiä hintoja;

2) tehdä asianomaisille viranomaisille tarpeellisiksi havaitsemansa ehdotukset myyntitoimen kehittämiseksi kaupungille mahdollisimman edulliseen suuntaan;

3) ottaa ja eroittaa myyntiaitan hoitaja ja muu henkilökunta;

4) laatia vuosittain talousarvio seuraavaa kalenterivuotta varten;

5) antaa kaupunginhallitukselle vuosittain ennen maaliskuun loppua kertomus edellisen vuoden toiminnasta;

6) valvoa, että myyntiaitan toiminnassa noudatetaan kaupungin kassa- ja tililaitoksesta annettuja säännöksiä ja määräyksiä;

7) antaa ja noudatettavaksi vahvistaa myyntiaitan hoitajalle ja muulle henkilökunnalle tämän johtosäännön lisäksi tarpeellisiksi havaitsemansa johtosäännöt ja toimintaohjeet;

8) määrätä vuodeksi kerrallaan ne henkilöt, joilla, kahdella yhdessä on oikeus allekirjoittaa tarvittavat shekit ja valtakirjat; ja

9) huolehtia siitä, että myyntiaitan varastossa toimitetaan riittävän usein tarkka inventoiminen.

8 §. Myyntiaitan henkilökuntaan kuuluu hoitaja sekä tarpeellinen määrä apulaisia.

9 §. Myyntiaitan hoitajan tehtävänä on:

1) ottaa henkilökohtaisesti osaa aitassa tapahtuvaan vähittäismyyntiin;

2) seurata tarkoin myyntiaitan alaan kuuluvien erilaisten tavaroiden menekkimahdollisuuksia sekä tehdä johtokunnalle ja aitan

käyttöön oikeutetuille laitoksille havaintojensa aiheuttamia esityksiä valmisteiden lajista, laadusta, valmistusmääristä y. m.;

3) kerätä ja myyntiaittaan yhtyneille laitoksille välittää tavartilauksia, tukuttain tai vähittäin, sekä huolehtia tavaroiden mainonnasta johtokunnan antamien ohjeiden mukaan;

4) katsoa, että johtokunnan myyntiaittaa koskevia päätöksiä ja ohjeita noudatetaan;

5) valvoa, että myyntiaitan hallussa olevaa kaupungin omaisuutta sekä kaupintavarastoa huolella hoidetaan ja säilytetään;

6) tehdä laitoksille, joilla on oikeus lähettää aitan kaupintavarastoon tavaraa, tarpeellisiksi katsomiaan ehdotuksia valmisteiden hinnoittelujen yhdenmukaistamiseksi niiden tekoaineiden ja laadun perusteella;

7) valvoa, että hankitut tilaukset määräaikoinaan suoritetaan ja tehdä siinä suhteessa huomautuksia valmistaville laitoksille;

8) toimia asioiden esittelijänä ja sihteerinä johtokunnan kokouksissa, varmentaa puheenjohtajan allekirjoitettavat kirjelmät ja toimituskirjat sekä hoitaa myyntiaitan koko kirjeenvaihto kaupungin laitosten sekä yksityisten kanssa;

9) valmistaa johtokunnalle ehdotus myyntiaitan talousarvioksi;

10) laatia johtokunnalle ehdotus myyntiaitan vuosikertomukseksi;

11) hoitaa myyntiaitan kirjanpito varasto-, kassa- y. m. kirjoi-neen ja järjestää se niin, että kullakin kaupintavaraston haltijalla on oma erikoistilinsä, josta kunkin kalenterikuukauden päättyessä voidaan todeta, mitä varastossa on ja mitä on myyty;

12) toimittaa päivittäin rahatoimistoon tai sen määräämään pankkilaitokseen myyntiaittaan kertyneet rahavarat ja valvoa, ettei käteiskassaan jätetä varoja yli kaupunginhallituksen määräämän summan;

13) lähettää rahatoimistoon kultakin kalenterikuukaudelta heti seuraavan kuukauden alussa myyntilista siten laadittuna, että siitä selviää sekä myynnin kokonaisuus, että eriteltynä kunkin kaupintavaraston haltijan osuus myyntituloista ja tästä osuudesta vähennettävä kaupintapalkkio;

14) toimittaa kullekin kaupintavaraston haltijalle 13) kohdassa määrätyn ajoin sellainen ote rahatoimistoon lähetetystä myyntilistan erittelystä että varastonhaltija siitä voi todeta kunkin kuukauden myyntimäärän;

15) toimittaa johtokunnan määrääminä aikoina varaston inventoiminen johtokunnan tai sen määräämien henkilöiden läsnäollessa ja järjestää kaupintavaraston haltijoille tilaisuus milloin tahansa itse tarkistaa inventoimiskirjain palkkansapitävyys;

16) valvoa, että myyntiaitan kassa joka päivä on kassatodisteiden mukainen sekä että saatavat viivytyksittä peritään;

17) valmistaa palkkojen maksussa tarvittavat kuittilomakkeet ja hyväksyä maksettaviksi saapuneet myyntiaitan laskut; ja

18) työskennellä yleensäkin parhaan kykynsä ja harkintansa mukaan myyntiaitan ja kaupungin etujen edistämiseksi.

10 §. Myyntiapulaisten, jotka ovat lähinnä myyntiaitan hoitajan alaiset tulee:

1) huolellisesti hoitaa heille uskotut tehtävät, joita suoritettaessa yleisöä on palveltava auliisti ja kohteliaasti;

2) avustaa, sikäli kuin aika myyntitehtäviä haittaamatta sen sallii, hoitajaa inventoimisissa, laskutuksissa, kirjoihin vienneissä sekä asiakirjain ja kirjelmien puhtaaksikirjoituksissa y. m. myymälän tehtävissä;

3) suorittaa hoitajan määräämät asioimiset kaupungilla; ja

4) noudattaa muutoinkin hoitajan antamia ohjeita ja määräyksiä.

11 §. Laitokset, joilla on oikeus toimittaa myyntiaittaan kaupintavarastoa, suorittavat itse kuljetuskustannukset myyntipaikalle, jotka kustannukset, jos myyntiaitta on ne suorittanut, on huomattava aitan ja kaupintavaraston haltijain välisissä, näille ja rahatoimistolle lähetettävissä kuukausiraporteissa.

Rahatoimisto hyvittää kuukausittain sille toimitettujen myyntilistaerittelyjen mukaisesti asianomaisia kaupintavarastojen haltijoita, kaupintapalkkiövähennykset huomioonottaen, ja rasittaa vastaavin määrin myyntiaitan tiliä.

43. Taksa, jonka mukaan kouluhammasklinikan johtajalle on suoritettava korvausta lastensuojelulautakunnan alaisissa laitoksissa olevien lasten hammashoidosta.

Kaupunginhallituksen vahvistama kesäkuun 22 p:nä 1933.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa taksan, jonka mukaan kouluhammasklinikan johtajalle on suoritettava korvausta lastensuojelulautakunnan alaisissa laitoksissa olevien lasten hammashoidosta, seuraavaksi:

Hampaiden tarkastus	Smk. 10:—
Hampaan poisto (extraktion)	» 25:—
Yksinkertainen täyte	» 30:—
Silikatitäyte	» 35:—
Juuritäytepaikka	» 75:—

Laitoksissa käynneistä on hammaslääkärille lisäksi suoritettava matkakulujen korvausta sekä päivärahaa kaupungin voimassa olevan matkustussäännön mukaisesti.

44. Erinäisiä viranhaltijan kesälomaa koskevia määräyksiä.

I. Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 22 p:ltä 1932.

Viranhaltijalle, joka ei ole vakinainen toimessaan, voidaan myöntää kesälomaa virkasäännön 26 §:ssä mainittujen perusteiden mukaan ainoastaan siinä tapauksessa, että hän on ollut vähintään 6 kuukautta yhtäjaksoisesti kaupungin palveluksessa ennen sen ajan päättymistä, jolloin lomaa yleensä myönnetään.

II. Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 11 p:ltä 1933.

Viranhaltija, joka ennen sen ajan päättymistä, jolloin lomaa yleensä annetaan, on virkasäännön määräysten mukaan saavuttanut oikeuden määrätyn pitkään kesälomaan, ei voi tätä oikeuttaan menettää sen vuoksi, ettei hän mahdollisesti ennen syyskuun 30 päivää kerkiä sitä nauttimaan; sääntö, että kesäloma yleensä on annettava kesäkuun 1 päivän ja syyskuun 30 päivän välisenä aikana, ei estä molemminpuolisen sopimuksen perusteella järjestämästä lomaa joko kokonaan tai osaksi muunakin vuoden aikana.

45. Kuolinpesälle suoritettavan viranhaltijan palkan määrääminen.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 1 p:ltä 1933.

Kaupunginhallitus päätti tulkita virkasäännön 22 §:n siten, että kuolleen viranhaltijan kuolinpesälle on suoritettava viranhaltijan sen kuukauden koko palkka, jonka aikana kuolintapaus sattui, riippumatta siitä missä määrässä viranhaltija kuollessaan nautti palkkaetujaan.

46. Viranhaltijalle tuleva palkka hänen erotessaan virastaan saavuttamansa ikärajan vuoksi.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 22 p:ltä 1933.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että viranhaltija, erotessaan virastaan saavuttamansa ikärajan vuoksi, on oikeutettu saamaan koko sen kuukauden palkan, jonka aikana ero tapahtuu.

47. Arvioimisperusteet kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvauksia määrättäessä.

Kaupunginhallituksen vahvistamat syyskuun 21 p:nä 1933.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa seuraavat arvioimisperusteet kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvauksia määrättäessä:

V u o k r a.

A. Huoneiston asemaa eri kaupunkipiireissä määrittelevä kertoin.

	Ker- toin.
1) <i>I piiri</i> : kaupunki Sörnäisten rantatien, Kaisaniemenlahden ja Pohjoisen Hesperiankadun eteläpuolella, Mechelininkadun, Perhonkadun, Fredrikinkadun ja Laivurinkadun itäpuolella ja Tehtaankadun pohjoispuolella, paitsi pääpaloasema	1.0
2) <i>II piiri</i> : kaupunki edellämäinitun alueen ympärillä, pääpaloasema ja kaupunki Lääkärinkadun, Pasilan, Helsinginkadun ja Vilhonvuorenkadun eteläpuolella	0.95
3) <i>III piiri</i> : kaupunki edellämäinitun alueen pohjoispuolella ja Pasilan, Kumpulantien, Kangasalantien, Hermanninkadun ja Oihonnankadun eteläpuolella	0.9
4) <i>IV piiri</i> : kaupunki edellämäinitujen piiren pohjoispuolella, Suomenlinna ja kansanpuistot lukuunottamatta Varsasaarta	0.8
5) <i>V piiri</i> : Toivola, Kullatorppa, Nikkilä ja Oulunkylä ..	0.75
6) <i>VI piiri</i> : Tavola, Toivoniemi, Ryttylä, Bengtsår ja Varsasaari	0.70

B. Huoneiston sijoitusasemaa rakennusryhmässä määrittelevä kertoin.

1) Huoneisto on eri rakennuksessa tai kerrosasunto ...	1.0
2) Huoneisto on laitosten osastojen suoranaudessa yhteydessä	0.9
3) Huoneisto on mansardi- tai ullakkokerroksessa	0.9
4) Huoneisto on kellarissa	0.7

C. Huoneiston laatua ja kuntoa määrittelevä kertoin.

1) Huoneisto on hyvässä kunnossa	1.0
2) Huoneisto on tyydyttävässä kunnossa	0.9
3) Huoneisto on välttävissä kunnossa	0.8
4) Huoneisto on huonossa kunnossa	0.7

D. Huoneiston mukavuuksia määrittelevä kertoin.

1) Huoneisto, jossa on kylpyhuone	1.05
2) Huoneisto, jossa on vesijohto ja W. C.	1.0
3) Huoneisto, jossa on yhteinen W. C.	0.95
4) Huoneisto, jossa on yhteinen W. C. ja yhteinen vesijohto	0.90

E. Huoneiston puutteita määrittelevä kertoin.

1) Huoneistossa ei ole joko W.C:tä tai vesijohtoa	0.9
2) Huoneistossa ei ole vesijohtoa eikä W.C:tä	0.8

Kerrosasunnosta, joka sijaitsee I piirissä, joka on hyvässä kunnossa ja joka on varustettu vesijohdolla ja W.C:llä, lasketaan perusvuokran tekevän 10 markkaa m²:ltä, johon vuokraan ei silloin sisälly vapaata lämpöä, lämmintä vettä, valoa eikä kaasua; muiden asuntojen perusvuokra m²:ltä saadaan tästä kertomalla edellämainituilla kertoimilla. Näin saatuun perusvuokraan m²:ltä lisätään keskuslämmöstä 1: 50 mk. m²:ltä tai vapaista puista 1: 20 mk. m²:ltä I, II, III ja IV piirissä sekä vastaavasti 1: 20 ja 1: — mk. m²:ltä V ja VI piirissä, minkä lisäksi vapaasta valosta velotetaan 0: 60 mk. m²:ltä, vapaasta kaasusta 0: 40 mk. m²:ltä ja lämpimästä vedestä 0: 50 mk. m²:ltä. Vuokraa määrättäessä lasketaan täten saatu kokonaisvuokra m²:ltä sen suuruiselta pinta-alalta, joka vastaa kyseellisen virkamiehen normaaliasunnon pinta-alaa ja hänen tämän lisäksi hallitsemastaan pinta-alasta lasketaan, paitsi korvausta vapaasta lämmöstä ja vapaasta valosta, lisäksi 1: — mk. m²:ltä I, II, III ja IV piirissä sekä 0: 80 mk. m²:ltä V ja VI piirissä vastaten kaupungin kustannuksia lisäalan kunnossapidosta y. m.:sta. Korvausta lisäpinta-alasta ei lasketa, jos se ei ole vähintään 5 m².

Normaalihuoneistojen pinta-alat ovat seuraavat:

Jaettu huone	10 m ²
1	» 20 »
2 huonetta	45 »
3	» 70 »
4	» 95 »
5	» 120 »
6	» 150 »
7	» 180 »

Perusvuokra ei saa ylittää 25 % peruspalkasta.

Muista luontoiseduista kannetaan seuraavat korvaukset:

Kalusto: 40 mk. huonetta kohti; 2:n tai useamman asumassa huoneessa 27 mk. henkilöä kohti, palveluskunnalta 20 mk. henkilöä kohti.

Vuodevaatteet: 20 mk. henkilöä kohti, paitsi palveluskunnalta ja ryhmävirikailijoilta 15 mk. henkilöä kohti.

Siivoaminen: 50 mk. huoneesta, 2:n tai useamman asumassa huoneessa 30 mk. henkilöä kohti, palveluskunnalta ja ryhmävirikailijoilta 20 mk. henkilöä kohti.

Pesu ja silitys: 50 mk. henkilöä kohti, paitsi palveluskunnalta ja ryhmävirikailijoilta 40 mk.

Ruoka: 360 mk. (kalliimpi ruoka) ja 300 mk. (halvempi ruoka) henkilöltä.

Pesutupa: ilmainen.

Keittopuut: 30 mk.

Uudet perusteet ovat voimassa 1 päivästä tammikuuta 1934 vuoden 1935 loppuun.

Kaupunginhallituksen yleisjaosto on valtuutettu vahvistamaan luontoisetukorvaukset uusien perusteiden mukaisesti sekä erikois-
syistä tarkistamaan vahvistetut kertoimet.

48. Viransijaisuuspalkkioita koskevia määräyksiä.

Kaupunginhallituksen päätös lokakuun 12 p:ltä 1933

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä:

että viransijaisuuspalkkaa määrättäessä eroitusta ei ole tehtävä samassa laitoksessa tai toisessa kaupungin laitoksessa vakinaisena palvelevan viranhaltijan välillä;

että vakinainen viranhaltija,

joka samassa laitoksessa joko yksinomaan tahi oman virkansa ohella hoitaa viransijaisuutta viranhaltijan kesäloman aikana, ei saa siitä korvausta,

joka määrätään viransijaisena muulloin hoitamaan korkeam-
paan palkkaluokkaan kuuluvaa virkaa vähintään kuukauden ajaksi samalla hoitamatta omaa virkaansa, saa hoitamansa viran pohja-
palkan,

joka määrätään oman toimensa ohella vähintään kuukauden ajaksi hoitamaan toistakin virkaa, voi saada, jos se harkitaan koh-
tuulliseksi, oman palkkansa ohella lisäkorvausta, yleensä kuitenkin enintään puolet viransijaisena hoitamansa viran pohjapalkasta; täl-
laista korvausta suoritetaan kuitenkin vain poikkeustapauksissa vi-
ranhaltijalle, joka johtosäännön nojalla on velvollinen toisen viran-
haltijan estyneenä ollessa hoitamaan hänen virkaansa;

että tilapäisenä kaupungin palveluksessa olevalle suoritetaan viransijaisuuksista vähintään 20 % hoitamansa viran pohjapalkkaa
alempi määrä;

että viransijainen, joka sääntöpalkkaisesta virastaan nauttii ikäkorotusta, ei menetä sitä viransijaisuuden aikana; sekä

että poikkeuksia näistä periaatteista on tehtävä ainoastaan, milloin laissa tai asetuksissa toisin säädetään tai jostakin viranhaltija-
ryhmästä toisin päätetään.

49. Kansakoulujen vuosisijaiskäsitteen määrittelemine ja sijaisten oikeus palkkaan sairausloman ajalta.

Kaupunginhallituksen päätös lokakuun 26 p:ltä 1933.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä:

1) että vuosisijaisopettajana on pidettävä ainoastaan sellaista väliaikaista opettajaa, joka vähintään kokonaiseksi lukuvuodeksi on määrätty hoitamaan avoinna olevaa virkaa; tällainen opettaja nauttii samoja lomaoikeuksia kuin vakinainen kansakoulunopettaja,

paitsi että hän sairaslomaan nähden on samassa asemassa kuin määrärahopalkkainen viranhaltija; vuosisijaisen on katsottava astuneen virkaansa hoitamaan sen kuukauden alusta, jonka kuluessa hänet on virkaansa määrätty; sekä

2) että kuukausipalkkaa nauttiva lomaviransijainen sekä sellainen väliaikainen kuukausipalkkaa nauttiva opettaja, joka on määrätty lyhyemmäksi aikaa kuin kokonaiseksi lukuvuodeksi hoitamaan avoinna olevaa virkaa, nauttii samoja kesä- ja sairaslomaetuja, jotka virkasääntö myöntää kaupungin määräpalkkaisille viranhaltijoille.

50. Ehdot urheilu- ja leikkikenttien luistinradoiksi luovuttamista varten.

Kaupunginhallituksen vahvistamat lokakuun 5 p:nä 1933.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa seuraavat ehdot urheilu- ja leikkikenttien luistinradoiksi luovuttamista varten, noudatettaviksi jo ensi talvena:

1) Ennen kenttäalueen luovuttamista luistinradaksi on kiinteistölautakunnan kuultava urheilulautakunnan ja yleisten töiden lautakunnan mielipidettä ja on radat sitten rakennettava kaupungin yleisten töiden lautakunnan antamien määräysten mukaisesti.

2) Likainen lumi ja liikalumi on vaadittaessa vietävä pois kenttäalueelta. Käyttökauden loputtua on lumi tasoitettava ja jää rikottava sekä kaikki käyttöoikeuden haltijan omistamat rakennukset ja laitokset vietävä pois.

3) Vedenkulutuksen ja sähkön käytön sekä pukusuojien lämmityksestä aiheutuneet kulut on asianomaisen kenttäalueen vuokraajan maksettava.

4) Vuokraaja sitoutuu maksamaan kaiken muunkin vahingon, minka luistinratojen rakentaminen ja käyttö aiheuttaa kentille, istutuksille ja kaupungin omistamille suojuille samoin kuin korvaamaan kaupungin kustannukset suojujen kunnossapidosta. Kaupunki luovuttaa alueet maksutta ellei yksityistapauksessa toisin määrätä; jos kentillä järjestetään maksullisia näytöksiä tai kilpailuja on niistä kiinteistölautakunnan harkinnan mukaan suoritettava lautakunnan määräämä vuokra.

5) Kenttäpaikkaa luistinradaksi pyydetessä on hakijan mainittava miten luistelu aijotaan järjestää radalla (harjoitetaanko vain yhteisluistelua vaiko myös kauno- ja pikaluistelua, jääpalloa ja -kiekkoa). Samalla on ilmoitettava aukioloajat sekä kerta- ja vuosimaksut. Kansa- ja oppikoulujen luokkaluistelun radalla tulee olla maksutonta, mutta on luistinradan vuokraaja oikeutettu saamaan tästä hyvitystä siitä määrärahasta, jonka kaupunki vuosittain myöntää koululaisluistelun edistämiseksi.

6) Luistinkauden päätyttyä on vuokraajan lähetettävä kiinteistötoimistolle toiminnastaan selostus liittäen siihen tarpeelliset

tilastolliset tiedot luistelijain lukumäärästä ja toiminnan taloudellisista puolista j. n. e.

Luistinatorojen valvonta päätettiin järjestää siten, että kaupunginpuutarhurin ja yleisten töiden lautakunnan määräämä rakennustöimiston kenttärakennustöihin perehtynyt henkilö sekä kansanpuiston isännöitsijä saavat tehtäväkseen valvoa, että annettuja määräyksiä noudatetaan luistinradoilla.

51. Opetuslaitoksia koskevan tilaston ja kunnalliskalenterin julkaisemistavan muuttaminen.

Kaupunginhallituksen päätös lokakuun 19 p:ltä 1933.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1458 sekä kunn. as.-kok. 1933:8)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä:

että, sen lisäksi mitä »Opetuslaitokset» sarjan julkaisemistavasta aikaisemmin on päätetty, ruotsinkielisten opetuslaitosten, nimittäin ruotsinkielisten kansakoulujen, Sedmigradskyn pientenlastenkoulun ja Marian turvakodin sekä ruotsinkielisen työväenopiston, »Opetuslaitokset» sarjassa julkaistut vuosikertomukset saadaan julkaista ruotsinkielisenä eripainoksena; sekä

että kunnalliskalenteri tästä lähtien on julkaistava molemmilla kielillä siten, että se joka kolmas, kunnallisvaaleja lähinnä seuraavana vuonna ilmestyy samanlaajuisena kuin nykyään, sisältäen kunkin hallintoelimen rakennetta ja toimintaa esittävän selostuksen, asianomaista hallintoelintä koskevain asetusten ja säännösten luettelon sekä henkilöluettelon, jota vastoin kalenteri molempina seuraavina vuosina tulee sisältämään ainoastaan edellämainitut luettelot.

52. Kunnallisessa asetuskokoelmassa julkaistavien säännösten ruotsinkielisen tekstin vahvistaminen.

Kaupunginhallituksen päätös lokakuun 26 p:ltä 1933.

Kaupunginhallitus päätti, että milloin jokin kaupunginhallituksen, lautakunnan tai hallituksen vahvistama johtosääntö, säännös tai muu päätös on julkaistava kunnallisessa asetuskokoelmassa, asianomaisen viranomaisen itsensä myös on vahvistettava ruotsinkielinen teksti. Muut kunnallisessa asetuskokoelmassa julkaistavat päätökset y. m., joista on olemassa vain suomenkielinen vahvistettu teksti, käännetään virallisesti kaupunginkanslian toimesta ruotsiksi.

53. C. F. Ekholmin stipendirahaston käyttämistä koskevien määräysten muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 20 p:ltä 1933.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1914 : 3 ja kunn. kert. 1920, s. 115*)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa kaupunginhallituksen vahvistamaan C. F. Ekholmin stipendirahastosta annettavien stipendien määrän korkeintaan 4,000 markaksi.

54. Kengänkiilloituspaikkoja koskevat määräykset.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat syyskuun 20 p:nä 1933.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kengänkiilloituspaikkoja saadaan luovuttaa köyhäinlaitokunnan suosittelemille ja poliisin hyväksymille 15 vuotta nuoremmille varattomille henkilöille ilman vuokraa ja että sanottua ammattia saadaan harjoittaa kiinteistölautakunnan määräämillä paikoilla kaupungin kaduilla ja yleisillä paikoilla klo 8—20.

55. Väkijuomaliikkeen tarkastajan palvelusehdot.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 20 p:ltä 1933.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1932, s. 41 ja 1933 : 2*)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että väkijuomaliikkeen tarkastajanvirka täytetään viideksi vuodeksi lokakuun 1 p:stä 1933 lukien pidättämällä 3 kuukauden molemminpuolinen irtisanomisaika ja ilman, että mainitulla viranhaltijalla on oikeutta niihin etuihin, joita kaupungin virkasääntö y. m. säännökset ja määräykset kaupungin viranhaltijoille myöntävät.

56. Sen veronlisäyksen laskeminen, joka on suoritettava valtion ja kunnan veroja kantoajan jälkeen maksettaessa.

Valtiovarainministeriön määräys kesäkuun 17 p:ltä 1933.

(*Suomen as.-kok. 1933 : 197*)

(*Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 167*)

Valtion ja kunnan veroja kantoajan jälkeen maksettaessa suoritettavasta veron lisäyksestä 23 päivänä joulukuuta 1920 annetun lain 4 §:n, tulo- ja omaisuusverosta 5 päivänä joulukuuta 1924 annetun lain 79 §:n sekä jälkimmäisen lain soveltamisesta 11 päivänä joulukuuta 1924 annetun valtioneuvoston päätöksen 17 §:n nojalla on valtiovarainministeriö määrännyt seuraavaa:

Milloin vero kantoajan jälkeen maksetaan kahdessa tai useamassa erässä, on säädettyä veronlisäystä suoritettava kulloinkin maksamatta olleen veromäärän täydeltä sadalta tai sen osalta yksi markka jokaiselta kuukaudelta, mikä veromäärän suorittamispäivään on kulunut siitä, jolloin maksun olisi pitänyt tapahtua, tahi, jos osa verosta jo on kannon jälkeen suoritettu, sen erän maksupäivästä. Kuukauden osa luetaan tällöin kokonaiseksi kuukaudeksi. Jos ennen näin lasketun kokonaisen kuukauden päättymistä veroa taas lyhennetään, ei sanotun ajan kuluessa tapahtuneiden suoritusten välisiltä ajoilta ole veronlisäystä toistamiseen kannettava. Perityt määrät on käytettävä ensi sijassa veron lyhentämiseen ja vasta tämän tultua kokonaan maksetuksi laskettujen veronlisäysten suorittamiseen.

57. Asetus 27 päivänä kesäkuuta 1931 kaupunkien osanotosta poliisilaitosten menoihin annetun lain soveltamisesta 29 päivänä lokakuuta 1931 annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu syyskuun 15 päivänä 1933.

(Suomen as.-kok. 1933 : 251)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 31)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan 27 päivänä kesäkuuta 1931 kaupunkien osanotosta poliisilaitosten menoihin annetun lain soveltamisesta 29 päivänä lokakuuta 1931 annetun asetuksen 6 § näin kuuluvaksi:

6 §. Kaupungin poliisimiehistöille hankittava lääkärintoimitus maksuttoman lääkärintoimituksen ja sideaineiden lisäksi ynnä tarpeen vaatiessa myös ilmaisen sairaalahoidon. Tällainen lääkärintoimitus on poliisimiehelle annettava, paitsi milloin voidaan katsoa, että poliisimies itse on tahallisesti aiheuttanut sairastumisensa tai loukkaantumisensa taikka että se ei ole tapahtunut virantoimituksessa eikä siitä johtunut. Lääkärintoimitukseen ovat oikeutettuja kaikki ylikonstaapelit, vanhemmat ja nuoremmat konstaapelit, ylimääräiset konstaapelit, naiskonstaapelit sekä hoitajattaret ja vahtimestarit.

Lääkärintoimitukseen kuuluu myös lääkärin ainakin kerran vuodessa toimittama kaikkien 1 momentissa mainittujen henkilöiden pakollinen tarkastus, jonka tulokset merkitään poliisilaitoksessa pidettävään korttiluetteloon.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1933. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 7.

Sisällys: 58. Palolaki, s. 101. — 59. Palosääntö, s. 111.

58. Palolaki.

Annettu kesäkuun 22 p:nä 1933.

(Suomen as.-kok. 1933 : 202)

I L u k u.

Yleiset säännökset.

1 §. Palotoimi on valtioneuvoston ylimmän valvonnan alainen.

Maaherran on läänissään valvottava, että palotointia asianmukaisesti hoidetaan. Muidenkin järjestysviranomaisten tulee toiminta-alueellaan paloviranomaisten ohella pitää silmällä paloturvallisuutta koskevain säännösten noudattamista.

2 §. Jokaisen kaupunki-, kauppala- ja maalaiskunnan tulee tämän lain ja sen nojalla annettavain säännösten mukaan pitää huolta palotoimesta.

3 §. Jokaista kuntaa varten on laadittava palojärjestys, jonka tulee sisältää kunnan palotoimesta ne määräykset, jotka sen lisäksi, mitä laissa ja asetuksissa on säädetty, katsotaan tarpeellisiksi.

Palojärjestyksen hyväksyy kunnan valtuusto, ja se on alistettava maaherran vahvistettavaksi.

Jos maalaiskunta jaetaan palopiireihin, on määräykset siitä otettava palojärjestykseen.

4 §. Palopäälystön kouluutuksesta ja paloteknisestä koetoinnasta pitää valtio huolta joko suorastaan taikka kuntain tai paloteknillisten järjestöjen välityksellä.

Miten viranomaisten käytettäväksi järjestetään paloteknillistä asiantuntija-apua ja mitä palotoiminnan tehtäviä annetaan paloteknillisten järjestöjen hoidettavaksi, määrätään valtioneuvoston päätöksellä.

5 §. Palotoimen kustannukset suoritetaan, mikäli tässä laissa ei toisin säädetä tai siihen ole muita varoja käytettävissä, kunnan yhteisistä varoista.

Jos palotoimen kustannukset ovat tulleet kunnalle kohtuuttoman raskaiksi, voidaan sille antaa apua valtionvaroista joko lainana tai suoranaisena avustuksena.

2 L u k u.

Paloviranomaiset ja sammutusväki.

6 §. Paloviranomaisia ovat palolautakunta ja palopäällikkö kussakin kunnassa, edelleen sammutuspäällikkö kussakin sellaisessa maalaiskunnan palopiirissä, jossa palopäällikkö ei asu, lautakunta palotarkastusten toimittamista varten, missä sellainen palojärjestyksen mukaan on asetettu, sekä tulipalon aikana jokainen kunnalliseen palotoimeen kuuluva palokunnan päällikkö.

7 §. Palolautakunnan tulee huolehtia kunnallisesta palotoinnista, valvoa, että palotoiminta kunnassa asianmukaisesti hoidetaan ja siitä annettuja säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan, sekä toimia palosuojelun edistämiseksi paikkakunnalla.

8 §. Palolautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja vähintään kolme jäsentä sekä kaksi varajäsentä, jotka valtuusto valitsee. Lisäksi kuuluu palolautakuntaan valtuuston määräämä, kunnan palveluksessa oleva arkkitehti, insinööri tai rakennusmestari, missä sellainen on, tai muu rakennustoimeen perehtynyt henkilö.

9 §. Palolautakunnan puheenjohtaja, jäsenet ja varajäsenet valitaan kolmeksi vuodeksi. Jos joku heistä eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valitaan loppuajaksi toinen hänen tilalleen.

Vaalikelpoisuudesta sekä valitun oikeudesta kieltäytyä tointa vastaanottamasta noudatettakoon soveltuvilta kohdin, mitä kaupungin- ja kunnanvaltuutetuista on säädetty.

10 §. Palolautakunta valitsee vuosittain keskuudestaan varapuheenjohtajan. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan ollessa esteettynä valitaan puheenjohtaja siksi kertaa.

Lautakunta kokoontuu niin usein, kuin tarve vaatii, sekä erittäin milloin maaherra, maistraatti, kaupunginhallitus, kauppalanhallitus tai vastaava kauppalan viranomainen, kunnallislautakunta taikka kunnan palopäällikkö katsoo sen tarpeelliseksi. Kutsun kokoukseen antaa ja jäsenille toimituttaa puheenjohtaja.

Palolautakunta on päätösvaltainen, kun saapuvilla on, paitsi puheenjohtajaa, vähintään puolet jäsenistä.

Äänestykset lautakunnassa toimitetaan avoimesti. Lautakunnan päätökseksi katsotaan se mielipide, jota enemmistö on kannattanut. Äänen mennessä tasan tulee päätökseksi se mielipide, johon puheenjohtaja on yhtynyt.

11 §. Palopäällikön tulee olla saapuvilla palolautakunnan kokouksissa. Hänellä on niissä puhevalta, mutta ei äänioikeutta, ja hänen mielipiteensä on, milloin hän sitä vaatii, merkittävä pöytäkirjaan ja lautakunnan lausuntoihin.

Lautakunta voi avukseen kutsua asiantuntijoita. Asiantuntijoilla on oikeus ottaa osaa keskusteluihin, mutta ei päätösten tekemiseen.

12 §. Muutosta palolautakunnan päätökseen saa, mikäli ei erikseen ole toisin säädetty, hakea maaherralta ja maaherran päätökseen korkeimmalta hallinto-oikeudelta, kummassakin tapauksessa

viimeistään ennen kello 12 kolmantenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kuin valittaja sai päätöksestä tiedon.

Palolautakunta taikka maaherra saa, kun asian laatuun katsoen harkitsee sen tarpeelliseksi, määrätä, että päätöstä on valituksesta huolimatta noudatettava, kunnes asianomaisessa järjestyksessä toisin päätetään.

13 §. Palolautakunnan tehtävät kunta voi uskoa kaupungeissa ja kauppalakunnissa muulle kunnalliselle hallintoviranomaiselle sekä maalaiskunnissa kunnallislautakunnalle.

Jollei erityistä palolautakuntaa kunnassa ole, tulee sen kunnallisen viranomaisen, joka palotointa hoitaa, noudattaa, mitä palolautakunnasta on säädetty.

14 §. Palopäällikön ja sammutuspäällikön valitsee kunnanvaltuusto palolautakunnan ehdotuksesta, muun päällystön palolautakunta palopäällikön ehdotuksesta.

Mikäli kunnan palojärjestyksessä ei ole toisin määrätty, valitaan sammutuspäällikkö kolmeksi vuodeksi kerrallaan; tällöin on vaalikelpoisuudesta ja kieltäytymisoikeudesta voimassa, mitä kunnanvaltuutetuista on säädetty. Valtion metsähallinnon viran- tai toimenhaltija taikka kunnalliseen palotoimeen kuuluvan vapaaehtoisen palokunnan päällikkö älköön kuitenkaan ilman pätevää syytä kieltäytyä sammutuspäällikön toimesta.

15 §. Palopäällikölle suoritetaan kunnan varoista palkka tai palkkio, jonka suuruuden kunta määrää. Sammutuspäällikkö on oikeutettu kunnalta saamaan päivärahan toimituspäivistään ja korvauksen matkakuluistaan. Valtion metsähallinnon viran- tai toimenhaltija, joka on valittu sammutuspäälliköksi, olkoon kuitenkin velvollinen sellaisena toimimaan ilman kunnalta tulevaa palkkiota, mutta saa virkaansa koskevain säännösten mukaan päivärahan ja matkakulujen korvauksen valtionvaroista.

16 §. Kunkin paloviranomaisen ja, kulon sattuessa valtion metsässä, metsähallinnon viran- tai toimenhaltijan toimivallasta ja tehtävistä sekä sotaväen, rajavartioston ja suojeluskuntain käyttämisestä apuna sammutustyössä säädetään asetuksella.

17 §. Maalaiskunnan palojärjestyksessä määrättäköön, missä palopiireissä tulee olla palokunta. Ellei sellaisessa palopiirissä ole 20 §:ssä mainitunlaista palokuntaa tai sen osastoa, on kunnalla valta järjestää yleinen palokunta tai palokuntaosasto siihen kykenevistä, palopiirissä asuvista, 18 vaan ei vielä 50 vuotta täyttäneistä kunnan jäsenistä.

Millä tavoin ja missä järjestyksessä yleiseen palokuntaan on palvelusvelvollisia kutsuttava, määrätään kunnan palojärjestyksessä.

18 §. Jos taajaväkinen maalaisyhdyskunta, kuten siitä on erikseen säädetty, on saanut oikeuden itsenäisesti, kunnasta riippumatta, hoitaa palotointa yhdyskunnan alueella, on sellaisessa yhdyskunnassa noudatettava, mitä 19 §:n 1 momentissa säädetään.

Maaherralla on oikeus määrätä, että 1 momentissa olevaa säännöstä on noudatettava muussakin taajaan rakennetussa asutuskeskuksessa maalla, kuten esikaupungissa tai tehdas-, asema-, satama- tai

huvila-alueella, jos sen laajuus, rakentamistiheys, rakennustapa tai muut tulenvaaraan vaikuttavat asianhaarat sitä vaativat.

19 §. Kauppalassa ja sellaisessa kaupungissa, jossa ei ole enempää kuin 8,000 asukasta, tulee olla palkattu, toimeensa harjoitettu puolivakinainen palokunta taikka vapaaehtoinen palokunta siten järjestettynä, että ensi toimenpiteisiin tarvittava kalusto ohjajineen ja hoitajineen voi palo ilmoituksen saavuttua heti lähteä palopaikalle.

Kaupungissa, jossa on enemmän kuin 8,000 asukasta, tulee, jos valtioneuvosto niin määrää, olla palkattu, ammattikoulutuksen saanut, paloasemille sijoitettu vakinainen palokunta sekä varana puolivakinainen tai vapaaehtoinen palokunta.

20 §. Jos paikkakunnalla oleva vapaaehtoinen palokunta tai yleistä taikka yksityistä laitosta varten perustettu palokunta sitoutuu kunnan palojärjestyksen mukaan toimimaan sammutustyössä, on se pidettävä kunnalliseen palotoimeen kuuluvana ja siihen vastaavasti sovellettava, mitä kunnan palokunnasta on säädetty.

Tulipalon sattuessa ovat kaikki paikkakunnalla toimivat palokunnat kunnan palopäällikön määräysvallan alaiset.

21 §. Kaukoavustukseen soveltuvan kaluston hankkimiseen voidaan kunnalle harkinnan mukaan myöntää valtionapua ehdolla, että palokunta korvauksetta toimii kunnan ulkopuolellakin niin laajalti, kuin valtionapua myönnettäessä määrätään.

22 §. Palokuntaan kuulumattomain velvollisuudesta ottaa osaa palovaaran torjumiseen ja tulipalon sammuttamiseen säädetään tämän lain 37 ja 38 §:ssä.

Mitä tässä laissa sanotaan palosta ja tulipalosta yleensä tarkoittaa myöskin kuloa eli metsäpaloa.

23 §. Paloviranomaiset sekä muut kunnallisen palokunnan palveluksessa olevat ovat tehtävässään sen suojeluksen ja vastuun alaiset, joka lain mukaan virkamiehelle kuuluu.

Tapaturmasta, joka sattuu kunnalliseen palotoimeen kuuluvan palokunnan harjoituksissa, olkoon voimassa, mitä 47 §:ssä tapaturmasta palosammutustyössä on säädetty.

24 §. Kunnalliseen palokuntaan kuuluvain tulee toimeensa noudata kunnan palojärjestystä sekä esimiehensä käskyä, niin ikään tulee muiden sammutustyöhön velvollisten ja palopaikalla olevain noudattaa palopäällystön sammutustyötä koskevia määräyksiä.

Palolautakunnan ja palopäällikön oikeudesta ryhtyä kurinpitotoimenpiteisiin kunnallisessa palokunnassa säädetään asetuksella.

25 §. Poliisiviranomaiset ovat velvolliset tarvittaessa antamaan virka-apua paloviranomaisille sekä epäkohtia havaitessaan viipymättä ilmoittamaan ne palopäällystölle.

3 L u k u.

Kuntain välinen yhteistoiminta.

26 §. Suuren tulipalon sattuessa tai erikoisen palovaaran uhatessa on kunta velvollinen, toisen kunnan paloviranomaisen tai jär-

jestysviranomaisen pyynnöstä taikka maaherran määräyksestä, antamaan toiselle kunnalle apua sikäli, kuin oman kunnan turvallisuutta vaaraan saattamatta on mahdollista.

Sellaisesta avustuksesta, kuin 1 momentissa mainitaan, on kunta velvollinen suorittamaan kohtuullisen korvauksen, jonka suuruuden, elleivät kunnat siitä sovi, maaherra määrää. Jos kunnat kuuluvat eri lääneihin, on korvaus sen läänin maaherran määrättävä, jossa tulipalo on sattunut.

27 §. Tulipalon sammuttamiseen annettavasta avustuksesta taikka yhteistoiminnasta tulipalon varalta voivat kunnat ennakolta tehdä keskenään sopimuksia.

28 §. Jos palotoimi jollakin alueella voidaan saada tehokkaammaksi ja tarkoituksenmukaisemmaksi siten, että sen joko kokonaan tai osaksi hoitaa naapurikunta, voivat kunnat siitä keskenään sopia. Sellainen sopimus on, tullakseen voimaan, sen kunnan toimesta, jossa alue on, alistettava maaherran vahvistettavaksi. Jollei kuntain kesken saada sopimusta aikaan, tulee maaherran, toisen kunnan vaatimuksesta taikka omasta aloitteestaan, lausuntonensa alistaa asia valtioneuvoston ratkaistavaksi.

Mitä 1 momentissa on sanottu, sovellettakoon myöskin taajaväkiseen yhdyskuntaan, joka itse hoitaa palotointaan.

4 L u k u.

Palovaaran ehkäiseminen.

29 §. Jokainen on velvollinen huolellisesti käsittelemään tulta.

30 §. Kovan tuulen tai kuivuuden vallitessa älköön sytyttäkö tulta metsään tai sen läheisyyteen, ellei pakottava tarve sitä vaadi.

Älköön tulta tai hehkuvaa esinettä muutoinkaan käsiteltäkö sillä tavalla tai sellaisissa olosuhteissa, että siitä voi syttyä kulo.

Toisen omistamalle tai hallinnassa olevalle maalle älköön tulta tehtäkö ilman lupaa tai pakottavaa tarvetta.

31 §. Ennenkuin tulta tehdään metsään tai niin lähelle metsää, että tuli helposti voi levitä sinne, on kaivamalla maata tai muutoin ryhdyttävä sellaisiin toimenpiteisiin, jotka voidaan katsoa tarpeellisiksi tulen levenemisen estämiseksi.

Ennen kasken tai kydön sytyttämistä on rajanaapureille annettava siitä tieto ja huolehdittava, että paikalla on tarpeellisia sammutusvälineitä ja, mikäli mahdollista, myöskin vettä, sekä ryhdyttävä muihin tarpeellisiin toimenpiteisiin tulen leviämisen estämiseksi.

Metsään tai sen läheisyyteen tehtyä tai kaski- taikka kytömaahan sytytettyä tulta älköön jätettäkö tarpeellista vartiointia vaille, ja tuli on, sittenkuin sitä enää ei tarvita, huolellisesti sammutettava.

32 §. Rakennuksessa, varastopaikassa ja niiden läheisyydessä on tulta käsiteltäessä noudatettava, mitä siitä asetuksessa tai kunnallisessa palojärjestyksessä on sanottu tai niiden nojalla määrätään.

Asetuksella tai palojärjestyksellä taikka muulla kunnallisella

säännöllä voidaan antaa palosuojelun ja turvallisuuden kannalta tarpeellisia säännöksiä kirkkojen, koulujen, kunnalliskotien, sairaalain, teatterien, elokuvateatterien, hotelli- ja ravintolahuoneistojen, matkustajakotien, automobiilisuojien sekä muiden niihin verrattavien rakennusten, huoneiden ja huoneistojen rakentamisesta, sisustamisesta ja käyttämisestä.

33 §. Asetuksella taikka kunnallisella palojärjestyksellä voidaan rakennuksen omistaja tai hoitaja velvoittaa hankkimaan ja kunnossa pitämään ensi apuun tarvittavaa palokalustoa ja hengenpelastusvälineitä sekä ryhtymään muihin tarpeenmukaisiin varokeinoihin palovaaran vähentämiseksi sekä ympäristön ja ihmishenkien turvaamiseksi mahdollisen tulipalon varalta.

Erityisiä määräyksiä voidaan asetuksella taikka kunnallisella palojärjestyksellä antaa teollisuus- ja liikelaitosten sekä kaikenlaisen liikenteen taikka muiden erikoisten olosuhteiden aiheuttaman palovaaran vähentämiseksi.

Hallintoviranomaisten oikeudesta antaa yksityistapauksissa määräyksiä tulenvaaran torjumiseksi olkoon voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.

34 §. Palovaaran ehkäisemiseksi on toimitettava palotarkastuksia, niinkuin siitä asetuksella säädetään tai kunnallisessa palojärjestyksessä määrätään.

Palotarkastusta toimittava viranomainen on sitä varten ennakolta ilmoitettuun aikaan taikka, milloin ilmoitusta ei ole määrätty tarvittavan, heti päästettävä kaikkiin rakennuksiin, huoneisiin, varastoihin ja muihin paikkoihin, joita on tarkastettava.

35 §. Tulisijat savujohtoineen on nuohottava siitä asetuksella tai palojärjestyksellä annettavain säännösten ja määräysten mukaisesti.

36 §. Jokainen on velvollinen valvomaan, että hänen määräysvaltansa alaisessa paikassa noudatetaan paloturvallisuutta koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

5 L u k u.

Toimenpiteet tulipalon sattuessa.

37 §. Joka huomaa tai saa tietää tulen päässeen irti taikka tulipalon uhkaavan eikä voi heti sammuttaa tulta tai torjua vaaraa, on velvollinen viipymättä ilmoittamaan siitä vaarassa oleville ja palokunnalle sekä kykynsä mukaan antamaan ensiapua sammutus- ja pelastustyössä, mikäli ei ole ilmeistä, että ilmoitus tai avunanto on tarpeeton.

38 §. Jokainen palopaikalla oleva työkykyinen henkilö on velvollinen sammutustyötä johtavan palopäälystön käskystä avustamaan sammutustyössä.

Sammutustyöllä tarkoitetaan tässä laissa sekä tulipalon sammuttamista että siihen kuuluvia tai sen yhteydessä olevia tehtäviä, niinkuin omaisuuden ja ihmishenkien pelastamista, palokaluston,

miehistön ja veden kuljetusta palopaikalle ja sieltä pois kulkemista, arpakapulalan kuljettamista ja jälkivartioimista.

Milloin palopäällikkö tai, jos kunta on jaettu palopiireihin, sammutuspäällikkö katsoo sen tarpeelliseksi, on jokainen kunnassa asuva tai oleskeleva, sammutustyöhön kykenevä mies, joka on täytännyt 18 vaan ei vielä 50 vuotta, velvollinen, arpakapulalla taikka muulla sopivalla tavalla kutsuttaessa, viipymättä saapumaan palopaikalle, mikäli ei pätevä syy häntä estä, ja siellä tekemään, mitä sammutustyön johtaja määrää.

Kulon sammuttamiseen on saavuttava käsillä olevilla sammutusvälineillä ja, tarpeen mukaan, eväillä varustettuna.

39 §. Hevosia, ajokaluja, autoja, moottori- ja soutuveneitä, höyryaluksia ynnä muita kuljetusvälineitä tarpeellisine miehistöineen on, sen mukaan kuin kunnan palojärjestyksessä määrätään taikka paloviranomainen tarvittaessa käskée, asetettava sammutustyössä käytettäväksi. Sama olkoon laki myöskin yksityisen omistamasta paloruiskusta, muusta palokalustosta ja työvälineistä sikäli, kuin omistajan itsensä omaisuus ei silloin ole erikoisesti uhattu.

Ylimääräisiä junia asetettakoon myöskin tarpeen vaatiessa sammutusväen ja kaluston kuljettamiseen käytettäväksi.

40 §. Puhelin, sähkölennätin tai muu tiedoitusväline on tulipalon sattua annettava käytettäväksi paloilmoitukseen, hälytykseen ja muihin tulipalon sammuttamista tarkoittaviin tiedonantoihin. Sellaiset tiedonannot on heti välitettävä.

41 §. Tarvittaessa luovutettakoon paloviranomaisen määräyksestä elintarpeita sammutusmiehistölle sekä kuumaa vettä palokaluston sulana pitämistä varten.

42 §. Palopaikalla ja sen ympäristössä on sammutustyön johtajalla oikeus, tulipalon tukahduttamiseksi ja sen leviämisen ehkäisemiseksi asianhaaran vaatiessa määrätä hävittämään rakennuksia, poistamaan aitauksia, kaatamaan vastassa olevaa metsää, syyttämään vastatulia, kaivamaan ojia ja ryhtymään muihin tarkoituksen saavuttamiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin.

Jokainen saa toisen kaivosta tai muusta vedenottopaikasta ottaa vettä tulipalon sammutukseen tai tulenvaaran torjumiseen.

43 §. Jos tulipalo uhkaa paisua erikoisen suureksi tai muuten vaaralliseksi, ryhtyköön maaherra tilapäisen avun lähettämiseen palopaikalle valtion kustannuksella.

44 §. Tulipalon sammutustyötä älköön lopetettako älköönkä siinä olevat lähtekö palopaikalta, ennenkuin sammutustyön johtaja on antanut luvan.

Sammutusväkeä älköön pidettäkö palopaikalla enempää eikä kauempaa, kuin todellinen tarve vaatii. Palon tultua sammutetuksi määrätköön sammutustyön johtaja tarpeellisen määrän väkeä vuorotellen vartioimaan palopaikkaa, kunnes vaara on kokonaan ohi.

Poliisiviranomaisen tulee, ennenkuin sammutusväki poistuu palopaikalta, taikka poikkeustapauksissa viimeistään kolmen vuorokauden kuluessa, tutkia, miten tuli on päässyt irti.

45 §. Palon kohtaaman omaisuuden omistaja tai hoitaja on velvollinen tulipalon sammuttamisen jälkeen pitämään huolta jälkiraivauksesta ja jälkivartioimisesta uhalla, että paloviranomainen muutoin toimituttaa sen hänen kustannuksellaan.

6 L u k u.

Palkkiot, korvaukset ja kustannukset.

46 §. Kun joku, joka ei ole palkattu palokuntalainen, on ottanut osaa toisen omaisuutta kohdanneen palon sammutustyöhön, saakoon siltä ajalta, joka menee yli kahdentoista tunnin, sellaisen palkkion, joka kohtuullisesti vastaa paikkakunnalla sinä vuoden aikana ruumiillisesta työstä suoritettavaa, hänen työkykynsä mukaista päiväpalkkaa. Jälkiraivauksesta ja jälkivartioimisesta suoritettakoon palkkio, vaikka työtä ei olisi kestänytäkään kahtatoista tuntia kauemmin.

Sammutustyössä turmeltuneista tai hävinneistä vaatteista, jalkineistä ja työvälineistä on annettava vahingonkorvausta, jos heti sammutustyön loputtua selvitetään, että vahinko on sammutustyöstä johtunut eikä ole aiheutunut omistajan syyistä.

47 §. Sammutustyössä sattuneesta tapaturmasta on suoritettava korvausta valtionvaroista samojen perusteiden mukaan, kuin työväen tapaturmavakuutuksesta on säädetty.

48 §. Kuljetus-, tiedotus- ja työvälineistä, palokalustosta ja elintarpeista, jotka luovutetaan 39, 40 ja 41 §:n mukaan, suoritettakoon, jollei luovuttaja ole valtio tai kunta, täysi korvaus, jonka ohessa mainittujen välineiden ja kaluston käyttämisestä ilman omistajan tai kuljettajan syytä aiheutunut vahinko on erikseen omistajalle korvattava.

49 §. Niille, jotka palon ilmoittamisessa, sammutusväen kokoonkutsumisessa ja kuljettamisessa taikka muussa sammutustyössä ovat osoittaneet erikoista ripeyttä ja tarmoa, voidaan jakaa kehoituspalkintoja.

50 §. Edellisten 46, 48 ja 49 §:n mukaan maksettavat palkkiot, korvaukset, vahingonkorvaukset ja palkinnot, paitsi jälkiraivauksesta ja jälkivartioimisesta, suoritetaan kunnan varoista.

Palkkiot ja vahingonkorvaukset, jotka 46 §:ssä on mainittu, määrää kunkin palon jälkeen, sittenkuin sammutustyön johtaja niistä on tehnyt luettelon, palopäällikön esityksestä kaupunginhallitus, kauppalanhallitus tai kunnallislautakunta. Samoin määrätään maksettaviksi 48 §:ssä mainitut korvaukset ja vahingonkorvaukset, sittenkuin vaadituista eristä on jätetty lasku palopäällikölle ja tämä siitä on antanut lausuntonsa. Palkinnoista, jotka maksetaan 49 §:n mukaan, päättää, kunnan valtuuston asettamissa rajoissa, sammutustyön johtajan palolautakunnan kautta tekemästä esityksestä kaupunginhallitus, kauppalanhallitus tai kunnallislautakunta.

Joka ei tyydy 2 momentissa mainitun viranomaisen määrää-

mään palkkioon, korvaukseen tai vahingonkorvaukseen, esittäköön vaatimuksensa maaherralle, joka tutkittuaan asian määrää maksettavan erän suuruuden ja, jos on maaherran päätökseen tyytymätön, edelleen paikkakunnan alioikeudessa riita-asioista säädetyssä järjestyksessä.

51 §. Kulon sammuttamisesta aiheutuneet kustannukset suoritetaan kunnan yhteisistä varoista.

Jos kulo on käsittänyt eri kuntain alueita, maksakoon sammutustyöstä aiheutuneet kustannukset ensisijassa, jollei asiasta toisin sovita, se kunta, jonka viranomainen on sammutustyötä johtanut, mutta saakoon, sittenkuin kustannukset on jaettu kuntain kesken palaneen alueen pinta-alan mukaan, toisilta kunnilta kunkin osalle tulevan määrän.

Jos kunnat eivät kustannusten jaosta sovi, ratkaiskoon asian maaherra, ja jos kunnat kuuluvat eri lääneihin, sen läänin maaherra, johon kustannukset etukäteen suorittanut kunta kuuluu.

Milloin kulo on käsittänyt valtion maita, saakoon kunta, joka tämän sammuttamisesta ja jälkivartioimisesta aiheutuneet kustannukset on suorittanut, täyden korvauksen niistä valtionvaroista.

52 §. Kustannukset, joita kunnalla on ollut muun kuin 51 §:ssä mainitun tulipalon sammuttamisesta toisen kunnan alueella, on jälkimmäisen kunnan, jollei etukäteen ole toisin sovittu, korvattava edelliselle, niin kuin kunnat keskenään sopivat taikka, jolleivät sovi, niin kuin maaherra määrää.

53 §. Joka tahallaan tai tuottamuksellisesti on ollut tulipaloon syyppää, on velvollinen korvaamaan kaiken siitä aiheutuneen vahingon sekä kaikki vahingoittuneen omaisuuden omistajalle, sammuttajille, kunnalle tai valtiolle sammutuksesta aiheutuneet kustannukset ja vahingot.

7 L u k u .

Pakkokeinot ja rangaistus.

54 §. Jos kunnan palotoimessa on epäkohtia, joita ei muutoin saada oikaistuksi tai poistetuksi, tulee maaherran sopivilla pakkokeinoilla saattaa asianomaiset täyttämään tehtävänsä.

55 §. Jos palotarkastuksessa taikka muutoin havaitaan, että paloturvallisuutta varten asianmukaisesti annettuja säännöksiä tai määräyksiä ei noudateta, on palotarkastusta toimittavalla viranomaisella oikeus kieltää sellaisen käyttäminen taikka muu menettely, joka on tulenvaaraa tuottava, sekä määrätä havaittu puutteellisuus määräajan kuluessa korjattavaksi.

Jos kieltoa tai käskyä ei noudateta, pyytäköön palopäällikkö maalla maaherralta ja kaupungissa maistraatilta niskoittelevan velvoittamista siihen uhkasakolla taikka määräystä, että paloviranomainen saa teettää työn laiminlyöjän kustannuksella. Milloin uhkaavan tulenvaaran ehkäisemiseksi kiireellinen toimenpide on välttämätön, tulee palopäällikön heti estää se, mitä on kielletty, sekä

laiminlyöjän kustannuksella teettää laiminlyöty työ ja tarvittaessa saada siihen poliisiviranomaiselta virka-apua. Tällainen kiireellinen toimenpide on viipymättä maalla maaherralle ja kaupungissa maistraatille ilmoitettava, ja nämä päättäkööt silloin hyväksyä toimenpiteen taikka peruuttaa sen.

56 §. Milloin jotakin teetetään laiminlyöjän puolesta, suoritetaan tarpeelliset kustannukset etukäteen kunnan varoista; ja ne voidaan ulosottaa laskun mukaan ilman tuomiota ulosottomiehen välityksellä.

57 §. Joka rikkoo tämän lain taikka sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, rangaistakoon, milloin siitä rangaistusta ei ole muualla laissa tai asetuksessa säädetty, enintään sadalla päiväsakolla taikka, jos asianhaarat ovat raskauttavat, enintään neljän kuukauden vankeudella.

58 §. Asioissa, jotka koskevat tämän lain mukaan nostettuja syytteitä, saavat paloviranomaiset, vaikka ovat rikoksen syytteeseen pantavaksi ilmoittaneet, itse todistaa, niinkuin oikeudenkäymiskaaren 17 luvun 11 §:ssä on kruununpalvelijoista säädetty. Sama olkoon kuloihin nähden laki myöskin metsänhallinnon viran- ja toimenhaltijoista, niin myös yksityisistä metsänhoitajista ja metsänvartijoista, joiden toimeenottaminen on paikkakunnan alioikeudelle ilmoitettu ja jotka ovat oikeudessa vannoneet tunnollisesti ja uutterasti täyttävänsä toimeen kuuluvat tehtävät sekä kykynsä mukaan estävänsä kulovalkeita ja vahingontekoa heidän valvonnassaan olevalla alueella.

59 §. Rangaistukseen tämän lain mukaan tuomitaan yleisessä tuomioistuimessa.

Käsitellessään tämän lain mukaan nostettua syytettä tai muuta siinä mainittua asiaa päättäköön oikeus, vapaasti harkittuaan kaikki esille tulleet asianhaarat, vakaumuksensa mukaan, mitä asiassa on todeksi katsottava.

60 §. Kiinteimistön tai rakennuksen omistaja, joka ei itse asu paikkakunnalla, on velvollinen asettamaan asiamiehen, joka hänen puolestaan vastaa ja kantaa palotointa koskevissa asioissa.

61 §. Tarkempia säännöksiä tämän lain toimeenpanosta annetaan asetuksella.

62 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1934.

Jos kunnalla ei ole palojärjestystä tai jos palotointa koskeviin paikallisiin määräyksiin aiheutuu muutoksia tästä laista ja sen nojalla annettavasta asetuksesta, on niiden mukainen palojärjestys kahden vuoden kuluessa tämän lain voimaan tultua alistettava maaherran vahvistettavaksi.

Muut toimenpiteet palotoimen järjestämiseksi tämän lain ja sen nojalla annettavan asetuksen mukaisesti on loppuunsooritettava viimeistään viiden vuoden kuluessa lain voimaantulosta lukien.

Maaherra voi, mikäli olosuhteet sen sallivat ja kunnan taloudellinen asema sitä vaatii, hakemuksesta myöntää edellisessä momentissa mainittuihin toimenpiteisiin nähden pidennystä määrääjäksi.

59. Palosääntö.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1933. (Lyhennysote).

(Suomen as.-kok. 1933 : 359)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 22 päivänä kesäkuuta 1933 annetun palolain 61 §:n nojalla seuraavaa:

I L u k u.

Palojärjestys ja kunnan palohallinto.

1 §. Jokaisella kaupungilla, kauppalalla, maalaiskunnalla sekä itsenäisesti palotointa alueellaan hoitavalla taajaväkisellä maalaisyhdyskunnalla tulee olla palojärjestys, joka sisältää palotoimesta ne määräykset, mitkä palolain, tämän palosäännön ja muiden laillisten säännösten lisäksi katsotaan kunnalle tai yhdyskunnalle tarpeellisiksi.

Jos maalaiskunta jaetaan palopiireihin, on määräykset siitä otettava palojärjestykseen.

Palojärjestyksen hyväksyy asianomainen valtuusto, ja se on, tulakseen voimaan, maaherran vahvistettava. Sama olkoon noudatettavana muutoksista ja lisäyksistä palojärjestykseen.

Palojärjestyksen vahvistamisesta sekä siihen myöhemmin tehtävistä muutoksista ja lisäyksistä on kunnan toimesta viipymättä julkaistava kuulutus. Niinikään on kaksi kappaletta vahvistettua palojärjestystä lähetettävä maaherralle, joka lähettäköön toisen kappaleen sisäasiainministeriöön.

Voimassa oleva palojärjestys on pidettävä yleisön saatavana.

2 §. Palolain 7 §:ssä mainittuja tehtäviä varten tulee jokaisessa kaupungissa, kauppalassa, maalaiskunnassa sekä itsenäisesti palotointa alueellaan hoitavassa taajaväkisessä maalaisyhdyskunnassa olla palolautakunta.

Palolautakunnan tehtävät voidaan kuitenkin uskoa kaupungissa ja kauppalassa muulle kunnalliselle hallintoviranomaiselle, maalaiskunnassa kunnallislautakunnalle ja taajaväkisessä maalaisyhdyskunnassa hallintolautakunnalle.

Niiden tehtävien lisäksi, mitkä palolain 7 §:n mukaan kuuluvat palolautakunnalle tai sellaisena toimivalle muulle kunnan viranomaiselle, tulee palolautakunnan:

laatia ehdotukset palojärjestykseksi ja muiksi palotointa koskeviksi ohje-, johto- ja järjestyssäännöiksi sekä muutoksiksi niihin; vuosittain laatia ehdotus palotoimen meno- ja tuloarvioksi seuraavaa vuotta varten;

seurata palotoimen hoitoa ja paloviranomaisten toimintaa sekä tarpeen vaatiessa antaa tarkemmat määräykset palotointa varten myönnettyjen määrärahojen käyttämisestä;

antaa lausuntoja palotointa koskevista asioista sekä sellaisista kunnallisista yrityksistä, jotka saattavat koskea paloturvallisuutta; ja

tehdä tarpeellisia esityksiä palotoimen edistämiseksi ja paloturvallisuuden parantamiseksi.

3 §. Palopäällikön tulee:

tarkoin seurata rakennustoiminnan ja asutuksen kehitystä kunnassa sekä havaitessaan paloturvallisuutta vaarantavia seikkoja ajoissa ryhtyä tarpeen vaatiin toimenpiteisiin, mikäli ne ovat hänen määrättävissään, ja muussa tapauksessa tehdä esitys niistä palolautakunnalle;

valvoa paloturvallisuutta koskevien säännösten noudattamista kunnassa;

tarpeen vaatiessa toimia maistraatin, järjestysoikeuden, kunnallislautakunnan sekä poliisi- ja rakennusviranomaisten paloteknillisenä asiantuntijana;

huolehtia kunnan paloasemista, kalustusuojista, palokalustosta ja kalustoluetteloista sekä palokunnan varusteista, koulutuksesta ja hälytysvalmiudesta;

valvoa kunnalliseen palotoimeen kuuluvien muiden palokuntien toimintavalmiutta; sekä

toimia ylimpänä päällikkönä tulipaloissa.

Palojärjestyksessä voidaan joitakin palopäällikön tehtäviä uskoa muulle paloviranomaiselle.

Palopäälliköllä tulee olla pätevä sijainen, joka ilman eri määräystä astuu palopäällikön tilalle tämän ollessa poissa tai muuten estettynä tointansa hoitamasta.

4 §. Palopäälliköllä tulee olla kunnan olosuhteisiin katsoen päällikkö-asemalle riittävä kehitystaso sekä tarpeellinen paloteknillinen koulutus.

5 §. Palotarkastuslautakunnan, missä sellainen palojärjestyksen mukaan on asetettu, tehtävänä on toimittaa, joko kokonaan tai osittain, ne vuotuiset yleiset palotarkastukset, joista tämän palosäännön 3 luvussa tarkemmin säädetään. Palopäällikön tai hänen määräämänsä sijaisen tulee kuulua palotarkastuslautakuntaan, jonka kokoonpanosta muuten määrätään palojärjestyksessä.

6 §. Milloin sammutuspäällikkö on asetettu, tulee hänen huolehtia piirinsä sammutustoimesta sekä tulipalon sattuessa johtaa sammutustyötä, kunnes palopäällikkö tai tämän sijainen saapuu palopaikalle.

Havaitessaan, että paloturvallisuutta koskevaa määräystä ei ole noudatettu, on sammutuspäällikön siitä ilmoitettava palopäällikölle.

Sammutuspäälliköllä tulee olla sijainen, joka ilman eri määräystä astuu sammutuspäällikön tilalle tämän ollessa poissa tai muuten estettynä tointansa hoitamasta.

7 §. Tarkempia määräyksiä kunnan paloviranomaisista ja niiden tehtävistä voidaan antaa palojärjestyksessä tai erityisissä ohjeja johtosäännöissä.

II Luku.

Sammutoimi.

A. Maalaiskunta.

8—15 §§. -----

B. Kaupunki, jossa ei ole vakinaista palokuntaa, sekä kauppala ja itsenäinen taajaväkinen maalaisyhdyskunta.

16—21 §§. -----

C. Kaupunki, jossa tulee olla vakinainen palokunta.

22 §. Paloilmoitusta varten on järjestettävä yleinen palopuhelin tai palolennätin. Jolleivät paloilmoituspaikat ole niin sijoitetut, että lähtemällä mihin suuntaan tahansa tapaa viimeistään kahden katuvälin päästä paloilmoituspaikan, on jokaiseen katuristeykseen asetettava lähimmän paloilmoituspaikan suuntaan viittaava kilpi. Paloilmoituspaikkojen välit asemakaavaan tai rakennussuunnitelmaan otetuilla tai taajaan asutuilla alueilla eivät yleensä saa olla 300 metriä pidemmät. Pimeän aikana tulee paloilmoituspaikalla palaa punainen merkkivalo.

23 §. Vakinaisen palokunnan miesvahvuuden tulee olla soveliaassa suhteessa kaupungin asukaslukuun ja tulenvaarallisuuteen. Miesluku olkoon vähintään niin suuri, että lähtövalmiina voidaan aina pitää yksi esimies ja kolme miestä.

Vakinaiselle palokunnalle älköön annettako sellaista palotoimeen kuulumatonta tehtävää, joka vaarantaa palokunnan lähtövalmiutta.

Jos vakinaisen palokunnan miesvahvuus ei ole 15 miestä suurempi, tulee ensilähtöön kuulua puolivakinaisesti palkattua tai vapaaehtoista lisämiehistöä, niin että palopaikalle saapuva miesvoima on vähintään 20.

Ellei vesijohtoa ole, tulee ensilähdössä olla vettä mukana ainakin 300 litraa.

24 §. Varana toimivan palokunnan laatu ja vähin miesvahvuus on määrättävä palojärjestyksessä, ja sen hälytys on siten järjestettävä, että se on nopeasti ja varmasti palopaikalle kutsuttavissa.

25 §. Palokaluston tulee olla soveliaassa suhteessa kaupungin rakennustapaan, vedensaantimahdollisuuksiin ja tulenvaarallisuuteen, ja siihen tulee kuulua ainakin kaksi konevoimaruiskua, joiden kummankin vesiteho 8 ilmakehän paineella on vähintään 600 litraa minuutissa.

Jos kaupungissa ei ole vesijohtoa, tulee ainakin yhden ruiskuista olla 8 ilmakehän paineella vähintään 1,000 minuuttilitran tehoinen.

III L u k u.

Palotarkastukset.

26 §. Kerran vuodessa on kaikissa rakennuksissa ja laitoksissa toimitettava yleinen palotarkastus. Tarkastuksen toimittaa, mikäli se palojärjestyksen mukaan ei kuulu palotarkastuslautakunnalle, palopäällikkö tai palopäällikön vastuulla hänen määräämänsä tarkastaja.

Yleisistä palotarkastuksista on kuulutettava samassa järjestyksessä kuin kunnallisten ilmoitusten tiedoksisaattamisesta kunnassa on voimassa.

Teattereissa, kokous- ja juhlahuoneistoissa, hotelleissa, sairaaloissa, huoltolaitoksissa ja sellaisissa paikoissa, joissa on varastoituna tai käytetään tulenarkoja aineita, sekä muuallakin, missä paloturvallisuuden katsotaan sitä vaativan, on palopäällikön tai hänen määräämänsä tarkastajan palopäällikön vastuulla aika ajoin toimitettava ylimääräisiä tarkastuksia siitä ennakolta ilmoittamatta.

27 §. Palotarkastuksessa katsottakoon, onko paloturvallisuutta koskevia säännöksiä noudatettu, ovatko palokalut, pelastusvälineet, vesivarastot, tuhkalaahtikot, uloskäytävät sekä varavalaistus- ja muut paloturvallisuuslaitteet kunnossa. Niinikään on tarkastettava, missä kunnossa tulisijat, savujohdot, sähkö- ja muut mahdollisesti palovaaraa aiheuttavat laitteet ovat, sekä onko tulenvaarallisia varastoja olemassa tai muita palovaaraa aiheuttavia seikkoja havaittavissa.

28 §. Jos tarkastuksessa tai muuten havaitaan rikkomus, josta rangaistus on säädetty, ilmoitettakoon asiasta viralliselle syyttäjälle.

Syytteenpanosta riippumatta, niin myös jos rikkomus koskee säännöksiä, joista rangaistusta ei ole säädetty, ryhtyköön palopäällikkö tarvittaessa palolain 55 §:n 2 momentissa säädettyihin pakko-toimenpiteisiin.

Muissa tapauksissa kehoitakoon palopäällikkö asianomaista ryhtymään tarpeenvaatiin varotoimenpiteisiin ja, jollei kehoitusta noudateta, ilmoitakoon asiasta palolautakunnalle, joka päättäköön, onko anottava, kaupungissa maistraatilta ja maalla maaherralta, uhkamääräystä taikka onko ryhdyttävä toimenpiteisiin tarpeellisten yleisten säännösten aikaansaamiseksi.

IV L u k u.

Nuohous.

29 §. Palojärjestyksessä lähemmin määrätyn väliajoin on palolautakunnan hyväksymän ja palopäällikön valvonnan alaisen nuohoojan toimitettava savujohtojen puhdistus.

30 §. Nuohouksen yhteydessä nuohoojan on tarkastettava tulisijat ja savujohdot. Havaitessaan niissä tulenvaaraa mahdollisesti aiheuttavan vian, on hänen siitä viipymättä ilmoitettava asianomaiselle talonomistajalle tai hoitajalle sekä myös palopäällikölle.

31 §. Tarkemmat määräykset nuohoustoimesta otettakoon palojärjestykseen.

V L u k u.

Erinäiset säännökset.

32 §. Palotoimen ylin johto ja valvonta kuuluu sisäasiainministeriölle, joka tarpeen vaatiessa antaa siitä tarkempia määräyksiä ja ohjeita.

33 §. Asianomainen sammutustyön johtaja olkoon oikeutettu tulipalon sattuessa anomaan apua samalle paikkakunnalle sijoitetulta sotaväen-, suojeluskunnan-, rajavartioston- ja merivartioston osastolta. Muiden viranomaisten oikeudesta pyytää sotaväen ja suojeluskuntien apua on erikseen säädetty.

Palopaikalla johtaa apuosastoa sen oma päällystö asianomaisen sammutustyön johtajan antamien ohjeiden mukaan.

34 §. Kulon sattuessa valtion maalla tai sen läheisyydessä on asianomaisen metsänhoitoviranomaisen, vaikkei hän olisikaan paikallinen paloviranomainen, mikäli mahdollista, saavuttava piirissään olevalle palopaikalle ja avustettava sammutustyön johtajaa.

35 §. Vakinaiseen tai puolivakinaiseen kunnalliseen palokuntaan kuuluva henkilö voidaan virantoimituksessa esimiestä kohtaan osoitetusta tottelemattomuudesta ja huolimattomuudesta sekä sopimattomasta käyttäytymisestä toimessa tai sen ulkopuolella rangaista kurinpidollisesti.

Kurinpitorangeistukset ovat:

vakinaisessa palokunnassa: varoitus, lomanmenetyt enintään kahden viikon aikana ja erottaminen; sekä puolivakinaisessa palokunnassa: varoitus, enintään kolmea harjoituskertaa vastaavan palkan menetys ja erottaminen.

Päällystöä ja alipäällystöä koskevat kurinpitoasiat käsittelee palolautakunta ja miehistöä koskevat palopäällikkö.

Muusta rangaistuksesta kuin varoituksesta annettakoon asianomaiselle kirjallinen ilmoitus.

36 §. Palopäällikön päätökseen kurinpitoasiassa, kun se koskee muuta rangaistusta kuin varoitusta, voidaan hakea muutosta palolautakunnalta seitsemän päivän kuluessa tiedonsaannista, mutta voi palopäällikkö määrätä, että päätös on heti muutoksenhausta huolimatta pantava täytäntöön. Valitusta koskevaan palolautakunnan päätökseen älköön muutosta haettako.

Palolautakunnan päätökseen, joka koskee muuta kurinpitorangeistusta kuin varoitusta, on oikeus hakea muutosta maaherralta kolmenkymmenen päivän kuluessa tiedonsaannista.

Maaherran asiasta antamaan päätökseen älköön muutosta haettako.

37 §. Palolain 47 §:n edellyttämiä korvauksia haettaessa, määrättäessä ja maksettaessa noudatettakoon soveltuvin kohdin, mitä valtion työssä sattuneen tapaturman korvaamisesta on säädetty.

Valtion tapaturma-asiamiehenä näissä asioissa on se palopäällikkö, jonka alaisessa sammutustyössä tapaturma on sattunut, ja noudatta-

koon hän siinä tehtävässään, mitä valtion tapaturma-asiamiehestä on säädetty.

Palopäällikön valitsemisesta ilmoitettakoon valtion tapaturmalautakunnalle.

38 §. Joka tapaturman johdosta haluaa korvausta valtion varoista, jättäköön siitä viipymättä kirjallisen hakemuksen asianomaiselle palopäällikölle ja liittääköön hakemukseensa selvityksen silloisesta työansioistaan ja tapaturman aiheuttaman ruumiinvamman laadusta sekä muut korvauksen määräämistä varten tarpeelliset asiakirjat.

Palopäällikkö lähettäköön viipymättä anomuskirjan liitteineen ja omine lausuntoineen valtion tapaturmalautakunnalle.

39 §. Letkunliittimien ja maanalaisten palopostien yhdistysoisien tulee kaikkialla olla yhdenmukaiset. Mallit ja mitat vahvistaa sisäasiainministeriö.

40 §. Kunnan palotoimesta on palolautakunnan vuosittain ennen kesäkuun loppua maaherralle lähetettävä sisäasiainministeriön vahvistamien ohjeiden mukainen kertomus kaksin kappalein, joista toinen on maaherran toimesta sisäasiainministeriölle lähetettävä.

Poliisiviranomaisen on heti tulipaloa koskevan poliisitutkinnon päätyttyä sisäasiainministeriölle lähetettävä ministeriön vahvistamalle kaavakkeelle kirjoitettu ilmoitus tulipalosta.

41 §. Tämä palosääntö tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1934. Sillä kumotaan aikaisemmin annetut palotointa koskevat paikalliset määräykset ja palojärjestykset, mikäli ne ovat palolain tai palosäännön kanssa ristiriidassa. Jos palolaki tai palosääntö aiheuttaa muutoksia voimassa oleviin palojärjestyksiin tai paikallisiin määräyksiin taikka jos kunnalla ei ole palojärjestystä, on palolain ja palosäännön mukainen palojärjestys ennen 1 päivää tammikuuta 1936 alistettava maaherran vahvistettavaksi.

Muut toimenpiteet kunnan palotoimen järjestämiseksi palolain ja palosäännön mukaisesti on loppuunsaorittava viimeistään ennen 1 päivää tammikuuta 1939.

Maaherra voi, mikäli olosuhteet sen sallivat ja kunnan taloudellinen asema sitä vaatii, hakemuksesta myöntää 2 momentissa mainittuihin toimenpiteisiin nähden lykkäystä määrääjäksi. Lykkäystä koskevasta päätöksestä on jäljennös maaherran toimesta lähetettävä sisäasiainministeriölle.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1933. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 8.

Sisällys: 60. Tilapäisen työvoiman käyttäminen ylityön asemesta, s. 117. — 61. Ehto lastentarhain kesävirkestystä varten myönnettyjen määrärahojen saamiseksi, s. 117. — 62. Rakennustoimiston työpajojen asettaminen suosituimmuusasemaan, s. 118. — 63. Sairaanhoidajatarikoulun kolmannen vuosikurssin oppilaiden palkka, s. 118. — 64. Helsingin kaupungin poliisilaitoksen suojeluosaston sairasosaston johtosääntö, s. 118. — 65. Helsingin kaupungin poliisilääkärin johtosääntö, s. 119. — 66. Helsingin kaupungin lastensuojelulautakunnan ohjesäännön 4 §:n muutos, s. 120. — 67. Taksa Helsingin kaupungin teurastamon lihantukkumyyntihallin halli-, myynti- y. m. maksujen laskemiseksi, s. 121. — 68. Apumiesten taksa Helsingin kaupungin teurastamolla, s. 121. — 69. Eräiden sähkötariffien korottaminen, s. 121. — 70. Kunnan, uskonnollisen yhdyskunnan tai yksityisestä toimesta valtion palvelukseen siirtyneen henkilön oikeudesta palvelusajan lukemiseen eläkkeen saamista varten 28 päivänä toukokuuta 1925 annettua päätöksen muuttaminen, s. 122. — 71. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta, s. 122. — 72. Asetus köyhäinhoidon korvausta ja työvelvollisen työlaitokseen toimittamista koskevan vaatimuksen tiedoksiannosta sekä työvelvollista koskevasta etsintäkuulutuksesta, s. 123. — 73. Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä tehdyn köyhäinhuoltosopimuksen soveltamisesta 1 päivänä joulukuuta 1928 annetun valtioneuvoston päätöksen 1 §:n muuttaminen, s. 124. — 74. Kuntien köyhäinhuoltolaitosten rakennuspiirustusten vahvistaminen ja sanottujen laitosten käytettäväksi hyväksyminen, s. 125. — 75. Kuntien työlaitosten valtionavun myöntämisen ehdot, s. 126.

60. Tilapäisen työvoiman käyttäminen ylityön asemesta.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 1 p:ltä 1933.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä kehoittaa lautakuntia, johtokuntia ja hallituksia sellaisissa tapauksissa, jolloin säännöllinen, pidemmän ajan kestävä ylityö tulisi kysymykseen, ylityön teettämisen asemesta käyttämään vastaavasti tilapäistä työvoimaa tehtävissä, joissa se käy päinsä.

61. Ehto lastentarhain kesävirkestystä varten myönnettyjen määrärahojen saamiseksi.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 1 p:ltä 1933.

Lastentarhain kesävirkestyksen varojen saannin ehtona on, että kaupungin viranomaisille sen tilityksen ohella, jonka avustuksen saaja on velvollinen antamaan saamistaan varoista, on annettava oikeaksi todistettu jäljennös kesävirkestyksen kustannuksia osoittavasta tilistä kokonaisuudessaan.

62. Rakennustoimiston työpajojen asettaminen suosituimmuusasemaan.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 1 p:ltä 1933.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä kehoittaa kaikkia kaupungin laitoksia tarvitessaan rakennustoimiston työpajojen alaan kuuluvia työsuorituksia, aina pyytämään tarjouksen työpajoilta sekä tarjouksia ratkaistessaan antamaan, jos tarpeelliset muut edellytykset ovat olemassa, etusijan rakennustoimiston työpajoille, olleen kaupungin laitokset tällöin oikeutetut harkintansa mukaan suorittamaan niille jonkin verran korkeammankin hinnan kuin muille yrittäjille.

63. Sairaanhoidajatarkoulun kolmannen vuosikurssin oppilaiden palkka.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 1 p:ltä 1933.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 58)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että niille Helsingin kaupungin sairaanhoidajatarkoulun oppilaille, jotka otetaan sanottuun kouluun vuonna 1934 ja sen jälkeisinä vuosina, suoritetaan heidän ollessaan kolmannella vuosikurssilla luontoisetujen lisäksi rahapalkkaa 350 markkaa kuukaudessa.

64. Helsingin kaupungin poliisilaitoksen suojeluosaston sairaosaston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama marraskuun 22 p:nä 1933.

1 §. Poliisilaitoksen suojeluosaston sairaosasto toimii Helsingin kaupungissa hengille kirjoitettujen mielisairaiden vastaanottoaseman ja tilapäisenä hoitolaitoksena. Osastoon vastaanotetaan myös muualla hengille kirjoitettuja henkilöitä, jotka asuvat tai satunnaisesti oleskelevat Helsingin kaupungissa ja jotka täällä ovat tulleet mielisairaiksi, ja säilytetään heitä osastossa siksi, kunnes heidät asianomaisten toimesta noudetaan. Sitä vastoin ei osastoon vastaanoteta muilta paikkakunnilta Helsinkiin tuotuja mielisairaita.

2 §. Jos sairas jää osastoon kolmea vuorokautta pidemmäksi ajaksi, on kaupungilla oikeus kantaa hänen hoidostaan päivämaksu kaupungin mielisairaaloille vahvistetun taksan mukaisesti.

3 §. Suojeluosaston sairaosaston henkilökuntana on toinen kaupunginlääkäri, joka samalla toimii laitoksen johtajana, sekä tarpeellinen hoito- ja muu henkilökunta.

Laitoksen johtajan tulee:

1) tutkia kaikki osastolle tuodut sairaut sekä määrätä heidän säilyttämisestään osastolla;

2) valvoa, että potilaista pidetään päiväkirjaa ja laaditaan sairaskertomukset sekä tehdään tarpeelliset merkinnät;

3) tehdä päivittäinen sairaskierros osastolla, antaa hoitomääräykset sekä potilaille tarpeellista lääkärinhoitoa;

4) vastata siitä, että osastolla vallitsee järjestys ja että sairaanhoitoa asian- ja tarkoituksenmukaisesti annetaan sekä että sairaita kohdellaan ystävällisesti;

5) johtaa osaston taloudellista hallintoa ja huolehtia säästäväisyyden ja huolellisuuden noudattamisesta siinä, valvoa osaston kiinteän ja irtaimen omaisuuden hoitoa sekä vahvistetun menoarvion rajoissa hyväksyä laskut maksettaviksi;

6) huolehtia siitä, että sairaanosaston tilikirjat pidetään Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön sekä asianomaisten viranomaisten siitä antamien määräysten mukaisesti; sekä

7) laatia sairaanosaston meno- ja tuloarvioehdotus.

Hoito- ja muun henkilökunnan tehtävät määrää laitoksen johtaja.

4 §. Osaston ensimmäisen hoitajattaren nimittää terveydenhoitolautakunta; muun henkilökunnan ottaa toimeen toinen kaupunginlääkäri, jonka tulee viipymättä ilmoittaa terveydenhoitolautakunnalle nimittämistä.

5 §. Osaston kassa- ja tilivirastona on rahatoimisto.

65. Helsingin kaupungin poliisilääkärin johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama marraskuun 22 p:nä 1933.

1 §. Poliisilääkärin tehtävänä on valvoa poliisilaitoksen huoneistoissa vallitsevia terveysoloja sekä antaa sellaista lääkärinhoitoa poliisimiehistölle ja pidätetyille henkilöille, jonka kaupunki voimassa olevien säännösten mukaan on velvollinen näille hankkimaan.

Poliisilääkäri, jonka tulee olla Suomessa laillistettu lääkäri, on terveydenhoitolautakunnan alainen, mutta tulee hänen toiminnassaan poliisilaitoksella muutoin noudattaa poliisimestarin antamia ohjeita, paitsi sairaiden hoitoa koskevilla asioilla.

Poliisilääkärin nimittää kaupunginhallitus, viran oltua terveydenhoitolautakunnan toimesta kolmenkymmenen päivän kuluessa haettavaksi julistettuna ja lautakunnan sekä poliisimestarin annettua hakijoista lausuntonsa.

Poliisilääkäri on kaupungin virkasäännön määräysten alainen.

2 §. Poliisilääkärin tulee:

1) tarkastaa vähintään kaksi kertaa vuodessa kaikki poliisilaitoksen hallussa olevat huoneistot ja aika ajoin tutkia poliisin talteenottamille henkilöille annettavan ravinnon laatua sekä antaa terveydenhoitolautakunnalle ja poliisimestarille kertomus tarkastustensa tuloksista;

2) antaa maksutonta lääkärinapua kaikille niille poliisilaitoksen toimenhaltijoille, joiden sairaanhoidosta kaupungin voimassa olevien

säännösten mukaan on huolehdittava, mitä varten hänen on oltava tavattavissa joka arkipäivänä vähintään tunnin ajan terveydenhoitolautakunnan hyväksymässä paikassa ja lautakunnan yksissä neuvoin poliisimestarin kanssa määräämänä aikana sekä tarpeen vaatiessa tehtävä sairaskäyntejä edellämaittujen henkilöiden luo ja, milloin asianomaisilla on oikeus saada ilmaiset lääkkeet ja sideaineet, mahdollisimman suurta säästäväisyyttä noudattaen määrättävä ne heille;

3) toimittaa ainakin kerran vuodessa kaikkien edellisessä kohdassa mainittujen toimenhaltijain pakollinen tarkastus, jonka tulokset merkitään poliisilaitoksella säilytettäviin terveyskortteihin;

4) antaa tarvittaessa lääkärinhoitoa poliisin talteenottamille henkilöille, ei kuitenkaan poliisilaitoksen suojeluosaston sairaosastolle otetuille, ollen hänellä oikeus saada toisen kaupunginlääkärin asiantuntijanapua tapauksissa, joissa oireet viittaavat mielisairauteen; sekä

5) suorittaa kaikki ne hänen toimialaansa kuuluvat työt ja tehtävät, jotka terveydenhoitolautakunta, ensimmäinen kaupunginlääkäri tai poliisimestari hänen toimekseen antavat.

Poliisilääkärillä on alaisenaan tarpeellinen hoitohenkilökunta.

3 §. Poliisilääkärin tulee neljännesvuosittain terveydenhoitolautakunnalle antaa raportit toiminnastaan sekä helmikuun kuluessa vuosikertomus lähinnä edelliseltä vuodelta.

66. Helsingin kaupungin lastensuojelulautakunnan ohjesäännön 4 §:n muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama marraskuun 22 p:nä 1933.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1923 : 62)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä Helsingin kaupungin lastensuojelulautakunnalle joulukuun 19 p:nä 1923 vahvistetun ohjesäännön 4 §:n 1 ja 2 momentin muutettuina näin kuuluviksi:

4 §. Lastensuojelulautakuntaan kuuluu seitsemän kaupunginvaltuuston kolmeksi vuodeksi kerrallaan valitsemaa jäsentä, joista kaupunginvaltuusto samalla määrää kuusi lautakunnan muodostaman kansakoulunjohtokunnan jäseniksi. Lautakunnassa tulee, mikäli mahdollista, olla edustettuna laintuntemus sekä perehtyneisyys köyhäin- ja terveydenhoitoon kuin myöskin opetustoimintaan.

Jäsenistä valitsee kaupunginvaltuusto puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan kolmeksi vuodeksi kerrallaan, mutta valitsevat kansakoulunjohtokuntaan määrätyt jäsenet itselleen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan, niinkuin kansakoulunjohtokunnista on säädetty.

67. Taksa Helsingin kaupungin teurastamon lihantukkumyyntihallin halli-, myynti- y. m. maksujen laskemiseksi.

Kaupunginvaltuuston vahvistama marraskuun 22 p:nä 1933.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 33)

1) Maksut lihojen säilyttämisestä tukkumyyntihallissa:		
Hevonen, raavas, poro ja sika, vuorokaudelta	Smk.	3: —
Vasikka, lammas, vuohi ja porsas, vuorokaudelta	»	1: —
2) Myyntimaksut kilolta	»	—: 10
3) Maksu juoksuratojen, sähkövintturien y. m. laitteiden käyttämisestä muualla tarkastetusta lihasta kilolta	»	—: 05

Tämä taksa astuu voimaan joulukuun 1 p:nä 1933.

68. Apumiesten taksa Helsingin kaupungin teurastamolla.

Teurastamolautakunnan vahvistama joulukuun 28 p:nä 1933.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 36)

Elävän eläimen kuljetus rautatievaunusta navettaan:

Koko vaununlasti	Smk.	10: —
Puoli vaununlastia	»	5: —
Yksin kappalein	»	1: —
Pyhä- ja juhlapäivinä vähin maksu	»	5: —

Lihavaunujen ja muiden lihankuljetusajoneuvojen purkaminen ja lihan kuljetus määräpaikkaan tukkumyyntihallissa tai lihantarkastamossa:

Raavas, sika, hevonen tai kolli yli 20 kg.	Smk.	—: 50 kpl.
Vasikka, lammas, porsas tai kolli 10—20 kg. .	»	—: 25 »

69. Eräiden sähkötariffien korottaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 20 p:ltä 1933.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 23 ja 82)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa pienjännitevalo- ja voimavirran normaalitariffin hinnat 2: 50, 2: 20 ja 1: 60 markaksi kWh:lta ja korottaa tehotariffin samassa suhteessa.

Tavalliseen valaistukseen käytetyn sähkövirran hinta on täten 2: 50, porras- ja pihavalaistukseen käytetyn 2: 20 sekä voimavirran 1: 60 markkaa kWh:lta.

70. Kunnan, uskonnollisen yhdyskunnan tai yksityisestä toimesta valtion palvelukseen siirtyneen henkilön oikeudesta palvelusajan lukemiseen eläkkeen saamista varten 28 päivänä toukokuuta 1925 annetun päätöksen muuttaminen.

Valtioneuvoston päätös syyskuun 21 p:ltä 1933.

(Suomen as.-kok. 1933 : 256)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 22)

Valtioneuvosto on valtion viran tai toimenhaltijain oikeudesta eläkkeeseen 30 päivänä joulukuuta 1924 annetun lain 3 §:n 3 momentin nojalla valtiovarainministeriön esittelystä nähnyt hyväksi muuttaa kunnan, uskonnollisen yhdyskunnan tai yksityisestä toimesta valtion palvelukseen siirtyneen henkilön oikeudesta palvelusajan lukemiseen eläkkeen saamista varten 28 päivänä toukokuuta 1925 annetun valtioneuvoston päätöksen lisäämällä siihen uuden, 4 §:n näin kuuluvana:

4 §. Henkilö, joka kunnan kansakoulun opettajan virasta siirtyy eläkkeeseen oikeuttavaan valtion virkaan tai toimeen, on oikeutettu eläkkeeseen nähden lukemaan hyväkseen sen ajan, minkä hän kansakoululaitoksen kustannuksista kesäkuun 8 päivänä 1926 annetun lain 28 §:n ja sanotun lain täytäntöönpanosta helmikuun 6 päivänä 1932 annetun asetuksen 7 ja 8 §:n mukaan saa lukea hyväkseen eläkettä varten.

71. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta.

Annettu marraskuun 10 p:nä 1933.

(Suomen as.-kok. 1933 : 282)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 61 ja 1932 : 7)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan täten kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 15 ja 18 §, sellaisina kuin ne ovat 11 päivänä joulukuuta 1931 annetussa laissa, näin kuuluviksi:

15 § koskee maaseudun oloja.

18 §. Kansakoulun oppilaille annettakoon maksutta omiksi oppikirjat ja muut koulutarpeet.

Jatko-opetuksessa tarvittavat oppikirjat annettakoon kuitenkin maksutta ainoastaan oppilaan käytettäväksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1934.

72. Asetus köyhäinhoidon korvausta ja työvelvollisen työlaitokseen toimittamista koskevan vaatimuksen tiedoksiannosta sekä työvelvollista koskevasta etsintäkuulutuksesta.

Annettu marraskuun 3 p:nä 1933.

(Suomen as.-kok. 1933 : 283)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun köyhäinhoitolain 56 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin tämä lainkohta on sanotun lain muuttamisesta 7 päivänä huhtikuuta 1933 annetussa laissa, köyhäinhoidon korvausta ja työvelvollisen työlaitokseen toimittamista koskevan vaatimuksen tiedoksiannosta sekä työvelvollista koskevasta etsintäkuulutuksesta seuraavaa:

1 §. Jos köyhäinhoitolain 56 §:n 1 momentin nojalla työvelvollista henkilöä ei ole köyhäinhoidon korvauksen vaatimista tai työmääräyksen hänelle toimittamista taikka maaherran samassa pykälässä tarkoittamissa tapauksissa antaman välipäätöksen tiedoksi antamista varten kotoansa tavattu eikä myöskään hänen kotiväeltään tai naapureiltaan taikka sieltä, missä hänellä on toimi tai hän harjoittaa elinkeinoa, ole saatu varmaa ilmoitusta hänen olinpaikastaan, ja jos asianhaaroista saattaa otaksua hänen karanteenin tai piileilevän, pantakoon asiaa koskeva, oikeaksi todistettu ote köyhäinhoitolautakunnan pöytäkirjasta taikka jäljennös maaherran välipäätöksestä ja sen perusteena olevasta anomuksesta, ilmoitukseen siitä, missä välipäätösasiakirjat ovat asiallisen nähtävinä, hänen huoneensa ovelle ja annettakoon hänen kotiväelleen siitä tieto. Jos hänellä ei ole vakinaista asuinpaikkaa, julkaistakoon edellämainitut asiakirjat asianomaisen köyhäinhoitolautakunnan toimesta ja kustannuksella hänelle tiedoksi virallisessa sanomalehdessä. Viidentenätoista päivänä siitä lukien, kun ovellepano tai kuulutuksen julkaiseminen on tapahtunut, katsottakoon työvelvollisen saaneen asiakirjasta tiedon.

2 §. Jos maaherra köyhäinhoitolain 56 §:n 2 momentissa säädettyssä tapauksessa päätöksellä, joka lain mukaan voidaan panna täytäntöön, on määrännyt työvelvollisen työlaitokseen vietäväksi, taikka jos hänen korvausvelvollisuudesta jo on olemassa samassa momentissa edellytetty lainvoiman saanut maaherran päätös, on asianomainen poliisiviranomainen, jolta köyhäinhoitolautakunta on hakenut virka-apua työvelvollisen tuomiseksi työlaitokseen, velvollinen, ellei hän tapaa työvelvollista virka-alueeltaan eikä tämän oleskelupaikka maassa ole tunnettu, köyhäinhoitolautakunnan sitä pyytäessä viipymättä esittämään maaherralle, että työvelvollisen toimittamiseksi työlaitokseen annettaisiin etsintäkuulutus.

Tällainen etsintäkuulutus julkaistakoon valtion kustannuksella poliisisanomissa siinä järjestyksessä, kuin yleisistä etsintäkuulutuksista on erikseen määrätty.

3 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1934.

73. Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä tehdyn köyhäinhoitosopimuksen soveltamisesta 1 päivänä joulukuuta 1928 annetun valtioneuvoston päätöksen 1 §:n muuttaminen.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 2 p:ltä 1933.

(Suomen as.-kok. 1933 : 285)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1928 : 36)

Kesäkuun 1 päivänä 1922 annetun köyhäinhoitolain 50 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin tämä lainkohta on köyhäinhoitolain muuttamisesta 7 päivänä huhtikuuta 1933 annetussa laissa, sekä Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välisen, Tukholmassa 25 päivänä lokakuuta 1928 tehdyn köyhäinhoitosopimuksen voimaansaatamisesta 1 päivänä joulukuuta 1928 annetun asetuksen perusteella, valtioneuvosto on sosialiministeriön esittelystä, päättänyt muuttaa tämän köyhäinhoitosopimuksen soveltamisesta viimeksisanottuna päivänä annetun valtioneuvoston päätöksen 1 §:n näin kuuluvaksi:

1 §. Jos sopimuksessa tarkoitettu Norjan, Ruotsin tai Tanskan alamaiselle on Suomessa annettu köyhäinhoitoa, on asianomaisen köyhäinhoitolautakunnan kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä alkaen, kun tällaista hoitoa on päätetty myöntää, tehtävä siitä ilmoitus läänin maaherralle. Ilmoituksen tulee sisältää tiedot puutteenalaiseen tilaan joutuneen nimestä, iästä, syntymä- ja kotipaikasta, hänen vanhempiansa nimistä ja syntymäpaikoista, siitä, kuinka kauan hän tai eräissä tapauksissa hänen vanhempansa ovat tässä maassa oleskelleet ja missä määrin oleskelu on välillä keskeytynyt, niin myös syystä, joka köyhäinhoidon on aiheuttanut, ynnä sen kustannuksista. Jollei tietoja joistakin näistä seikoista voida antaa, on ilmoitukseen tehtävä siitä merkintä. Ilmoitukseen on liitettävä oikeiksi todistetut jäljennökset saatavissa olevista asiakirjoista, jotka koskevat puutteenalaisen kansalaisoikeutta, sekä, jos köyhäinhoito on sairaudesta johtunut, laillistetun lääkärin todistus sairauden laadusta ja todennäköisestä kestävydestä. Ilmoituksessa on myös mainittava, onko köyhäinhoitolautakunnan mielestä köyhäinhoito aiheutunut satunnaisesta tarpeesta vai voidaan sen olettaa tulevan pysyväksi sekä katsotaanko kotimaahan lähettäminen tarpeelliseksi. Ilmoitus ja siihen liitetyt asiakirjat on lähetettävä kahtena kappaleena.

Köyhäinhoitolautakunnan on tehtävä ensimmäisessä momentissa tarkoitettu ilmoitus siinäkin tapauksessa, että köyhäinhoitoa on myönnetty 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun köyhäinhoitolain 1 §:n 2 momentin nojalla.

Jollei 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus ole saapunut maaherralle siinä määrätyn ajan kuluessa, menettää kunta oikeutensa valtiolta tulevaan korvaukseen siitä köyhäinhoidosta, joka on annettu sanottuun ajan kuluttua ja siksi kunnes ilmoitus on maaherralle saapunut.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1934.

74. Kuntien köyhäinlaitosten rakennuspiirustusten vahvistaminen ja sanottujen laitosten käytettäväksi hyväksyminen.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 23 p:ltä 1933.

(Suomen as.-kok. 1933 : 294)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1923 : 19)

Kesäkuun 1 päivänä 1922 annetun köyhäinhuoltolain 32 §:n nojalla, sellaisena kuin se on sanotun lain muuttamisesta huhtikuun 7 päivänä 1933 annetussa laissa, valtioneuvosto on, sosialiministeriön esittelystä, kuntien köyhäinhuoltolaitosten piirustusten vahvistamisesta ja sanottujen laitosten käytettäväksi hyväksymisestä määrännyt seuraavaa:

1 §. Sosialiministeriölle tehtävän hakemuksen, joka tarkoittaa kunnallista köyhäinhuoltoa varten perustettavan tai toisin järjestettävän köyhäinhuoltolaitoksen hoidokkien tai henkilökunnan tarpeisiin käytettävän asuin- tai muun rakennuksen rakennuspiirustusten vahvistamista, tulee sisältää:

ilmoitus tarkoituksesta, mihin rakennusta aiotaan käyttää;

ilmoitus asuinrakennukseen sijoitettavien hoidokkien luvusta; sekä

selvitys rakennuspaikan laadusta, kulkuyhteyksistä ja lähimmäistä-asutussuhteista.

Hakemukseen on liitettävä:

piirustukset, joista 2 §:ssä tarkemmin määrätään, kaksoiskappaleina, joista toinen jää sosialiministeriön arkistoon ja toinen palautetaan hakijalle;

asianomaisen piirilääkäriin lausunto rakennuspaikasta sekä laitoksen suunnittelusta ja terveydellisestä järjestelystä; sekä

ote sen kunnallisen viranomaisen pöytäkirjasta, joka on piirustukset hyväksynyt.

Ensimmäisessä momentissa mainittuihin rakennuksiin ei lueta varsinaisia maatalousrakennuksia eikä vajaa, erillistä kellaria tai muuta näihin verrattavaa pientä rakennusta. Kuitenkin on tällainen rakennus merkittävä 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainittuun asemapiirroksen ja myöskin haettava vahvistus sellaisen uudisrakennuksen sijoittamiselle ennen vahvistetun asemapiirroksen alueelle.

2 §. Jos edellisessä pykälässä mainitut piirustukset tarkoittavat uutta rakennusta, tulee niiden sisältää:

1. asemapiirros, joka käsittää kaikki laitokseen kuuluvat rakennukset sekä muutkin rakennukset, jotka sijaitsevat vähemmän kuin sadan metrin etäisyydellä jostakin laitoksen asuinrakennuksesta;

2. kaikkien kerrosten pohjapiirroksiset;

3. leikkauspiirroksiset;

4. vähintään kahden julkisivun piirroksiset; sekä

5. kysymyksen ollessa mielisairasosastosta, ikkunain rakenteen, kävelypihojen suuruuden ja aseman sekä niiden aidan korkeuden ja rakenteen näyttävät erikoispiirustukset.

Siinä tapauksessa, että piirustukset tarkoittavat lisärakennusta tai vanhan rakennuksen muutosta, niiden tulee sisältää:

1. niiden kerrosten pohjapiirrokset, joihin muutoksia tehdään, ja
 2. julkisivupiirrokset, mikäli julkisivuihin muutoksia tehdään.
- Piirustukset on tehtävä seuraaviin mittakaavoihin:
 asemapiirros 1 : 500 tai 1 : 1000;
 pohja-, leikkaus- ja julkisivupiirrokset 1 : 100;
 erikoispiirustukset, vähintään 1 : 20.

Piirustusten kokoihin ja niitä laadittaessa käytettäviin merkitsemistapoihin, kuten otsikkoihin, piirrosten sisältöön, aine- y. m. merkintöihin, mitoittamiseen ynnä muuhun sellaiseen nähden on noudatettava sosialiministeriön antamia tarkempia ohjeita.

Piirustukset on laadittava silmälläpitäen kulloinkin kysymyksessä olevan laitoshoidon välttämättömiä tarpeita mutta myös rakennusten yksinkertaisuutta ja mahdollisimman suurta säästäväisyyttä rakennuskustannuksiin nähden.

3 §. Hakemus 1 §:ssä tarkoitetun, kunnallista köyhäinhoitoa varten perustetun tai toisin järjestetyn asuin- tai muun rakennuksen käytettäväksi hyväksymisestä on tehtävä asianomaiselle köyhäinhoidon piiritarkastajalle.

Ennen hyväksymistä on piiritarkastajan paikalla toimitettava rakennuksen tarkastus.

Tarkastuksen ajasta on piiritarkastajan hyvissä ajoin ilmoitettava hakijalle edustajan määräämistä varten tarkastustilaisuuteen.

Tarkastuksesta laatimansa pöytäkirja ynnä sen nojalla antamansa päätös on piiritarkastajan viipymättä lähetettävä hakijalle sekä sosialiministeriölle. Jos piiritarkastaja ei hyväksy rakennusta käytettäväksi tai jos päätöksessä annettu hyväksyminen on ehdollinen, on piiritarkastajan päätökseen liitettävä köyhäinhololain 71 §:n mukainen valitusosoitus sekä toimitettava päätös hakijalle asianomaisen kruununnimismiehen välityksellä, ollen päätökseen merkittävä todistus tiedoksiannosta päivämäärineen.

4 §. Tämä päätös, jolla kumotaan 6 päivänä huhtikuuta 1923 annettu valtioneuvoston päätös kunnallisten köyhäinhololaitosten rakennuspiirustusten vahvistamisesta ja sanottujen laitosten käytettäväksi hyväksymisestä, tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1934.

75. Kuntien työlaitosten valtionavun myöntämisen ehdot.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 23 p:ltä 1933.

(*Suomen as.-kok. 1933 : 295*)

Kesäkuun 1 päivänä 1922 annetun köyhäinhololain 78 §:n nojalla, sellaisena kuin tämä lainkohta on sanotun lain muuttamisesta 7 päivänä huhtikuuta 1933 annetussa laissa, valtioneuvosto on tänään, sosialiministeriön esittelystä, antanut seuraavat tarkemmat määräykset kuntien työlaitosten valtionavun myöntämisen ehdoista:

1 §. Köyhäinhuitolain 78 §:n säännöksen mukaan, sellaisena kuin tämä lainkohta on sanotun lain muuttamisesta 7 päivänä huhtikuuta 1933 annetussa laissa, annetaan valtionapua kunnan tai kuntain liiton perustaman työlaitoksen rakentamis- ja sisustamiskustannuksiin. Työlaitokseksi, joka on oikeutettu saamaan valtionapua, ei lueta kunnalliskodin yhteyteen järjestettyä työosastoa.

Työlaitoksen perustamiskustannuksiin valtio, mikäli varoja on valtion tulo- ja menoarviossa tähän tarkoitukseen osoitettu, ottaa osaa puolella sosialiministeriön hyväksymän perustamisohjelman ja kustannusarvion mukaan tai, jos todelliset kustannukset ovat arviota pienemmät, puolella niistä.

2 §. Työlaitoksen perustamiskustannuksiksi luetaan menot rakennustontin ja muun, laitoksen työtoiminnalle tarpeellisen maa-alueen ostosta, tontin raivauksesta ja tasoituksesta ennen rakentamista, laitokselle tarpeellisista asuin- ja talousrakennuksista täyteen kuntoon saatettuina, vedenhankintalaitteiden ja sähkö- tai muiden voimalaitteiden hankkimisesta, välttämättömien teiden ja muiden kiinteiden laitteiden tekemisestä sekä huone- ja talouskalujen, vaateyynnä muiden tarpeen vaatimain varusteiden hankkimisesta.

Perustamiskustannusten veroisina on pidettävä niitä kustannuksia, jotka aiheutuvat työlaitoksen laajentamisesta tai peruskorjauksesta.

Perustamiskustannuksiin ei lueta niitä kustannuksia, jotka aiheutuvat säännöllisestä kunnossapidosta, kaluston ja muiden varusteiden uusimisesta, eikä niiden laajennus- tai peruskorjaustöiden arvoa, joiden suorittamiseen voidaan käyttää laitokseen otettuja työvelvollisia ja muita, köyhäinhuitolain 31 §:n 2 mom:n nojalla laitokseen otettuja hoidokkaita.

3 §. Haettaessa valtionapua työlaitoksen perustamiskustannuksiin on hakemukseen liitettävä:

1) jos hakija on kunta, kunnanvaltuuston päätös laitoksen perustamisesta tai, jos hakija on kuntain liitto, liiton perussääntö;

2) laitoksen ohjesääntö tai sellaisen ehdotus, ellei se jo sisälly 1) kohdassa mainittuun perussääntöön; ohjesäännössä on tarkemmin ilmoitettava muun muassa laitoksen toimintaohjelma sekä määrättävä sen sisäisestä hallinnosta ja järjestyksestä;

3) sellainen selvitys laitoksen paikasta ja rakennuksista, kuin on määrätty kuntien köyhäinhuitolaitosten rakennuspiirustusten vahvistamisesta ja sanottujen laitosten käytettäväksi hyväksymisestä 23 päivänä marraskuuta 1933 annetussa valtioneuvoston päätöksessä; sekä

4) kustannusarvio 2 §:n 1 ja 2 momentissa mainituista perustamiskustannuksista, rakennustöitä koskevina työselityksineen.

4 §. Työlaitoksen valtionavun hakemus tehdään sosialiministeriölle, joka tutkittuaan ja hyväksytyään laitoksen perustamisohjelman, toimintaohjelman ja piirustukset kustannusarvioineen vahvistaa laitokselle myönnettävän valtionavun korkeimman määrän.

Valtionapu maksetetaan todellisia perustamiskustannuksia selvittävän tilityksen perusteella ja sosialiministeriön harkinnan mukaan yhdessä tai useammassa erässä sen mukaan, kuin tarkoitukseen on valtion menoarviossa varoja käytettävänä.

Ennen valtionavun viimeisen erän suorittamista on esitettävä todistus siitä,

että kaikki perustamisohjelmassa mainitut ja sosialiministeriön tarpeellisina hyväksymät maanostot, työt ja hankinnat on suoritettu ja hyväksytty, ja

että rakennukset ja kalusto, joita varten valtionapua on myönnetty ovat pysyvästi palovakuutetut sosialiministeriön hyväksymässä vakuutuslaitoksessa rahamäärästä, joka vastaa vähintään myönnetyn avustuksen määrää.

Haettaessa ja myönnettäessä valtionapua työlaitoksen laajentamiseen tai peruskorjauksiin on soveltuvin osin noudatettava mitä tässä päätöksessä on edellä määrätty.

5 §. Jos työlaitos, joka on saanut valtionapua 1 ja 2 §:n mukaan, siirtyy toiselle omistajalle, lopettaa toimintansa tai muutetun toiminnan johdosta tai muuten ei enää täytä niitä ehtoja, jotka valtionavun saamiseksi vaaditaan, on valtiolla vuoden kuluessa siitä, kun tapahtuneesta muutoksesta on laitoksen puolesta ilmoitettu sosialiministeriölle tai ministeriö on todennut muutoksen tapahtuneen, oikeus lunastaa laitos omakseen valtioneuvoston määräämästä kohtuullisesta arviohinnasta, joka ei kuitenkaan saa olla sitä määrää suurempi, mikä on ollut perusteena laitokselle valtionapua myönnettäessä. Sanottua valtionapua on vastaavalta osalta pidettävä lunastushinnan suorituksena.

Saatuun edellisessä momentissa tarkoitettun ilmoituksen tai todettuaan siinä mainitun muutoksen, tulee sosialiministeriön ilmoittaa siitä valtioneuvostolle ja tehdä ehdotus siitä, onko laitos valtiolle lunastettava ja mistä hinnasta, sekä ryhtyä niihin muihin toimenpiteisiin, joihin asia antaa aihetta.

6 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1934.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1933. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 9.

Sisällys: 76. Erinäisten kansakouluntarkastajien virkojen haltijoille myönnetty osallisuus siviilivirkakunnan leski- ja orpokassaan, s. 129. — 77. Laki maatalouskiinteistöistä saatujen tulojen verottamisesta kaupungeissa ja kauppaloissa, s. 129. — 78. Hietarannan järjestyssäännöt, s. 130. — 79. IX kaupunginosan korttelia n:o 199 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 131. — 80. IV kaupunginosan korttelia n:o 72 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 132. — 81. XII kaupunginosan korttelia n:o 377 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 132. — 82. IX kaupunginosan korttelia n:o 199 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 133. — 83. III kaupunginosan korttelia n:o 53 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 133. — 84. Kirkkotontin sijoittamista Tehtaanpuistoon VI kaupunginosassa koskeva asemakaavanmuutos, s. 134. — 85. IX kaupunginosan korttelia n:o 200 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 134. — 86. XII kaupunginosan korttelia n:o 351 koskeva asemakaavanmuutos, s. 135. — 87. VI kaupunginosan korttelia n:o 223 koskeva asemakaavanmuutos, s. 135. — 88. XIV kaupunginosan korttelia n:o 524 koskeva asemakaavanmuutos, s. 135. — 89. Muutokset sääntö- palkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1933, s. 136.

76. Erinäisten kansakouluntarkastajien virkojen haltijoille myönnetty osallisuus siviilivirkakunnan leski- ja orpokassaan.

Valtiovarainministeriön päätös joulukuun 2 p:ltä 1933.

(*Suomen as.-kok. 1933 : 321*)

Valtiovarainministeriö on nähnyt hyväksi julistaa Helsingin kaupungin suomenkielisten kansakoulujen ensimmäisen tarkastajan ja ruotsinkielisten kansakoulujen tarkastajan virkojen sekä Turun kaupungin kansakoulujen tarkastajan viran haltijat osallisiksi siviilivirkakunnan leski- ja orpokassaan, ehdolla kuitenkin että erinäisille eläkekassoille menevästä palkansäästöstä 7 päivänä toukokuuta 1926 annetussa laissa säädetty palkansäästö mainituista viroista kassalle suoritetaan.

77. Laki maatalouskiinteöstä saatujen tulojen verottamisesta kaupungeissa ja kauppaloissa.

Annettu joulukuun 11 p:nä 1933.

(*Suomen as.-kok. 1933 : 305*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään täten:

1 §. Mitä maatalouskiinteöstä on sanottu maalaiskuntain kunnallisverosta sekä tulo- ja omaisuusverosta annetuissa laeissa ja

asetuksissa, sovellettakoon myös kaupungissa tai kauppalassa olevaan maatalouskiinteistöön.

Vrt. asetus maalaiskuntain kunnallishallinnosta kesäk. 15 p:ltä 1898, 82 § 1—4 k., muutoksineen tammik. 20 p:ltä 1922, jouluk. 21 p:ltä 1923 ja syysk. 30 p:ltä 1932 sekä asetus kunnallisverotuksesta maalaiskunnissa, tammik. 20 p:ltä 1922, muutoksineen jouluk. 21 p:ltä 1923, syysk. 9 p:ltä 1927, toukok. 20 p:ltä 1932 ja lokak. 7 p:ltä s. v.

2 §. Kaupungissa ja kauppalassa luetaan kunnallisverotuksessa maatalouskiinteistön metsämaasta saaduksi verotettavaksi tuloksi, metsän vuotuisen kasvun perusteella lasketun tulon lisäksi, vuoden 1933 tuloja arvioidessa seitsemänkymmentä prosenttia ja sen jälkeen kunakin vuonna prosenttimäärä, joka on viittä pienempi kuin edellisenä vuonna, siitä puhtaasta tulosta, joka verovuonna on saatu metsän tai metsätuotteiden myynnistä tai käytöstä, lukuunottamatta kotitarvekäyttöä. Jos metsämaan tuottoa on aikaisemmin verotettu vuotuisen kasvun perusteella, vähennetään tästä prosenttimäärästä lisäksi viisi jokaiselta vuodelta, jonka tuottoon sellaista verotustapaa on sovellettu.

3 §. Tätä lakia sovelletaan ensi kerran vuoden 1933 tulojen perusteella suoritettaviin veroihin. Asetuksella määrätään aika, milloin kaupunkien ja kauppaloiden taksoituslautakuntien tulee mainitulta vuodelta toimitettavaa taksoitusta varten määrätä maatalouskiinteistöistä saatujen tulojen veroperusteet.

Taksoituslautakuntien tulee vuodelta 1933 toimitettavaa taksoitusta varten ennen 10 päivää tammikuuta 1934 määrätä maatalouskiinteistöistä saatujen tulojen veroperusteet. *Asetus jouluk. 11 p:ltä 1933.*

Vrt. myös valtioneuvoston päätös eräiden tulo- ja omaisuus- sekä kunnallisverotusta varten vahvistettujen veroilmoituslomakkeiden muuttamisesta, jouluk. 11 p:ltä 1933.

78. Hietarannan järjestyssäännöt.

Kiinteistölautakunnan vahvistamat kesäkuun 6 p:nä 1933.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 67)

1) Hietarannan rantakylpylä on avoinna klo 7:stä pimeään tuloon, ei kuitenkaan kauemmin kuin klo 23:een. Sulkemisesta ilmoitetaan tarvittaessa erikoisella merkinannolla.

2) Rantakylpylän alueella on noudatettava ehdotonta siisteyttä ja vältettävä kaikkea, mikä on hyvien tapojen vastaista. Paperi- y. m. jätteet ja erittäinkin lasisirut on vietävä tarkoitusta varten asetettuihin säiliöihin.

3) Miesten on käytettävä uimapukua tai lahkeellisia uimahousuja, naisten uimapukua. Alusvaatteisillaan oleskeleminen on kielletty.

4) Päihtyneet eivät saa oleskella rantakylpylän alueella.

5) Henkilöt, joilla on ihottumia, avoimia haavoja tai tartuntaa aiheuttavia tai vastenmielisyyttä herättäviä taudinilmiöitä ruumiisaan, eivät saa käyttää rantakylpylää.

6) Kiellettyä on: pallopelit ja muu urheilu, josta voi olla häiriötä tai vaaraa yleisölle; väkijuomien nauttiminen; pullojen, juomalasian y. m. sellaisten särkeminen ja ranta-alueelle tai veteen jättäminen; hälytyskellojen aiheeton soittaminen; pelastuslaitteiden tarpeeton käyttö sekä syvyysmerkkeihin, uima-alueen eristyskellukkeihin y. m. s. koskeminen; kaupusteleminen, mainoslehtien jakaminen y. m. s. ilman asianomaista lupaa; tulenteke, keittäminen ja teltojen pystyttäminen; veneellä tai kanootilla liikkuminen uima-alueella tai niitten vetäminen uimarannalle; nurmikoiden ja istutusten tullaaminen.

Koiria ja muita eläimiä ei minään vuodenaikana saa tuoda rantakylpylän alueelle.

7) Ajoneuvot — myöskin polkupyörät — on jätettävä niille varatuille paikoille.

8) Vaatteita ei saa panna istutetuille nurmikoille, suojusaidoille eikä puiden oksille.

9) Vakavan onnettomuuden sattuessa on soitettava rannalla olevaa hälytyskelloa.

10) Kaikki löytötavarat on luovutettava pukusuojan kassanhoitajalle tai rantakylpylän kaitsijalle.

11) Henkilö, joka ei noudata näitten järjestyssääntöjen määräyksiä tai joka muuten käyttäytyy häiritsevästi tai sopimattomasti, poistetaan rantakylpylän alueelta. Vahingonteosta ja ilkivallasta saatetaan syyllinen lailliseen edesvastuuseen.

12) Rantakylpylän henkilökunta on velvollinen valvomaan järjestyksestä kylpylääalueella ja on sen antamia määräyksiä ehdottomasti noudatettava. Mahdolliset aiheelliset valitukset on tehtävä rantakylpylän kaitsijalle tai kaupungin kansanpuistojen isännöitsijälle, osoite Kiinteistötoimisto.

1) kohtaa lukuunottamatta noudatetaan näitä järjestyssääntöjä kaupungin muillakin rantakylpylääalueilla.

79. IX kaupunginosan korttelia n:o 199 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 8 p:nä 1933.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1379)

Kaupunginvaltuusto on mainittuna päivänä asemakaavalain 6 §:n nojalla vahvistanut IX kaupunginosan korttelin n:o 199 tonttia n:o 3 a Itäisen Puistotien varrella koskevan asemakaavanmuutoksen asemakaavamääräyksineen ja on sisäasiainministeriö huhtikuun 12 p:nä 1933 ilmoittanut saaneensa päätöksestä tiedon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tonttia n:o 3a korttelissa n:o 199 rakennettaessa on noudatettava:

- 1) että rakennus sijoitetaan vahvistettujen rakennusrajojen sisäpuolelle; sekä
- 2) että tontin sisärajalta olevaan rakennukseen saadaan paitsi talonmiehen asuntoa sijoittaa ainoastaan yksi asuinhuoneisto.

Piirustuksessa on tontin uusi rakennusraja merkitty punaisella katkoviivalla.

80. IV kaupunginosan korttelia n:o 72 koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle huhtikuun 12 p:ltä 1933.

(*Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1342*)

Sisäasiainministeriö on tänään tapahtuneessa esittelyssä nähnyt hyväksi vahvistaa Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen viime tammikuun 25 päivältä, jolla Asunto-osakeyhtiö Antinkatu 16 nimisen yhtiön omistamaa tonttia n:o 6 IV kaupunginosan korttelissa n:o 72 koskevat asemakaavamääräykset on hyväksytty niinkuin ohellinen piirros osoittaa. Tämän saa ministeriö täten maaherralle tiedoksi ja kaupunginhallituksen tietoon saatettavaksi ilmoittaa.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontilla n:o 6 Fredrikinkadun varrella korttelissa n:o 72 saadaan suurimman sallitun kerrosluvun lisäksi järjestää yksi asuntokerros rakennuksen A:lla merkittyyän torniosaan ehdolla että mainitusta asuntokerroksesta järjestetään varauuskäytävä tulenkestävästä aineesta johonkin pääportaasta erilliseen portaaseen sekä että asuinhuoneiston ulkoseinät ja välikatto ullakkoa vastaan tehdään kokonaan tulenkestävästä aineesta.

81. XII kaupunginosan korttelia n:o 377 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle huhtikuun 12 p:ltä 1933.

(*Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1366*)

Sisäasiainministeriö on tänään tapahtuneessa esittelyssä nähnyt hyväksi vahvistaa Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen viime tammikuun 25 päivältä, jolla Hyvösen Lastenkoti-säätiön hoidossa olevien tonttien n:o 14 ja 60 Helsingin kaupungin XII kaupunginosan 377 korttelissa yhdistämistä yhdeksi tontiksi tarkoittava tonttijaon muutos asemakaavamääräyksineen on hyväksytty niinkuin ohellinen piirros lähemmin osoittaa. Asemakaavalain 45 §:n mukaisesti ei tonttia pidetä lopullisesti muodostuneena ennenkuin oikeus

on siihen suostunut. Tämän saa ministeriö maaherralle tiedoksi ja kaupunginhallituksen tietoon saatettavaksi täten ilmoittaa.

Asemakaavamääräyksiä:

Tonttien n:o 14 Kotkankadun ja n:o 60 Aleksis Kivenkadun varrella yhdistämisen kautta muodostunutta tonttia n:o 16 Kotkankadun varrella rakennettaessa on noudatettava asemakaavaan merkittyä rakennusrajaa.

Piirustuksessa on uusi rakennusraja merkitty punaisella katkoviivalla.

82. IX kaupunginosan korttelia n:o 199 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 7 p:nä 1933.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1398)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä asemakaavalain 6 §:n ja 9 §:n 2 mom:n nojalla muutoksen IX kaupunginosan korttelin n:o 199 Itäisen Puistotien tonttien n:o 20 a ja 20 b tonttijakoon ja asemakaavaan ja on sisäasiainministeriö heinäkuun 18 p:nä 1933 ilmoittanut merkityttäneensä muutokset Helsingin kaupungin asemakaavaan.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontin n:o 20a	rakennusala	290 m ²
»	» 20b	» 400 m ²

Piirustuksessa on tonttien uusi rakennusraja merkitty punaisella katkoviivalla.

83. III kaupunginosan korttelia n:o 53 koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle kesäkuun 22 p:ltä 1933.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1377)

Tänään tapahtuneessa esittelyssä on sisäasiainministeriö vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston maaliskuun 1 päivänä pöytäkirjan 13 §:n kohdalla tekemän, valtioneuvoston tutkittavaksi ja vahvistettavaksi alistaman päätöksen koskeva tämän kaupungin III kaupunginosan korttelin n:o 53 Pohjoisen Makasiinikadun asuntontin n:o 3 asemakaavan muuttamista ehdotetulla tavalla sekä siihen liittyviä asemakaavamääräyksiä, minkä ministeriö, palauttaen piirustukset kolmena kappaleena, saa maaherralle tiedoksi ja asiaomaisten tietoon saatettavaksi täten ilmoittaa.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontilla n:o 3 P. Makasiinikadun varrella saadaan rakennusjärjestyksen mukaan sallitun kerrosluvun lisäksi (6 kerrosta Unionikadun varrella ja 5 P. Makasiinikadun varrella) sisustaa yksi lisäkerros viimemainitun kadun varrella olevaan rakennusosaan edellytyksellä että tämän kerroksen julkisivu siirretään vähintään 1.05 metriä katulinjasta.

84. Kirkkotontin sijoittamista Tehtaanpuistoon VI kaupunginosassa koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle helmäkuun 17 p:itä 1933.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1389)

Sisäasiainministeriö on tänään tapahtuneessa esittelyssä nähnyt hyväksi vahvistaa Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen tammikuun 11 päivältä 1933, jolla kirkkotontin sijoittamista Tehtaanpuistoon Helsingin kaupungin VI kaupunginosassa koskevaa asemakaavaa on muutettu niinkuin ohellinen piirros osoittaa. Tämän saa ministeriö maaherralle tiedoksi ja kaupunginhallituksen tietoon saatettavaksi täten ilmoittaa.

Piirustuksessa on uusi tonttiraja merkitty punaisella viivalla.

85. IX kaupunginosan korttelia n:o 200 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle syyskuun 28 p:itä 1933.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1401)

Sisäasiainministeriö on tänään tapahtuneessa esittelyssä nähnyt hyväksi vahvistaa Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen viime elokuun 30 päivältä, jolla huvilatontteja n:o 3 ja 4 korttelissa n:o 200 Helsingin kaupungin IX kaupunginosassa koskevaa asemakaavaa ja tonttijakoa asemakaavamääräyksineen on muutettu niinkuin ohellinen piirros osoittaa. Asemakaavalain 45 §:n mukaisesti ei tontteja kuitenkaan pidetä lopullisesti muodostettuina ennenkuin oikeus on siihen suostunut. Tämän saa ministeriö maaherralle tiedoksi ja kaupunginhallituksen tietoon saatettavaksi täten ilmoittaa.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontin n:o 3 pinta-alasta saadaan rakentaa 680 m²
 » » 4 » » » » 745 m²

Piirustuksessa on uusi tonttiraja merkitty punaisella viivalla ja uusi rakennusraja punaisella katkoviivalla.

86. XII kaupunginosan korttelia n:o 351 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle lokakuun 7 p:ltä 1933.

(*Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1400*)

Sisäasiainministeriö on tänään tapahtuneessa esittelyssä nähnyt hyväksi vahvistaa Helsingin kaupunginvaltuuston valtioneuvoston vahvistettavaksi alistaman päätöksen viime elokuun 30 päivältä, jolla Helsingin kaupungin korttelia n:o 351 koskevaa asemakaavaa on muutettu niinkuin ohellinen piirros osoittaa. Tämän saa ministeriö maaherralle tiedoksi ja kaupunginhallituksen tietoon saatettavaksi täten ilmoittaa.

Piirustuksessa on uusi kortteliraja merkitty punaisella viivalla ja uusi rakennusraja punaisella katkoviivalla.

87. VI kaupunginosan korttelia n:o 223 koskeva asemakaavanmuutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama marraskuun 22 p:nä 1933.

(*Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1407*)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä asemakaavalain 6 §:n nojalla VI kaupunginosan korttelin n:o 223 Armfeltintien tonttia n:o 13 koskevan asemakaavanmuutoksen.

Piirustuksessa on uusi rakennusraja merkitty punaisella katkoviivalla.

88. XIV kaupunginosan korttelia n:o 524 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan läänin maaherralle joulukuun 12 p:ltä 1933.

(*Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1406*)

Sisäasiainministeriö on tänään tapahtuneessa esittelyssä nähnyt hyväksi vahvistaa Helsingin kaupunginvaltuuston päätöksen viime kesäkuun 21 päivältä, jolla Helsingin kaupungin asemakaavaan on hyväksytty korttelia n:o 524 ja sen ympäristöä XIV kaupunginosassa koskeva muutos niinkuin ohellinen piirros osoittaa. Mikäli muutos koskee tonttijakoa ei sitä asemakaavalain 45 §:n säädösten mukaisesti pidetä lopullisena ennenkuin oikeus on siihen suostunut. Tämän saa ministeriö maaherralle tiedoksi ja kaupunginhallituksen tietoon saatettavaksi täten ilmoittaa.

Asemakaavamääräyksiä:

Kortteli n:o 524 on varattu messu- ja näyttelyrakennusta varten ja saadaan kauttaaltaan rakentaa.

Piirustuksessa on uusi kortteliraja merkitty punaisella viivalla.

89. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1933.

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Palkkaluokka.	Kielitaitoluokka.	Kaup. valt. päätös	
						tehty.	astui voimaan.
1	Teurastamo	Apulaisjohtaja	1	15	III	1.3	1.6.33
2	»	Vanhempi tarkastuseläinlääkäri	2	14	—	»	»
3	»	Nuorempi tarkastuseläinlääkäri	1	12	—	»	»
4	»	Kirjanpitäjä	1	9	—	»	»
5	»	Kassanhoitaja-kanslisti	1	4	—	»	»
6	»	Hallin yliesimies	1	6	—	»	»
7	»	Tainnuttaja	1	3	—	»	»
8	»	Kassanhoitaja	1	6	—	»	»
9	»	Halliesimies	1	5	—	»	»
10	»	Vaakaaja	4	4	—	»	»
11	»	Jäähdyttämön esimies	1	5	—	»	»
12	»	Koneenkäyttäjät	1	8	—	»	»
13	Kaupunginhallituksen asiamiesosasto	Asiamies (vrt. t. B, n:o 7)	1	15	II	23.5	1.1.34
14	»	Konttoriapulainen (vrt. t. B, n:o 9)	1	4	IV	»	»
15	»	Konttoriapulainen (vrt. t. B, n:o 8)	1	3	IV	»	»
16	Kiinteistötoimisto	Sihteeri (vrt. t. B, n:o 6)	1	16	—	»	»
17	Maidontarkastamo	Laboratoriapulainen	1	3	—	20.9	21.9.33
18	»	Vahtimestari	1	3	—	»	»
19	Huoltotoimisto henkisesti sairaita varten	Sairaanhoitajat	1	6	—	11.10	1.1.34
20	Nikkilän sairaala	Perhehoidon hoitajat (vrt. t. B, n:o 10)	2	5	—	»	»
21	Kivelän sairaala	Mielisairaiden hoitajat (vrt. t. B, n:o 11)	2	5	—	»	»
22	Suomenkieliset kansakoulut	Kouluhoitajat	1	7	—	»	1.9.34
23	Palokunta	Kersantti	1	7	—	1.11	1.7.34
24	»	Vanhempi korpraali	2	6	—	»	»
25	»	Nuorempi korpraali	2	5	—	»	»
26	»	Vanhempi palomies	2	4	—	»	»
27	»	Nuorempi palomies	2	3	—	»	»
28	Lääkärit ja sairaanhoitohenkilökunta	Poliisilääkäri	1	8	—	22.11	1.1.34
29	Kouluhammasklinikka	Vahtimestari	1	2	—	»	»
30	Lastentarhat	Opettajat	3	6	—	»	1.9.34

B. Lakkautetut virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.		Kaup. valt. päätös	
			Palkkaluokka.	tehty.	astui voimaan	
1	Lihantarkastamo	Tarkastuseläinlääkäri	2	12	1.3	1.6.33
2	»	Rahastonhoitaja	1	7	»	»
3	»	Päiväkirjanpitäjä	1	3	»	»
4	»	Leimaaja	1	3	»	»
5	»	Kantaja	4	3	»	»
6	Kiinteistötoimisto	Asiamies (vrt. t. A, n:o 16)	1	18	23.5	1.1.34
7	»	Apulaisasiamies (vrt. t. A, n:o 13)	1	14	»	»
8	»	Toimistoapulainen (vrt. t. A, n:o 15)	1	3	»	»
9	Kaupunginkanslia	Kanslisti (vrt. t. A, n:o 14)	1	4	»	»
10	Nikkilän sairaala	Perhehoidon hoitaja (vrt. t. A, n:o 20)	1	4	11.10	»
11	Kivelän sairaala	Alihoitajatar (vrt. t. A, n:o 21)	2	3	»	»
12	Rikostuomioiden toimeenpanokonttori	Kanslia-apulainen	1	3	13.12	1.3.34

C. Toisiin palkkaluokkiin siirretyt virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Palkkaluokka.		Kaup. valt. päätös	
			ent.	nyk.	tehty.	astui voimaan.
1	Lääkärit ja sairaanhoitohenkilökunta	Toinen kaupunginlääkäri	8	15	22.11	1.1.34